

నవ వసంతం -3 తెలుగు వాచకం ఎనిమిదో తరగతి

తెలంగాణ ప్రభుత్వం

మహిళాభీవృద్ధి మరియు శిశుసంక్లేషమ శాఖ - ఛైల్డ్ లైన్ ఫోండెషన్

ఐదిలోగానీ, ఐది ఇయటగానీ వేధింపులకు గురవుతున్నా

పీటలతో పనిచేయస్తున్నా వారిని ఇదికి పంపుండా వేరే కార్బూక్యూలిక్ ఉపయోగిస్తున్నా

CHILD LINE 1098
NIGHT & DAY
24 HOUR NATIONAL HELPLINE

అపదలో, కష్టాలలో ఉన్న వీలులను రక్షించడానికి

కుటుంబ సభ్యులు గానీ, ఇంధవులు గానీ ఇఱ్పించరంగా, అస్థ్యంగా ప్రవర్తిస్తున్నా

1098 (పది-తొమ్మిది-ఎనిమిది) ఉచిత పెలిఫోన్ నేవా సౌకర్యానికి ఫోన్ చేయండి

**రాష్ట్ర విద్యాపరిశీలన, శిక్షణాసంస్థ
తెలంగాణ, హైదరాబాదు.**

తెలంగాణ ప్రభుత్వంచే ఉచిత పంపిణీ

(ప్రథమ భాష)

Free

నా తెలంగాణ

కోటి తెలుగుల బంగారు కొండక్రింద
పరచుకొన్నట్టి సరసులోపల వసించి
శ్రీద్వాప్రాద్వన అందాల హూలు హూయు
నా తెలంగాణతల్లి కంజాతవల్లి.

ఎల్లోరా గుహలందున పల్లవించి
వేయిస్తంభాల గుడిలోన విరులు హూచి
శిల్పి యులిముక్కులో వికసించినట్టి
నా తెలంగాణ, కోటి అందాల జాణ.

మూడు కోటుల దేవతామూర్తు లందు
కోటిమంది వసించెడి హాటకావ
నీ మహాభండ మీ రమణీయభూమి
నా తెలంగాణలేము, సౌందర్యసీమ.

మూగవోయిన కోటి తమ్ముల గళాల
పాట పలికించి కవితాజవమ్ము కూర్చు
నా కలానకు బలమిచ్చి నడపి నట్టి
నా తెలంగాణ కోటిరత్నాల వీణ.

డా॥ దాశరథి కృష్ణమాచార్య

విద్యార్థులకు సూచనలు

విద్యార్థులు!

- ❖ మీరందరూ ధారాళంగ చదువగలగాలి. తెలిసిన దాని గురించి సౌంతంగా రాయగలగాలి. మీకు చదువడం, రాయడం రాకుంటే మీ ఉపాధ్యాయుని సాయంతో నేర్చుకోవాలి.
- ❖ మీరు నేర్చుకోవలసిన అంశాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని మీకోసమే తెలుగుపుస్తకాన్ని రూపొందించారు. ఈ పుస్తకంలో మీరు సాధించవలసిన సామర్థ్యాల గురించి ఒక పేజీలో ఇచ్చారు. విద్యా సంవత్సరం హర్షయ్యసరికి వీటిని మీరు చేయగలగాలి. వాటిని చదువాలి.
- ❖ ప్రతి పారం మొదట్లో బోమ్మ / పేరా / సంఘటన / పద్యం... ఇట్లా ఏదైనా ఉంటుంది. వాటి గురించి మాట్లాడండి. ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పాలి. దీనివల్ల మీకు పారం ఉద్దేశం, నేపద్యం, ఇతివృత్తం గురించి అర్థవ్యాప్తం.
- ❖ ‘విద్యార్థులకు సూచనలు’ అనే గడిలోని సూచనలు చదివి, అర్థం చేసుకొని పదాల అర్థాలు తెలుసుకోవాలి.
- ❖ తరగతి గడిలో చర్చలు జరుగుతున్నప్పుడు, జట్టుపనులు నిర్వహిస్తున్నప్పుడు మీరు పాల్గొనాలి. మాట్లాడాలి. అవసరమైతే ప్రశ్నించాలి.
- ❖ పారం చివరలో ‘ఇవి చేయండి’ అనే పేరుతో అభ్యాసాలున్నాయి. వీటిని మీరు సౌంతంగా చేయాలి. ప్రశ్నలకు మీరే ఆలోచించి సౌంతంగా జవాబులు రాయాలి. ఎట్టి పరిస్థితుల్లో గైఫ్లు, స్టడ్ మెటీరియల్, ప్రశ్నల బ్యాంకులు మొదలైన వాటిలో చూసి రాయవద్దు. ఒకవేళ అట్లా రాస్తే ఫార్మేచ్ నిర్మాణాత్మక) మూల్యాంకనంలో మీకు మార్కులు ఇవ్వరు.
- ❖ సృజనాత్మక అంశాలను ఎట్లా చేయాల్సో తరగతి గడిలో మీ ఉపాధ్యాయుడిని అడిగి తెలుసుకోవాలి. మీరు తరగతి గడిలో రాసి చూపాలి. దీనిపైన చర్చ జరిగిన తరువాతనే మీ నోటు పుస్తకాలలో రాయాలి.
- ❖ పారంలోని ప్రాజెక్టుపనులు, సృజనాత్మకతకు సంబంధించిన ప్రశ్నలను మీరు మీ మిత్రుల సహాయంతో చేయవచ్చు. వీటిని ఎట్లా చేయాల్సో మీ ఉపాధ్యాయుడిని అడిగి తెలుసుకోవాలి. వీటిని చేసిన తరువాత మీరు ఎట్లా చేశారు? ఏం చేశారు? ఏం నేర్చుకున్నారు? మొదలైన వాటి గురించి మీరే సౌంతంగా చెప్పగలగాలి.
- ❖ అభ్యాసాలను మీరే సౌంతంగా చేయండి. చేయలేని వాటి గురించి మాత్రమే ఉపాధ్యాయుడిని అడిగి తెలుసుకోవాలి.
- ❖ అభ్యాసాలలో ఇచ్చిన వ్యాకరణంశాలు మీకు అర్థంకావడానికి మొదట ఉదాహరణలు ఇచ్చారు. వాటి ఆధారంగా మీకు అర్థం అయ్యేలా సూత్రాన్ని ఇచ్చారు. కాబట్టి ఉదాహరణలను జాగ్రత్తగా పరిశీలించి వాటిని విశ్లేషించి సూత్రాన్ని తెలుసుకోవాలి.
- ❖ ఉపవాచకం పారాలను మీరే సౌంతంగా చదువాలి. వాటి గురించి మాట్లాడాలి. చర్చించాలి. విశ్లేషించాలి.
- ❖ పారాలకు సంబంధించిన ఇతర పుస్తకాలను పారశాల గ్రంథాలయానికి పోయి అడిగి తీసుకొని చదువాలి.
- ❖ మీరు తప్పనిసరిగా నిఘంటువును ఉపయోగించుకోవడం అలవాటు చేసుకోవాలి. వార్తాపత్రికలు, మ్యాగజైన్సు, కథలపుస్తకాలు మొదలైనవి చదువడం అలవాటు చేసుకోవాలి.
- ❖ కొన్ని పారాలలో నాటకీకరణ చేయడం, ఏకపొత్రాభినయం చేయడం, గేయాలను రాగంతో పాడడం, అభినయించడం పద్యాలను కంరష్టం చేయడం వంటివి ఉన్నాయి. వీటిని మీరు తప్పనిసరిగా సాధన చేయాలి.
- ❖ మీరు తప్పనిసరిగా వ్యాసాలు, లేఖలు, నినాదాలు, కరపత్రం, సంభాషణ, పోస్టర్లు తయారీ వంటివి రాయగలగాలి. చేయగలగాలి. అవసరమైతే మీ ఉపాధ్యాయుడిని అడిగి తెలుసుకోవాలి. తోటివారి సహాయంతో చేయాలి.
- ❖ సృజనాత్మకతకు సంబంధించిన అంశాలను మీరు రాసిన తరువాత ఒక పుస్తక రూపంలో సంకలనం చేసి తరగతి గడిలో ప్రదర్శించాలి.

నవవనం - 3

తెలుగు వాచకం (ప్రథమభాష)

ఎనిమిదో తరగతి

సంపాదకమండలి

ఆచార్య కోవెల సుప్రసన్నాచార్య, విశ్రాంత ఆచార్యుడు, కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయం, వరంగల్ జిల్లా.

ఆచార్య ఎస్. వి. రామారావు, విశ్రాంత ఆచార్యుడు, ఉస్కానియా విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్.

డా॥ సుంకిరణ్డి నారాయణరణ్డి, విశ్రాంత ప్రధానాచార్యుడు, ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల, చండూరు, నల్గొండ.

డా॥ దహగాం సాంబమూర్తి, విశ్రాంత ప్రధానాచార్యుడు, ఉపాధ్యాయ విద్యా కళాశాల వరంగల్.

డా॥ ఎన్. రజని, తెలుగు విభాగాధిపతి, డా॥ బి. ఆర్. అంబేద్కర్ సార్వత్రిక విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్.

దేశపతి శ్రీనివాస్, ఆఫీసర్ ఆన్ స్పెషల్ డ్యూటీ, ముఖ్యమంత్రి కార్యాలయం, హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

సమస్యలు, విషయాలు

సువర్ణ వినాయక్,

కో-ఆర్డినేటర్,
ఎస్.సి.ఇ.ఆర్.టి.,
హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

డా॥ సస్నారు ఉపేందర్ రెడ్డి,

సలహాదారు, విద్యాసంస్కరణలు,
పారశాల విద్యాశాఖ,
హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

ముఖ్యచిత్రం : కూరెళ్ళ శ్రీనివాస్, ప్రధానోపాధ్యాయుడు, జి.ప.ఉ.పా. కుర్చుడు, నల్గొండ జిల్లా.

పార్యపుస్తక ప్రచురణ సమితి

ఎస్. జగన్నాథ రెడ్డి

సంచాలకులు,
రాష్ట్ర విద్యాపరిశోధన, శిక్షణసంస్థ,
తెలంగాణ, హైదరాబాద్.

కె. కృష్ణమోహన్ రావు

ప్రాఫెసర్, విద్యాప్రణాళిక,
పార్యపుస్తక విభాగం,
రాష్ట్ర విద్యాపరిశోధన, శిక్షణసంస్థ,
తెలంగాణ, హైదరాబాద్.

బి. సుధాకర్

సంచాలకులు,
ప్రభుత్వ పార్యపుస్తక ముద్రణాలయం
తెలంగాణ, హైదరాబాద్.

విద్యవల్ల ఎదగాలి
వినయంతో మెలగాలి

చట్టాలను గౌరవించాలి
హక్కులను పొందాలి

“నా తెలంగాణ కోటి రత్నాల వీణ”

తెలంగాణ ప్రభుత్వ ప్రచురణ, హైదరాబాద్

తెలంగాణ ప్రభుత్వంచే ఉత్సవం 2019-20

© Government of Telangana, Hyderabad

*First Published 2015
New Impression 2016, 2017, 2018, 2019*

All rights reserved

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior permission in writing of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

The copy right holder of this book is the Director of School Education, Hyderabad, Telangana.

This Book has been printed on 70 G.S.M. Maplitho
Title Page 200 G.S.M. White Art Card

తెలంగాణ ప్రభుత్వంచే ఉచిత పంపిడి 2019-20

Printed in India
at the Telangana Govt.Text Book Press,
Mint Compound, Hyderabad,
Telangana.

ముందుమాట

2014 జూన్ 2వ తేదీన తెలంగాణ రాష్ట్రం ఆవిర్భవించింది. తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పడిన సందర్భంగా మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తెలంగాణ సంస్కృతి, సాహిత్యం, వరిత్రసు తెలిపే విధంగా పారాలు ఉండాలని నిర్ణయించింది. ఇందుకోసం కవులు, రచయితలు, భాషావేత్తలు, క్షీత్రస్థాయి విషయానిపుణులతో ఒక కమిటీని నియమించింది. కమిటీ సభ్యులు ప్రస్తుతం అమల్లో ఉన్న తెలుగు పార్యపుస్తకాలను పరిశీలించి తెలంగాణ సాహిత్యం, సంస్కృతి ప్రతిబింబించేటట్లు పార్యపుస్తకాలను రూపొందించారు. తెలుగు సాహిత్యంపథ అవగాహన ఏర్పడడానికి ఇతర ప్రాంతాలకు చెందిన కవులు, రచయితల పారాలను కూడా పొందుపరిచారు.

భాషాసాముద్రాలు, స్వజనాత్మకత, మానవీయ విలువలు పెంపొందించడానికి వీలుగా తెలుగు వాచకాలను రూపొందించారు. దీని ద్వారా పిల్లల్లో అవగాహన చేసుకొని ప్రతిస్పందించే సాముద్రాలతోపాటు, స్వీయ రచనాకళక్కి పెంపొందుతుంది. త్యాగుణం, యూత్రానుభవం, భక్తితత్తురత, శ్రమసౌందర్యం, వైతికవిలువలు, సంస్కృతి, నది ప్రశంస, సామాజిక స్ఫూర్ణా, ఉద్యమస్వార్థి, సహజసంపద, దైత్య జీవితం, జంతుప్రేమ మొదలైన ఇతివ్యత్తాల ఆధారంగా తెలంగాణ రాష్ట్రంలోని కవులు, రచయితల ప్రాచీన, ఆధునిక సాహిత్యాల మండి పార్యాంశాలను ఎంపిక చేశారు. ఇతిహసం (పద్మం), యూత్రారచన, ద్విపద, వ్యాసం, శతకం, గేయం, కథానిక, వచనకవిత, కావ్యం, అనువాద కథ మొదలైన ప్రక్రియల్లో పార్యాంశాలు ఉన్నాయి. విస్తారపరసానికి తెలంగాణ ప్రాంతంలోని స్వార్థిదాతలైన సురవరం ప్రతాపరద్భుతి, పోయబుల్లాబాన్, పి.వి.నరసింహరావు, చిందు భాగేత్తం కళాకారిణి చిందు ఎల్లమ్మ, తెలంగాణ జూనపద కళలు, శాస్త్రీయ పరిశీలనను పెంపొందింపజేసే చిత్రప్రేషం అనే పాపురం కథ మొదలైన అంశాలను ఉపవాచకంగా పెట్టారు. ఉత్తమ వ్యక్తిప్రవ నిర్మాణానికి, తెలంగాణ కళలు, కళాకారులపట్ల అభిరుచి, ఆదరణ కలిగించడానికి ఈ వాచకం తోడ్చుడుతుంది.

ప్రతి పారంలో సాముద్రాల సాధనకసుగుణంగా ‘ఇవి చేయండి’ శీర్షికతో అభ్యాసాలున్నాయి. ఆలోచించడం, ప్రతిస్పందించడం, అభిప్రాయాలు చెప్పడం, బహుకోణాల్లో విశేషించడం, విభిన్న కోణాల్లో ఆలోచించడం, సకారణంగా విపరించడం, అన్యాయించడం, స్వజనాత్మకంగా, ప్రశంసాత్మకంగా వ్యక్తికరించడం వీటి స్వభావం. పిల్లలు పార్యపుస్తక పరిధిని దాటి నేర్చుకోవడానికి వీలుగా ప్రాజెక్టుపునుల వంటివి చేర్చారు. ఇవి స్వయం అధ్యయనాన్ని, ఆదనపు / పరామర్శ గ్రంథాలను సంప్రదించడాన్ని ప్రోత్సహించేటట్లు ఉన్నాయి. పారంలోని విషయాలను అవగాహన చేసుకొనుటకు వీలుగా సందర్భాన్ని పేరుతో పుస్తకం చేర్చారు. వీటిలో వీలయినంత మేరకు తెలంగాణాలో వినియోగించే పదజాలాన్ని పొందుపరిచారు.

ఉపాధ్యాయులు సోపానక్రమం ప్రకారం పారాన్ని బోధించుటకు వీలుగా పారంలోని విషయాలను అమర్చారు. గద్య, పద్య పారాలను వేర్చేరుగా ఇవ్వకుండా పారాల స్వభావం, నిడివి ఆధారంగా వరుస క్రమంలో ఉంచారు. వ్యాకరణ సూత్రాలను సులభంగా ఆకళింపు చేసుకునేటట్లు ఉండాపారణలు పొందుపరిచారు. భాషాపాధ్యాయులు పారంలోని విషయాన్ని నేరుగా బోధించకుండా పార్యాంశం ముందున్న అంశాలతో ప్రారంభించాలి. తర్వాత పార్యాంశాన్ని చర్చలు, ప్రతిచర్చల ద్వారా అవగాహన కల్పించాలి. ఆలోచింపజేసే ప్రశ్నలు అడగాలి. అభ్యాసాలపై సాధన చేయించాలి. పార్యాంశంలోని జాతీయాలు, పదబంధాలు, ముఖ్యమైన సందేశాత్మక వాక్యాలు, సంఘటనల గురించి లోతైన చర్చద్వారా అవగాహన, విమర్శనాత్మక దృక్పథాన్ని పెంపొందించాలి. భాషాసాముద్రాల సాధనలో పార్యపుస్తకం ఉపాధ్యాయుడికి ఒక సహకారి మాత్రమే. పరామర్శ గ్రంథాలను, పారశాల గ్రంథాలయాన్ని తాను వినియోగించుకునేటట్లు భాషావాతావరణాన్ని కల్పించాలి.

తెలంగాణ రాష్ట్రంలో వచ్చిన తొలి వాచకం ఇది. కాబట్టి భాషాపరంగా లేదా ఇతర అంశాల గురించి విజ్ఞలు ఇచ్చే సలహాలు, సూచనలను ఎన్.సి.జి.ఆర్.టి. స్వీకరించి తగు చర్చలు చేపడుతుంది. పార్యపుస్తకాల రూపకల్పనకోసం ఎప్పటిక్కప్పుడు సలహాలు సూచనలు ఇచ్చి ప్రోత్సహించిన తెలంగాణ రాష్ట్ర తొలి ముఖ్యమంత్రి గౌరవనీయులు శ్రీ కల్వకుంటల్ చంద్రశేఖరరావు గారికి, విద్యాశాఖ పూర్వ మంత్రి శ్రీ జి. జగదీశ్ రెడ్డి గారికి, విద్యాశాఖ ప్రస్తుత మంత్రి శ్రీ కడియం శ్రీపరి గారికి, పారశాల విద్యాశాఖ కార్యదర్శి శ్రీమతి రంజీం ఆర్. ఆచార్యగారికి, పారశాల విద్యాశాఖ పూర్వ సంచాలకులు శ్రీ ఎమ్. జగదీశ్వర్ గారికి, ప్రస్తుత సంచాలకులు శ్రీ టి.చిరంజీవులు గారికి, ప్రభుత్వ సలహాదారు డా॥ కె.వి.రమణాచారి గారికి ప్రత్యేక ధన్యవాదాలు. ఈ వాచకం పిల్లల్లో భాషాభిరుచి, సాహిత్యాభిలాప, భాషాసాముద్రాలను పెంపొందించి ఉత్తమ వైఖరులు కల్గిన

తేది : 31-01-2015

స్లాం : హైదరాబాద్.

సంచాలకులు

రాష్ట్ర విద్యాపరిశేధన, శిక్షణసంస్థ, తెలంగాణ, హైదరాబాద్.

తెలంగాణ ప్రభుత్వంచే ఉత్తమించే 2019-20

పార్వతున్స్తక సమీక్ష మలయు అజ్ఞవృద్ధి కమిటీ సభ్యులు

విశ్వవిద్యాలయ సాయి

ఆచార్య రవ్వ శ్రీహరి, పూర్వ ఉపకులపతి, ద్రవిడ విశ్వవిద్యాలయం, కుప్పం.

ఆచార్య ఎన్. గోపి, పూర్వ ఉపకులపతి, తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్.

ఆచార్య కోవెల సుప్రసన్నాచార్య, విక్రాంత ఆచార్యుడు, కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయం, వరంగల్ జిల్లా.

ఆచార్య ఎన్. వి. రామారావు, విక్రాంత ఆచార్యుడు, ఉస్కానియా విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్.

ఆచార్య బన్న అయిలయ్య, తెలుగుశాఖ, కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయం, వరంగల్ జిల్లా.

డా॥ ఎన్. రఘు, ఆసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్, తెలుగుశాఖ, ఉస్కానియా విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్.

డా॥ ఎన్. రజని, తెలుగు విభాగాధిపతి, డా॥ బి. ఆర్. అంబేద్కర్ సార్వత్రిక విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్.

డా॥ జి. బాలశ్రీనివాస మూర్తి, ఆసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్, తెలుగు శాఖ, తెలంగాణ విశ్వవిద్యాలయం, నిజామాబాద్ జిల్లా.

విద్యావేత్తలు, విషయనిపుణులు

డా॥ మక్క రామయ్య, విద్యావేత్త, హైదరాబాద్.

డా॥ దహగాం సాంబమూర్తి, విక్రాంత ప్రధానాచార్యుడు, ఉపాధ్యాయ విద్యా కళాశాల వరంగల్.

డా॥ నందిని సిధారెడ్డి, విక్రాంత ఉపన్యాసకుడు, ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల, సిద్ధిపేట, మెదక్ జిల్లా.

డా॥ నలిమెల భాస్కర్, విక్రాంత ఉపన్యాసకుడు, ఎస్.ఆర్.ఆర్. డిగ్రీ కళాశాల, కరీంనగర్ జిల్లా.

డా॥ సుంకిరెడ్డి నారాయణరెడ్డి, విక్రాంత ప్రధానాచార్యుడు, ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల, చందూరు, నల్గొండ జిల్లా.

డా॥ ముదిగంటి సుజాతారెడ్డి, విక్రాంత అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్, ఆర్.బి.వి.ఆర్.ఆర్. కళాశాల, హైదరాబాద్.

వేణు సంకోజు, విక్రాంత ఉపన్యాసకుడు, ప్రభుత్వ మహిళా డిగ్రీ కళాశాల, నల్గొండ జిల్లా.

సంగిశెట్టి శ్రీనివాస్, ఆసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్, ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల, జోగిపేట, మెదక్ జిల్లా.

దేశపతి శ్రీనివాస్, ఆఫీసర్ ఆన్ స్పెషల్ డూటీ, ముఖ్యమంత్రి కార్యాలయం, హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

డా॥ ఎన్. ఉపేందర్ రెడ్డి, సలహాదారు, విద్యా సంస్కరణలు, పారశాల విద్యాశాఖ, హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

కె. కృష్ణమోహన్ రావు, ప్రొఫెసర్, ఎస్.సి.ఇ.ఆర్.టి., హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

దీపిక, ఉపన్యాసకురాలు, విద్యా ప్రణాళిక విభాగం, ఎస్.సి.ఇ.ఆర్.టి., హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

మువర్ర వినాయక్, కో-ఆర్డినేటర్, విద్యా ప్రణాళిక విభాగం, ఎస్.సి.ఇ.ఆర్.టి., హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

కె.రాజేందర్ రెడ్డి, కో-ఆర్డినేటర్, విద్యా ప్రణాళిక విభాగం, ఎస్.సి.ఇ.ఆర్.టి., హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

తల్లావజ్యల మహేశబాబు, ఉపన్యాసకుడు, జిల్లా విద్యా శిక్షణ సంస్థ, నిజామాబాద్ జిల్లా.

క్షేత్ర సాయి

పల్లెర్ రామమోహన్ రావు, ఎస్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా., వేముల, మహబూబ్‌నగర్ జిల్లా.

వి. చెన్నయ్య, ఎస్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా., జగద్గురు నగర్, రంగారెడ్డి జిల్లా.

వోజ్జల శరత్తబాబు, భాషోపాధ్యాయుడు, ప్ర.ఉ.పా., సీతాఫల్మండి, హైదరాబాద్.

అవుసుల భానుప్రకాశ్, ఎస్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా., లోనికలాన్, మెదక్ జిల్లా.

కందాడై రంగరాజు, ఎస్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పారశాల, రంగాపురం, రంగారెడ్డి జిల్లా.

ఎల్.ఎం.ప్రసాద్, భాషోపాధ్యాయుడు, ప్ర.ఉ.పా., హిమాయత్నగర్, సి.పి.ఎల్., అంబర్పేట, హైదరాబాద్.

పల్లి మాధవి, భాషోపాధ్యాయుని, భారతీయ విద్యాభవన్, ఆత్మకూరి రామారావు పారశాల, జూబ్లీహిల్స్, హైదరాబాద్.

ఈ పార్శ్వపుస్తకం గులంచి...

పొద్దు పొడవంగనే భూమి అంతా కాంతితో పులకరిస్తది. ప్రాజెక్టు పారంగనే పొలాలు పచ్చదనంతో హోయలబోతవి. చంద్రుడు రాంగనే భూమీ ఆకాశం వెన్నెలమయమై నాట్యం జేస్తవి. అగో అట్ల రాష్ట్రం ఏర్పడంగనే తెలంగాణ సకల అవయవాలతో కేరింతలు కొడుతున్నది. అరవై సంవత్సరాల అరిగోస నుంచి బైటబడ్డ ఆత్మ ఆనందంతో తేలియాడుతున్నది. అన్ని రంగాలలో నూతనోత్సాహంతోని ముందుకు ముసుముందుకు దూసుకెల్చున్నది. అట్లా విద్యార్థంగంలో కూడా...

గత సమేక్యాంధ్ర పాలనలో వచ్చిన తెలుగు పార్శ్వపుస్తకాల్లో తెలంగాణ కవలు, రచయితల ప్రాతినిధ్యం నామమాత్రంగా ఉండేది. తెలంగాణ భాష మచ్చుకైనా కనిపించేది కాదు. తెలంగాణలో కవలు లేరా అని అనిపించే విధంగా ఉండేది. ఆ పొరాలు చెప్పే ఉపాధ్యాయులు, విద్యార్థులు సీమాంధ్ర సాహిత్యాన్ని మొత్తం తెలుగు సాహిత్యంగా భావించేవారు. సీమాంధ్ర భాషే అనలు భాష అని, స్వచ్ఛమైన తెలుగు భాష అని భావించేవారు. తెలంగాణ భాషలో మాట్లాడటానికి బిడియపడేవారు. తమది అనాగరిక భాష అని తలచేవారు. మొత్తం మీద ఆత్మస్వానుతకు లోనయ్యేవారు.

తెలంగాణ రాష్ట్రం సిద్ధించినంక దృశ్యం మారిపోయింది. తెలుగు పార్శ్వాంశాలలో తెలంగాణ ముద్ర, తెలంగాణ తనం ఉట్టిపడే విధంగా ఉండాలని తెలంగాణ ప్రభుత్వం భావించి, ఆ మార్పులు తీసుకరావటానికి పార్శ్వాంశ నిర్మాయక కమిటీని నియమించింది. ప్రభుత్వ హృదయాన్ని, ప్రజల ఆకాంక్షను ప్రతిభింబించే విధంగ కమిటీ కొత్త పార్శ్వాంశాలను రూపొందించింది. దాదాపు అన్ని పొరాలు తెలంగాణ అస్త్రిత్వాన్ని, విశిష్టతను చూచేవే. తెలంగాణ కవల రచయితల రచనావైభవాన్ని కళ్ళకు కళ్ళేవే. వీలయినంతమేరకు తెలంగాణ తెలుగును వినిపించేవే. ఈ 4వ తరగతి పార్శ్వాంశాలను పరిశీలిస్తే అది నిజమని ఎవరైనా ఒప్పుకుంటారు. ‘మంజీర’ పారం తెలంగాణ జీవసదుల్లో ఒకటైన మంజీర నది విశిష్టతను వెల్లడిస్తుంది. తెలంగాణ పాడిపంటలకు నది ఎట్లా మూలమో తెలుపుతుంది. కవి ఊరోశాలీనతను పట్టిస్తుంది. ‘సముద్రప్రయాణం’ అనాడు తెలంగాణ విద్యార్థి ఉన్నత విద్యుకోసం ఎంత తపనపడ్డాడో తెలుపుతుంది. యాత్రాచరిత్ర అనే ప్రక్రియను గురించి తెలియజేస్తుంది. ‘బసవేశ్వరుడు’ 12వ శతాబ్దిలో తెలంగాణలో భక్తి ఉద్యమం పాదుకొన్నారీరును, భక్తి తత్త్వరతను, అనాటి అభ్యతెలుగును, నుడికారమైభవాన్ని కళ్ళముందుంచుతుంది. తెలుగు సాహిత్యానికి తెలంగాణ అందించిన ‘ద్విపద’ ప్రక్రియ ఘనతను తెలుపుతుంది. ‘తెలుగు జానపదగేయాలు’ మిగతా తెలుగు ప్రాంతాలతోపాటు తెలంగాణలోని వివిధ రకాల జానపదగేయాలను గురించి తెలియజేస్తుంది. తెలంగాణ జానపదుల కల్పనాశక్తికి అద్దం పడుతుంది. ‘అనామాస్యలు’ తెలంగాణ పల్లెల్లో కమ్మరి, కుమ్మరి మొమి వివిధ వృత్తులను, ఆయు వృత్తులవారి వృత్తిమెర్యాన్ని చిత్రిక పడుతుంది. ‘కాపుబిడ్డ’ రైతుల కష్టనష్టాలను, వారి జెస్తుత్వాన్ని, నిష్పత్తుపత్తాన్ని, ఆత్మియతను పట్టిస్తుంది. అనాడు వాడుకలో ఉన్న తెలుగుపదాల కమ్మదనాన్ని తెలుపుతుంది. సామాన్యమైన రైతుబిడ్డ పద్యరచనాక్రమిని వెల్లడిచేస్తుంది. ‘చిన్నప్పద్ద’ అనే పారం కథానిక అనే ప్రక్రియను తెలుపడమేగాక తెలంగాణ రచయిత రచనా ప్రతిభను వాస్తవిక జీవిత చిత్రణ విధానాన్ని విశదం చేస్తుంది. ‘అమరులు’ అనే పారం 1969 నాటి తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉద్యమంలో విద్యార్థుల, యమకుల ప్రాత్రను మనముందు ఉంచి, రాష్ట్రసిద్ధికి అనాటి ఉద్యమమిచ్చిన స్వార్థిని అందజేస్తుంది. ‘సింగరేణి’ అనే పారం, తెలంగాణికే కాదు దఖ్ఖిం భారతదేశానికి తలమానికమైన సింగరేణి గనుల ప్రాముఖ్యతను, అందులో పనిచేసే వేలాది తెలంగాణ గనికార్బీకుల పని నైపుణ్యాన్ని విశదపరుస్తుంది. తెలంగాణకున్న అనేక సహజ సంపదలలో భాగమైన సింగరేణి తెలంగాణకు వరప్రసాదిని అనే విషయాన్ని విదితం చేస్తుంది.

‘పోయబుల్లాభాన్’ రజాకార్బను ఎండగట్టిన సాహసాన్ని తెలిపి ఈనాటి జర్వలిప్పలకు స్వార్థినిస్తుంది. ‘చిందువెల్లమ్మ’ తెలంగాణలో నిమ్మకులస్థలలోని అద్భుత కళాప్రతిభను వెల్లడిస్తుంది. పి.వి.నరసింహరావు’ పారం తెలంగాణ మాణిక్యం దేశంలో ఆత్మస్వతమైన ప్రధానమంత్రి పదవి అనే శిఖరాన్ని అధిరోహించిన విధాన్ని తెలిపి విద్యార్థుల్లో స్వార్థిని నింపుతుంది. ‘జానపదకళలు’ అనే పారం తెలంగాణలోని వివిధ కళారూపాల గొప్పదనాన్ని తెలిపి మనం గర్చించేలా చేస్తుంది. అయితే తెలంగాణలో వినియోగిస్తున్న క్రియాపదాల విషయంలో ఏకాభిప్రాయం చోటుచేసుకోనందున ప్రస్తుతం శిష్టవ్యావహారిక భాషపు వినియోగించడం జరిగింది.

మొత్తం మీద ఈ పారాలు చెప్పే ఉపాధ్యాయులు, చదివే విద్యార్థులు తమ రాష్ట్ర గొప్పదనాన్ని తెలుసుకొని ఉత్సేజితులు కాగలరని, ఆ ఘనతను, వైశిష్టాన్ని మరింత తెలుసుకోవటానికి ప్రేరణ పొందగలరని విశ్వసిస్తున్నాం.

తేది : 31-01-2015

ఫలం : ప్రైదరాబాద్.

పార్శ్వపుస్తక అభివృద్ధి కమిటీ,

తెలంగాణరాష్ట్రం, ప్రైదరాబాద్.

తెలంగాణ ప్రభుత్వంచే ఉచిత పంచి 2019-20

ఉపాధ్యాయులకు సూచనలు

- ◆ ఉపాధ్యాయుల పనిభారాన్ని, పనిదినాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని ఆచరణకు వీలుగా పార్శ్వంశాల సంఖ్యను తగ్గించి రూపొందించిన వావకం ఇది. ఒక నెలలోని పనిదినాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని మాసపారీగా పారాలను కేటాయించారు.
- ◆ ‘ముందుమాట, పార్శ్వపుస్తకం ద్వారా సాధించాల్సిన సామర్థ్యాలను తప్పనిసరిగా చదవాలి. ‘విద్యార్థులకు సూచన’లను ముందుగా మీరు చదువాలి. వాటిని మీ పిల్లలతో చదివించాలి. వారికి అని అర్థమైనాయో లేదో పరిశీలించాలి.
- ◆ ఈ వావకాన్ని 180 కాలాంశాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని రూపొందించారు. వీటిలో 168 కాలాంశాలు పార్శ్వంశాల బోధనకు, మిగతా కాలాంశాలు ఉపవాచకంలోని అంశాలను చర్చించడానికి వినియోగించాలి.
- ◆ ఉపవాచకపారాలలో ఒక్కొక్క పారానికి 2 కాలాంశాలు వినియోగించాలి.
- ◆ ఉపవాచకాన్ని పిల్లలతో తప్పక చదివించాలి. ముఖ్యంశాలగురించి మాట్లాడించాలి. పతనావగాహనకు సంబంధించిన అభ్యాసాలను రూపొందించి నిర్వహించాలి.
- ◆ సగటున ఒక్కొక్క పారానికి 14 కాలాంశాలు అవసరమవుతాయి.
- ◆ వీటిలో ‘చదువండి - ఆలోచించండి, నేపథ్యం / ఉద్దేశం, కవిపరిచయం, విద్యార్థులకు సూచనల్లో’ ఇచ్చిన అర్థసంగ్రహం కృత్యాలకు కలిపి రెండు కాలాంశాలను వినియోగించుకోవాలి.
- ◆ పార్శ్వంశ విషయంపై చర్చించి అవగాహన కల్పించడానికి పారంలోని విషయం నిడివిని బట్టి రెండు సుండి నాలుగు కాలాంశాల పరక కేటాయించుకోవాలి. ఇందుకునుగుణంగా పారాన్ని విభజించి రోమన్ అంకెల్లో సూచించారు.
- ◆ ‘ఇవిచేయండి’లో ఇచ్చిన అభ్యాసాలలో విని అర్థం చేసుకొని, ఆలోచించిని మాట్లాడడం అభ్యాసానికి 1 కాలాంశాన్ని, ధారాళంగా చదువడం - అర్థం చేసుకొని ప్రతిస్పందించడం అభ్యాసానికి 1 కాలాంశాన్ని, స్వీయరచన అభ్యాసానికి 2 కాలాంశాలు, స్యజనాత్మకత / ప్రశంస అభ్యాసానికి 1 కాలాంశాన్ని, పద్జాలం, వ్యాకరణాలకు కలిపి 2 కాలాంశాలు, ‘ప్రాజెక్చుపనిసి’ ప్రదర్శింపజేసి చర్చించడానికి 1 కాలాంశాన్ని కేటాయించుకోవాలి.
- ◆ పారం ప్రారంభంలో ఇచ్చిన ‘చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి’ అనే అంశాలు ఉన్నశీలకరణకు సంబంధించినవి. వీటిని పూర్తి తరగతి కృత్యంగా నిర్వహించాలి.
- ◆ పార్శ్వంశం ఉద్దేశం / నేపథ్యం, పార్శ్వభాగ వివరాలు, కవిపరిచయంలోని అంశాలను పిల్లలతో చదివించి చర్చించాలి.
- ◆ ‘విద్యార్థులకు సూచనలు’లోని అర్థ సంగ్రహం కృత్యాలను వ్యక్తిగత కృత్యాలుగా నిర్వహించాలి. ఇందుకోసం తరగతి గదిలో తప్పనిసరిగా నిఘంటువులను అందుబాటులో ఉంచాలి.
- ◆ పారంలోని విషయం పట్ల పిల్లలకు అవగాహన కల్పించడానికి చర్చాపద్ధతి, ప్రశ్నోత్తర పద్ధతి, కథాకథనం, ప్రదర్శన పద్ధతి, నాటకీకరణ పంటి పద్ధతులను ఆయాపారాల స్వేచ్ఛావాన్ని బట్టి ఉపయోగించాలి. పారం మధ్యలో ‘ఆలోచించండి-చెప్పండి’ అనే పేరుతో గడిలో ప్రశ్నలున్నాయి. వీటిని పారం బోధించే సమయంలో అడగాలి. ఆలోచించి జవాబులు చెప్పుమనాలి.
- ◆ పారం బోధించడమంటే విషయాన్ని వివరించడం మాత్రమే కాదు. దాంట్లోనీ విలువలను, కవి హృదయాన్ని, అంతరార్థాన్ని పిల్లలు అర్థం చేసుకునేటట్లు చూడాలి. ఇందుకోసం ఆలోచింపజేసే ప్రశ్నలు అడగాలి. పదబంధాలు, జాతీయాలు, ఆలోచనాత్మక, సందేశాత్మక వాక్యాలపట్ల చర్చాద్వారా, ప్రశ్నించడం ద్వారా పిల్లలే అవగాహన పొందేటట్లు చేయాలి. పిల్లల అభిప్రాయాలు చెప్పించడం, సమకాలీన అంశాలతో అన్వయించడం, బహుకోణాల్లో విశేషించడంవంటిని జరగాలి.
- ◆ ‘ఇవిచేయండి’లోని అభ్యాసాలు పిల్లల భాషా సామర్థ్యాలను పెంపొందించడానికి ఉద్దేశించినవి. వీటిని పిల్లలే సాంతంగా రాసేటట్లు చూడాలి.
- ◆ ఒక్కొక్క అభ్యాసానికి కేటాయించిన కాలాంశాలలో పిల్లలు వాటిని ఎట్లా రాయాలో అవగాహన కల్పించాలి. పిల్లలు రాసిన అంశాలను పరిశీలించి సరిదిద్దాలి.
- ◆ పిల్లలు సాంతంగా రాయడాన్ని ప్రోత్సహించాలి. ఎట్లి పరిస్థితుల్లో గైళ్ళు, స్ఫ్రెడ్మెటీరియల్సు, ప్రశ్నల బ్యాంకులు వంటివి చూసి రాయడాన్ని పూర్తిగా నిషేధించాలి. ఎందుకంటే పరీక్షల్లో పుస్తకంలోని ప్రశ్నలు ఉన్నవి ఉన్నట్లుగానే రావు. ఇట్లంటి స్వేచ్ఛావం కలిగన ప్రశ్నలు వస్తాయి. పారంలోని అభ్యాసాలను సాంతంగా రాయగల్గిన పిల్లలు మాత్రమే వీటికి సమాధానాలు రాయగల్లుతారు.
- ◆ ‘వినడం - మాట్లాడడా’నికి సంబంధించిన ప్రశ్నలను పూర్తి తరగతి కృత్యంగా నిర్వహించాలి. ‘చదువడం - అర్థం చేసుకోవడా’నికి ఉద్దేశించిన అభ్యాసాలను వ్యక్తిగత కృత్యంగా నిర్వహించాలి.

- ◆ “స్వయరచన” అభ్యాసంలోని లఘుసమాధాన ప్రశ్నలను పారం బోధించేటప్పుడే ఇంచిపనిగా ఇవ్వాలి. వ్యాసరూప సమాధాన ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయడానికి పూర్తి తరగతి గదిలో చర్చ నిర్వహించాలి. ఆ తర్వాత వ్యక్తిగతంగా రాయించాలి. వాటిని చదివించాలి. పిల్లలు రాసిన అంశాలను భావాత్మకంగా వాక్యాలు, పదాలు, అక్షరదోషాల పరంగా సరిచేయాలి.
- ◆ సృజనాత్మకత/ప్రశంసకు సంబంధించిన ప్రశ్నలకు పిల్లలు సమాధానాలు రాయడానికి తగిన ఉదాహరణలిచ్చి అవగాహన కల్పించాలి. జట్లలో రాయమనాలి. వీటిని ప్రదర్శింపజేసి చర్చద్వారా సరిదిద్దాలి. ఆ తరువాత వీటిని వ్యక్తిగతంగా రాయమనాలి.
- ◆ ప్రాజెక్టు పనులను కూడా ఇదేవిధంగా నిర్వహించాలి.
- ◆ “పడజాల వినియోగం, భాషణ గురించి తెలుసుకుండాం”లోని అభ్యాసాలను ఉదాహరణలతో అవగాహన కల్పించాలి.
- ◆ పారం పూర్తి కావడమంటే ‘చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి’ అనే ఉన్నఫీకరణ అంశంతో మొదలుకొని పారంలో చివర ఇచ్చిన సూక్తివరకు అన్ని అంశాలను ప్రణాళికాబద్ధంగా నిర్వహించి అవగాహన కల్పించడం. ఇందుకనుగుణంగా ఉపాధ్యాయులు తయారుకావాలి.
- ◆ ఇందుకోసం ఉపాధ్యాయులు వార్షిక, పార్య ప్రణాళికలు రూపొందించుకోవాలి.
- ◆ వార్షిక ప్రణాళికలో కింది అంశాలుంటాయి.

1) తరగతి

2) సభైక్కు (విషయం)

3) అవసరమైన కాలాంశాల సంఖ్య

4) విద్యాసంవత్సరం పూర్తియేసరికి సాధించాల్సిన సామర్థ్యాలు

5) మాసవారీగా పాతాల విభజన

మాసం పేరు	బోధించే పారం	అవసరమైన కాలాంశాలు	అవసరమైన వసరులు / సామగ్రి	నిర్వహించాల్సిన కార్యక్రమాలు, సి.సి.ఇ.

6) ఉపాధ్యాయుడి ప్రతిస్పందనలు 7) ప్రధానోపాధ్యాయుని సలహోలు, సూచనలు

- ◆ ఒక పారాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని పార్శ్వప్రణాళికను కింది విధంగా రూపొందించుకోవాలి.
- 1) పారం పేరు 2) అవసరమైన కాలాంశాల సంఖ్య 3) పారం ద్వారా సాధించాల్సిన సామర్థ్యాలు
- 4) కాలాంశాల వారీగా విభజన

కాలాంశం సంఖ్య	బోధనాంశం	బోధన వ్యూహం	సామగ్రి	మూల్యాంకనం

5) ఉపాధ్యాయుని తయారీ, అదనపు సమాచారసేకరణ

6) ఉపాధ్యాయుడి ప్రతిస్పందనలు

- ◆ ప్రతికాలాంశంలో భాషాబోధను కింది సోపానాల ప్రకారం నిర్వహించాలి. అవి-
 - I. ఉపోద్ధాతుం : పలకరింపు, ఉన్నఫీకరణ, శీర్షికా ప్రకటన, ఉద్దేశం, కవిపరిచయం లేదా పలకరింపు, పునర్వరణ.
 - II. పార్శ్వాంశోధన చర్చ - అవగాహన : విద్యార్థుల ప్రకాశపరసం, ఉపాధ్యాయుల అదర్శపరసం, మౌనపరసం, అర్థసంగ్రహణం, పాత్మాంశ విషయంపై చర్చ - అవగాహన.
 - III. సామర్థ్యాల సాధన కోసం ‘ఇవి చేయండి’ లో అభ్యాసాలు చేయించాలి.
- ◆ భాషాబోధను పార్శ్వపుస్తకాలకే పరిమితం చేయాడు. పారశాల గ్రంథాలయాన్ని, అంతర్జాలాన్ని (ఇంటర్వెట్), మేగజైన్లు, వార్తాపత్రికలు, బాలసాహిత్యం వంటివి ఉపయోగించుకునేటట్లు చూడాలి.
- ◆ తరగతి గదిలో పిల్లలు స్నేహిగా మాట్లాడడం, ప్రశ్నించే వాతావరణాన్ని కల్పించాలి.
- ◆ తరగతి గదిలో భాషావాతావరణాన్ని కల్పించడానికి అవసరమైన నిఘంటువులు, కపుల జీవిత చరిత్రలు, డృశ్యత్రపణ సామగ్రి వంటివి సమకూర్చుకొని వినియోగించాలి.
- ◆ పారశాలలో భాషాబోధన్యాధికి దోహదపడే కార్యకలాపాలు, భాషాత్మకవాలు, బాలకవిసమేళనాలు, వక్కుత్పు, వ్యాసరచన పోటీలు, వార్షికోత్సవాలు వంటివి నిర్వహించాలి.
- ◆ సిలబన్ పూర్తి చేయడమంటే పారాలను పూర్తిచేయడం మాత్రమేకాదు. ఆ పారం ద్వారా సాధించాల్సిన సామర్థ్యాలను పిల్లలు సాధించడం. కాబట్టి పారం పూర్తికాగానే పారం చివర ఉన్న స్పీయమూల్యాంకన్ కృత్యం నిర్వహించాలి. అవసరమైన పునర్భాసం కల్పించాలి.

జాతీయ గీతం

- రవీంద్రనాథ తాగూర్

వందేమాతరం

- బంకించండ్ర ఛట్టీ

వందేమాతరం, వందేమాతరం
సుజలాం సుఫలాం మలయజ శీతలాం
సస్యశ్యామలాం మాతరం; వందేమాతరం
శుభ్రజ్యేత్తాన్ని పులకిత యామినీం
పుల్లకుసుమిత ద్రుమదళ శోభినీం
సుహసినీం సుమధుర భాషిణీం
సుఖదాం వరదాం మాతరం వందేమాతరం.

జనగణమన అధినాయక జయహే !

భారత భాగ్య విధాతా !

పంజాబ సింధ్ గుజరాత మరాతా,

ద్రావిడ ఉత్కృష్ట వంగా !

వింధ్య హిమాచల యమునా గంగా,

ఉచ్చల జలధి తరంగా !

తవ శుభనామే జాగే !

తవ శుభ ఆశిష మాగే !

గాహే తవ జయ గాథా !

జనగణ మంగళదాయక జయహే !

భారత భాగ్య విధాతా !

జయహే ! జయహే ! జయహే !

జయ జయ జయ జయహే !

ప్రతిజ్ఞ

- పైదిమప్రి వేంకట సుబ్బారావు

భారతదేశం నా మాతృభూమి.

భారతీయులందరూ నా సహాదరులు.

నేను నా దేశాన్ని ప్రేమిస్తున్నాను.

సుసంపన్నమైన, బహువిధమైన నా దేశ వారసత్వ సంపద నాకు గర్వకారణం.

దీనికి అర్థత పొందడానికి సర్వదా నేను కృషి చేస్తాను.

నా తల్లిదండ్రుల్ని, ఉపాధ్యాయుల్ని, పెద్దలందర్ని గౌరవిస్తాను.

ప్రతివారితోను మర్యాదగా నడుచుకొంటాను.

జంతువులపట్ల దయతో ఉంటాను.

నా దేశంపట్ల, నా ప్రజలపట్ల, సేవానిరతి కలిగి ఉంటానని ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నాను.

వారి శ్రేయోభిష్టుద్ధర్లే నా ఆనందానికి మూలం.

రూపకల్పనలో పాల్గొన్నవారు

శ్రీ సువర్ణ వినాయక్, కో-ఆర్డినేటర్, ఎస్.సి.జి.ఆర్.టి. తెలంగాణ, హైదరాబాద్.

వొజ్జల శరత్ బాబు, భాషోపాధ్యాయుడు, ప్ర.ఉ.పా., సీతాఫలమండి, హైదరాబాద్.

పల్లి మాధవి, భాషోపాధ్యాయైని, భారతీయ విద్యాభవన్, ఆత్మకూరి రామారావు పారశాల, జూబ్లిహాల్స్, హైదరాబాద్.

అవసుల భానుప్రకాశ్, యన్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా., లోనికలాన్, మెదక్ జిల్లా.

కందాడై రంగరాజు, యన్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా., రంగాపురం, రంగారెడ్డి జిల్లా.

పల్లెర్ రామమోహన రావు, యన్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా., వేముల, మహబుబ్‌నగర్ జిల్లా.

వి. చెన్నయ్య, యన్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా., జగద్దిరి సగర్, రంగారెడ్డి జిల్లా.

గాజుల రవీందర్, యన్.ఎ. (తెలుగు), ప్ర.ఉ.పా., సప్తగిరికాలని, కరీంనగర్.

తల్లావజ్జల మహేశ్బాబు, ఉపన్యాసకుడు, జిల్లా విద్యా శిక్షణ సంస్థ, నిజామాబాద్.

దా॥ బి.వి.యన్.స్వామి, ఉపాధ్యాయుడు, జిల్లా విద్యా శిక్షణ సంస్థ, కరీంనగర్.

ఎల్.ఎం.ప్రసాద్, భాషోపాధ్యాయుడు, ప్ర.ఉ.పా., సి.పి.ఎల్., అంబర్పేట, హైదరాబాద్.

కొండు జనార్థన్, యన్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా., పారశాల, మంచిర్యాల, ఆదిలాబాదు జిల్లా.

సాగర్ సత్తయ్య, యన్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా., చినకాపర్రి, చిట్టాల (మం), నల్గొండ జిల్లా.

సందుపట్ల రవి, యన్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా., తాళ్ళగురిజాల, బెల్లంపల్లి (మం), ఆదిలాబాద్ జిల్లా.

కందుల విష్ణు, యన్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా., రాంపల్లి, కీసర మండలం, రంగారెడ్డి జిల్లా.

వెంకటేశ్వర్రు నల్లపాటి, యన్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా. పమ్మి, ముదిగొండ (మం), ఖమ్మం జిల్లా.

ఘనవరుం దేవేందర్, పి.జి.టి. (తెలుగు), తెలంగాణ రాష్ట్ర ఆదర్శ పారశాల, నవీపేట్ నిజామాబాద్ జిల్లా.

డా॥ ఎం.లక్ష్మీనరసింహ (శర్మ), తెలుగుపండితుడు, జి.ప.ఉ.పా., శివంపేట (ఆ), పుల్కుర్ (మం), మెదక్ జిల్లా.

పెదింటి అశోక్ కుమార్, ఉపాధ్యాయుడు, యు.పి.ఎస్., రామాజీపేట, ఇల్లంతకుంట (మం) కరీంనగర్.

చిత్రాలు

ఐ. కిషాన్ కుమార్.

ఉపాధ్యాయుడు, యు.పి.ఎస్., చౌటూర్, నిడ్చునూరు (మం), నల్గొండ జిల్లా.

శ్రీ కూరెళ్ల శ్రీసివాస్.

ప్రధానోపాధ్యాయుడు, జి.ప.ఉ.పా. కుర్చెడు, నల్గొండ జిల్లా.

కార్పూస్లు

వద్దెపల్లి వెంకటేశ్వర్రు.

ఉపాధ్యాయుడు, ప్రా.పా. సోమవరం, నేరేడుచర్ల (మం), నల్గొండ జిల్లా.

కవుల చిత్రాలు : దాసి సుదర్శన్, నాగార్జున సాగర్, నల్గొండ జిల్లా.

గుండు శ్రీనివాస్. మిర్యాలగూడ, నల్గొండ జిల్లా.

సి.పాచే.వెంకటరమణ. ఉపాధ్యాయుడు, చేకుమట్ల (మం), సూర్యాపేట, నల్గొండ జిల్లా.

డి.టి.పి., లే బైటు & డైజైనింగ్ : ప్రతిమ పాతూల, హైదరాబాద్.

తెలంగాణ ప్రభుత్వంచే ఉచిత పంచిం 2019-20

ఈ పాత్య పుస్తకం ద్వారా విద్యార్థులు సాధించవలసిన సామర్థ్యాలు

I. విని, అర్థం చేసుకొని, మాట్లాడడం

- పద్మలు, గేయాలు, వచనకవిత... మొదలైన వాటిని విని అర్థం చేసుకోవాలి. మాట్లాడగలగాలి.
- పద్మలను, గేయాలను రాగయుక్తంగా, భావయుక్తంగా పాడగలగాలి.
- వీడైనా ఒక విషయాన్ని సమర్థిస్తూ, తగిన కారణాలతో వివరించగలగాలి. అభిప్రాయం చెప్పగలగాలి.
- పద్మ తాత్పర్యాలను, గేయ సారాంశాలను సొంతమాటలలో చెప్పాలి. కథను సొంతమాటలలో చెప్పాలి.
- ఇచ్చిన అంశాన్ని గురించి మాట్లాడగలగాలి, చర్చించగలగాలి.

II. ధారాళంగా చదువడం - అర్థం చేసుకొని ప్రతిస్పందించడం

- పద్మలను, గేయాలను, గద్యభాగాలను ధారాళంగా చదువగలగాలి.
- పరిచిత / అపరిచితాంశాన్ని అర్థం చేసుకొని పట్టికలు రాయడం, శీర్షికలు పెట్టడం, ప్రశ్నలు రాయడం, ఖాళీలను పూరించడం, తప్పిప్పులు గుర్తించడం, సదైన సమాధానాలు గుర్తించడం, ఆయు సందర్భాలను గుర్తించడం, హోలికలు రాయడం మొదలైనవి చేయగలగాలి.

III. స్వీయరచన

- గేయ / పాఠం సారాంశాలను సొంతమాటలలో రాయగలగాలి.
- విషయాన్ని విశేషిస్తూ, ఊహిస్తూ, సమర్థిస్తూ, వివరిస్తూ, తగిన కారణాలతో రాయగలగాలి.
- అనుభూతులను, అనుభవాలను, అభిప్రాయాలను సొంతమాటలలో రాయగలగాలి.

IV. సృజనాత్మకత / ప్రశంసన

- పాత్యాంశాలను వివిధ సాహితీ ప్రక్రియలలోనికి అంటే వ్యాసం, లేఖ, సంభాషణ, నినాదాలు, ప్రకటన, ఏకపాత్రాభినయం, అత్మకథ, ఇంటర్వ్యూ, కవిత, గేయం, బోష్టర్, కథ మొదలైన రూపొలలోనికి మార్పగలగాలి.
- వివిధ వృత్తుల వారిని, సంస్కలను, సాహితీవేత్తలను, వారి రచనలను, ప్రముఖ వ్యక్తులను వారినేవలను కవి / రచయితల శైలిని, భావాలను, దానం చేసిన వారిని, జీవకారుణ్యం కలవారిని ప్రశంసించ గలగాలి.

V. పదజాలం

- వివిధ సందర్భాలకునుగుణంగా భాషలోని పదాలను, జాతీయాలను ఉపయోగించగలగాలి.
- పర్మాయపదాలు, నానార్థాలు, ప్రకృతి - విక్రుతులు, వ్యుత్పత్త్యర్థాలు తెలుసుకొని ప్రయోగించగలగాలి.
- నిఘంటువును ఉపయోగించగలగాలి. పదజాలాన్ని సందర్శించితంగా వినియోగించగలగాలి.

VI. భాషసు గురించి తెలుసుకుండా

- సంధులు, సమాసాలు గుర్తించగలగాలి. సంధి సూత్రాలను సొంతమాటలలో రాయగలగాలి.
- వాక్యబేధాలను గుర్తించి సందర్శించితంగా వాక్యప్రయోగం చేయగలగాలి.
- అలంకారాలు, ఛందస్వర్పు అవగాహన పెంచుకొని గుర్తించగలగాలి. లక్ష్మణాలను సమన్వయం చేస్తూ, అర్థవంతంగా సొంతమాటలలో వివరించగలగాలి.

8వ తరగతి - విషయసూచిక

పార్యాంశాలు

క్ర.సం.	పారం పేరు	కవి/రచయిత	ఇతిహాసం	ప్రక్రియ	మాసం	పుట
1.	త్యాగనిరతి	నన్నయ	త్యాగగుణం	జతిహోసం (పద్యం)	జూన్	2
2.	సముద్ర ప్రయాణం	ముద్దు రామకృష్ణర్యు	యాత్రానుభవం	యాత్రారచన	జూలై	10
3.	బండారి బసవన్త	పాల్యుర్కి సోమనాథుడు	భక్తితత్వరత	ద్విపద	జూలై	22
★4.	అసామాన్యలు		శ్రమసాందర్భం	వ్యాసం	ఆగష్ట	30
5.	శతక సుధ	శతక కవులు	నైతిక విలువలు	శతకం	ఆగష్ట	44
6.	తెలుగు జానపద గేయాలు	ఆచార్య బీరుదురాజు రామరాజు	సంస్కృతి	వ్యాసం	సెప్టెంబరు	56
★7.	మంజీర	దా॥ వేముగంటి నరసింహోచార్యులు	నదీప్రశంస	గేయం	ఆక్షోబరు	68
8.	చిన్నప్పుడే	వట్టికోట ఆళ్చారుస్వామి	సామాజికస్పృహ	కథానిక	నవంబరు	78
★9.	అమరులు	ఆచార్య కె.రుక్కుద్దీన్	ఉద్యమస్వార్థి	వచనకవిత	నవంబరు	89
★10.	సింగరేణి		సహజసంపద	వ్యాసం	డిసెంబరు	97
11.	కాపుబిడ్డ	గంగుల శాయిరెడ్డి	రైతు జీవితం	కావ్యం	జనవరి	108
12.	మాట్లాడే నాగలి	పొన్కున్నం వర్గేయ్ అనువాదం: ఎన్.వేణు గోపాలరావు	జంతుప్రేమ	అనువాద కథ	ఫిబ్రవరి	118

ఉపవాచకం

131

1) చిత్రగ్రీవం (జూలై)	3) చిందు ఎల్లమ్మ (సెప్టెంబరు)	5) జానపద కళలు (నవంబరు)
2) షోయబుల్లాఖాన్ (ఆగష్ట)	4) ఇల్లు - ఆనందాలహరివిల్లు (అక్షోబరు)	6) పి.వి.నరసింహోరావు (డిసెంబరు)

గమనిక : 1. పారంలో పుష్టి సుర్కుగల పద్యాలు కంఠసం చేయాలి. 2. విషయసూచికలో ★ సుర్కుగల పాతాలను కాంపోజిట్ కోర్చువారు చదువాల్సిన అవసరంలేదు.

త్యగినిరతి

- నన్నయ

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

దధీచి మహా తపశ్చాలి. చ్యావన మహార్థి పుత్రుడు. ఒకప్పుడు రాక్షసులు దేవతల అప్రాలను గుంజుకొంటుండగా వాచిని దాచిపెట్టుమని దధీచికి దేవతలు ఇచ్చిపోయారు. కానీ ఎంతకాలమైనా వారు రాకపోయేసరికి దధీచి వారి అప్రాలను నీరుగా మార్చి తాగాడు. అటు తర్వాత దేవతలు మా అప్రాలు మాకిమ్మన్నారు. అప్పుడు ఆ అప్రాలు తన ఎముకలను పట్టి ఉన్నందువల్ల యోగాగ్నిలో తన శరీరాన్ని దహించుకొని అస్థికలను తీసుకొమ్మన్నాడు. అట్లా దధీచి ఎముకల నుండి ఇంద్రుని వజ్రాయుధం రూపొందింది.

ప్రశ్నలు:

1. దధీచి ఎవరు?
2. దధీచి చేసిన త్యాగం ఏమిటి? ఎందుకు?
3. త్యాగం అంటే ఏమిటి?
4. మీకు తెలిసిన త్యాగమూర్తుల వేర్లను తెలుపండి.

పారం నేపథ్యం

పూర్వకాలంలో శిబి భృగుతుంగ పర్వతంపై యజ్ఞం చేశాడు. అప్పుడు ఇంద్రుడు, అగ్నిదేవుడు శిబిచక్రవర్తి గుణగణాలను పరీక్షించాలనుకున్నారు. అగ్ని పావురంగా మారాడు. ఇంద్రుడు దేగరూపం ధరించాడు. దేగంటే భయంతో పావురం శిబిచక్రవర్తి వద్దకు వచ్చి శరణ కోరింది.

పాయుభాగ వివరాలు

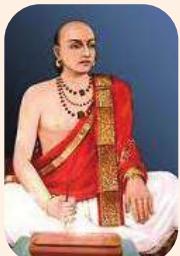
ఈ పారం ఇతిహస ప్రక్రియకు చెందినది. ఇతిహసం అంటే 'జది ఇట్లు జరిగింది' అని అర్థం. ఇతిహసంలో కథకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఉంటుంది.

ఈ కథలు గ్రంథస్థం కాకముందు వాగ్రమాపంలో ఉండేవి.

భారత రామాయణాలను ఇతిహసాలు అంటారు.

ఈ పాతాన్ని శ్రీమదాంధ్ర మహాభారతంలోని అరణ్యపర్వంలోని తృతీయ ఆశ్వసం నుండి గ్రహించారు.

కవి పరిచయం

(11వ శతాబ్దం)

రాజుమహాంద్రవరాన్ని రాజధానిగా పరిపాలించిన రాజరాజ నరేంద్రుని ఆస్థానకవి నన్నయ. ఇతనికి వాగ్నుశాసనుడనే బీరుదు ఉన్నది.

వ్యాసుడు మహాభారతాన్ని సంస్కృతంలో రాశాడు. నన్నయ మహాభారతంలోని పద్మనిమిది పర్వాలలో ఆది, సభా పర్వాలు, అరణ్యపర్వంలో 4వ ఆశ్వసంలో 'శారదరాత్రులు' అనే పద్మం వరకు తెలుగులోకి అనువదించాడు. 'ఆంధ్రశబ్ద చింతామణి' అనే తెలుగు వ్యాకరణ గ్రంథాన్ని సంస్కృతంలో రాశాడు. తన కవిత్వంలో 'ప్రసన్నకథా కలితారయుక్తి, అక్షరరమ్యత, నానారుచిరాధరసూక్తి నిధిత్వం' అనే లక్షణాలున్నాయని చెప్పుకున్నాడు.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఉపాయంది.
- ❖ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గేత గేయంది.
- ❖ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న 'పదవిజ్ఞానం' పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

మన ప్రాచీనసాహిత్యంలో నైతికవిలువలకు ఎంతో ప్రాధాన్యం ఉన్నది. భారత, రామాయణాలు ఉత్తమమైన రాజుల కథలను వివరిస్తాయి. వారిలో శిబిచక్రవర్తి త్యాగగుణానికి తార్మణంగా నిలుస్తాడు. తనను ఆశ్రయించిన ఒక పాపురాణి దేగ నుండి రక్షించడానికి తన ప్రాణాలను సైతం లెక్కచేయడు. అది ఎట్లానో తెలుసుకుండాం.

I

ఆ॥ నిన్న సత్య ధర్మ నిర్వలుఁగా విందు
నట్టి నీకు బాడియయ్? యిప్పు
డతి బుభుక్కితుండ్నె యున్న నాకు నా
హర విఘ్న మిట్టులాచరింప?

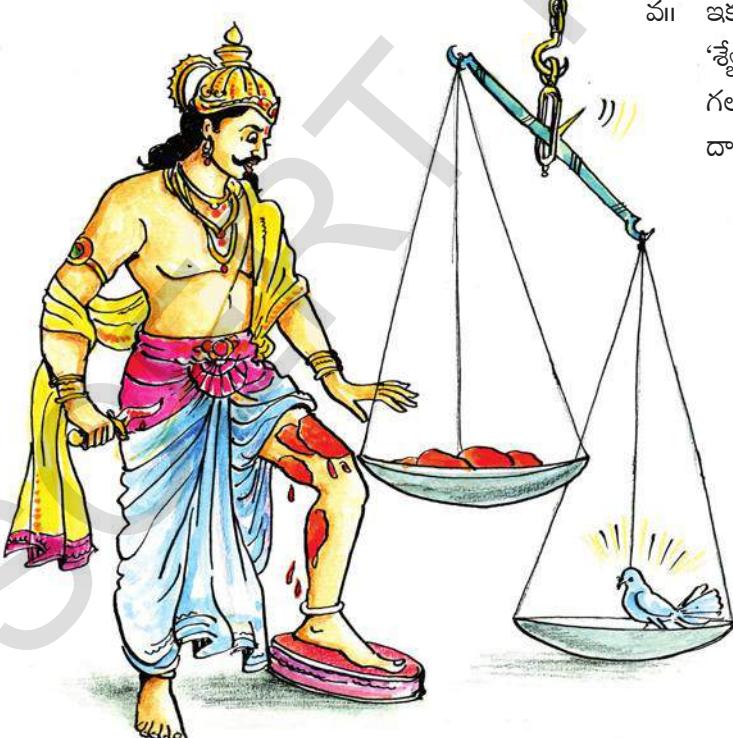
... 1

ప॥ సర్వ భూతంబులు నాహారంబున జీవించి వర్ధిల్లు, నిదినాకు, భక్షణంబు గానినాఁడు బుభుక్కావేదనంజేసి ప్రాణ
వియోగంబగు, నట్లయిన నా పుత్రులు భార్యయు జీవింపనేర, రొక్క కపోతంబు రక్షించి పెక్కు జీవులకు హింస
సేయుట ధర్మవిరోధంబు

... 2

❖ క॥ ధర్మజ్ఞులైన పురుషులు
ధర్మమునకు బాధసేయు ధర్మమునైనన్
ధర్మముగా మదిఁ దలఁపరు
ధర్మము సర్వంబునకు హితంబుగ వలయున్ ... 3

ప॥ ఇక్కపోతంబు నాకు వేదవిహితంబైన యాహారంబు.
'శ్యేసాః కపోతాన్ భాదయన్' యను వేదవచనంబు
గలదు గావున దీని నాకు నాహారంబుగా నిమ్మనిన
దానికి శిబి యిట్లనియె ... 4

అలోచించండి-చెప్పండి

- ♦ సత్యధర్మ నిర్వలుడని శిబి చక్రవర్తిని ఎందుకన్నారు?
- ♦ “ధర్మము సర్వంబునకు హితంబుగ వలయున్” దీనిపై మీ అభిప్రాయాన్ని చెప్పండి.
- ♦ ఆశ్రయితులను ఎందుకు విడిచి పెట్టరాదు?
- ♦ ఏ సందర్భంలో ఇతరులు మిమ్మల్ని ఆశ్రయిస్తారు?

❖ తే॥ ప్రాణభయమున వచ్చి యిప్పక్కి నన్ను
నాశ్రయించె నాశ్రితునెట్టి యథముండయిన
విదువండనిను నేనెట్లు విదుతు దీని?
నాశ్రిత త్యాగమిది ధర్మపగునె? చెపుమ

... 5

II

- వ॥ నీవు పక్కివయ్యును ధర్మమెళ్ళింగినట్లు పలికితి, శరణాగత పరిత్యాగంబు కంటే మిక్కిలి యథర్మం బొండెద్ది?
నీయాంకలి దీననకాని యొంట నుపశమింపదే? నీ యత్తుం బాహోరార్థం బేని యిప్పు డిప్పనంబున మృగ
మహిష వరాహ ఖగ మాంసంబులు దీనికంటే మిక్కిలిగాం బెట్టెద, నిక్కపోతంబు వలని యాగ్రఘాం బుడుగుము,
దీని నేనెట్లును విదువ' ననిన శ్యేషం బిట్లనియె... ... 6
- ఆ॥ నాకు విహిత భక్తుణంబిది; యిప్పక్కి
బూని కావ నీకు బుద్ధియేని
యవని నాథ! దీని యంత నీ మాంసంబు
దూచి నాకుం బెట్టు తొలగ కిప్పుడ ... 7
- చ॥ అనిన “ననుగ్రహించితి మహో విహగోత్తము” యంచు సంతనం
బున శిబి తత్క్షణంబ యసి పుత్రిక నాత్మశరీర కర్తనం
బనఫుండు సేసి చేసి తన యంగమునం గల మాంసమెల్లఁ బె
ట్టెను గపోతభాగము కడిందిగ డిందుచు నుండె నత్తులన్ ... 8
- క॥ దానికి నచ్చేరువడి ధర
ణీ నాథుండు తనువు నందు నెత్తురు దొరుఁగం
దాన తుల యొక్క నంతన్
వాని గుణోన్నతికి మెచ్చి వాసవ దహనుల్ ... 9
- ప॥ శ్యేషకపోత రూపంబులు విడిచి నిజరూపంబులఁ జూపి ‘నీదైర్య శోర్యాది గుణంబు లనస్యసౌధారణంబులు
గావున నీకీర్తి నిత్యంబై శబ్ద బ్రహ్మంబు గలయంత కాలంబు వర్తిల్లచుండుమని శిబికి వరంబిచ్చి యింద్రాగ్నులు
చనిరి. ... 10

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ❖ దేగ తన ఆకలిని తీర్చుకోవడానికి శిబి మాంసాన్ని ఎందుకు కోరింది?
- ❖ “అనుగ్రహించితి మహో విహగోత్తము” అని శిబిచక్రవర్తి అనటాన్ని మీరెట్లా అర్థం చేసుకున్నారు?
- ❖ శిబిచక్రవర్తి పావురాన్ని రక్షించడానికి ప్రాణత్యాగానికి పూనుకున్నాడు కదా! త్యాగం ఆవశ్యకత ఏమిటి?

I

- “ఓ శిబి చక్రవర్తి! నీవు సత్య ధర్మాలను ఆచరించటంచేత కళంకం లేనివాడివని విన్నాను. అటువంటి నీవు ఈ సమయంలో మిక్కిలి ఆకలితో ఉన్న నాకు ఆహారం దొరకకుండా చేయటం న్యాయమేనా?
- అన్ని ప్రాణులు కూడా ఆహారం మూలంగానే బ్రతుకుతూ వృద్ధి పొందుతాయి. ఈ పాపురం నాకు ఆహారం కాకపోతే ఆకలిబాధతో నా ప్రాణాలు పోతాయి. అట్టేతే నా పిల్లలు, భార్య కూడా బటుకజాలరు. ఒక్క పాపురాన్ని కాపాడి ఇన్ని ప్రాణులను హింసించటం ధర్మానికి వ్యతిరేకమే కదా!
- ధర్మం తెలిసినవారు ధర్మానికి కీడు చేసే ఎటువంటి ధర్మాన్నేనా ధర్మమని మనస్సులో తలచుకోరు. ధర్మం అనేది అన్నింటికి మేలును కలిగించేదిగానే ఉండాలి.
- ఈ పాపురం నాకు వేదంచే నిర్దేశింపబడిన ఆహారం. ‘దేగలు పాపురాలను తింటాయి’ అనే వేద వాక్యం ఉన్నది. కాబట్టి దీనిని నాకు ఆహారంగా ఇవ్వు”మని అడిగిన దేగతో శిబి ఈ విధంగా బదులు పలికాడు.
- “ప్రాణభయంతో వచ్చి ఈ పాపురం నన్ను ఆశ్రయించింది. ఎంతటి నీచుడయినా రక్షింపుమని వచ్చిన ఆశ్రితుడిని విడిచిపెట్టడు. నేనెట్లూ విడిచిపెడతాను? ఆశ్రితులను విడిచిపెట్టడం ధర్మం ఎట్లూ అవుతుందో నీవే చెప్పు.

II

- నీవు పక్షివి ఐసప్పటికి ధర్మం తెలిసిన దానివలె మాట్లాడావు. రక్షించుమని కోరి వచ్చిన వారిని విడిచిపెట్టటం కన్న అధర్మం మరొకటుంటుందా? నీ ఆకలి ఈ పాపురాన్ని తింటే కానీ తీరదా? నీ ప్రయత్నం ఆహారం కోసమే అయితే ఇప్పుడు అడవిలో ఎన్ని జంతువులు లేవు? లేక్కు, దున్నలు, పందులు, పక్కలు మొదలైన వాటి మాంసాలు దీని కన్నా ఎక్కువగా పెడతాను. ఈ పాపురం మీద కోపాన్ని విడిచిపెట్టు. దీన్ని మాత్రం నేను విడువను” అని శిబి చెప్పగా దేగ ఇట్లా బదులు పలికింది.
- “ఓ రాజు! ఈ పాపురం నాకు సహజసిద్ధంగా కల్పించబడిన ఆహారం. ఒకవేళ దీన్ని నీవు కాపాడాలని అనుకుంటే, దాని బరువుకు తూగినంత మాంసాన్ని నీ శరీరం నుంచి నాకు పెట్టు”మని అడిగింది.
- అనగా సంతోషించిన శిబి “పక్కలన్నింటిలో గొప్పదానివైన నీవు నాపై దయ చూపావు” అని చెప్పి వెంటనే చిన్న కత్తితో తన శరీరంలోని మాంసాన్ని కోసి తక్కుడలో వేస్తూ పాపురం బరువుతో తూకం వేశాడు. తన దేహంలోని మొత్తం మాంసం వేసినప్పటికి పాపురం ఉన్నవైపే తక్కుడ మొగ్గుతున్నది.
- తన శరీరం నుండి ఎంత మాంసం ఇచ్చినా పాపురంతో సరితూగక పోవటంతో ఆశ్చర్యపడ్డ శిబి చక్రవర్తి తానే తక్కుడలో కూర్చున్నాడు. ఇటువంటి ఆత్మార్పణతో కూడిన అతని త్యాగ గుణాన్ని చూసి ఇంద్రుడు, అగ్ని దేవుడు మెఘుకొని...
- దేగ, పాపురం రూపాల్లో ఉన్న ఇంద్రుడు, అగ్ని వారి నిజరూపాలతో సాక్షాత్కరించి “నీ ధైర్య, శౌర్య గుణాలు చాలా గొప్పవి. ఇవి ఇతరులకు సాధ్యంకావు. కావున నీ కీర్తి శాశ్వతంగా ఉంటుం”దని వెళ్లిపోయారు.

ఇవి చేయండి

I. విని, అర్థంచేసుకొని, ఆలోచించి మాట్లాడడం

1. త్యాగం అంటే ఏమిటి? త్యాగంలోని గొప్పతనం ఏమిటి?
2. ఇతరులకోసం, సమాజంకోసం త్యాగం చేసిన వారి గురించి చెప్పండి.

II. ధారాళంగా చదువడం - అర్థం చేసుకొని ప్రతిస్పందించడం

1. కింది వాక్యాల ఆధారంగా పాఠంలోని పద్యపాదాలను గుర్తించి రాయండి.

- అ) ధర్మం జగత్తుకంతటికీ మేలు చేయాలి _____
- ఆ) ఈ పక్కి నాకు ప్రకృతి సహజంగా ఏర్పడిన ఆహారం _____
- ఇ) ఆశ్రయించిన వారిని విడిచిపెట్టడం ధర్మమువుతుందా చెప్పు _____

2. కింది పద్యాన్ని చదివి ఇచ్చిన ప్రశ్నలకు సరిపోయే జవాబును గుర్తించండి.

బ్రతికి నన్నినాళ్ళు ఫలము లిచ్చుటెగాదు
 చచ్చిగూడ చీల్చియిచ్చు తనువు
 త్యాగభావమునకు తరువులే గురువులు
 లలిత సుగుణజాల తెలుగుబాల.

అ) ‘చెట్టు’ అను పదానికి సరిపోయేపదం.	()		
ఎ) తరువు	బి) గురువు	సి) ఫలం	డి) గుణం
ఆ) త్యాగానికి గురువులు ఎవరు?	()		
ఎ) మానవులు	బి) చెట్టు	సి) పక్కలు	డి) జంతువులు
ఇ) తనువును చీల్చి యిచ్చేవి	()		
ఎ) మేఘాలు	బి) నదులు	సి) చెట్టు	డి) పక్కలు
ఈ) చచ్చుట పదానికి వ్యతిరేకార్థం	()		
ఎ) పెరుగుట	బి) తరుగుట	సి) బ్రతుకుట	డి) మేల్కొనుట
ఉ) పై పద్యానికి తగిన శీర్షిక	()		
ఎ) భారం	బి) ప్రాణం	సి) యోగం	డి) త్యాగం

III.

స్వయంచన

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) ఇతరులు ఆహారం తినేటప్పుడు ఎందుకు విష్ణుం కలిగించకూడదో రాయండి.
- ఆ) ‘అందరూ ధర్మాన్ని ఆచరించాలి’ అనే విషయాన్ని సమర్థిస్తూ రాయండి.
- ఇ) ఇతరుల కొఱకు మనం ఎట్లాంటి త్యాగాలను చేయవచ్చే రాయండి.
- ఈ) ‘త్యాగనిరతి’ అనే శీర్షిక పాఠానికి ఏవిధంగా తగినదో రాయండి.

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- అ) త్యాగం చేయటంలో ఉన్న గొప్పతనాన్ని, అనుభూతిని వివరించండి.

IV.

సృజనాత్మకత / ప్రశంస

1. కింది ప్రశ్నకు జవాబును సృజనాత్మకంగా రాయండి.

- అ) అన్ని దానాల్లోకిల్ల అన్నదానం గొప్పది. శరీరంలోని అవయవదానం ఇంకా గొప్పది. అవయవదానంపై ప్రజలకు చైతన్యం కలిగించుపుని వార్తా పత్రికలకు లేఖ రాయండి.

V.

పదజాల వినియోగం

1. గీత గీసిన పదాలకు అర్థాలను రాయండి.

ఉదా: కపోతములు శాంతికి చిహ్నాలని భావిస్తారు.

కపోతములు = పావురములు

- అ) ఆశ్రితులను వదలి వేయుట ధర్మవు కాదు.
- ఆ) ఉత్తముడు పరుల హీతమునే కోరతాడు.
- ఇ) ఎందరో మహానుభావుల పరిత్యాగం వల్లనే తెలంగాణా రాష్ట్రం సిద్ధించింది.
- ఈ) దేశంలో సుఖశాంతులు వర్ధిల్లగాక!
- ఉ) బుభుక్కితుడు రుచిని పట్టించుకోకుండా ఆరగిస్తాడు.

2. కింది వాక్యాలలోని నానార్థాలను గుర్తించి రాయండి.

ఉదా: ఈ సంవత్సరం వానలు తక్కుపుగా ఉన్నాయి.

వర్షం = సంవత్సరం, వాన

- అ) న్యాయంగా ఆలోచిస్తే పొలల్లో నీళ్ళు కలపడం ధర్మం కాదు.
పొడి : _____; _____
- ఆ) అడవిలోని జంతువులకు నీరు కరువుతున్నది.

వనం : _____; _____

VI. భాషను గురించి తెలుసుకుండాం

1. కింది వాక్యాలను చదువండి. అవి ఎటువంటి వాక్యాలో గుర్తించి జతపరచండి.

ఉదా: లోపలకి రావచ్చు - అనుమత్యర్థక వాక్యం

అ) దయచేసి వినండి	()	1. ఆశ్చర్యర్థక వాక్యం
అ) రమ చక్కగా రాయగలదు	()	2. ప్రశ్నార్థకవాక్యం
ఇ) ఆహా! ఎంత బాగుందో	()	3. సామర్థ్యర్థక వాక్యం
ఈ) అల్లరి చేయవద్దు	()	4. ప్రార్థనార్థక వాక్యం
ఉ) గిరి! ఎక్కడున్నావు?	()	5. నిషేధార్థక వాక్యం

2. కింది పదాలను విడదీసి సంధి పేరు రాయండి.

అ) ఇంద్రాగ్నులు	=	_____ + _____ = _____
అ) త్యాగమిది	=	_____ + _____ = _____
ఇ) ఆహోరార్థం	=	_____ + _____ = _____
ఈ) నేనెట్లు	=	_____ + _____ = _____
ఉ) శౌర్యాది	=	_____ + _____ = _____

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్టు పని

- ◆ త్యాగబుద్ధి కలిగిన ఇద్దరు మహానీయుల విపరాలను లేదా కథలను లేదా సంఘటనలను సేకరించండి. నివేదిక రాసి తరగతిలో ప్రదర్శించండి.

నేనిని చేయగలనా?

1. త్యాగంలోని గొప్పదనాన్ని సాంతమాటల్లో చెప్పగలను.	అవును / కాదు
2. అపరిచిత పద్మాన్ని చదివి ఆర్థం చేసుకోగలను. సరైన జవాబులు గుర్తించగలను.	అవును / కాదు
3. నిత్యజీవితంలో జరిగిన ఒక సంఘటనలోని త్యాగభావాన్ని గుర్తించగలను.	అవును / కాదు
4. అవయవదానంపై ప్రజలకు ఛైతన్యం కలిగించుమని వార్తా పత్రికకు లేఖ రాయగలను.	అవును / కాదు

మీకు

త్యాగం వల్ల సదాచారం,
సత్యవర్తన వల్ల మానవజన్మ
సార్థకమపుతాయి.

సముద్ర ప్రయాణం

- ముఢ్ల రామకృష్ణయ్య

చదువండి - అలోచించి చెప్పండి.

పడవలో ఇంకా ఇద్దరు భారతీయ విద్యార్థులుండిరి. వారు నాతోమాటల్లడుతూ ఉండిరి. సర్చారువారు వారిని స్నాలర్సిప్ ఇచ్చి పంపినది. కొంతమంది తల్లిదండ్రుల పైసాతో వచ్చుచుండిరి. నేను ఎక్కువ సామాను లేకుండా 22 పొండ్లతోనే ఇంగ్రండుకు బయలుదేరినాను. ఉన్నిబట్టలు నా వద్ద సరిపోయేటన్ని లేకుండె. ధోతి, పయజామా, షేర్వాటీతోనే పడవలో తిరిగేవాళ్లి. దేవుని పైన భారం వేసినాను. బొంబాయి నుండి గ్రేట్ బ్రిటన్కు బయలుదేరినాను.

గ్రేట్ బ్రిటన్ పడమటి తీరం పొడుగున ఉత్తరం వైపు మా ప్రయాణం సాగుచుండెను. గ్రేట్ బ్రిటన్ భూమి కనపడుచుండెను. దేవుడు నన్ను తుదకు గ్రేట్ బ్రిటన్ చేర్చినందుకు సంతోషించి, కృతజ్ఞతా వందనంచేసితిని.

ప్రశ్నలు:

1. పడవలోని వాళ్లు ఎక్కడికి ప్రయాణమైపోతున్నారు?
2. వాళ్లు బ్రిటన్కు ఎందుకు వెళ్లి ఉండవచ్చు?
3. పడవలో ప్రయాణించిన వ్యక్తి దేవుడికి కృతజ్ఞతా వందనం చెప్పడానికి గల కారణాలు ఏమై ఉంటాయి?

పార్యం నేపథ్యం, ఉద్దేశం

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో లండనుకు వెళ్లి చదువుకోవడం వ్యయప్రయాసాలతో కూడుకొన్నపని. అయినప్పటికీ ఉన్నత విద్యకోసం, పెద్దపల్లి జిల్లా మంధని గ్రామ వాసియైన ముఢ్ల రామకృష్ణయ్య సుదూర దేశమైన గ్రేట్ బ్రిటన్కు సముద్ర ప్రయాణం చేశాడు. ఆయన సముద్ర ప్రయాణ అనుభవాలే ఈ పాఠం నేపథ్యం.

కార్యసాధకులు అనుకున్న లక్ష్యాన్ని సాధించడానికి ఎన్ని ఇబ్బందులు ఎద్దురైనా కృత నిశ్చయంతో దృఢసంకల్పంతో పూర్తి చేసుకుని విజయాన్ని సాధించ గలుగుతారని తెలియజేయడమే ఈ పాఠాల ఉద్దేశం.

పాత్రబ్రాగ వివరాలు

‘యాత్రా చరిత్ర’ ప్రత్యేకియకు చెందినదీ పారం. యాత్రతప్పల్ తమకు కలిగిన అనుభవాలను వివరిస్తూ రాసేదే యాత్రాచరిత్ర. దేశ, విదేశాలలో నెలకొన్న నాటి రాజకీయ, ఆర్థిక, సామాజిక స్థితిగతులను కూడా ఇవి వివరిస్తాయి.

ఈ పారం ముద్దు రామకృష్ణయ్య రాసిన ‘నా ప్రథమ విదేశీ యాత్ర’ పుస్తకంలోనిది.

రచయిత పరిచయం

18-10-1907

21-10-1985

ముద్దు రామకృష్ణయ్య పెద్దపల్లి జిల్లాలోని మంధని గ్రామంలో జన్మించాడు. ఏరి తండ్రి ముద్దు రాజన్, తల్లి ముద్దు అమ్రాయి. 1946లో బ్రిటిష్ లోని లీడ్స్ విశ్వవిద్యాలయం నుండి యం.ఇడీ. పట్టా పొందాడు. 1951-58 మధ్య కాలంలో ఆసియా, ఆఫ్రోలియా, యూరప్, అమెరికా ఖండాలలోని పలుదేశాలు పర్యటించి, అక్కడి విద్యావిధానాలను అధ్యయనం చేశాడు. మన దేశపు విద్యారంగంలో ఎన్నో సంస్కరణలు తెచ్చాడు. అవి నేటికీ ఆదర్శప్రాయాలైనాయి. సమయపాలనకు ఆయన పెట్టింది పేరు. నిరక్షరాస్యత నిర్మాలన కోసం ‘శచ్ వన్ టీచ్ వన్’ ఉద్యమాన్ని జీవిత చరమాంకం వరకు కొనసాగించిన గొప్ప విద్యావేత్త.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఉపహారంచండి.
- ❖ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ❖ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకోండి.

ప్రవేశిక

ప్రయాణం మొదలయ్యాంది. ఎక్కడికి పోవాలో తెలవడు. ఎవరిని కలవాలో తెలవడు. కాని, ఏదైనా ఎదుర్కొనే దైర్యం ఉన్నది. జీవితమంటే అన్నీ ఉంటాయి. కండ్ల ముందు ఒకటే లక్ష్మి. లక్ష్మిసాధనే నా సిద్ధాంతం. ఏదో ఒక దారి దొరుకకపోదు.

అనుకున్న విధంగా ఉన్నత విద్య పూర్తి చెయ్యాలి. దేశం కోసం ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి. ఏం చెయ్యాలి? ఎట్లా చెయ్యాలి? పరి పరి విధాలుగా ఆలోచిస్తున్నది మనసు.

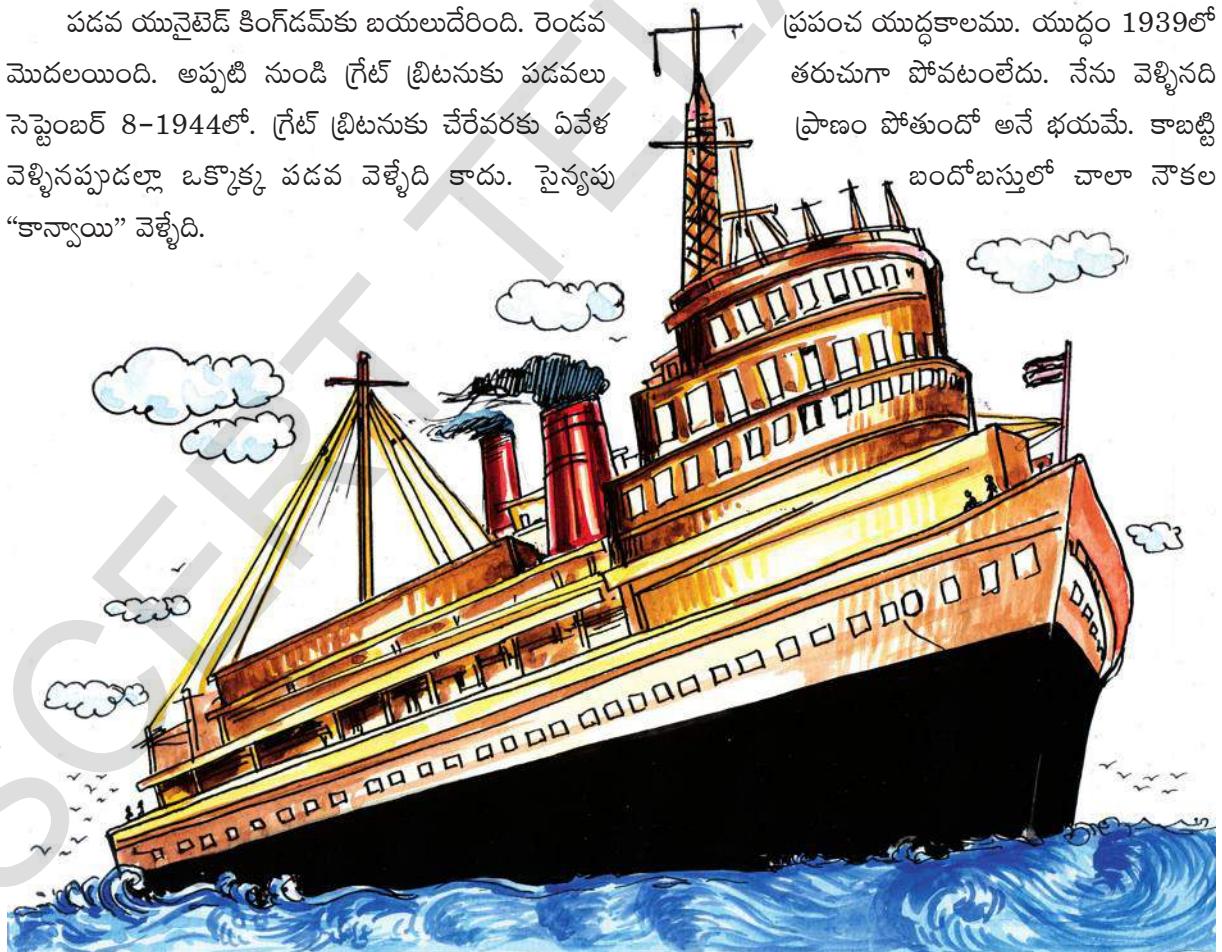
ప్రయాణం కొనసాగుతున్నది!

అనంతాకాశంలాగా పరుచుకున్న సాగరంలో ఆ ప్రయాణం ఏ తీరం చేరుకున్నది? ఎట్లా చేరుకున్నది తెలుసుకుండాం.

I

పడవ యునైటెడ్ కింగ్డమ్కు బయలుదేరింది. రెండవ మొదలయింది. అప్పటి నుండి గ్రేట్ బ్రిటిషుకు పడవలు సెప్టెంబర్ 8-1944లో. గ్రేట్ బ్రిటిషుకు చేరేవరకు ఏవేళ వెళ్ళినప్పుడల్లా ఒక్కక్క పడవ వెళ్ళిది కాదు. సైన్యపు “కాన్వాయి” వెళ్ళిది.

ప్రపంచ యుద్ధకాలము. యుద్ధం 1939లో తరుచుగా పోవటంలేదు. నేను వెళ్ళినది ప్రాణం పోతుందో అనే భయమే. కాబట్టి బందోబస్తులో చాలా నౌకల

మా కాన్యాయ్లో 50-60 నొకలు ఉండె. ప్రతి పదవపైన 'Life Boats' ఉండేవి. పదవ కాపైన్ మొదలగు ఆఫీసర్లు వచ్చి, మమ్ములను సరిగా ఉన్నామా అని ఇన్సెప్ట్ చేసి, తరువాత అందరిని పంపేవారు. బొంబాయిలో పదవ ఎక్కిన తరువాత కూడా, కొన్నిదినాల వరకు పదవ అక్కడనే ఉండింది. మమ్ములను దిగినివ్వేలేదు. మా క్యాబిన్లో ఆరు బెర్తులు ఉండె. మా పదవలోని అటెండెంట్లు భారతీయులే. వారు ఉండే డెక్ వేరే. వారు తినే డెక్ వేరే.

పదవ చిన్నదీ కాదు, చాల పెద్దదీ కాదు. కొత్త వారికి సముద్రరోగము వస్తుంది. సముద్రం ప్రశాంతంగా ఉంటే ఈ జబ్బురాదు. దీనికి డబ్బు తీసుకోకుండానే పదవవారు మందులు ఇస్తారు. సముద్రం సరిగా లేకుంటే ఈ జబ్బు వస్తుంది. తల తిరుగుతుంది. తల నొస్తుంది. కక్కు వస్తుంది. కండ్లు తిరుగుతవి. ఆ సమయంలో పక్కపైన పదుకొని ఉంటారు.

పదవలో హస్పిటల్ కూడా ఉంటది. డబ్బు తీసుకోకుండానే సామాన్య రోగాలకు మందులు ఇస్తారు. రోగులు లేవలేకుంటే డాక్టర్లు, నర్సులు క్యాబిన్కి వస్తారు. మందులు క్యాబిన్కు పంపుతారు. పోష్టు ఆఫీసు కూడా ఉంటుంది. తరువాతి రేవు రాకముందే పోష్టులో జాబులు వేయమని నోటీసు పెట్టుతారు. మనకు జాబువస్తే క్యాబిన్కు పంపుతారు.

టెలిగ్రాఫ్ ఆఫీసు (వైర్లెన్) కూడా ఉంటుంది. మనకు టెలిగ్రాములు వస్తే ఇస్తారు. మనం కూడా టెలిగ్రాములు ఇష్టపచ్చ. పదవలో "రిసెషన్ రూం" కూడా ఉంటుంది. అది రాత్రి పగలు ఖుల్లా ఉంటుంది. మనకు కావలసిన విషయాలన్నీ తెలుపుతారు. పదవలో దుకాణము కూడా ఉంటుంది. అన్ని వస్తువులు దొరుకుతచి.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ❖ వాహనాలు కాన్యాయ్గా వెళ్ళడం ఎప్పుడైనా చూశారా? దేని కొరకు అట్లా వెళ్తాయి?
- ❖ సైరన్ లేదా అలారం ఎందుకు మోగిస్తారు?
- ❖ దూర ప్రయాణాలకు ఎట్లా సిద్ధం కావాలి?

II

పదవపైన రేడియోలు ప్రతి డెక్ పైన లౌడు స్పీకర్లతో కనెక్టు చేయబడి ఉంటచి. పదవవారు రేడియో వార్తలు అప్పటికప్పుడు టైపు చేయించి, సైక్లోసైల్ కాపీలు లాంజ్లో పెట్టించేవారు. పీరియాడికల్ కూడా లాంజ్లో పెట్టేవారు. లాంజ్లోని ఫర్టీచర్ గొప్ప ధనవంతుల ఇండ్లులో ఉండేటటువంటివి ఉంటచి. ఫోర్ము పైన గొప్ప విలువైన తివాసీలు మరియు మమ్ముల్ (వెల్వెట్) తివాసీలు ఉంటచి. కంపర్ట్బుల్ సోఫ్టాలు మరియు మెత్తచి కుర్చీలు ఉంటచి. అందరూ కూర్చొని స్నేహితులతో మాట్లాడుతూ ఉంటారు. కొండరు చదువుతూ ఉంటారు.

చిన్న పిల్లలకు నర్సరీ సెక్షన్ మరియు కిండర్ గార్డెన్ సెక్షన్లు ఉంటచి. తల్లిదండ్రులు వెంటలేకుండా ప్రయాణం చేసే పసి పిల్లలు కూడా ఉండిరి. అటువంటి పిల్లల బాధ్యత పదవవారే తీసుకుంటారు. పదవలో లైబ్రరీకూడా ఉంది. పుస్తకాలను మన క్యాబిన్కు చదువుకోవటానికి ఇచ్చేవారు. ఔట్డోర్ గేమ్స్ కూడా ఉంటచి. పదవలో ప్రయాణికులు ఆదుతుండేవారు. చివరిదినం టూర్స్‌మెంట్స్ పెట్టించి, గెలిచినవారికి బహుమతులు ఇచ్చేవారు. స్విమ్మింగ్ పూల్స్ ఉంటచి. ఈతల పోటీలు జరుగుతూ ఉంటచి. డెక్పైన ఓపెన్ ఏర్లో రాత్రి ఎందరో పద్గుర్దాడేవారు.

మా పదవలో పాశ్చాత్యులు చాలా ఉండిరి. భారతీయులు చాలా తక్కువగా ఉండిరి. పాశ్చాత్యులలో ట్రిచీష్చవారే ఎక్కువగా ఉండిరి. బ్రిటిష్ వారు ఎవరూ కాని నాకు తెలియదు. దగ్గర నుంచి చూడటం, వారి దగ్గర అంత క్లోజుగా కూర్చొని వారి భాష వినటం అదే మొదచిసారి. వారి ఉచ్చారణ సరిగా తెలిసేదికాదు. నా ఉచ్చారణ వారికి తెలిసేది కాదు. కాని వారు భారతదేశంలో ఉన్నవారు కాబట్టి, నా ఉచ్చారణ తెలుసుకొనేవారు. నాకు వారి మాటలు తెలుసుకోవటం చాలా త్రచు అయ్యేది.

రేడియో ఇంగ్లీషు భాష కూడా తెలియకపోయ్యాడి. నేను ధోవతి శేర్పానీతో ఉంటిని. నేను తప్ప మిగతా భారతీయులు పాశ్చాత్య ద్రెస్‌లో ఉండిరి. నా దగ్గరికి చాలా మంది బ్రిటీష్ వాళ్ళ రాకపోతూ ఉండిరి. ఐనా కొంతమంది నన్ను మందలించేవారు. నా దగ్గరకు వచ్చి కూర్చుండి నాతో మాటల్లుడేవారు. అందులో తరుచుగా మాటల్లుడిన వ్యక్తి జైపూర్ మహారాజా గారి కుమారునికి చదువు చెప్పిన వ్యక్తి. అతడు చాలా మంచివాడు. భారతదేశంలోని ఎందరో రాజకుమారులు వారికి శిఘ్యులు.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ఇప్పుడు ప్రయాణంలో కాలక్షేపం కొరకు ప్రయాణీకులు ఏమేం చేస్తుంటారో చెప్పండి.
- ◆ ప్రయాణం చేసేటప్పుడు తోటి ప్రయాణీకులతో ఎట్లా ఉండాలి? ఎందుకు?
- ◆ కొత్త ప్రదేశానికి వెళ్లినప్పుడు అక్కడి భాష అర్థం కాకపోతే ఎటువంటి చిక్కులెదురువుతాయి? అప్పుడు మీరేం చేస్తారు?

ఇంకొకరు ఆంగ్లో ఇండియను. వ్యక్తి తెల్లగా లేకుండె. అతనిపేరు ఫాలైట్టు. ఇంగ్లాండుకు సెలవుపైన వెళ్ళుతూ ఉండెను. అతనితో నాకు చాలా స్నేహం కలిగింది. అతడు నాకు పాశ్చాత్యుల అలవాట్లను కావలసిన వాటిని తెలుపుతూ ఉండేవాడు. బ్రిటీష్ జీవితపు కథలు తెలుపుతూ ఉండేవాడు. బ్రిటన్‌లో చదువుకోవడం బీదవారి తరం కాదనేవాడు. వేయిల రూపాయలు ఉంటేగాని బ్రిటన్‌లో జీవితం జరుగదు అనేవాడు. బ్రిటన్‌లో ఉద్యోగం దొరుకదు అనేవాడు.

III

డెక్కపైన మొదటిసారి నన్ను చూసినప్పుడు ఏదో రాజుగారికి పంటచేసే వాళ్ళని, నా డ్రస్సు చూసి అనుకున్నాడట. తరువాత నేను విద్యాభ్యాసానికి వెళ్ళుతున్నానని చెప్పినాను. నేను బీదవాళ్ళి. డబ్బులేకుండా వెళ్ళుతున్నానని వారికి తెలువదు. నేను చెప్పలేదు. నా దగ్గర డబ్బులేదని తెలిస్తే నన్ను ‘డిపోర్టు’ చేసి ఇండియాకు తిరిగి పంపుతారని నా భయం. దేవునికి తప్ప ఇంకెవరికీ చెప్పలేదు.

ఇంగ్లాండుకు పడవ చేరగానే, బ్రిటీషు రేవులోని పోలీసులు, తగినంత పైసాలేని వారిని డిపోర్టు చేసి వాసు పంపుతారనీ, బ్రిటీష్ పోలీసువారు చాలా స్ట్రిక్ అని ఫాలైట్ నాతో అనేవారు. వారి మాటలు విని, నన్ను ఇంగ్లాండులో దిగనివ్వరని మళ్ళీ అదే పడవలో దేశం వెళ్ళగొట్టుతారని లోలోపల భయం వేసి “ఈశ్వరా నీవే దిక్కు నీవే నన్ను తలవని తలంపుగా తీసుకొని వస్తున్నావు. కనుక నీవే నన్ను డిపోర్టు చేయించకుండా ఇంగ్లాండులో ప్రవేశపెట్టమని ప్రతి నిముషం మొక్కెవాళ్ళి.

నేను నా దగ్గర ఎక్కువ సామాను లేకుండా 22 శాండ్లతోనే ఇంగ్లాండుకు బయలుదేరినాను. అప్పుడు ఎక్కుంచ రేటు ఒక సైరింగ్ ఫౌండ్ కు కల్గారు 13 రూపాయల 6 అణాలు. ఉన్ని బట్టలు నావద్ద సరిపోయేటన్ని లేకుండె. ధోతి, పయిజామా, పేర్పాణీతోనే పడవలో తిరిగేవాళ్ళి. దేవునిపైన భారం వేసినాను. కనుక నాకు ఇంగ్లాండులో ఏదో పని చూపించి త్రవ్యం సంపాదించే మార్గం చూపి నన్ను చదివించి తిరిగి తప్పక దేశం తెస్తడన్న నమ్మకంతోనే బొంబాయి నుండి గ్రేట్ బ్రిటన్కు బయలుదేరినాను. మా పడవ మెల్లగా నడిచేది. పడమర వైపుకు పోతూ ఉంటిమి. కాబట్టి రోజూ గడియారం వెనుకకు తిప్పుకోవాలనీ, ఎన్ని నిమిషాలు వెనుకకు తిప్పాలో పడవ రిసెప్షన్ ఆఫీసులో నోటీసు పెట్టేవారు.

గ్రేట్ బ్రిటన్ చేరే వరకు అయిదున్నర గంటలు వెనుకకు తిప్పినాము. మొదటి హోట్ మాది ఆడన్ (ఎడన్)లో. ఆడన్ పట్టణములోనికి వెళ్ళటానికి మాకు పర్సిఫన్ ఇచ్చినారు. నా వెంబడి ఉన్న గుజరాతీ పిల్లల బంధువులు ఆడన్లో ఉండిరి.

అతడు కారు తెచ్చి మమ్ములను తీసుకొని వెళ్లినాడు. ఆడన్ ప్రాంతములోని చారిత్రాత్మకమైనవన్నీ చూపించినాడు. వారి ఇంట్లో మంచి శాకాహార భోజనం పెట్టి మళ్ళీ పడవరేవులో విడచినాడు. ఆడన్లో ఉండేవారందరు అరబీ ముస్లిములు. మన పైదరాబాదులోని ముస్లింల మొహల్లా ఉన్నట్టు ఉంటుంది.

మా పడవ కొన్ని దినాలు పోర్టు సయాదులో ఉండి, మధ్యధరా సముద్రములో ప్రవేశించెను. చాలా జాగ్రత్తగా ప్రయాణం చేసితిమి. మా వెంట ఉన్న యుద్ధ విమానాలు మా పడవపైన ఎగురుచుండెను. డిస్ట్రాయిల్లు మైనులను తీసివేస్తూ ఉండెను. అప్పుడప్పుడు డెంజర్ ఉన్నదని మేసేజ్ వస్తే మా పడవలు వెనుకకు తిరిగేవి. కొంతసేపు అయిన తరువాత మార్గం మార్చి మళ్ళీ ముందుకు నడిచేవి. ‘జిబ్రాల్ఫ్’ రేవుకు చేరుకొంటిమి.

IV

అట్లాంటిక్ మహాసముద్రములో ప్రవేశించేటప్పుడు సముద్రము చాలా ‘కాము’ (ప్రశాంతం)గా ఉండెను. యుద్ధ నౌకలు యుద్ధ విమానాలు జిబ్రాల్ఫ్ సంధిని కాపాడుచుండెను. మేము ‘బే ఆఫ్ బిస్టే’ చేరితిమి. సముద్రము చాలా ఘోరంగా వైట్ల్స్ గా ఉండెను. వాతావరణం చల్లగా, మబ్బులతో నిండియుండెను. అప్పుడే ఇంగ్లాండు దగ్గరకు వస్తున్నదని, అందరూ దిగే సన్నాహలు మొదలు పెట్టినరు. జర్నెల్ బాంబుల నుండి బ్రాతికి చివరకు ఇల్లు చేరుకొంటిమని బ్రిటిష్ వారు సంతోషపడుచుండిరి.

ఇంగ్లీష్ చానల్లో మా పడవ చేరగానే సముద్రం ‘కాం’ (ప్రశాంతం) అయింది. గ్రేట్ బ్రిటన్ పడమటి తీరం పొడుగున ఉత్తరం వైపు మా పడవ పోవుచుండెను. గ్రేట్ బ్రిటన్ భూమి కనపడుచుండెను. దేవుడు నన్ను తుదకు గ్రేట్ బ్రిటన్ చేర్చినందుకు సంతోషించి, కృతజ్ఞతా వందనం చేసితిని. కాని పాల్పెట్ గారు ఇతర భారతీయ విద్యార్థులు, బ్రిటిష్ కప్పం వాళ్ళు పడవ దిగేముందు డబ్బు గురించి అడుగుతారనీ, సరిపోయేటంత డబ్బు లేకపోతే పడవ దిగనివ్వరని మాటిమాటికి గట్టిగా చెప్పుచుండిరి. కాబట్టి నన్ను గ్రేట్ బ్రిటన్లో దిగనిస్తారో లేదో అని లోలోపల చింతించుకొంటూ, మాటి మాటికి దేవుణ్ణి శరణు జొచ్చితిని.

అప్పుడు నేను నాతో పాటు గ్రేట్ బ్రిటన్కు ప్రయాణిస్తున్న కరీంనగరు జిల్లా ఎగ్గికూటివ్ ఇంజనీరు గారి అబ్బాయి సురేశ్ బాబును కలిసితిని. క్లూప్టంగా నా పరిస్థితి వివరించితిని. నా దగ్గర డబ్బు లేదన్న రహస్యం ఎవ్వరికీ చెప్పినని అతని నుండి వాగ్గానము తీసుకొంటిని. ఆ పిల్లవాడు చాలా మంచివాడు. అతని దగ్గర 150/- పొండ్ల డ్రాష్ట్ ఉండె. అతడు గవర్నమెంట్ స్కూలర్సిప్ హోల్డర్ కాబట్టి అతన్ని డబ్బు ప్రశ్న అడుగరు. అతనికి పడవదిగే పరిష్కార తొందరగా దొరుకుతుందని అతనితో “బాబూ! నీకు డబ్బు ప్రశ్నలేదు. నిన్ను డబ్బు విషయం అడుగరు. నీవు గవర్నమెంట్ స్కూలర్సిప్ హోల్డరువు. కనుక నీ 150 పొండ్ల డ్రాష్ట్లో నావి నూరు పొండ్లు ఉన్నవనీ, నేను నీకు బంధువును కాబట్టి ఇద్దరి డబ్బు ఒకే డ్రాష్ట్లో ఉన్నవని చెప్పు. భయపడకు. నేను నీ డబ్బు తీసుకోను. నిన్ను డబ్బు అడుగను. నన్ను పడవ దిగేటట్టు చూడు” అని అంటిని. ఈ మాటకు సురేశ్బాబు ఒప్పుకొన్నాడు. గ్రేట్ బ్రిటన్ సాయంత్రం చేరినాము. గ్రేట్ బ్రిటన్ పశ్చిమ తీరపు

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ విదేశాలకు వెళ్ళేటప్పుడు గడియారంలో సమయాన్ని సరిచేసుకోవాలి. దీనికి కారణం ఏమిటి?
- ◆ విదేశాలలో మనకు తెల్పినవారు, బంధువులుంటే ఎట్లాంటి సౌకర్యాలు పొందవచ్చో చెప్పండి?
- ◆ “ఈశ్వరా నీవే దిక్కు” అని రచయిత అనుకోవటానికి కారణమేమిటి? మీకెదురైన అట్లాంటి సందర్భాన్ని చెప్పండి.

స్వాట్లాండ్ యొక్క గ్లాస్‌
రేవుపట్టణం దగ్గర పదవ
అగింది. అక్కడి పోలీసువారు,
మా పదవరేవుకు చేరకముందే
పదవలోనికి వచ్చినారు.
ప్యాసింజర్ల పాస్‌పోర్టులను
ఇతర కాగితాలను చెక్
చేయటం మొదలు పెట్టినారు.
కొందరికి దిగటానికి పర్మిషన్
ఇవ్వలేదు. నాకు గుండె
జల్లుమన్నది. నా గతి ఏమి
అవుతుందో అని. పాల్స్‌ట్ గారు
మహా సంతోషముతో తనకు

పర్మిషన్ దొరుకుతుందని వెళ్ళినారు. కాని వారికి కూడా ఎందుకో పర్మిషన్ దొరకలేదు. నాకు చమటలు పట్టినవి. కాని ఔక్కి మాత్రం ఛైర్యంగానే ఉన్నా, నేను పేర్వానీ, పైజామాలో ఉన్నా. నా వంతు వచ్చింది. నా పాస్‌పోర్టు చూసిన పోలీసు అధికారి “మీరు స్టడీస్ కొరకు వచ్చినారా?” అని అడిగినారు. నేను అవునని చెప్పినాను. ఆలస్యం లేకుండా, ఇంకా ఏమీ అడగుకుండానే “పర్మిషన్” అని స్టోంపు వేసినారు.

నేను బయటకు వచ్చినాను. బయట గ్రేట్ బ్రిటన్ దృశ్యం చూస్తూ నిలబడిపోయినాను. పట్టరాని సంతోషం వచ్చింది. దేవుడు సాధ్యం కాదనుకొన్నదాన్ని సాధ్యం చేసినాడు. నేను ఎక్కడ? గ్రేట్ బ్రిటన్కు పైసాలేకుండా రావటమెక్కడ? ఈశ్వరుడు నన్ను రక్షించినాడు - బ్రిటన్లోని సుందర దృశ్యాలను చూసి, సమీపంలోని పదవలను చూసి దేవునికి కృతజ్ఞతా వందనాలు చేసితిని. పాల్స్‌ట్ గారికి కూడా దిగటానికి పర్మిషన్ దొరికింది. సురేట్ బాబుకు గూడా పర్మిషన్ దొరికింది. సురేట్బాబు సాహాయ్యం లేకుండానే అతని డబ్బుతో అవసరం లేకుండానే నాకు పర్మిషన్ దొరికినందుకు అతడు ఆశ్చర్యపడినాడు. మేము పదవనుండి దిగేవరకు సూర్యాస్తమయం అయింది. సవంబర్ నెల. చాలా చలి. సామాను దింపటానికి కూలివారులేరు. నా సందుగ చాలా పెద్దది. అందరు తమ తమ సామాన్లు వెతుకుతూ ఉండిరి. కొందరు భారతీయ స్నేహితులు నాకు సాహాయ్యం చేసిరి. నా సామాను పదవ దిగింది. ఈశ్వరుని కట్టాక్షము వలన వంటాయన కొడుకునైన బీద టీచరును, సరిపడడబ్బు వెంట లేకుండా 22 పొండతో, పేర్వానీ పైజామా తొడుగుకొని గ్రేట్ బ్రిటన్లోని స్వాట్లాండ్ భూమిపైన అడుగుపెట్టితిని.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ రచయితకు సురేట్బాబు సహాయం లేకుండానే పర్మిషన్ దొరకడానికి కారణం ఏమై ఉంటుంది?
- ◆ ఏయే సందర్భాల్లో మీరు దేవునికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటారో తెల్పండి.

ఇవి చేయండి

I. విని, అర్థంచేసుకొని, ఆలోచించి మాట్లాడడం

1. ఏదైనా సాధించాలంటే పట్టుదల, దృఢ సంకల్పం అవసరం. దీన్ని సమర్థిస్తూ మాట్లాడడం.

II. ధారాళంగా చదువడం - అర్థం చేసుకొని ప్రతిస్పందించడం

1. కింది వాక్యాలు పారంలోని ఏ పేరాలో ఉన్నవో గుర్తించి, పేరాకు శీర్షికను పెట్టండి.

వాక్యం	పేరా సంఖ్య	శీర్షిక
<p>పడవలో రిసెప్షన్ రూం కూడా ఉంటుంది నేను ధోవతి శేర్యానీతో ఉంచిని ఏవేళ ప్రాణం పోతుందో మేము పడవ నుండి దిగేవరకు సూర్యాస్తమయం అయింది.</p>		

2. కింది పేరాను చదివి, ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

ప్రాదరాబాద్ నుండి నేను రైలులో బాసర రైల్వే స్టేషన్కు చేరుకున్నాను. అక్కడి నుండి బాసరలోని శ్రీ జ్ఞాన సరస్వతీదేవి ఆలయానికి చేరుకున్నాను. ఆధ్యాత్మికత విలసిల్లే ప్రశాంత సుందర ప్రదేశంలో, గోదావరినదీ తీరాన ఈ సుందర ప్రసిద్ధ పుణ్యక్షేత్రం ఉన్నది.

ఇక్కడి సరస్వతీదేవి సైకతమూర్తిని వ్యాసమహర్షి మలిచాడని ప్రసిద్ధి. ఈ వాగ్దేపతా సమక్షంలో వసంతపంచమిరోజు పిల్లలకు విద్యాభ్యాసం చేయస్తే మంచి విద్యావంతులు అవుతారని ప్రతీతి. దసరా పండుగ రోజుల్లో అమృవారికి నవరాత్రి ఉత్సవాలు జరుపుతారు. ఒక్కాక్కడరోజు ఒక్కాక్క అవతార మూర్తిగా అమృవారిని అలంకరిస్తారు. ఈ రోజుల్లో భక్తులు తండ్రిపతండ్రాలుగా వచ్చి అమృవారిని దర్శించుకుంటారు. ఈ పుణ్యక్షేత్రం నిర్వోజిల్లాలో ఉన్నది.

- అ) బాసర పుణ్యక్షేత్రంలోని దేవత ఎవరు?
- అ) సరస్వతీదేవి ఆలయం ఏ నది తీరాన ఉన్నది?
- ఇ) సరస్వతీదేవి సైకతమూర్తిని మలచిన వారు ఎవరు?
- ఈ) నవరాత్రి ఉత్సవాలు ఎప్పుడు జరుగుతాయి?
- ఉ) పై పేరాకు శీర్షిక సూచించండి.

III.

స్వయంచారు

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) దూరప్రయాణాలకు పోయేటప్పుడు తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు ఏమిటి?
- అ) రచయిత ఉన్నతవిద్య కోసం పట్టుదలతో ఇంగ్లాండు వెళ్ళాడు కదా! దీని ద్వారా మీరేం గ్రహించారు?
- ఇ) ‘ఉన్నత లక్ష్యంతో పట్టుదలతో దేనివైనా సాధించవచ్చు’ వివరించండి.
- ఈ) ఒక కొత్త ప్రదేశాన్ని దర్శించినప్పుడు అక్కడ తెలియని విషయాలను తెల్పుకోవడానికి మీరేంచేస్తారు?

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- అ) ‘అనుకున్నది సాధించటంలో కలిగే తృప్తి అనంతమైంది.’ ముందు రామకృష్ణయ్య సముద్ర ప్రయాణం ఆధారంగా వివరించండి.

IV.

స్వజనాత్మకత / ప్రశంస

1. కింది వానిలో ఒకదానికి జవాబును స్వజనాత్మకంగా రాయండి.

- అ) చదువును కష్టంగా భావించవద్దు. ఉన్నతలక్ష్యం పెట్టుకొని, ఇష్టంగా చదువుకుని, అనుకున్నది సాధించాలని తెలుపుతూ మిత్రునికి లేఖ రాయండి.
(లేదా)
- అ) మీరు చేసిన ఒక ప్రయాణ అనుభవాన్ని వివరిస్తూ వ్యాసం రాయండి.

V.

పదజాల వినియోగం

1. కింది వాక్యాల్లో గీతగీసిన పదానికి తగిన అర్థాన్ని గుర్తించండి.

- అ) పై చదువుకు సరిపడా ద్రవ్యం నావడ్డ లేకుండె. ()
అ) శక్తి ఆ) సామర్ఘ్యం ఇ) డబ్బు ఈ) వస్తువు
- అ) నామిత్రునికి సహాయపడతనని నేను వాగ్దానం చేశాను. ()
అ) మాటతీసుకొను ఆ) మాటయిచ్చు ఇ) మాట మార్చు ఈ) డబ్బు యిచ్చు

2. కింది జాతీయాలను సొంతవాక్యాలలో రాయండి.

ఉదా: - అందేవేసిన చేయి
సీసపద్మాలు రాయడంలో శ్రీనాథుడిది అందేవేసిన చేయి.

- అ) పట్టరాని సంతోషం

ఆ) దేపునిషై భారం వేయు

ఇ) గుండెజల్లుమను

ఈ) చెపుటలుపట్టు

VI. భాషను గురించి తెలుసుకుండాం

1. కింది వాక్యాలలో గీత గీసిన పదాలు ఏ సమాసాలో గుర్తించి, వాటి పేర్లు రాయండి.

అ) అదిశేషునికి వేయితలలు. _____

ఇ) కృష్ణర్జునులు సిద్ధమైనారు. _____

ఈ) రవి, రాము అన్నదమ్ములు. _____

ఉ) వారానికి ఏడురోజులు. _____

ఊ) నూరేండ్రు జీవించు. _____

2. కింది పదాలను విడదిసి సంధిపేరు రాయండి.

అ) విద్యాభ్యాసం = _____ + _____ = _____

ఇ) మొదలయింది = _____ + _____ = _____

ఈ) విద్యార్థులు = _____ + _____ = _____

ఉ) ఏడైనా = _____ + _____ = _____

ఊ) వారందరు = _____ + _____ = _____

అత్యసంధి

* కింది పదాలను పరిశేఖించండి.

అ) రామయ్య = రామ + అయ్య

ఇ) మేనత్త / మేనయత్త = మేన + అత్త

ఈ) సెలయేరు = సెల + ఏరు

ఉ) ఒకానొక = ఒక + ఒక

పూర్వపదం చివర ఉన్న అచ్చు ఏది?

పరపదం మొదట ఉన్న అచ్చు ఏది?

పూర్వపదం చివరి అచ్చుకు పరపదం మొదటి అచ్చు కలిస్తే ఏం ఏర్పడింది?

సంధిని విడదీసినప్పుడు ఏర్పడే రెండు పదాలలో మొదటి పదాన్ని ‘పూర్వపదం’, రెండవ పదాన్ని ‘పరపదం’ అని అంటారు.

పై ఉదాహరణలు చూసినప్పుడు మొదటి పదం చివరన అ’ అచ్చు ఉంటుంది. రెండవ పదం మొదట అ, ఏ, ఒ మొదలైన అచ్చులు ఉన్నాయి. సంధి జిరిగినప్పుడు మొదటి పదం చివరి అచ్చు ‘అ’ లోపించి రెండో పదం మొదటి అచ్చు వచ్చి చేరితే కింది విధంగా ఉంటాయి.

- (i) రామయ్య → లాంటి పదాల్లో సంధి ఎప్పుడూ అవుతుంది. (నిత్యం)
- (ii) మేనత్త, మేనయత్త → లాంటి పదాల్లో సంధి జరగవచ్చు, జరుగకపోవచ్చు. (వైకల్పికం)
- (iii) సెలయేరు → లాంటి పదాలు ‘సెలేరు’ లాగా మారకుండా ‘సెలయేరు’ లాగానే ఉంటాయి. (నిషేధం)
- (iv) ఒకానొక → లాంటి పదాలు ‘ఒకొక’లాగా మారకుండా మరోరూపంలోకి అంటే ‘ఒకానొక’లాగా మారుతాయి. (అన్యకార్యం)

(మొదటి పదం చివరి అచ్చు పూర్వ స్వరం. రెండోపదం మొదటి అచ్చు పరస్వరం.)

‘అ’ కు అచ్చులు (అ, ఆ, ఇ, ఈ, ఉ, ఊ, ఎ, ఏ, ఒ, ఒఱ, ఓ, ఔ) పరమైతే ఏర్పడే సంధి ‘అత్యసంధి’.

అత్య (అత్య అంటే ప్రాప్యమైన ‘అ’) నకు అచ్చు పరమైనప్పుడు సంధి బహుళముగానగు.

3. కింది పదాలను కలిపి రాయండి. ఏం జరిగిందో చెప్పండి.

ఉదా : తగిన + అంత = తగినంత

అ) చాలిన + అంత = _____

ఆ) సీత + అమృ = _____

ఇ) అక్కడ + ఇక్కడ = _____

ఈ) అందక + ఉండెను = _____

ఉ) చెప్పాట + ఎట్లు = _____

ఊ) రాక + ఏమి = _____

బహుళం :

సంధి నిత్యంగా, వైకల్పికంగా, నిషేధంగా, అన్యకార్యంగా జరుగడాన్ని ‘బహుళం’ అంటారు.

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్టు పని

- ◆ వివిధ పత్రికలలో వచ్చే యూత్రారచనలను చదివి, వాటిలో ఒక దానికి నివేదిక రాయండి.

నేనివి చేయగలనా?

1. ఏదైనా సాధించాలంటే పట్టుదల, దృఢసంకల్పం అవసరమని
సమర్థిస్తూ మాట్లాడగలను.	అవును / కాదు
2. అపరిచిత గద్యం చదివి ప్రత్యులకు జవాబులు రాయగలను.	అవును / కాదు
3. అనుకున్నది సాధించడంలో ఉండే తృప్తిని గురించి సొంతమాటల్లో
రాయగలను.	అవును / కాదు
4. చదువు కష్టంగా భావించక, ఇష్టంగా భావించాలని మిత్రునికి లేఖ
రాయగలను.	అవును / కాదు

మీకు తెలుసా?

1. జిబ్రాల్ఫర్ రేపు : యునైటెడ్ కింగ్డం (U.K.)లో ఉన్న ఒక ఓడరేవు.
2. బే ఆఫ్ బిస్సెస్ : స్పెయిన్ లోని లేసెన్ సగరానికి దగ్గరలో ఉన్నది. సముద్రకెరటాలు పర్వత సానువులను ధీకొట్టడం వలన సారంగం ఏర్పడింది. ఇది పర్మాటక కేంద్రంగా విలసిల్లుతున్నది.
3. సైలింగ్ హొండ్ : వ్రిటన్ దేశపు కరెస్టి (ప్రవ్యం)
4. పానపోర్ట్ : విదేశాలకు వెళ్ళే వాళ్ళకు ప్రభుత్వం ఇచ్చే వ్యక్తి ధృవీకరణ పత్రం.
5. గ్రైట్ ల్రిటన్ : ఇంగ్లండ్, స్క్యూటలాండ్, వెల్స్ దీవులు, ఉత్తర ఐర్లాండ్లల సముద్రాయం.

స్క్రీన్

అఖండమైన ఓర్పు, ఛైర్యం, ప్రయత్నాలతోనే
ఉత్తమోత్తమ ఘలితాలు సంప్రాప్తమాతాయి.

- స్వామి వివేకానంద

బండారి బసవన్

- పాల్యూరికి సోమనాథుడు

చదువండి - అలోచించి చెప్పండి.

గోల్డూండ పాలకుడు అబుల్ హసన్ తానాషా. ఇతని పాలనా కాలంలో భద్రాచలం తహశీల్దారుగా కంచర్ల గోపన్న ఉండేవాడు. ఆయన శ్రీరామభక్తుడు. ప్రజలనుండి వసూలుచేసిన సుమారు ఆరులక్షల రూపాయలు పన్నుతో భద్రాచలంలో రామాలయాన్ని నిర్మించాడు. సీతారాములకు విలువైన నగలు చేయించాడు. ప్రభుత్వ సౌమ్యు దుర్వినియోగం చేశాడనే నెపంతో గోపన్నను కారాగారంలో బంధించారు. గోపన్న తన కీర్తనలతో శ్రీరాముడిని వేడుకొన్నాడు. శ్రీరాముడే తానాషాకు ఆ సౌమ్యు చెల్లించి బంధవిముక్తిదిని చేశాడు.

ప్రశ్నలు:

1. కంచర్ల గోపన్న ఎవరు?
2. అతనిపై మోపిన అభియోగమేమిటి?
3. గోపన్న ఎట్లా బంధ విముక్తుడయ్యాడు?
4. గోపన్న వంటి భక్తులను గురించి మీకు తెలుసా?

పారం నేపథ్యం, ఉద్దేశం

బిజ్జలుడి కొలువులో బండారి బసవన్న దండనాయకుడుగా ఉన్నాడు. ఇతడు గొప్ప శివభక్తుడు. ఒకరోజు ఒక జంగమయ్య బసవన్న దగ్గరకు వచ్చి “నాకు ఈ క్షణంలో ఇంత ధనం కావాలి. లేకపోతే మీ సపర్యలు స్వీకరించను” అన్నాడు. అప్పుడు బసవన్న కోశాగారంలోని పేటికల్లో ఉన్న మాదలను (బంగారు నాట్లు) జంగమయ్యకు సమర్పించాడు. అది చూసిన ఇతర మంత్రులు బిజ్జలుడి దగ్గరకు పోయి బసవన్న రాజద్రోహం చేశాడని చెప్పారు.

బసవన్న ఔదార్య బుద్ధి, భక్తితత్త్వం తెలియజేయటం ఈ పారం ఉద్దేశం.

పాత్యభాగ వివరాలు

ఈ పాఠం ద్విపద. ఇది దేశికవితా ప్రక్రియ. ఇది రెండేసి పాదాల చొప్పున మాత్రాగణాలతో సాగేరచన. మొత్తం కావ్యాన్ని ద్విపద ఛందస్సులో రాష్ట్రే దాన్ని ‘ద్విపద కావ్యం’ అంటారు.

ఈ పాఠం పాల్యురికి సోమనాథుడు రాసిన ‘బసవపురాణం’ తృతీయాశ్వసం లోనిది.

కవి పరిచయం

(డాహేచితం)

12వ శతాబ్దం

దేశి సంప్రదాయంలో రచనలు చేసిన మొట్టమొదటి కవి పాల్యురికి సోమనాథుడు. తెలుగులో స్వతంత్ర కావ్యాన్ని రాసిన తొలికవి. బసవేశ్వరుని చరిత్రను పురాణంగా నిర్మించి ద్విపదకు కావ్య గౌరవం కలిగించిన శైవకవి. జనగామ జిల్లా పాలకుర్తి (పాలకురికి / పాల్యురికి) సోమన జన్మిష్టులం.

బసవపురాణము, అనుభవసారము, బసవేదాహారణము, వృషాధిపతశతకము, చతుర్వేదసారము, చెన్నమల్లు సీసములు, పండితారాధ్య చరిత్రము మొదలయినవి సోమన కృతులు. రగడ, గద్య, పంచకం, అష్టకం, ద్విపద, శతకం, ఉదాహరణం మొదలయిన సాహితీ ప్రక్రియలకు ఈయన ఆద్యాదు. సంస్కృత, తమిళ, కన్నడ, మరాటిభాషా పదాలను యథేచ్ఛగా తన రచనలో ఉపయోగించిన బహుభాషా కోవిదుడు. తెలుగులో ‘మణి ప్రవాళ శైలిని వాడిన తొలికవి.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పాఠం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పాఠంలోని విషయాన్ని ఉపహించండి.
- ❖ పాఠం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గేత గేయండి.
- ❖ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

సదుద్దేశంతో చేసే పనులు ఎప్పుడూ మనిషిని సభీలుడుగనే నిలబెడుతాయి. భగవంతుడు కూడా ఇటువంటి పనులను చేసే వారిని మెచ్చుకుంటాడు. దీనికి ఉదాహరణలు పురాణిహసాలలో అనేకం కనిపిస్తాయి. ఆ కోవలోని వాడే బండారి బసవన్. అతని జీవితంలో జరిగిన ఒక మహత్తర ఘుట్టం గురించి ఇప్పుడు తెలుసుకుండాం.

I

బండారి బసవన దండనాయకుని రప్పించి “మాయర్థ మొప్పించి పొమ్ము దప్పేమి? సాలుఁ బ్రథాని తనంబు ‘దండింప రా’దను తలఁపున నిట్లు బండార మంతయుఁ బాటు సేసితివి పరధనం బపహరింపని బాస యండ్రు పరధనం ఔత్లూకో బసవ! కైకొంటి వేయు మాటలు నేల వెఱతుము నీకు మాయర్థ మొప్పించి నీయంత నుండు” మనవుడుఁ గించి త్ర్వహసితాస్యుండగుచు జననాధునకు బసవన మంత్రి యనియో “బరమేశు భక్తియన్ సురతరువుండ హరుభక్తియన్ కనకాచలంబుండ గామారి భక్తి చింతామణి యండ సోమార్థ ధరు భక్తి సురధేసువుండ బగుతుడాసించునే పరధనంబునకు మృగపతి యొద్దెస మేయునే పుల్లు?

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ సురతరువు, కనకాచలం, సురధేసువు, భక్తి చింతామణి అనే వదాలను వాడడంలో కవి ఉద్దేశం ఏమిటి?
- ◆ ‘బగుతుడాసించునే పరధనమునకు’ దీనిపై మీ అభిప్రాయమేమిటి?

II

క్షీరాభి లోపలఁ గ్రీడించు హంస
గోరునే పడియల నీరు ద్రావంగఁ?
జూత ఫలంబులు సుంబించు చిలుక
బ్రాతి బూరుగు ప్రూని పండ్చ గన్నొనునె?
రాకామల జ్యోత్స్మాం ద్రావు చకోర
మాకాంక్ష సేయునే చీకటిం ద్రావ
విరిదమ్మి వాసన విహరించుతేటి
పరిగొని సుడియునే బభీలి విరుల?
నెఱుఁగునే యల దిగ్గజేంద్రంబు కొదమ
యెఱపంది చను సీక? నెఱుఁగవు గాక
యరుదగు లింగ సదర్థుల యిండ్ల
వరపుడ నా కొక సరకెయర్థంబు
పుడమీళ! మీధనంబునకుఁ జేసొంప
నొడయల కిచ్చితి నొడయలధనము
పాదిగదత్తుఁగిన భక్తుండుగాను
గాదేని ముడుపు లెక్కలు సూడు” మనుచు

దట్టుఁడు బసవన దండనాయఁకుఁడు
పెట్టెలు ముందటఁ బెట్టి తాళములు
పుచ్చుడు మాడ లుప్పొంగుచుఁ జూడ
నచ్చెరువై లెక్క కగ్గలంబున్న

అలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ శేవ భక్తులను హంస, చిలుక, చకోరం, తుమ్మెదలతో కవి ఎందుకు పోల్చి ఉంటాడు?
- ◆ “బడయల కిచ్చితి నొడయల ధనము” అనడంలో ఆర్థం ఏమై ఉంటుంది?

బిజ్జలుడు దండనాయకుడైన బండారి బసవన్సును పిలిపించాడు. “మా ధనాన్ని అప్పగించి పోవటంలో తప్పేమీ లేదు. ఇక చాలు మీ ప్రథాని పదవి. నన్నెవరు దండించలేరనే ధీమాతో భజానా అంతా భాళీ చేశావు. ఇతరుల ధనాన్ని ఆశించనని ప్రతిజ్ఞ చేశావు కదా! మరి ఎట్లా దొంగిలించావు? ఎక్కువ మాటలు ఎందుకు గానీ నిన్ను ఏమయిన అనడానికి నాకు భయం కలుగుతున్నది. మా సొమ్యు మాకిచ్చి మీరిక దయచేయవచ్చు” అన్నాడు. అప్పుడు మంత్రి బసవన చిరునవ్వుతో “పరమశివుని పట్ల భక్తి అనే కల్పవృక్షం మాకు అండగా ఉండగా, శంకరునిపై భక్తి అనే బంగారు పర్వతం (మేరు పర్వతం) నా అధీనంలో ఉండగా, పరమేశ్వరుని భక్తి అనే చింతామణి నా చెంత ఉండగా, శంఖుని భక్తి అనే కామధేనువు నన్ను కనిపెట్టి ఉండగా నా వంటి భక్తుడు ఇతరుల ధనాన్ని ఆశిస్తాడా? సింహం ఎక్కుడైన గడ్డి మేస్తుండా?

పాల సముద్రంలో క్రీడించే హంస మడుగులలో నీరు తాగుతుందా? మామిడి పండ్లను తినే చిలక బూరుగు చెట్లు పండ్లను కన్నెత్తి ఐనా చూస్తుందా? నిండు పున్నమి నాటి వెన్నెలను తాగే చకోరపడ్లీ చీకచిని ఆస్వాదిస్తుందా? తామరపూల సుగంధంలో విహరించే తుమ్మెద ఉమ్మెత్త పూలకోసం పరుగులు తీస్తుందా? ఏనుగు పిల్ల పంది పాలు తాగడానికి తహతహలాడుతుందా? నీకు విచక్షణ లేకపోతే నేనేం చేయాలి? శివభక్తుల జండ్ల సంప్రదాయం నీకేం తెలుసు? స్వామి సొమ్యు స్వామికే ఇచ్చాను. ఇతరుల ధనంతో నాకేం పని? మీ ధనం కోసం నేను చేయి చాపను. నేను న్యాయం తప్పను. నీకు నా మీద నమ్మకం లేకపోతే నీ సొమ్యు లెక్క చూసుకో” అని పలికాడు. ధనాగారంలోని పెట్టెలన్నీ తెప్పించి తాళాలు తీసి బిజ్జలుడి ముందే వాటి మూతలు తీయించారు. అప్పుడు బిజ్జలుడు చూసుకుంటే పెట్టెల నిండ మాడలు (బంగారు నాటేలు) తళతళలాడుతున్నాయి. లెక్కపెట్టి చూడగా ఉండవలసిన వాటికన్న ఎక్కువనే ఉన్నాయి.

ఇవి చేయండి

I. విని, అర్థంచేసుకొని, ఆలోచించి మాట్లాడడం

- ‘అచంచల భక్తి పారవశ్యం కల్గిన వాళ్ళ ధనాశకు లోసుకారు’ - దీని గురించి మీ అభిప్రాయం చెప్పండి.
- ద్విపదను రాగయుక్తంగా పాడండి.

II. ధారాళంగా చదువడం - అర్థం చేసుకొని ప్రతిస్పందించడం

- పారంలో కింది భావాలున్న పాదాలను గుర్తించండి. వీటిని ఎవరు ఎవరితో అన్నారో చెప్పండి.
 - మా ధనాన్ని అప్పగించి వెళ్ళు.
 - తామర పూల వాసనలో విహరించే తుమ్మెద ఉమ్మెత్త పూలను ఎట్లా ఆస్వాదిస్తుంది?
 - సింహం ఎక్కుడైనా గడ్డిమేస్తుందా?

2. కింది పద్యం చదువండి. భాషీలను పూరించండి.

గంగిగోవు పాలు గరిపెడైనను చాలు
కడివెడైన నేమి భరము పాలు
భక్తిగలుగు కూడు పట్టిడైనను చాలు
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ!

- అ) భరము అంటే _____
- ఆ) కూడు అంటే _____
- ఇ) గంగిగోవు పాలను _____ తో పోల్చాడు.
- ఈ) ఈ పద్యాన్ని _____ రాశాడు.
- ఉ) ఈ పద్యం _____ శతకంలోనిది.

III.

స్వయంచన

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) బండారి బనవన్న స్వభావాన్ని రాయండి.
- ఆ) బండారి బనవన్న రాజుతో నిర్భయంగా మాట్లాడాడు కదా! ఇట్లా ఎప్పుడు నిర్భయంగా మాట్లాడగలుగుతారు?
- ఇ) భక్తుడు పరథనాన్ని ఆశించడు. ఎందుకు?
- ఈ) “క్షీరాభి లోపలఁ గ్రేడించు హంస గోరునే పడియల నీరు ద్రావంగ” అని బనవన్న అనడంలో గల ఉద్దేశం ఏమిటి?

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- అ) బనవని గురించి తెలుసుకున్నారు కదా! భక్తుడికి ఉండవలసిన లక్ష్ణాలు ఏమిటో రాయండి.

IV.

సృజనాత్మకత / ప్రశంస

1. కింది ప్రశ్నకు జవాబును సృజనాత్మకంగా రాయండి.

- అ) ద్విపద రూపంలోనున్న ఈ పాఠ్యాంశ విషయాన్ని సంభాషణ రూపంలో రాయండి.

V.

పదజాల వినియోగం

1. గీత గీసిన పదానికి అర్థాన్ని రాయండి.

- అ) క్షీరాభిని మధించినపుడు అమృతం పుట్టింది. =
- ఆ) కొండ గుహలలో నీవసించే మృగపతి అడవికి రాజు. =
- ఇ) పుడమీశులు ప్రజలను చక్కగా పరిపాలించారు. =

2. కింది ప్రకృతి వికృతి పదాలను జతపరచండి.

అ) ఆశ్వర్యం	()	ఎ) బత్తి
ఆ) భక్తి	()	బి) దెన
ఇ) దిశ	()	సి) పుడమి
ఈ) పృథ్వి	()	డి) అచ్చెరువు

VI

భాషను గురించి తెలుసుకుండాం

1. కింది పట్టికను ఖారించండి.

సంఘిపదం	విడదీసి రాయండి	సంధిపేరు
ఉదా: క్లీరాభీ	క్లీర + ఆభీ	సప్రార్థదీర్ఘసంధి
1. కనకాచలం		
2. క్లీరాభీ		
3.	నాకు + ఒక	
4.	కాదు + ఏని	
5. అతనికిచ్చెను		
6. పుట్టినిల్లు		
7.	ఏమిటి + ఇది	
8. నాయనమ్ము		

గుణసంధి

2. కింది పదాలను విడదీయండి.

ఉదా: రాజేంద్రుడు	= రాజ + ఇంద్రుడు	(అ + ఇ = ఎ)
ఆ) గజేంద్రుడు	= _____ + _____	(_____)
ఉదా: పరమేశ్వరుడు	= పరమ + శిశ్వరుడు	(అ + శి = శి)
ఆ) సర్వేశ్వరుడు	= _____ + _____	(_____)
ఉదా: వసంతోత్సవం	= వసంత + ఉత్సవం	(అ + ఉ = ఊ)
ఇ) గంగోదకం	= _____ + _____	(_____)
ఉదా: దేవర్ణి	= దేవ + బుణి	(అ + బు = అర్ణ)
ఈ) మహర్ణి	= _____ + _____	(_____)

పై పదాలను గమనించండి. వాటిని మూడు రకాలుగా విడదీయటం జరిగింది. మూడు సందర్భాల్లోను పూర్వస్వరం ‘అకారం’ ఉన్నది. పరస్వస్వరం స్థానంలో ఇ, ఈ, ఉ, ఊ లు ఉన్నాయి.

- ◆ ‘అ’ కారానికి ‘ఇ/ఈ’ – పరమైనప్పుడు ‘ఏ’ (స్వ)
- ◆ ‘అ’ కారానికి ‘ఉ’ – పరమైనప్పుడు ‘ఓ’ (ర్హ్మ)
- ◆ ‘అ’ కారానికి ‘బు’ – పరమైనప్పుడు ‘అర్’

అకారము అంటే ‘అ’ లేదా ‘ఆ’.

‘అ’ కారం స్థానంలో ఏ, ఓ, అర్ లు ఆదేశంగా వచ్చాయి. ఇట్లూ ఏర్పడిన సంధిని గుణసంధి అంటారు.

‘అ’ కారానికి ఇ, ఉ, బు లు పరమైనప్పుడు క్రమంగా ఏ, ఓ, అర్ లు ఆదేశంగా వస్తాయి.

3. కింది పదాలను కలిపి, సంధి ఏర్పడిన విధానాన్ని తెలుపండి.

$$\text{ఉదా: } \text{మహో} + \text{ ఇంద్రుడు} = \underline{\text{మహోంద్రుడు}}, \quad \text{ఆ} + \underline{\text{ఇ}} = \underline{\text{ఏ}} \quad (\text{స్వ})$$

అ) దేవ + ఇంద్రుడు = _____, _____ + _____ = _____ ()

ఆ) గణ + ఈశుడు = _____, _____ + _____ = _____ ()

ఇ) నర + ఉత్తముడు = _____, _____ + _____ = _____ ()

ఈ) నవ + ఉదయం = _____, _____ + _____ = _____ ()

ఉ) బ్రహ్మ + బుషి = _____, _____ + _____ = _____ ()

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్టు వని

- ◆ బసవని వంటి పరమ భక్తులలో ఒకరి కథను సేకరించి, మీ సొంతమాటల్లో రాసి దాన్ని తరగతిలో చెప్పండి.

నేనిని చేయగలనా?

1. భక్తులకు ధనాశ ఉండదనే అంశంపై అభిప్రాయం చెప్పగలను. అవును / కాదు
2. అపరిచిత పద్యం చదివి భాశీలను పూరించగలను. అవును / కాదు
3. భక్తుడి లక్ష్మణాలను సొంతమాటల్లో రాయగలను. అవును / కాదు
4. పారం ఆధారంగా సంభాషణలు రాయగలను. అవును / కాదు

ప్రమాత్మ

“పవిత్రులు, మంచివారైన వృక్షుల దగ్గరకు...

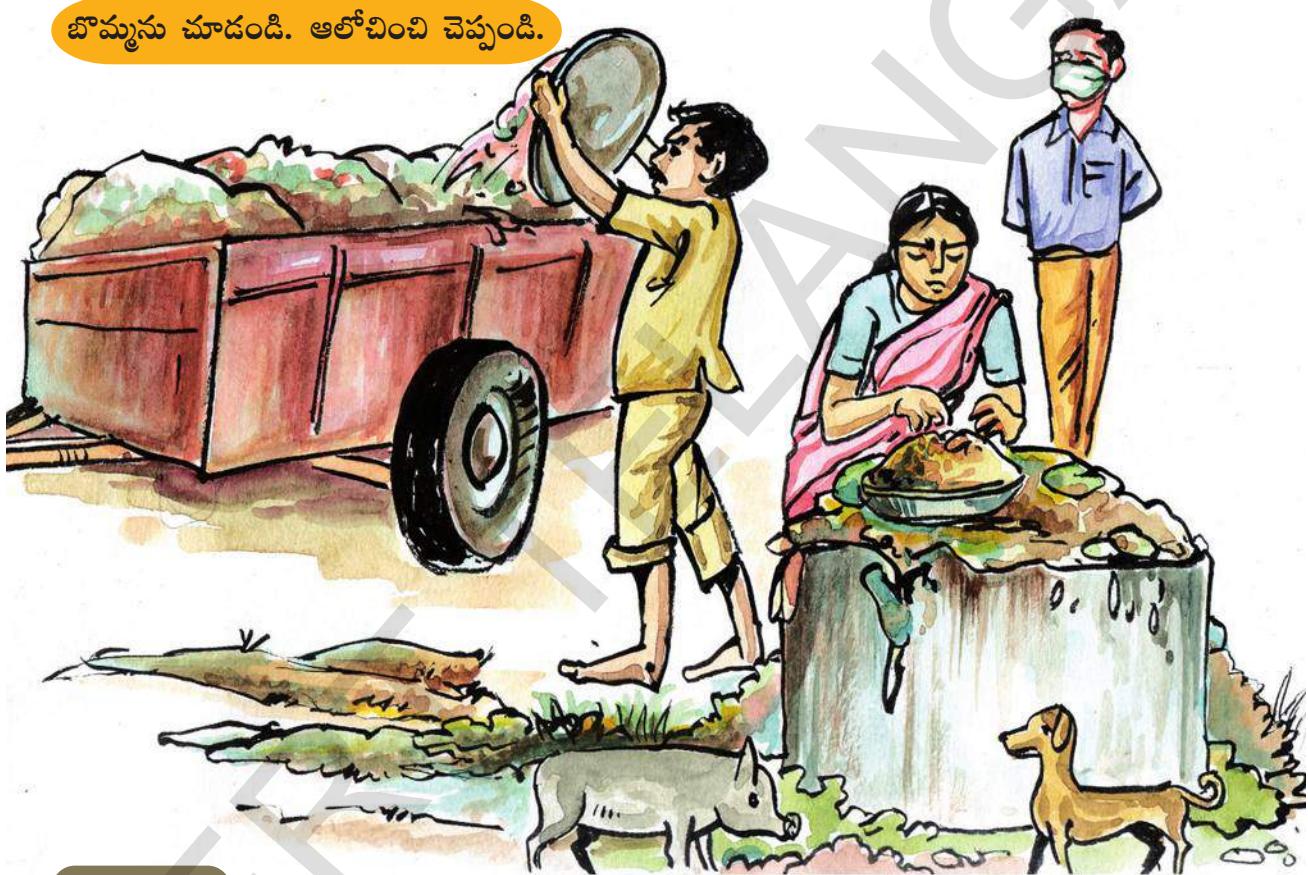
ముఖం ఎన్నటికీ చేరదు”

- స్వామి వివేకానంద

అనామూన్యలు

ప్రశ్నలు:

1. బొమ్మను చూడండి, వాళ్లు ఏం చేస్తున్నారు?
2. అట్లా చెత్తను ఎత్తిపోనే వారు లేకుంటే ఏమవుతుంది?
3. ఇట్లా మనకు సేవలు చేసేవారు ఇంకా ఎవరెవరున్నారు? వారి గాపుదనమేమిటి?

పారం ఉద్దేశం

అన్ని వృత్తుల సమష్టి సహకారంతో సమాజం కొనసాగుతుంది. వృత్తులు సమాజసేవలో తమవంతు పొత్తును పోషిస్తాయి. దేశాభివృద్ధికి మూలస్థంభాలుగా నిలిచినవి వృత్తులే! అయినా వాటికి ఆదరణ కరువైంది. వివిధ వృత్తులవారిపట్ల గౌరవాన్ని, శ్రమ విలువను పెంపొందించడమే ఈ పారం ఉద్దేశం.

పార్యభాగ వివరాలు

ఈ పారం వ్యాసప్రక్రియకు చెందినది.

వృత్తులు వ్యక్తి గౌరవానికి, సమాజాభివృద్ధికి ఎట్లా
తోడ్పుడుతాయి ఎవరిస్తా, త్రమ సొందర్యాన్ని
తెలియజేసే వ్యాసమిది.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ❖ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ❖ వాటి అర్ధాలను పుస్తకం చివర ఉన్న 'పదవిజ్ఞానం' పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

త్రమజీవన సొందర్యాన్ని వర్ణించడం ఎవరితరం? ఒక్కొక్క వృత్తి ఒక్కొక్క ప్రత్యేకతను సంతరించుకుంది. అయినా అన్ని వృత్తుల సమప్తి జీవనమే సమాజం. ఎవరి వృత్తి ధర్యాన్ని వారు నిబధ్ధతతో నిర్వహిస్తే సమాజం సుసంపన్సుం అవుతుంది. ప్రతి వృత్తి గౌరవప్రదమైనదే! అన్ని వృత్తుల మేలుకలయికతోనే వసుదైకుటుంబ భావన పెరుగుతుంది. కొన్ని వృత్తుల విశేషాలను తెలుసుకుండా!

I

ప్రతిరోజు మనం ఎన్నింటినో చూస్తుంటాం. వాటిలో కొన్నింటిని పట్టించుకోం. మరికొన్నింటిని గురించి ఆలోచించం. కానీ కొద్దిగా దృష్టిపెడితే కొన్ని విషయాలలో ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. మరిలివిత్తనాన్ని చూశారా? ఎంత చిన్నగా ఉంటుంది! పరిశీలించి చూస్తే తప్ప గుర్తుపట్టలేనంతగా ఉంటుంది. కాని దీనిలో నుంచే పెద్ద మరిచెట్టు వస్తుంది. అంటే అంత చిన్న గింజలో ఇంత గొప్ప శక్తి ఉండన్నమాట. ఇట్లే మన మర్యాదనే ఉన్నవాళ్లలో కూడా ఏదో గొప్పతనముంటుంది. సామాన్యాలుగా కనిపించేవాళ్లలో అసామాన్యమైన ప్రతిభ దాగిఉంటుంది. దాన్ని గుర్తించాలి, గౌరవించాలి.

“ఆకాశంలో హాయిగా ఎగురగలిగే విమానాన్ని ఎవరు కనుక్కొన్నారు? ప్రపంచంలోని విషయాలను క్షణాలలో ప్రత్యక్షంగా మనకు చూపించే టీ.వీ.ని కనిపెట్టిందెవరు? సమాచార వ్యవస్థలో సాంకేతిక విషయాన్ని తెచ్చిన సెలఫోన్ రూపశిల్పి ఎవరు?” అని తరచూ ప్రశ్నాస్తంటాం. కాని

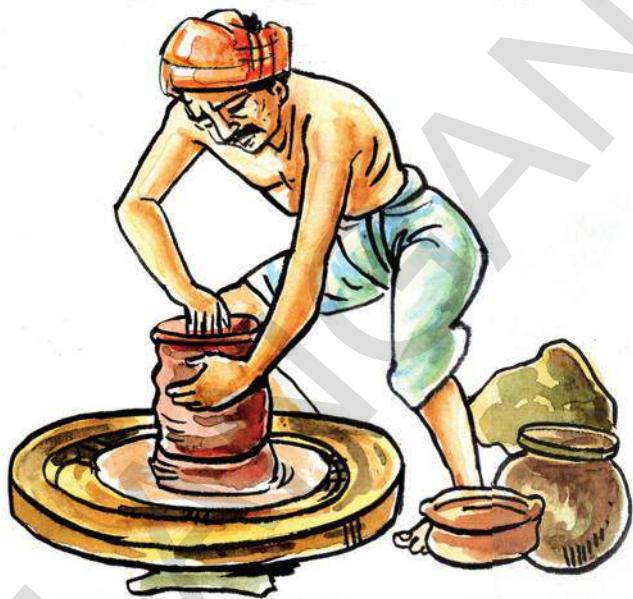
ఈ సుభాలు, విలాసాలకన్నా ముందు జీవిత అవసరాలను తీర్చుకొనే మార్గం చూపిన మహాపురుషుల గురించి ఎప్పుడైనా దృష్టి సారించామా? వాళ్ళ కృషిని, త్యాగాన్ని ఎన్నడైనా తలచుకొంటున్నామా?

“అన్నమయములైన వన్ని జీవమ్ములు - కూడులేక జీవకోటి లేదు” అన్నాడు పోతులూరి వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామివారు. ఆహోరం లేకుంటే ఏ ప్రాణి బతుకదు. ఇంత ప్రాధాన్యమున్న ఆహోర విషయాలను గురించి మనకు మొదట తెలిపినవారు ఆదివాసులు. అడవులే అమ్మ ఒడిగా, కొండకోసలే తోడునీడగా జీవిస్తారు. వాళ్ళ రేయింబవళ్ళు ప్రకృతితోనే కలిసి ఉంటారు. ప్రకృతిని బాగా పరిశీలిస్తారు. ఏవి తినాలో, ఏవి తినగూడదో

చెప్పారు. అట్లా చెప్పుడానికి వాళ్ళు ఎన్నో ప్రయోగాలు చేశారు. వాటిని రుచి చూశారు. ఆయా ప్రయోగాలలో కొన్ని సందర్భాలలో కొందరు ప్రాణాలను కూడా వదిలారు. జంతువుల మాంసం తినడానికి ముందు ఆయా జంతువులను పరిశీలించారు. ఆ జంతువుల ఆహోరపు అలవాట్లపైన దృష్టి పెట్టారు. ఆతరువాత ఇది తినవచ్చు, ఇది తినగూడదని చెప్పారు. వాళ్ళ పరిశీలన, ప్రమ, త్యాగం ఎంత గొప్పవో! కోయలు, గోండులు, చెంచులు మొదలైన గిరిజన జాతులకున్న ప్రకృతి విజ్ఞానం ఎంతో గొప్పది. చెట్లను గురించి వాళ్ళకు తెలిసినంతగా ఎవరికీ తెలియదనడం అతిశయోక్తి కాదు. వాళ్ళు శాప్రజ్ఞలే. రోగాల బారిన పడినప్పుడు చెట్లమందులతోపే ఆరోగ్యాన్ని తిరిగి పొందారు. ఇట్లా వనమూలికలతో చేసే వైద్యమే ఆయుర్వేదం. ఆయుష్మను పెంచేదే ఆయుర్వేదం. పూర్వం యుద్ధాలలో గాయపడిన వారికి కూడా ఈ ఆయుర్వేద వైద్యం చేసేవారు. ఈ విషయాలలో గురువులై వారు తరువాతి తరూలకు తోవ చూపారు.

ఆదివాసులే కాదు, పల్లెతల్లి ఒడిలో బతికే జూనపదుల జ్ఞానం కూడా తక్కువేమీ కాదు. పల్లెవారి పనితనాన్ని తెలిపేటట్లుగా వివరించేటట్లుగా ఎన్నో పాటలు కూడా ప్రాచుర్యంలో ఉన్నాయి. గ్రామంలోని వివిధ పనులు, వృత్తులు చేసేవారు ఒకరిపై ఒకరు ఎట్లా ఆధారపడుతారో వివరించే పల్లె పాటలు మనకు ఎన్నో అందుబాటులో ఉన్నాయి. నిత్యం మనం వాడుకొనే ఒక పన్మపు అది కంచం కావచ్చు, మంచం కావచ్చు, టేబుల్ కావచ్చు, వీటిని తయారుచేయాలంటే వడ్డంగి, కమ్మరి, ఇతర పనులవారు కృషి చేయవలసి ఉంటుంది.

ఇట్లా వృత్తులన్నీ ఒకదానిమీద మరొకటి ఆధారపడి ఉంటాయని గుర్తించండి. అట్లే ఒక్క సోల్ తయారీ వెనుక ఎందరు వృత్తిపనివాళ్ళ కష్టం దాగిఉందో ఆలోచించండి. ఒకరికొకరు చేదోడువాదోడుగా ఉంటే తప్ప సమాజం సజావుగా సాగదు. ప్రతి వృత్తి పవిత్రమైనదే. ప్రతి వృత్తిపనిలోనూ, ఎంతో కష్టం, నైపుణ్యం, త్యాగం కలగలిసి ఉంటాయి. కాంతిని చూసి మురిసిపోతాం. కాని ఆ కాంతినివ్వడానికి కరిగిపోయే కొవ్వొత్తిని గురించి ఎప్పుడైనా ఆలోచిస్తున్నామా?

ఎండాకాలం వచ్చిందంటే చాలు కుండలకు, కూజాలకు మహా గిరాకీ. అటికెలు, గురుగులు మన అవసరాలను తీరుస్తున్నాయి. భక్తిజీవితంలో ఖాగమైనవి ప్రమిదలు. ఇవన్నీ చకచకా ఎట్లా వచ్చేస్తున్నాయి? కుమ్మరి చక్రంనుంచి - బంకమట్టినుంచే. బంకమట్టి ఊరికే తయారవుతుందా? మెత్తటి మట్టి, బూడిద లేదా రంపు పొట్టు, సన్న ఇసుకను కలిపి దీన్ని తయారు చేస్తారు. ఈ మూడించిన కలిపి కాళ్ళతో బాగా తొక్కుతారు. చెమటోడ్చి సిద్ధంచేసిన ఈ బంకమట్టిని బండి చక్రం వంటి సారెమీద పెడుతారు. చక్రం మాత్రం ఊరికే తయారైందా? కుమ్మరి, మడుగి వాళ్ళ నైపుణ్యం కలగలిని ఏర్పడింది. ఇందులో ఎంతో ఇంజనీరింగ్ నైపుణ్యం తొంగిచూస్తుంది. చక్రం తాను తిరగడం కాదు, సమాజ గతినే తిప్పేసింది. ఇదోక అద్భుత ఆవిష్కరణ.

చక్రం తిప్పుతూ చక్రంమీద పెట్టిన బంకమట్టిని చేతివేళ్ళ కొనలతో చాకచక్కంగా నొక్కుతారు. అత్యంత ఆశ్చర్యకరంగా, అనుకున్నరూపాలు అమాంతంగా వచ్చేస్తుంటాయి. ఆ చేతుల్లో ఇంద్రజాల విద్య ఉన్నదా? అని అనిపించక మానదు. తయారైన మట్టిపాత్రలను ఆరచెడతారు. తరువాత ‘కుమ్మరి ఆము’ లో పెట్టి బురదమట్టితో కప్పేస్తారు. దీనివల్ల కొలిమిని మండిస్తే అన్ని పాత్రలకూ ఆ వేడి తగులుతుంది. పాత్రలన్నీ బాగా కాలి గట్టిగా తయారవుతాయి. మనం ఉపయోగించుకొనే మట్టిపాత్రలవెనుక ఇంత నైపుణ్యముంది.

ఆలోచించండి-చెప్పండి

- ◆ నిజజీవితంలో మీకు ఆశ్చర్యం కలిగించే సంఘటనలు ఉన్నాయా? వాటి గురించి చర్చించండి?
- ◆ ప్రతి వృత్తి పవిత్రమైందే, అని అనదంలో ఆంతర్యం ఏమై ఉంటుంది?
- ◆ చక్రం సమాజగతిని మార్చినది అని ఎట్లా చెప్పగలవు?

II

సగలంటే ఇష్టంలేనివాళ్ళైవరైనా ఉంటారా? మెడలో హోరాలు, చేతులకు కడియాలు, గాజులు, చెవికమ్మలు, ముక్కుపుల్ల, సిగబిళ్ళ, నడుముకు ఒడ్డాణం, కాళ్ళకు కడియాలు, గజ్జెలు, వేళ్ళకు ఉంగరాలు.... ఇట్లా ఎన్నోన్నో ఆభరణాలు ఆపాదమస్తకం ధరిస్తారు. ఒకప్పుడు ఏడు వారాల సామ్మయిలు ధరించేవారట. ఆధునిక కాలంలో మరెన్నో రకాల వస్తువులు అందుబాటులోకి వచ్చాయి. ఒక్కొక్క ఆభరణాన్ని ఎన్నో రకాలుగా తీర్చిదిద్దుతారు. ముద్దగా ఉన్న బంగారాన్ని ముద్దులొలికే నగలుగా తీర్చిదిద్దడంలో ఎంత శ్రమ దాగిఉన్నదో తెలిస్తే ముక్కుమీద వేలువేసుకొంటాం. బంగారం అంత సులభంగా కరుగదు. బంగారాన్ని మూసలో పెట్టి బొగ్గుల కొలిమిలో ఉంచి కరిగిస్తారు. నిప్పు రాజేయడానికి, నిప్పులు కణకణలాడేలా మండడానికి బాగా ఉండాలి. బంగారం పసిచేసేవాళ్ళ (స్వర్ణకారులు) ఇట్లా ఉండి ఉండి అనారోగ్యపు భారిసపడిన సందర్భాలు ఎన్నో.

బంగారమేకాదు మనం నిత్యజీవితంలో వాడే వెండివస్తువుల తయారీలో కూడా ఎంతో కళాచృష్టి నైపుణ్యం కనిపిస్తుంది. బంగారాన్ని వెండిని వివిధ ఆకృతులుగా తీర్చిదిద్దడంలోగానీ, రత్నాలను పొదగడంలోగానీ సున్నితమైన పనితనం కనిపిస్తుంది.

సన్నని వస్తువును తయారుచేసేటప్పుడు వాళ్ళ కళ్ళు తీవ్రమైన ఒత్తిడికి లోనవుతాయి. అయినా మన కళ్ళకు ఆనందాన్నిచేటట్లు ఆభరణాలను అందించేటందుకు శ్రమిస్తున్నారు.

ఇనుముతో నిత్యం సహవాసంచేసే కమ్మరులు తమ శ్రమను, నైపుణ్యాన్ని సమాజంకోసం త్యాగం చేస్తున్నారు. ఇనుముతో వాళ్ళు చేసే నాగబి 'కర్తృ' భూమిని దున్నడానికి ఉపయోగపడుతుంది. అట్లాగే పొర, గొడ్డలి, గడ్డపొర, కొడవలి, సుత్తి మొదలైనవి వ్యవసాయానికి చాలా అవసరమైన పనిమట్లు. వీటితోబాటు బండి చక్కను (గిర) వట్టాను కూడ తయారుచేసేవారు. ఇదొక గొప్ప ఇంజనీరింగ్ ప్రక్రియ. వీటన్నింటికీ ఉత్పత్తికేంద్రం కమ్మరి కొలిమి. అది నిష్పులతో కణకణ మండుతూ ఉంటుంది. ఆ సెగను భరిస్తా ఇనుమును కాల్చి సుత్తెతో కావలసిన వస్తువుల రూపాలను తీర్చిదిద్దుతారు. ఇట్లా చేయడానికి చాలా కష్టపడవలసి ఉంటుంది.

ఈక వడంగుల పనితనాన్ని ఒకసారి చూద్దాం. మనకు ఆహోరం కావాలంటే భూమిని దున్నాల్సిందే. అందుకు ప్రధానసాధనం నాగలి. దీన్ని రూపొందించే వాళ్ళు వడంగులు. ఇదే కాదు గుంటుక, గొర్రు వంబి పనిమట్లు కూడా వ్యవసాయంలో కీలకమైనవి. వీటిని తయారుచేయాలంటే ఏ చెట్టు కలప సరిపోతుండో పరిశీలిస్తారు. తాత ముత్తాతల కాలంలో వాళ్ళు ఎంతో పరిశోధించారు. కొయ్యాను సరైన రూపాలలోనికి తీసుకురావడం వెనుక ఎంతో శ్రమఉంటుంది. చెట్టు కొట్టాలి, కొయ్యాలి, చెక్కాలి, దువ్వేడ (దూగడ) పట్టాలి, తొలి (రంధ్రం) కొట్టాలి, అందులో బిగించాలి... ఇట్లా ఎన్నో దశలు. వడంగులు సమాజానికి అందించిన మరో సౌకర్యం బండి. ఇది వ్యవసాయానికే కాదు, ప్రయాణానికి కూడా పనికిపస్తుంది. అంతేకా మొన్నమొన్నచీపరకు ఇంధను కట్టె (కలప) తోటే నిర్మించారు. దూలాలు, వాసాలు, కిట్టికీలు, తలుపులు ఇన్నో వడంగుల పనితనం మూలంగానే అందంగా ఆకర్షణీయంగా తయారవుతాయి. మనం వాడుకొనే మంచాలు, కుర్చీలు, బెంచీలు, టేబుళ్ళు, తనచీలు... (అలమార) ఇటువంటివెన్నో వడంగుల చేతుల్లో రూపొందినవే! అందుకే వాళ్ళను 'దారుశిల్పుల'ని అంటారు. ఇవన్నీ మనం డబ్బుతో కొనుకొంటే వస్తున్నాయని అనుకుంటాం! అయితే వీటిని తయారుచేసినప్పుడే కదా ఎవరైనా కొనుకొనేది! ఇంటిసామగ్రి, వస్తుసామగ్రి, వ్యవసాయసామగ్రి వంటివి చూస్తున్నప్పుడు వడంగులను తలచుకోవడం మన ధర్మం. వాళ్ళ నైపుణ్యాన్ని, గొప్పదనాన్ని గౌరవించడం మన బాధ్యత.

తెల్లవారినపుటీనుంచి అడుగు బయటకు వేయాలంటే చెప్పుల్లో కాళ్లు పెట్టాల్సిందే. చెప్పుల చరిత్రను చెప్పుకొంటే ఆవేదన, ఆశ్వర్యం కలుగుతాయి. ఏదైనా జంతువు చనిపోతే దాన్ని చూసి దూరంగా వెళ్లాం. కాని తోలు పనివాళ్లు ఆ జంతువు చర్మాన్ని ఒడుపుగా ఒలుస్తారు. శుభ్రం చేస్తారు. దానితోనే చెప్పులు తయారుచేస్తారు. ఒక వ్యధపదార్థంనుంచి అందరికీ ఉపయోగపడే వస్తువును సృష్టించినవారి తెలివి ఎంతో గొప్పది. అందుకు వాళ్లు పడే శ్రమ అంత ఇంత కాదు. అసలు దీనికి వెలకట్టగలమా? వీరి ఔదార్యాన్ని చాటుతున్న ఈ పద్యం చదువండి.

“ముప్పు ఘుటీంచి వీని కులమున్, కలిమిన్ కబళించి దేహమున్ పిప్పి యొనర్చు నీ భరతపీరుని పాదము కండకుండగా చెప్పులు గుట్టి జీవనము సేయును గాని నిరాకరింప లే దెప్పుడు అప్పువడ్డది సుమీ భరతావని వీని సేవకున్.”

అని గుట్టం జామువగారు నొక్కి వక్కాణించారు.

జంతుచర్మాన్ని అనేక రకాలుగా మలువడంలో వీరి ప్రతిభ కనిపిస్తుంది. చర్మంతో ‘డప్పు’ లాంటి వాద్యాలను తయారు చేశారు. ఇప్పటికీ ఊళ్లలో ఏదైనా విషయం చాచింపువేయాలంటే డప్పు కొట్టాల్సిందే. చివరకు మనిషిని కాటికి పంపడానికి కూడా డప్పు ముందుంటుంది. ఒకపుడు వ్యవసాయ బాయిలోని సీటిని పైకి తోడే మోటకు పెట్ట బొక్కెనులుండేవి. వాటి తొండాలను కూడా చర్మంతో వీళ్లే తయారుచేసేవారు.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ బంగారానికే సౌందర్యం తెచ్చే స్వర్ంకారుల జీవితాలు ఎందుకు కళ తప్పుతున్నాయో చర్చించండి.
- ◆ ‘కమ్మరి పని ఒక ఇంజనీరు ప్రక్రియ’ అని ఎట్లా చెప్పగలవు?
- ◆ వస్తుసామగ్రి, ఇంటిసామగ్రి తయారుచేయడంలో వడ్రంగి శ్రమ విలువను గురించి మాట్లాడండి.
- ◆ వ్యధ పదార్థాలనుండి పాదాలకు రక్కణ ఇచ్చే చెప్పులు సృష్టించిన వారి తెలివి ఎంత గొప్పదో చెప్పండి.

సమాజానికి ఎనలేని సేవలు చేసిన దళితులను అంటరానిపుతనం పేరిట దూరంగా ఉంచారు. గాంధీ, అంబేద్కర్ వంటి ప్రముఖుల కృషి ఫలితంగా వీరికి రాజ్యాంగ పరమైన రక్కణ లభించింది. వీరిపట్ల సమాజం ప్రత్యేక దృష్టి సారించాలి. వారికి సమాన గౌరవం లభించేందుకు అన్ని కోణాలలో కృషి జరగాలి.

III

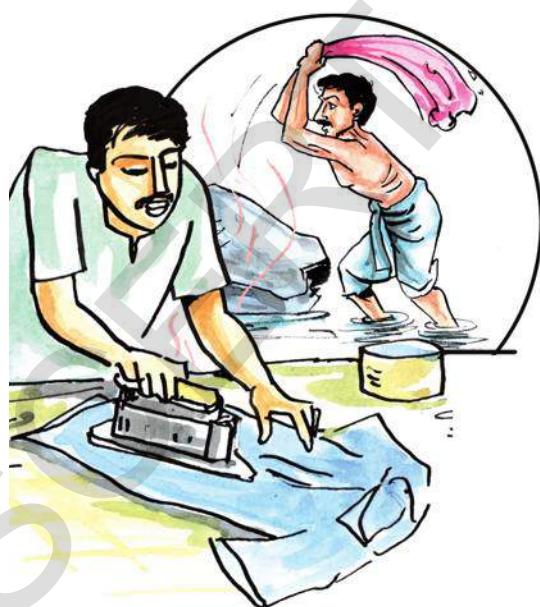
సంఘంలో క్షురకుల సేవలు మరవరానివి. (క్షురమంటే కత్తి, తలవెంటుకలను కత్తిరించేవాడు క్షురకుడన్నమాట) ప్రజల ఆరోగ్యాన్ని పరిరక్షించడంలో వారి భాగస్వామ్యం ఉన్నది. కత్తి, కత్తెరలతో వారు చూపే పనితనం నాణ్యమైందే కాదు, సున్నితమైంది కూడా. క్షురకులకు తరతరాలుగా తెలిసిన మరొక విద్య దేశీయమైన వైద్యం. చెట్ల వేళ్లతో, ఆకులతో, చేపలతో చేసే మందులను గురించి కూడా వీళ్లకు చక్కటి అవగాహన ఉంటుంది.

పేను కొరకడం, శరీరానికి గాట్లు పడడం వంటి సందర్భాలలో వాటి నుండి బయటపడే చిట్టాలు వీరి దగ్గర అనేకంగా ఉంటాయి. తైలంతో శరీరమర్మనం (మాలిష్) చేయడంలో గొప్ప నైపుణ్యం ఉంటుంది. స్త్రీల ప్రసవ సమయంలో, పురుషు పోయడంలో, తల్లిబిడ్డల సంరక్షణలో మంత్రసానులుగా మంగలిస్త్రీల పాత్రకు ఎంతో ప్రాధాన్యం ఉన్నది. వీరి సేవలన్నీ ఆరోగ్యకరమైన సమాజానికి అవసరం.

శరీరాన్ని రక్షించుకోవాలంటే బట్టలు కావాలి. వాటిని బిజారుకు వెళ్ళి కొని తెచ్చుకుంటున్నాం. కాని అవి తయారుకావడానికి పరిశ్రమించేది నేతపనివారు. వాళ్ళు బట్టలు నేనే మగ్గాన్ని ఎప్పుడైనా చూశారా? దానివెనుక ఎంతో సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఉన్నది. మగ్గంలో వాళ్ళు దారాలను ఏర్పరుచుకున్న తీరు, నేనేటప్పుడు వారు చూపే నైపుణ్యం ఎంతో గొప్పది. ఒకప్పుడు మన దేశంలో నేత పనివారు అగ్రిపెట్టోలో పట్టేటంత చీరను నేసినారంటే ఆశ్వర్యం కలుగుతుంది. ఇదంతా ఆఘామాషీ వ్యవహరం కాదు. పత్తినుంచి దారం తీయడం, రంగులద్దడం, అవసరమైన పద్ధతిలో గుడ్డను తయారుచేయడం... ఇదొక సుదీర్ఘ ప్రక్రియ.

గొట్టల బొచ్చు కత్తిరించి ఉన్నిదారం వడికి దానితో గొంగడి(కంబళి)ని తయారుచేసే కురుమల శ్రమ ఎందరికో వెచ్చుదనాన్ని కలిగిస్తుంది. మురికి బట్టలను శుభ్రంచేసే రజకుల కాయకష్టం మనకు ఆరోగ్యాన్ని అందిస్తుంది. శుభాశుభ కార్యక్రమాలు వీరి ప్రమేయం లేకుండా జరుగువు.

ఈ వృత్తులవారందరూ చూపిన నైపుణ్యం తరువాత కాలంలో అద్భుతమైన ఆవిష్కరణలకు దారితీసింది. వీళ్ళ ఆలోచన, నైపుణ్యం ఎందరినో కదిలించింది. వీటిని ఆధారంగా చేసుకొని కొత్తవాటిని కనుకోవడానికి ప్రేరణ కలిగించింది.

ఒక్కరోజు ఆహారం లేకుంటే తల్లడిల్లుతాం. పిడికెదు మెతుకుల కోసం పడరాని పాట్లు పడేవాళ్ళెందరో ఉన్నారు. ఎవరేపని చేసినా కడుపునింపుకోడానికి. మనం తినే అన్నం, కూరగాయలు, పండ్లు వంటివేవీ సులువుగా వచ్చిపడేవికావు. చెమటోడ్చి పనిచేసిన రైతుల కృషి ఫలం. ఎండనక, వాననక, రేయింబగళ్ళనక రెక్కలు ముక్కలు చేసుకొని రైతు శ్రమిస్తేనే మనం హాయిగా తినగలుగుతున్నాం. భారతదేశపు మాజీ ప్రధానమంత్రి లాల్బహదుర్ శాస్త్రిగారు 'జై జవాన్, జై కిసాన్' అన్న నినాదమిచ్చాడు. సమాజానికి రైతు చేసే సేవ ఎంత గొప్పదో తెలిపే ఈ గేయాన్ని చదువండి.

రైతే దేశానికి వెన్నెముక
 అతడలిగితే లేదు మనకు అన్నమిక
 కోటివిద్యలు అన్ని కూటికొరకన్నారు
 కూడగోడును బాప రైతన్నలున్నారు.
 నడమొంచి కష్టించి పాడిపంటలు పెంచి
 పొట్ట చల్లగుండంగ పోషించు అన్నదాత
 తానేము పస్తులుండి తిండిపెడుతున్నాడు
 సమాజ గమనానికి సాయపడుతున్నాడు
 రాత్రినక పగలనక ఆత్రంగ పనిచేస్తూ
 సోమరితనమొద్దని చాటిచెప్పే ధీరుడు

ఎండకు ఎండినా వానలో తడిసినా
 చలిలో వణకినా సమస్యలతో నలిగినా
 సడలని సైర్యంతో సస్యములనందిస్తూ
 జాతిసేవలో పునీతుడై నిలచిన

ఇట్లా చూస్తూ పోతే ప్రతి ఒక్క వృత్తిలోనూ ఎంతో కొంత
 శ్రమ, నైపుణ్యం తొంగిచూస్తాయి. ప్రతి వృత్తి పవిత్రమైందే.
 దేన్నీ చిన్నచూపు చూడాల్సిన పనిలేదు. ఎవరి ఇంట్లో శుభకార్యం
 జరగాల్సిఉన్నా మంగళవాద్యాలు, కుండలు, ప్రమిదలు,
 ఆఫరణాలు, వస్త్రాలు మొదలయినవన్నీ కావాలి. అంతే ఇన్ని
 వృత్తులవాళ్ళు సహకరిస్తేనే ఏ కార్యాలైనా జరుగుతాయి. ఇట్లా అందరూ పరస్పరం సహకరించుకొంటేనే సమాజం
 నడుస్తుంది. అంతేకానీ ‘ఎవరికి వారే యమునా తీరే’ అన్నట్లుగా ఉంటే సమాజ అభివృద్ధి కుంటుబడుతుంది. ఇందులో
 ఎక్కువ తక్కువ తేడాలు మన మనస్సుల్లో ఉండగూడదు. శరీరంలో కళ్ళు, చెవి, ముక్కు కాళ్ళు, చేతులు... వీటిలో ఏవి
 గొప్ప అంటే? అన్ని కలసి ఉంటేనే శరీరం. అట్లాగే అందరూ కలసి ఉంటేనే సమాజం. ఒకప్పుడు గ్రామాలు స్వయంస్వధంగా
 వెలిగినాయి. గ్రామజీవనానికి అవసరమైన వస్తువులను అన్ని వృత్తులవారూ కలిసిమెలిసి తయారుచేసుకొనేవారు. ఒకరి
 అవసరాలకు మరొకరు చేదోడువాదోడుగా నిలిచేవారు. కులాలను పక్కకు పెట్టి అక్క బావ, మామ, అత్త అన్న అని
 పిలుచుకొనే ఆత్మియసంబంధం వాళ్ళది. మానవత్వాన్ని చాటిన మధురజీవనం వాళ్ళది. కలిసి ఉండడం, ఒకరిమీద ఒకరు
 ఆధారపడడం, ఒకరికొకరు సహకరించుకోవడం, మన సంస్కృతిలోని గొప్ప విలువలు. వీటిని అలవరచుకోవడం, పాటించడం,
 కాపాడుకోవడం మనందరి ధర్మం.

మనిషిని మనిషిగా గౌరవిద్ధాం. అతనిలో దాగున్న ప్రతిభను అభినందిధ్యాం. ఆ గొప్పదనాన్ని మనం అందుకోవడానికి
 ప్రయత్నిధ్యాం. ‘శ్రమ’ పునాదిపైనే ‘అభివృద్ధి’ భవనం ఆధారపడి ఉంటుంది. శ్రమించడానికి ఎవరూ సిగ్గుపడగూడదు.
 సోమరితనంతో శ్రమించకపోతేనే సిగ్గుపడాలి. శ్రమైక జీవన సౌందర్యాన్ని చూడగలగాలి. శ్రమను గౌరవంగా భావించడం
 నేర్చుకోవాలి. శ్రమసంస్కృతితో జీవించడం నేర్చుకోవాలి.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ‘మానవుని సౌందర్యం వెనుక క్షురకుని పొత్ర ఉన్నది.’ దీన్ని సమర్థిస్తూ మాట్లాడండి.
- ◆ అగ్నిపెట్టేలో పట్టేటంత చీరను నేసిన నేతపనివారి పనితనాన్ని ప్రశంసిస్తూ మాట్లాడండి.
- ◆ దేశానికి అన్నంపెట్టే రైతు జీవనం దుర్భరంగా ఎందుకు మారిందో చర్చించండి.

॥రైతీ॥

ఇవి చేయండి

I. విని, అర్థంచేసుకొని, ఆలోచించి మాట్లాడడం

- ‘ఒక్కొక్క వృత్తి దేవికదే గొప్పది’ దీనిని సమర్థిస్తా మాట్లాడడం.

II. ధారాళంగా చదువడం - అర్థం చేసుకొని ప్రతిస్పందించడం

- కింది పేరాను చదువండి. దాని ఆధారంగ కింద ఇచ్చిన పట్టికలో వివరాలు రాయండి.

లక్ష్మీ తయారయ్యే గాజులకు పైచరాబాడు ప్రసిద్ధి. వాటికి అద్దంముక్కలు, హాసలు, విలువైన రంగురాళ్ళతో అలంకరిస్తారు. పైచరాబాద్ సందర్భంచేవారు వీటిని తప్పక కొనుక్కుంటారు. కళాత్మక కుట్టుపనులలో, వివిధ ఆకారాలలో ఉన్న చిన్నచిన్న అద్దంముక్కలు, హాసలు అందంగా తీర్చిదిద్దుతారు. దుపుట్లు, దిండ్లు, కుఫన్కవర్లు, లంగాలు, జాకెట్లు వంటి దుస్తులకు అత్యంత గిరాకీ ఉన్నది. ఇక నిర్మల్ వర్షాచిత్రాలు ప్రపంచంలో తమకంటూ ప్రత్యేక స్థానం ఏర్పరుచుకున్నవి. గృహాలకు కొయ్యాశాముగ్రి, తేలికపాటి చెక్కబోమ్మలు ఎంతో సృజనాత్మకంగా తయారు చేయబడతాయి.

వెండి నగిషీ కళను ‘ఫెలిగ్రీ’ అంటారు. కరీంనగర్ ఈ కళకు పెట్టిందిపేరు. ఇక్కడ సన్నని వెండి దారాలతో, ఆకర్షణీయమైన వస్తువులు తయారుచేస్తారు. గంధపగిన్నెలు, పళ్లలు, పెట్టెలు, గొలుసులు, పక్కల, జంతువుల బొమ్మలు వంటివి కళాకారులు కళాత్మకంగా తయారుచేస్తారు. జనగాం జిల్లాలోని ‘పెంబరి’ గ్రామం లోహపు పనివారలకు ప్రసిద్ధి. అపురూపమైన జ్ఞాపికలు, గోడకు తగిలించే చిత్రాలు, హూలకుండీలు, విగ్రహాలు, స్టేపసరీ సామానులు, లోహపు రేకులతో వివిధ అంశాల తయారీ, ఇంకా అనేక రకాల అలంకరణ వస్తువులు వీరి చేతిలో తయారవుతాయి.

హస్తకళల పేర్లు	దౌర్జన్య ప్రాంతం	వాటి ప్రత్యేకతలు

2. అయి వృత్తిపనులవారు తయారుచేసేవి, వాడే వస్తువుల పేర్లను పాఠం ఆధారంగా వివరాలను పట్టికలో రాయండి.

క్ర.సం	వృత్తులు	వాటికి సంబంధించిన పేరా సంఖ్య	పేరాలో ఇచ్చినవారు వాడే వస్తువులు లేదా తయారుచేసే వస్తువుల పేర్లు

III. స్వియంచన

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) ‘ఆదివాసులు మనందరికి మార్గదర్శకులు’ - అని ఎట్లా చెప్పగలరు? రాయండి.
 అ) కుమ్మరి గొప్పతనం గురించి మీరు ఏమనుకుంటున్నారో రాయండి.
 ఇ) ‘రైతులు మన అన్వయాతలు’ - సమర్థిస్తా రాయండి.
 ఈ) ‘దేహానికి అవయవాలు ఎంత ముఖ్యమో, సమాజానికి అన్ని వృత్తులవాళ్ళూ అంతే అవసరం’ - దీన్ని సమర్థిస్తా, మీ సొంతమాటల్లో రాయండి.

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- అ) ‘ప్రమ పునాదిపైనే అభివృద్ధి అనే భవనం నిర్మించబడుతుంది’ - అని ఎట్లా చెప్పగలరు? కారణాలు వివరిస్తా రాయండి.

IV. సృజనాత్మకత / ప్రశంస

1. కింది ప్రశ్నకు జవాబును సృజనాత్మకంగా రాయండి.

- అ) మీ గ్రామంలోని ఒక వృత్తిపనివారి వివరాలను సేకరించడానికి ప్రశ్నాప్రశ్నలోని తయారుచేయండి.

- ఉదా॥ 1. నమస్కారం! మీ పేరేమిటి? 2. _____
 3. _____ 4. _____
 5. _____ 6. _____
 7. _____ 8. _____

V. పదాల వినియోగం

1. కింది పదాలకు సొంత వాక్యాలు రాయండి.

- అ) చేదోడు వాదోడు : _____
 అ) చాకచక్కోం : _____

2. కింది పట్టికలోని ప్రకృతి, వికృతి పదాలను గుర్తించి వేరుచేసి రాయండి.

గొ	త్తి	ఆ	హో	రం
ర	రి	బి	ర	వం
వం	తి	ద్వి	ర	రం
త్తి	రా	గా	వి	గి
భ	క్తీ	దై	మ	ం

ప్రకృతి	వికృతి
ఉదా: విద్య	విద్దె
అ)	
అ)	
ఇ)	
ఈ)	

3. కింది వాటికి పర్మాయుపదాలు రాయండి.

- అ) చెట్టు : _____
- ఆ. పాదము : _____
- ఇ. శరీరం : _____

VI. భాషను గురించి తెలుసుకుండాం

1. కింది పట్టికలోని వాక్యాలలో క్రియాభేదాలను గుర్తించి రాయండి.

వాక్యం	అసమాపక క్రియ	సమాపక క్రియ
ఉదా: సీత బజారుకు వెళ్ళి, బొమ్మ కొన్నది.		
1. రాజు పద్యం చదివి, భావం చెప్పాడు.	వెళ్ళి	
2. వాణి బొమ్మ గేసి, రంగులు వేసింది.		
3. కావ్య మెట్లు ఎక్కి పైకి వెళ్ళింది.		
4. రంగయ్య వచ్చి, వెళ్ళాడు.		
5. వాళ్ళు అన్నం తిని, నీళ్ళు తాగారు.		

సంఖీష్ట వాక్యం

* కింది వాక్యాలు చదువండి. కలిపి రాసిన విధానం పరిశీలించండి.

ఉదా: గేత బజారుకు వెళ్ళింది. గేత కూరగాయలు కొన్నది.

గేత బజారుకు వెళ్ళి, కూరగాయలు కొన్నది.

2. కింది వాక్యాలను కలిపి రాయండి.

అ) విమల వంట చేస్తుంది. విమల పాటలు వింటుంది.

ఆ) అమ్మ నిద్ర లేచింది. అమ్మ ముఖం కడుక్కుంది.

ఇ) రవి ఊరికి వెళ్ళాడు. రవి మామిడి పండ్లు తెచ్చాడు.

పై వాక్యాలను కలిపి రాసినప్పుడు ఏం జరిగిందో చెప్పండి.

మొదటి వాక్యంలోని సమాపక క్రియ అసమాపక క్రియగా మారింది. కర్త పునరుత్కం కాలేదు.

ఇట్లూ రెండు లేక మూడు వాక్యాలు కలిపి రాసేటప్పుడు చివరి వాక్యంలోని సమాపక క్రియ అలాగే ఉంటుంది. ముందు వాక్యాల్లోని సమాపక క్రియలు, అసమాపక క్రియలుగా మారుతాయి. కర్త పునరుత్కం కాదు. దీనినే ‘సంబీష్ట వాక్యం’ అంటారు.

3. కింది వాక్యాలను సంబీష్ట వాక్యాలుగా రాయండి.

ఆ) రజిత అన్నం తిన్నది. రజిత బడికి వెళ్ళింది.

ఆ) వాళ్ళు రైలు దిగారు. వాళ్ళు ఆటో ఎక్కారు.

ఇ) రాజన్న లడ్డులు తెచ్చాడు. రాజన్న అందరికీ పంచాడు.

సంయుక్త వాక్యం

* కింది వాక్యాలు చదువండి. కలిపి రాసిన విధానం పరిశీలించండి.

ఉదా: రైలు వచ్చింది. చుట్టూలు రాలేదు.

రైలు వచ్చింది కానీ చుట్టూలు రాలేదు.

4. కింది వాక్యాలను కలిపి రాయండి.

ఆ) వర్షాలు కురిసాయి. పంటలు బాగా పందాయి.

ఆ) అతనికి కనిపించదు. అతడు చదువలేదు.

పై వాక్యాలను కలిపి రాసినప్పుడు ఏం జరిగిందో చెప్పండి.

పై వాక్యాలను కలిపి రాసేటప్పుడు క్రియలలో మార్పురాలేదు. వాక్యాలమధ్య కొన్ని అనుసంధాన పదాలు వచ్చాయి. ఇట్లూ రెండు వాక్యాలను కలిపి రాసేటప్పుడు క్రియలలో మార్పు లేకుండా మధ్యలో అనుసంధాన పదాలు రాస్తే అవి ‘సంయుక్త వాక్యాలు’ అవుతాయి. అనుసంధాన పదాలు అంటే కావున, కానీ, మరియు, అందువల్ల మొదలైనవి.

* సంయుక్తవాక్యంగా మారేటప్పుడు వాక్యాల్లో వచ్చే మరికొన్ని మార్పులు ఎట్లా ఉంటాయో గమనించండి.

ఆ) వనజ చురుకైనది. వనజ అందమైనది.

వనజ చురుకైనది, అందమైనది. రెండు నామ పదాల్లో ఒకటి లోపించడం.

- ఆ) దివ్య అక్కు శైలజ చెల్లెలు.
దివ్య, శైలజ అక్కాచెల్లెళ్ళు - రెండు నామపదాలు ఒకేచోట చేరి చివర బహువచనం చేరడం.

ఇ) రామయ్య వ్యవసాయదారుడా? రామయ్య ఉద్యోగస్తుడా?
రామయ్య వ్యవసాయదారుడా? ఉద్యోగస్తుడా? - రెండు నామవాచకాలలో ఒకటి లోపించడం.

ఈ) ఆయన డాక్టరా? ఆయన ప్రొఫెసరా?
ఆయన డాక్టరా, ప్రొఫెసరా? - రెండు సర్వనామాలలో ఒకటి లోపించటం.

5. కింది సామాన్య వాక్యాలను సంయుక్త వాక్యాలుగా మర్చి రాయండి.

- ಅ) ವಾರು ಗೊಪ್ಪವಾರು. ವಾರು ತೆಲಿವೈನವಾರು.

ಆ) ಸುಧ ಮಾಟ್ಲಾಡದು. ಸುಧ ಚೇಸಿ ಚಾಪಿಸ್ತುಂದಿ.

ಇ) ಮೇಮು ರಾಮು. ಮೇಮು ತೇಲೆಮು.

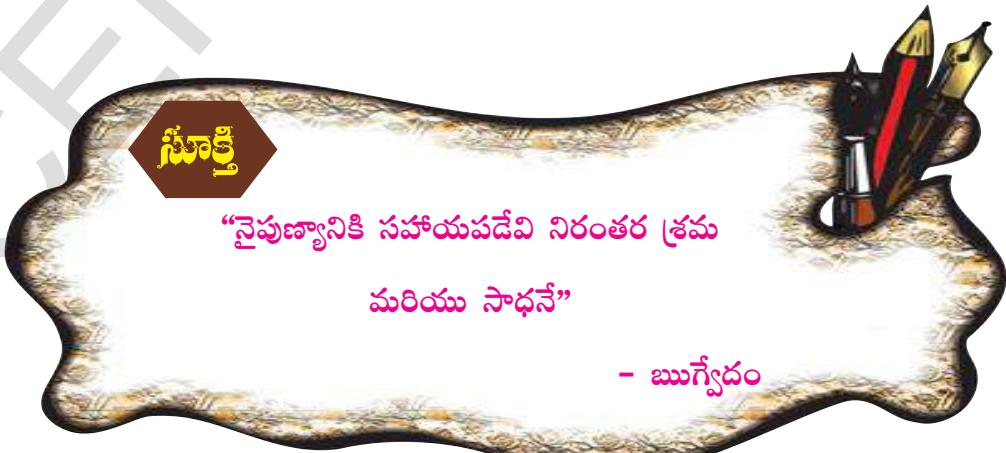
ಭಾಷಾಕಾರ್ಯಕಲಾಪಾಲು / ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮನಿ

- ❖ వివిధ వృత్తిపనులవారు పాడుకొనే పాటలను సేకరించండి. ఒక పాటపై మీ అభిప్రాయం ఆధారంగా నివేదిక రాయండి, ప్రదర్శించండి. (లేదా)

మీకు తెలిసిన వృత్తిపనివారిని కలపండి. వారు ఎదుర్కొంటున్న కషాలు, సమస్యల గురించి నివేదిక రాయండి.

నేనివి చేయగలనా?

1. చేతి వృత్తుల గొప్పదనం గురించి మాట్లాడగలను. అవును / కాదు
 2. అపరిచిత పేరాను చదివి వివరాల ఆధారంగా పట్టిక నమోదు చేయగలను. అవును / కాదు
 3. ఇంటర్వ్యూ చేయడానికి ప్రశ్నావళిని తయారుచేయగలను. అవును / కాదు
 4. పృత్తి పనివారి కషణస్వీల గురించి నివేదిక రాయగలను. అవును / కాదు

చదువండి - తెలుసుకొండి

మహామంత్రి మాదన్

అధికారాన్ని సాప్త ప్రయోజనాలకు కాకుండా సకల ప్రజల సుఖసంతోషాలకై వినియోగించగలిగినవాడే చరితార్థుడు, ధన్యుడు. ఆ కోవలోనివాడే మహామంత్రి మాదన్. రాజుశ్రేయస్వామి, రాజ్యశ్రేయస్వామి తన జీవితాన్నే సమర్పణ చేసుకున్న ఆదర్శమూర్తి. దక్షిణ భారతదేశంలో పేరుప్రభ్యాతులున్న రాజ్యం గోలకొండరాజ్యం. దీనిని ఖుతుంబాపో వంశస్తులు పాలించారు. ఈ రాజ్యానికి వైశాల్యమేకాదు వనరులు కూడా ఎక్కువే. పీటిని సమర్థంగా వినియోగించుకొని సాప్రమాజ్ఞాయైభవాన్ని సలుదిక్కుల చాటాడు మాదన్. ఇతనితోపాటు అక్కన్న గూడా ఈ రాజ్యంలోనే ఉద్యోగి. వీళ్ళను ‘అక్కన్న మాదన్లు’ అని మనం ఆత్మియంగా పిలుచుకొంటాం.

గోలకొండ ప్రభువుగా అబుల్హసన్ తానాషా సింహసనం అధిష్టించడానికి మాదన్ పరోక్షకారకుడు. తానాషా మాదన్ మంచితనాన్ని, కర్తవ్యనిష్ఠను చూసి ప్రధానమంత్రిగా నియమించాడు. పరిపాలన భారాన్నంత తన భుజస్వంధాలపై వేసుకున్నాడు మాదన్. ఎంతో ముందుచూపుతో సంస్కరణలకు శ్రీకారం చుట్టాడు.

గ్రామాలకు బాటలు వేయించాడు. బాటకు రెండువైపుల చెట్లనుపెంచే ఏర్పాటు చేశాడు. బాటసారులకు సత్రాలు కట్టించాడు. విద్యాలయాలకు, వైద్యాలయాలకు ఎంతో ప్రోత్సాహస్వందించాడు. వడ్జాలకు గనియైన గోలకొండను ప్రపంచంలో గొప్ప వాణిజ్య కేంద్రంగా మార్చాడు. అధికారులలో లంచగొండితనాన్ని నియంత్రించాడు. ఇంగ్లీషువారు బహుమతులు రూపంలో మాదన్కు లంచమివ్వజూపగా నిర్మించ్చాంగా తిరస్కరించాడు. ఎగుమతులకు ప్రాధాన్యమిచ్చాడు. ఎగుమతులు చేసేటట్లు చూశాడు.

వజ్రాల గనులలో పనిచేసేవారికి జీతభత్యాలు ఏర్పరచాడు. తమకై కొన్ని గనుల నుంచుకొనే సంప్రదాయమున్న ఆకాలంలో మాదన్ ఏ గనిని తనకై తీసుకోలేదు. ఇది అతని నిస్సాప్తపరిపరతకు నిలువెత్తు సాక్షాం.

రాజ్యానికి రక్షణ పైనికవ్యవస్థ. దీన్ని బలోపేతం చేశాడు. క్రమశిక్షణ, అంకితభావంతో తీర్చిదిద్దాడు. అందుకే మొఫులు రాజులు కూడా గోల్మౌడ సైన్యాన్ని ఎదిరించలేకపోయారు.

గోల్మౌడను ఎట్లాగైనా ఆక్రమించుకొని దక్షిణ భారతదేశంలో తన పరిపాలనను సుస్థిరం చేసుకోవాలనుకొన్నాడు ఔరంగజీబు. కానీ దీనికి ప్రధాన అడ్డంకి ప్రధానమంత్రి మాదన్. ఈ అడ్డును తొలగించాలనుకున్నాడు.

1686 మార్చి 16న అధికారిక బాధ్యతలను నిర్వహించి ఇంచీకి వెళుతున్నారు అక్కన్నమాదన్లు. ఇంతలో జంపీద్ హాబ్బి అనే నోకర్ నాయకత్వంలో కొండరు దుండగులు అమాంతంగా వారిపైబడి తలలను నరికివేశారు. ఈ ఫోరం రాణివాసానికి ఎదురుగానే జరిగింది. అక్కన్న మాదన్ల మొండెములను కోటగుమ్మానికి వేలాడదీశారు. వారి తలలను ఔరంగజీబుకు పంపారు. వాటిని చూడగానే ‘ఇక గోల్మౌడ ఆక్రమణకు అవరోధములు లేవు’ అని నవ్వాడు చక్రవర్తి. ఈ సంఘటన గోలకొండ రాజ్యంలో మాదన్ శక్తి ఎంతటిదో తెలుపుతున్నది.

తన జీవితమంతా ప్రజల సంక్లేషమానికి వెచ్చించిన మహామంత్రిమాదన్ జీవితం పరమకిరాతకుల చేతిలో పరిసమాప్తి కావడం పెద్ద విషాదం. ప్రభుభక్తి పరాయణుడై, ప్రజాసేవాపరాయణుడైన మాదన్ ‘నిరంతర స్వార్థి’. తెలుగుజాతికి గర్వకారణం.

(కొమరగిరి వేంకట భూపాలరావుగారి ‘మాదన్ మహామంత్రి’ పుస్తకం ఆధారంగా)

శతక సుధ

- శతక కవులు

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

యాదగిరీశుని వేడుకొంటూ తిరువాయిపాటి వేంకటకవి రచించిన కింది పద్యాన్ని చదువండి.

వాదము చేయఁగా నరులు వాక్య పరుండని యెగ్గు చేతురున్
మోదముతో భుజించునెడ ముందుగుఁ బిల్లురు తిండిపోతుగా,
విదియుఁ బల్మకున్నయెడ నీతఁడు మూగని యొంచుచుండ్రుగా,
నీ దయగల్లఁగా సుఖము నేర్చును యాదగిరీంద్ర మ్రొక్కెదన్.

- శ్రీ యాదగిరీంద్ర శతకం

ప్రశ్నలు:

- ఈ పద్యం ఏ శతకం లోనిది? కవి ఎవరు?
- ఈ పద్యాన్ని చదివినప్పుడు మీరేం గ్రహించారు?
- కవులు శతకపద్యాలు ఎందుకు రాస్తారు?
- ఈ పద్యంలోని మకుటం ఏమిటి?
- మీకు తెలిసిన కొన్ని శతకాల మకుటాలను చెప్పండి.

పారం ఉద్దేశం

శతకపద్యాలు సమాజంలోని పోకడలను తెలుపుతాయి. వాటి ఆధారంగా విద్యార్థుల్లో నైతిక విలువలను పెంపాందింపజేసి ఉత్తమ పౌరులుగా తయారుజేయడమే ఈ పాఠ్యాంశ ఉద్దేశం.

పార్యభాగ వివరాలు

ఈ పారం శతక ప్రక్రియకు చెందినది. శతకం అంటే సూరు పద్మాలు కలది. కానీ సూటినిమిది పద్మాలు ఉండడం శతకానికి పరిపాటి. ఈ పద్మాలకు సాధారణంగా మకుటం ఉంటుంది. పద్మం చివరి పదంగాని పాదంగాని లేక రెండు పాదాలుగాని అన్ని పద్మాల్లో ఒకే విధంగా ఉంటే దాన్ని మకుటం అంటారు. మకుటమంటే కిరీటం అని కూడా అర్థం.

శతకంలోని ప్రతి పద్మం దేనికదే స్వతంత్రభావాన్ని కల్గి ఉంటుంది.

ఈ పారంలోని పద్మాలను నారాయణ, చిత్ర, భాస్కర, దాశరథి, నరసింహ, విశ్వకర్మ, శ్రీ వేంకటేశ్వర, శ్రీ బాకవరాంజనేయ శతకాల నుండి తీసుకున్నారు.

కవి పరిచయం

సౌహచిత్రం
(15వ శతాబ్దం)

సౌహచిత్రం
(17వ శతాబ్దం)

సౌహచిత్రం
(17వ శతాబ్దం)

సౌహచిత్రం
(17వ శతాబ్దం)

- నారాయణ శతకం :** ‘నారాయణా!’ అన్నమకుటంతో మనస్సుకు ఆఫ్లోడాన్ని కలిగించే అధ్యాత్మమైన పద్మాలు ఇందులో ఉన్నాయి. దీనిని పోతన రాశాడు. ఇతడు వరంగల్లు జిల్లా బమ్మెరవాసి. ఆంధ్ర మహాభాగవతం, భోగినీదండకం, వీరభద్ర విజయం రాశాడు.
- చిత్ర శతకం :** శ్రీపతిభాస్కర కవి ‘చిత్రమా!’ అనే మకుటంతో పద్మాలను రాశాడు. ఈయన శైవ పండిత త్రయంలో ఒకరైన శ్రీపతి పండితుని వంశం వాడని పరిశోధకుల అభిప్రాయం.
- భాస్కర శతకం :** మారద వెంకయ్య ‘భాస్కరా!’ అనే మకుటంతో పద్మాలను రాశాడు. భాస్కర శతకంలోని ప్రతి పద్మంలోను మొదటి, రెండు పాదాలలో ఒక నీతిని చెప్పి, తరువాతి పాదాలలో దానిని సమ్మిస్తూ ఒక దృష్టాంతాన్ని చెప్పుడం ఈ శతకంలోని ప్రత్యేకత.
- దాశరథి శతకం :** కంచర్ల గోపన్న (భక్త రాముదాసు) భిమ్మం జిల్లా నేలకొండపల్లి వాస్తవ్యాడు. దాశరథి కరుణాపయోనిధీ! అనే మకుటంతో పద్మాలను రాశాడు. భీద్రాచల రామునిపై అనేక కీర్తనలు రాశాడు.

ఊర్హవిత్తం
(18వ శతాబ్దం)

(1855-1963)

11-04-1936

09-01-2011

03-02-1937

26-08-1994

5. **నరసింహ శతకం :** ఈ శతక కర్త కాకుళ్లం శేషప్పకవి. జగిత్యాల జిల్లా ధర్మపురికి చెందినవాడు. ‘దుష్టసంహర నరసింహ దురితదూరి!’ అనే మకుటంతో పద్మాలను రాశాడు. ఈయన మృదంగం వాయించడంలో నేర్వరి. తన జీవితాన్ని శ్రీధర్మపురి నరసింహ స్వామికి అంకితం చేశాడు. ఈయన సరహరి, సృకేసరీ శతకాలు, ధర్మపురీరామాయణం మొదలగు రచనలు చేశాడు.

6. **విశ్వకర్మ శతకం :** ‘విశ్వపొలన ధర్మ! శ్రీ విశ్వకర్మ!’ అనే మకుటంతో పండిత రామసింహకవి ‘విశ్వకర్మ’ శతకాన్ని రాశాడు. ఈయన జగిత్యాల జిల్లాలోని జగిత్యాల మండలం రాఘవపట్టం వాసి. ఈయన ఆశుకవి. దుష్ట ప్రపంచ వర్ణన, కలియుగ వర్ణాత్మక ధర్మాలు, భజన కీర్తనలు మొదలగునవి ఇతని రచనలు.

7. **శ్రీవేంకటేశ్వర శతకం :** నల్లగొండ జిల్లా మునిసిపాలిటీ మండలం నరసింహపురం గ్రామంలో జన్మించిన ఆసూరి మరింగంటి పురుషోత్తమాచార్యులు ‘వేంకటేశ్వరా?’ అనే మకుటంతో పద్మాలను రాశాడు. ఈయన గోదాదేవి, యాదగిరి లక్ష్మీనరసింహ శతకం, గోదావరి, సత్యవతీ సాంప్రదాయం, మారుతి మొదలగు రచనలు చేశాడు. ఈయన ‘విద్వత్ కవి’గా ప్రసిద్ధి పొందాడు.

8. **శ్రీ బాకవరాంజనేయ శతకం :** రంగారెడ్డి జిల్లా శంకర్పల్లి నివాసియైన వేంకటరావు పంతులు, తాండూర్ దగ్గరలోని బాకవరం గ్రామంలో వెలసిన ఆంజనేయస్వామిపై ‘బాకవరాంజనేయ! ఖలభంజన! సాధుజనానురంజనా!’ అనే మకుటంతో పద్మాలను రాశాడు. యక్కగానాలు, కీర్తనలు, గేయాలు రాశాడు.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పొరం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పొరంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ❖ పొరం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ❖ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

విశిష్టమైన సాహిత్య ప్రక్రియల్లో శతకం ఒకటి. మేలిముత్యాల్లాంటి శతక పద్మాలనుండి కొన్నింటిని ఈ పాఠం ద్వారా చదువుకుందాం. నైతిక విలువలను పెంపొందించుకుందాం.

I

- మ. సతతాచారము సూనృతంబు కృపయున్ సత్యంబునున్ శీలమున్ నతి శాంతత్వము చిత్తశుద్ధి కరమున్నధ్యాత్మయున్ ధ్యానమున్ ధృతియున్ ధర్మము సర్వజీవ హితముం దూరంబు గాకుండ సమృతికిం జేరువ మీ నివాస సుఖమున్ మానాథ నారాయణ!

నారాయణ శతకం - బమైరపోతన

- డ. బీదల కన్నవస్త్రములు పేర్చి నొసంగుము, తుచ్ఛ సౌభ్యసం పాదసకై యబద్ధములఁ బల్మకు, వాదము లాడబోకు, మర్యాద నతిక్రమింపకు, పరస్పరమైత్తి మెలంగు, మిట్టి వో వేదములంచెరుంగుము, వివేకధనంబిది నమ్ము, చిత్తమా!

చిత్తశతకం - శ్రీపతి భాస్కరకవి

అలోచించండి - చెప్పండి

- ♦ కని ఉద్దేశంలో నిజమైన సుఖం అంటే ఏమిటి?
- ♦ ‘వివేకధనం’గా కని వేటిని పేర్కొన్నాడు?

- చ. చదువది యొంతగల్గిన రసజ్ఞత యించుక చాలకున్న నా చదువు నిరద్ధకంబు గుణ సంయుతులెవ్వరు మెచ్చరెచ్చటం బదునుగ మంచి కూర నలపాకము చేసిననైన నందు నిం పొదవెడు నుప్పులేక రుచి పుట్టగ నేర్చునటయ్య భాస్కర!

భాస్కర శతకం - మారద వెంకయ్య

4. ❀ఉ. పెంపునదల్నివై, కలుపబుండ సమాగమ మొందకుండ ర
జ్ఞింపను దండ్రివై, మెయి వసించు దశేంద్రియ రోగముల్ నివా
రింపను వెజ్జువై, కృపగుత్తించి పరంబు దిరంబుగాగ స
త్యంపద లీయ నీవెగతి దాశరథీ! కరుణా పయోనిధి!
- దాశరథి శతకం - కంచర గోపన్న
5. ❀సీ. తల్లి గర్భము నుండి ధనము తేడెవ్వదు
వెళ్ళిపోయేడినాడు వెంటరాదు
లక్ష్మాధికారైన లవణమన్నమె కాని
మెఱుగు బంగారంబు ప్రింగంబోడు
విత్తమార్జన చేసి విత్తువీగుటె కాని,
కూడఁ బెట్టిన సొమ్యుం గుడువఁ బోడు
పొందుగా మఱ్గైన భూమిలోపలపెట్టి
దానధర్మము లేక దాచి దాచి
- తే. తుదకు దొంగలి కిత్తురో? దొరలకవునో?
తేనె జంటీగలియ్యవా తెరువరులకు
భూషణ వికాస! శ్రీ ధర్మపుర నివాస
దుష్ట సంహర! నరసింహ! దురితమార!
- నరసింహ శతకం - కాకుళ్లుం శేషప్పకవి
- III
6. ❀సీ. మొదట కర్ధమముంటె మొగిలిపుప్పుముకేమి?
పశువుల దోషముల్ పాలకేమి?
అరయ వైద్యుని కులం బొషధంబునకేమి?
కప్పదోషము మౌక్కికములకేమి?
పృష్ఠంబు లెట్లున్న కృష్ణికర్మమునకేమి?
వెలియైన వాని సద్గ్యుకేమి?
అపవిత్ర దోషంబు లగ్నిషోత్రునకేమి?
గుణదోషములవల్ల కులముకేమి?

మలినమై చందనము పరిమళము జెడున
రాతికంటు గుడము మధురంబు జెడున
వినయములు జెడ మావృత్తి ఘనత జెడున
విశ్వ పాలన ధర్మ! శ్రీ విశ్వ కర్మ!
- విశ్వకర్మ శతకం - పండిత రామసింహకవి
7. ❀ఉ. లెక్కకురాని కోరికల రీతులలో బడి మానవుండిటుల్
మక్కువలన్ సృజించుచు నమాయకుడై సుడులన్ పదేపదే
యుక్కిరి బికిరై తిరుగుచుండునగాని, విశిష్ట మార్గముల్
దొక్కు తలంపులేశము కుదుర్కొనీయడ? వేంకటేశ్వరా!
శ్రీ వేంకటేశ్వర శతకం - ఆసూరి మరింగంటి పురుషోత్తమాచార్యులు

8. గండుల్ని వనట నందిన వారికి పట్టేడన్నమో శాకమో, సీరమో యిడి, ప్రశాంతుల జేసిన సర్వపుణ్యముల్ చేకురు, సీవుమెచ్చెదవు, శ్రేయము, ప్రేయమటంచు నెంతయున్ బాకవరాంజనేయ! ఖలభంజన! సాధుజనానురంజనా!

శ్రీ బాకవరాంజనేయ శతకం - వేంకటరావు పంతులు

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ❖ మంచిమార్గంలో నడిచే ఆలోచనలు కలుగకపోవటానికి కారణాలేవి?
- ❖ ‘చెప్పుట చేయటకమై’ నడవటమంటే ఏమిటి?
- ❖ కవి చెప్పిన పుణ్యపు పనులేవి?

తాత్పర్యాలు

1. లక్ష్మీదేవి భర్తయైన ఓ నారాయణుడా! ప్రియవచనం, దయ, సత్యం, మంచి స్వభావం, మిక్కిలి శాంతం, నిర్మలమైన మనస్సు, భగవద్ఘంటి, ధ్యానం, దైర్యం, ధర్మాలను సదా ఆచరిస్తూ, సర్వప్రాణుల మేలు కోరేవాడిగా మీ సన్నిధిలో నీ కిష్టమైన వాడిగా ఉండే సుఖాన్ని దయచేయి (ఇప్పుమని అర్థం).
2. ఓ మనసా! పేదవారికి అన్నదానం, వస్తుదానం అధికంగా చేయి. నీచమైన సుఖాలకోసం అబద్ధాలాడకు. అనవసరంగా ఎవరితోను వాదనకు దిగకు. హస్తమీరి ప్రవర్తించకు. అందరితో సభ్యంగా ఉండు. ఈ సూత్రాలనే వేదాలుగా భావించు. వివేకులకు ఈ లక్ష్మణాలే సంపదగా భాసిల్లతాయి.
3. భాస్కర! ఎంత చదువు చదివినా, అందులోనీ అంతరాళ్ళాన్ని గ్రహించలేనప్పుడు ఆ చదువు వ్యర్థం. అటువంటి చదువును ఎక్కుడైనా గుణవంతులు మెచ్చుకోరు. ఎంత బాగా వంటచేసినా దానిలో తగినంత ఉప్పు లేకపోతే అది రుచించదు కదా!
4. దయా సముద్రదష్టైన రామా! నీవు పెంపకంలో తల్లివి. చెడుదారిన నడువకుండా కాపాడే తండ్రివి. ఇంద్రియ (జ్ఞానేంద్రియ, కర్మేంద్రియ) రోగాలను తొలగించే వైద్యుడివి. మోక్షం స్థిరమయ్యేటట్లుగా దయతో మేలైన సంపదలు ఇష్టానికి నీవే దిక్కు.
5. శ్రీ ధర్మపుర నివాసుడా! ఆభరణాలచేత ప్రకాశించేవాడా! పాపాలను దూరం చేసేవాడా! దుర్మార్గులను పారదోలేవాడా! ఓ నరసింహా!

తల్లి కడువులో నుంచి పుట్టినప్పుడు ఎవ్వడూ ధనాన్ని వెంట తీసుకొనిరాడు. పోయేటప్పుడు వెంటతీసుకొని వెళ్లేడు. లక్ష్మాధికారైనా ఉప్పుతో కూడిన అహరాన్నే కాని బంగారాన్ని తినలేడు. డబ్బు సంపాదించి గర్వం పెంచుకోడమే కానీ, తాను కూడబెట్టిన సౌమ్యును తినడు. దాన్ని దానం, ధర్మం చేయకుండా భూమిలో దాచిదాచి పాతిపెడుతూ ఉంటాడు. తేనెటీగలు తేనెను బాటసారులపాలు చేసినట్లు ఆ సౌమ్యును అనుభవించకుండానే చివరకు దొంగలపాలో రాజులపాలో చేస్తాడు.

6. శ్రీ విశ్వకర్మ! విశ్వాన్ని ధర్మబద్ధంగా పరిపాలించేవాడ! మొగిలిపువ్వు మూలాలు బురదలో ఉన్నంత మాత్రాన దాని ప్రాధాన్యం ఎంత మాత్రం తగ్గదు. పశువుల దోషాలేవి పాలకు అంటుకోవు. ఇచ్చే మందులకు వైద్యుని

కులంతో సంబంధమేమి ఉండదు. కప్పల (ముత్యపు చిప్పుల) దోషాలవల్ల ముత్యాల వన్నె కొంచెం కూడా తగ్గదు. ఎద్దుల స్వరూపం ఎట్లున్నా వ్యవసాయానికి ఇబ్బంది రాదు. మనిషిని వెలివేసినా అతని విద్యకు లోపిమిరాదు. అపవిత్రత వలన కలిగే దోషాలతో అగ్నిదేవునికి సంబంధం లేదు. చందనం మలినమైనంత మాత్రాన సువాసనలు ఎక్కుడికిపోవు. రాయికి అంటిన బెల్లం తీపి కొంచెం కూడా తగ్గదు. ఇతరులు గౌరవించనంత మాత్రాన అతని వృత్తి ఘనతకు ఏ భంగమూ కలుగదు.

7. ఓ వేంకటేశ్వరా! మనిషి అధికమైన కోరికలకు బానిస్తే అమాయకత్వంతో వివిధ అనుబంధాలను సృష్టించుకుంటు సుఢిగుండాలలో పడి, ఉక్కిరిబికిర్రై తిరుగుతుంటాడే గాని మంచి దారిలో నడిచే ఆలోచన కలిగేటట్లుగా చేయడం లేదు కదా!
8. పాపులను నశింపజేసేవాడ! సాధుజనులను ఆనందింపజేసేవాడ! బాకవరంలో వెలసిన ఓ ఆంజనేయా! ఆకలి దహ్నులతో అలమచీంచే వారికి పట్టెడన్నంగాని, శాకంగాని, నీళ్ళగాని ఇచ్చి వారిని శాంతపరిస్తే సమస్త పుణ్యాలు లభిస్తాయి. ఆ విధంగా భక్తులు చేస్తే అది వారికి మేలయినదని, ప్రియమైనదని నీవు మెచ్చుకుంటావు.

I. విని, అర్థంచేసుకొని, ఆలోచించి మాట్లాడడం

1. పారంలోని పద్యాలను రాగ, భావ యుక్తంగా చదువండి.
2. శతక పద్యాలు సమాజాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి తోడ్పడుతాయి - చర్చించండి.

II. ధారాళంగా చదువడం - అర్థం చేసుకొని ప్రతిస్పందించడం

1. పారంలోని పద్యాల ఆధారంగా కింద తెలిపిన పదాలతో వేలిని పోల్చినారో రాయండి.

- అ) ఉప్పు : _____
అ) వేదాలు : _____
ఇ) సుఢిగుండాలు : _____

2. రాజస్వసిరిసిల్ల జిల్లా వేములవాడ కవి మామిడిపల్లి సాంబశివశర్మ రాసిన కింద పద్యాన్ని చదువండి. ఇచ్చిన ప్రశ్నలకు సరైన జవాబును గుర్తించండి.

పరువు లేకున్న జగతి సంబరము లేదు
సంబరము లేక అన్నమే సైపబోదు
అన్నమే లేక యున్న సోయగము సున్న
సోయగము లేక యున్న మెచ్చుదురె జనులు.

- ఆ) అందంగా ఉండాలంటే ఇది అవసరం ()
ఎ) నగలు బి) రంగు సి) అన్నం డి) వాస్తులు

ఆ) పరువు అంటే అర్థం	()		
బ) ధనం	బి) గౌరవం	సి) పండుగ	ది) ప్రాణం
ఇ) సంతోషంగా లేకపోవడం వల్ల సహించనిది ఏది	()		
బ) అన్నం	బి) చదువు	సి) ప్రార్థన	ది) భక్తి
ఈ) జనులు మెచ్చుకొనటానికి ఒక కారణం	()		
బ) దుర్మార్గం	బి) కోపం	సి) ద్వీపం	ది) సోయగం
ఉ) ప్రపంచంలో ప్రతి మనిషికి ఉండవలసినది	()		
బ) పరువు	బి) సంబరం	సి) ఆన్నం	ది) పైవన్నీ

III.

స్వయంచాలు

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- “తుచ్ఛ సౌఖ్య సంపాదనకై యిభద్ధములఁ బల్మకు, వాదము లాడబోకు” అని భాస్కరకవి ఎందుకు చెప్పి ఉంటాడు?
- వివేకవంతునికి ఉండవలసిన లక్ష్మణాలేవి?
- పెంపునదల్లివై... అనే పద్యంలోని అంతరాధాన్ని మీరేమని గ్రహించారు?
- ‘కోరికలకు బానిసై ఉక్కిరి బిక్కిరి కావడం కంటే విశిష్టమార్గాన్ని వెతుకోవటం మంచిది’ దీనిపై మీ అభిప్రాయాన్ని రాయండి.

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- శతకకవులు ఈ విధమైన పద్యాలను ఎందుకు రాసి ఉంటారో కారణాలు రాయండి.

IV.

సృజనాత్మకత / ప్రశంస

1. కింది ప్రశ్నకు జవాబును సృజనాత్మకంగా రాయండి.

- పారశాలలో పిల్లలకు నిర్వహించే పద్యాల పోటీలో పిల్లలందరు పాల్గొలని కోరుతూ ఒక ప్రకటనను రాయండి. (ప్రకటనలో పోటీ నిర్వహణతేది, స్థలం, సమయం మొదలైన వివరాలుండాలి.)

V.

పదజాల వినియోగం

1. కింది వాక్యాలలోని సమానార్థక పదాలను గుర్తించి గీత గీయండి.

- ఇతరుల దోషాలు ఎంచేవాళ్ళు తమ తప్పులు తాము తెలుసుకోరు.
- తేనెతెట్టు నుండి తేనెను సేకరిస్తారు. ఆ మధువు తీయగా ఉంటుంది.

2. కింది వాక్యాలలోని గీత గీసిన పదాలకు అర్థాలు రాయండి.

ఉదాఃసహృదయత గల వారికి సమాజంలో గౌరవం లభిస్తుంది.

సహృదయత = మంచి మనసు.

అ) పూలతో పాటు దండలోని దారం కూడా పరిమళాన్నిస్తుంది.

పరిమళం = _____

అ) సజ్జనుల మైత్రి ఎప్పటికీ సంతోషాన్నిస్తుంది.

మైత్రి = _____

3. కింద ఇప్పబడిన పదాలలో ప్రకృతులకు వికృతులు, వికృతులకు ప్రకృతులు రాయండి.

ప్రకృతి	వికృతి
గుణం	
	దోసం
సుఖం	
	పుస్తం
అగ్ని	
	వెజ్జు
ధర్మం	

VI

భాషను గురించి తెలుసుకుండాం

1. కింది పదాలను విడదీసి సంధి పేరు రాయండి.

అ) దశేంద్రియ = _____ + _____ + _____

అ) లక్షాధికారి = _____ + _____ + _____

ఇ) పట్టెడన్నము = _____ + _____ + _____

ఈ) రాతికంటు = _____ + _____ + _____

ఉ) చాలకున్న = _____ + _____ + _____

2. కింది విగ్రహవాక్యాలకు సమాసపదాలు రాసి, సమాసం పేరు రాయండి.

సమాసపదం	విగ్రహవాక్యం	సమాసంపేరు
---------	--------------	-----------

అ) _____ = ఆకలియు, దప్పియు = _____

అ) _____ = అన్నము, వస్త్రము = _____

ఇ) _____ = దశ సంఖ్య గల ఇంద్రియములు = _____

ఈ) _____ = నాలుగైన వేదాలు = _____

ఛందస్ను - లఘువు, గురువు

* కింది వానిని చదివి తెలుసుకోండి.

పద్యాలలో, గేయాలలో ఉండే మాత్రలు, గురు లఘువులు, గణాలు, యతులు, ప్రాసలు మొదలైన వాటిని గురించి తెలియజేపేది ఛందస్ను.

అ) ‘**లఘువు**’ - ఏకమాత్ర కాలంలో ఉచ్చరించేది. దీనిని ‘ల’ అక్షరంతో సూచిస్తారు. దీని గుర్తు “ | ” (నిలువుగీత). లఘువులను ఎట్లా గుర్తించాలో చూద్దాం.

(1) దీర్ఘకూరాలు కానివి. (ప్రాస్త్వాక్షరాలు)

ఉదా: అ - ఇ - ఎ - ఒ - క - ఐ - ర - క్ష - క్ష

(2) దీర్ఘంలేని ద్వీత్యాక్షరాలు.

ఉదా:- క్ష, చ్చ, మ్మ, త్ర, ల్ల, త్త

(3) దీర్ఘంలేని సంయుక్తకూరాలు

ఉదా:- క్ష్, ష్మ్, మ్య్, ట్ట్, త్య్

అ) ‘**గురువు**’ - రెండు మాత్రల కాలంలో ఉచ్చరించేది. దీనిని ‘గ’ అనే అక్షరంతో సూచిస్తారు. దీని గుర్తు “ గ ”. గురువులను ఎట్లా గుర్తించాలో చూద్దాం.

(1) దీర్ఘకూరాలు

ఉదా:- ఆ, ఈ, ఊ, ఏ, ఓ, ఐ, ఔ, కా, రీ, తే, దే

(2) ఐ, ఔ లతో కూడిన హల్లులు.

ఉదా:- కై, రై, గై, పై, రౌ, నౌ, తౌ, గౌ

(3) సున్నతో కూడిన అక్షరాలు.

ఉదా:- అం, చం, ఇం, కం, మం, సం

(4) విసర్గతో కూడిన అక్షరాలు

ఉదా:- కః, మః, యః, వః, శః

(5) పొల్లు హల్లుతో కూడిన అక్షరాలు.

ఉదా:- కన్, నిన్, దుర్, విద్,

(6) ద్వీత్యాక్షరాలకు ముందున్న అక్షరాలు.

ఉదా:- అక్క, కర్, చిన్, బొమ్మ

(7) సంయుక్తకూరాలకు ముందున్న అక్షరాలు.

ఉదా:- పద్మ, రిక్త, చోట్ల, దివ్య

3. కింది పదాలకు గురులఘువులు గుర్తించండి.

చిక్కని	పాలపై	ధనము	చెందిన	పాకము	పంచదార
మూర్ఖులు	అందం	పుణ్యముల్	నమోనమః	రైతులు	గౌరీపతి

గణాలు

గణం అంటే మాత్రల సముదాయం. అంటే గురు లఘువుల సమూహం. ఈ గణాలలో ఏక అక్షర (బకే అక్షరం) గణాలు, రెండు అక్షరాల గణాలు, మూడు అక్షరాల గణాలు ఉంటాయి.

- ❖ ఏక (బకే) అక్షర గణాలు. ఆ ఒకే అక్షరం లఘువు అయితే ‘ఐ’ అనీ, గురువు అయితే ‘పు’ అనీ గుర్తు ఉంటుంది.

మొ	ఐ	అ
పు	పు	గ

- ❖ రెండు అక్షరాల గణాలు.

పు వదే	పు పు	లగము లేదా ‘వ’ గణము
ము ది	ము ము	లలము లేదా ‘లు’
అం దు	అం అం	గలము లేదా ‘హు’ గణము
దో పం	దో పం	గగము లేదా ‘గా’

- ❖ మూడు అక్షరాల గణములు.

పు పు పు	పు పు పు	‘భు’ గణము
పు వి నీ త	పు వి నీ త	‘జు’ గణము
పు పు సతతా	పు పు సతతా	‘సు’ గణము
పు పు ఆ హ రం	పు పు ఆ హ రం	‘ము’ గణము
పు పు స మా జం	పు పు స మా జం	‘యు’ గణము
పు పు మూ ర్ధ ముల్	పు పు మూ ర్ధ ముల్	‘రు’ గణము
పు పు ప వ్య దా లు	పు పు ప వ్య దా లు	‘తు’ గణము
పు పు పు చదువు	పు పు పు చదువు	‘ను’ గణము

కింది పద్య పాదాలకు గురులఘువులను గుర్తించి గణవిభజన చేసిన తీరు చూడండి.

| | | | | ప | | ఉ | | | ప | | | ఉ | | | ఉ | | | ఉ |
చదువ దియెంత గల్గిన రసజ్జ తయించు కచాల కున్ననా

ఉ | | ఉ | | ఉ | | ఉ | | ఉ | | ఉ | | ఉ | | ఉ |
బాక వ రాంజనే యఖల భంజన సాధుజ నానురం జనా

4. కింది పద్య పాదాలకు గురులఘువులను గుర్తించి గణవిభజన చేయండి.

అ) బీదల కన్న వప్పుములు పేర్కొనంగుము తుచ్చ సౌఖ్యసం

ఆ) పొదవెడు నుప్పులేక రుచి పుట్టగ నేర్చునటయ్య భాస్కురా

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్టు పని

- ◆ కింది తరగతుల్లో ఇచ్చిన శతక పద్యాల ఆధారంగా ఆ శతకాల పేర్లు, వాటిని రాసిన కవుల పేర్లు సేకరించి, పట్టిక తయారుచేసి, నివేదిక రాసి తరగతిలో ప్రదర్శించండి.

క్ర.సం	శతకం పేరు	కవి పేరు

నేనివి చేయగలనా?

1. పద్యాలను పాడగలను. వాటి భావాలను సొంతమాటల్లో చెప్పగలను. అవును / కాదు
2. అపరిచిత పద్యాన్ని చదివి, ప్రత్యులకు జవాబులను గుర్తించగలను. అవును / కాదు
3. శతకకవులు శతక పద్యాలను రాయటానికి కారణాలు వివరించగలను. అవును / కాదు
4. పారశాలలో నిర్వహించే పోటీలకు ప్రకటనను రాయగలను. అవును / కాదు

స్థోత్ర

మెడలో బంగారు హోరాలు వేసుకోవడం...

బంచీపై ఖరీదెన బట్టలు ధరించడం...

డాబు, దర్శాలను ప్రదర్శించడం అలంకారాలు కావు...

సంస్కృతవంతమైన ‘మాటే’ నిజమైన అలంకారం.

తెలుగు జానపద గేయాలు

- ఆచార్య బిరుదురాజు రామరాజు

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

చిక్కుడుపూనే చిక్కుడు కానే తీగో నాగో ఉయ్యాలో
చిక్కుడు తెంపా ఎవ్వారు లేరూ తీగో నాగో ఉయ్యాలో
చిక్కుడు తెంపాసీరాములు లేరా తీగో నాగో ఉయ్యాలో
కొంగూలుపట్టా ఎవ్వారు లేరూ తీగో నాగో ఉయ్యాలో
కొంగూలు పట్టా సీతమ్మ లేదా తీగో నాగో ఉయ్యాలో
బీరలు పూనే బీరలు కానే తీగో నాగో ఉయ్యాలో
బీరలు తెంపా శివయ్య లేదా తీగో నాగో ఉయ్యాలో
కొంగూలు పట్టా ఎవ్వారు లేరూ తీగో నాగో ఉయ్యాలో
కొంగూలు పట్టా పార్తమ్మ లేదా తీగో నాగో ఉయ్యాలో

ప్రశ్నలు:

- ఈ గేయం దేన్ని గురించి చెప్పండి?
- ఈ గేయాన్ని ఏమంటారో తెలుసా?
- ఇట్లాంటి మరికొన్ని గేయాలు పాడండి.
- ఇట్లాంటి గేయాల గొప్పతనం ఏమిటి?

పారం ఉద్దేశం

తెలుగువారి ఆచార సంప్రదాయాలను, తాత్త్వికతను, చరిత్రను తెలివే తెలుగు జానపదగేయాల గొప్పతనం, వైవిధ్యాన్ని తెలియజేయడమే ఈ పారం ఉద్దేశం.

పార్యభాగ వివరాలు

ఈ పారం వ్యాసప్రత్యియకు చెందినది. ఈ పాఠాంశం ఆచార్య
బిరుదురాజు రామరాజు రాసిన వ్యాసం.

రచయిత పరిచయం

16-04-1925

08-02-2010

తెలుగు జానపద సాహిత్యమనగానే మనకు గుర్తుకువచ్చేవాడు ఆచార్య బిరుదురాజు రామరాజు. వరంగల్ అర్ధన్ జిల్లా దేవమూర్తి గ్రామంలో ఈయన జన్మించాడు.

కవి, పరిశోధకుడు, అనువాద రచయిత, సంపాదకుడుగా ప్రసిద్ధుడు. ఉస్కానియూ విశ్వవిద్యాలయం తెలుగు శాఖాధ్యాత్మకుడుగా, డీన్గా పనిచేశాడు.

‘తెలుగు జానపద గేయ సాహిత్యం’ ఈయన పరిశోధన గ్రంథం. చరిత్రక్కని చరితార్థులు, ఆంధ్రయోగులు, మరుగునపడిన మాణిక్యాలు, ఉర్దూ - తెలుగు నిఘంటువు, తెలుగు జానపదరామాయణం, తెలంగాణ పట్టెపాటులు, తెలంగాణ పిల్లల పాటులు మొదలైనవి ఈయన ఇతర రచనలు.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ❖ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గేయండి.
- ❖ వాటి అర్ధాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

జానపద సాహిత్యమనగానే గుర్తుకువచ్చేది గేయమే. పదాలను, పాటలను జానపదులు పిలుచుకునే లయాత్మక రచనలు జానపదగేయాలు. ఈ గేయాలలో ఆయా ప్రాంతప్రజల భావేద్వేగం, దైవందిన జీవితం, చరిత్ర, సంస్కృతి, భాష మొదలైనవి కనిపిస్తాయి. సామూహిక ప్రచారం, సరళభావం, జనప్రియత్వం వీటి లక్షణాలు. సాంస్కృతిక వారసత్వంగా వచ్చే ఈ జానపదగేయాల్లోని ఔన్నత్యాన్ని తెలుసుకుండాం.

ఇతర భాషలలోని జానపదగేయాలలాగే తెలుగు జానపదగేయాలు కూడా విలక్షణమైన సాహిత్య సౌంస్కృతిక విలువ సంతరించుకున్నాయి. ప్రజల నోటిసుండి అప్రయత్నంగా వెలువడిన ఈ గేయాలలో చక్కటి శిల్పం కానవస్తుంది. ఈ గేయ సంపదను భద్రపరచి విశ్లేషించి, పరిశీలించడం ఎంతైనా అవసరం. తెలుగు భాషాసంస్కృతుల చరిత్ర ఎంత ప్రాచీనమైనదో తెలుగు జానపదగేయ చరిత్ర కూడా అంత ప్రాచీనమైనట్టిది.

ఈ జాతీయ కవిత ప్రజలకు అత్యంత సన్నిహితం కావడం చేత తెలుగులోని శిష్ట సాహిత్యంకంటే జానపదగేయాలే తెలుగువారి సంస్కృతికి ఉత్తమ దర్పణంగా ఉన్నాయి.

వాస్తవానికి జానపదగేయాలు శక్తిని, మైత్రేయస్వార్లిని తెనుగు ప్రజల జీవనప్రవంతి నుంచే పరిగ్రహించాయి. అందువల్ల మతపరమైన ఉద్యమాలు, పీరకృత్యాలు, మహాపురుషుల గాథలు, ఆచార వ్యపహరాలు సంప్రదాయాలు, విశ్వాసాలు, వినోద సాధనాలు, సౌందర్యం, సంపద, విపోదవృత్తాంతాలు. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే తెలుగు ప్రజల జీవితం యావత్తూ జానపద గేయాలలో మధుర మంజుల ప్రతిలో ప్రతిధ్వనిస్తుంది. తెలుగువారి దైనందిన జీవితంలో కవితా సౌరభం గుఖాళిస్తుంది. మనోల్లసానికి, ఆనందానికి మాత్రమే కాక ఈ గేయాలను పడవనడిపేవారు, కుప్పనూర్చేవారు, పొలందున్నేవారు, బరువులు మోసేవారు, కాయకష్టంచేసే ఇతర ప్రజలు ప్రతమను పోగొట్టుకునే నిమిత్తం పాడుకుంటారు. వీటిలో సరళమైన భావాలు, ఇతివృత్తం ఉంటాయి. ఇందలి కవితను ఆస్యాదించేందుకు కేవలం మేధస్సుకంటే మృదు హృదయం అవసరం. తెలుగు జానపద కవిత ఎంత సంపన్మైనదో ఎంత వైవిధ్యం కలదో ఈ వ్యాసంలో చూపేందుకు ప్రయత్నించడం జరిగింది.

పౌరా�ిక గేయాలు

శిష్టసాహిత్యంలో మాదిరే జానపదగేయాలకు కూడా పురాణేతిహసాల నుంచి కథావస్తువు స్వీకరించారు. రామాయణాదులలో అనువాదాలలో మూలంలో లేని గాథలు ఎన్నో కానవస్తున్నాయి. జానపదగేయాలలో దాదాపు ప్రసిద్ధ పౌరాణిక గాథలన్నీ ఉన్నాయి. పౌరాణిక గాథలమైన మన గ్రామీణులు గొప్పబ్ధకి, ప్రేమాభిమానాలు చూపుతారు. పురాణాలలోని అమూల్యమైన ఉపదేశాలను విద్యావంతులు వాటిని చదువుకుని అర్థం చేసుకుంటారు. కాగా పామరులు వాటిని జానపదగేయాల ద్వారా గ్రహిస్తారు. పామరులు ఈ ఉపదేశాలను అర్థంచేసుకునే విధంగా జానపద గేయాలలో పొందుపరచారు. రామాయణ, మహాభారత, భాగవతాది పురాణాలు వారి వారి అభీష్టానుగుణంగా రూపుధరించాయి. శిష్ట సాహిత్యంలో మాదిరే ఇతర గాథల కంటే రామాయణ సంబంధమైన జానపదగేయాలే అధికంగా ఉన్నాయి.

శాంతాకల్యాణం, పుత్రకామేష్టి, శ్రీరాముల ఉగ్నపోత, రాఘవకల్యాణం, రాములవారి అలుక, సుగ్రీవవిజయం, అంగదరాయబారం, లక్ష్మణమూర్ఖ, లంకాయాగం, శ్రీరామపట్టాభిషేకం, ఊర్మిళాదేవినిద్ర తదితరములు రామాయణంలోని కొన్ని ఘుట్టాలను వివరిస్తున్నాయి. తెలుగు వారికి ముఖ్యంగా స్త్రీలకు సీతమ్ము ఆరాధ్యదేవం. సీత పుట్టుక, సీతాకళ్యాణం, సీతనత్తవారించీకంపుట, సీతసమర్పణం, సీతపుభగోష్టి, సీతగడియ, సీతవామనగుంటలు, సీతమ్మవారి అలుక,

సీత అగ్నిప్రవేశం, సీతచెర, మాయలేదిపాట మున్సుగునవి సీతాదేవిని గురించిన పాటలు. రామాయణం తర్వాత భారత సంబంధమైన పాటలు అధికసంఖ్యలో ఉన్నాయి.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ తెలుగు జానపద గేయ చరిత్ర ప్రాచీనమైనదని ఎట్లా చెప్పగలం?
- ◆ పొరాణిక గాథలపై గ్రామీణులకు ఉండే భక్తి భావం ఎట్లాంటిది?

II

చారిత్రక గేయాలు

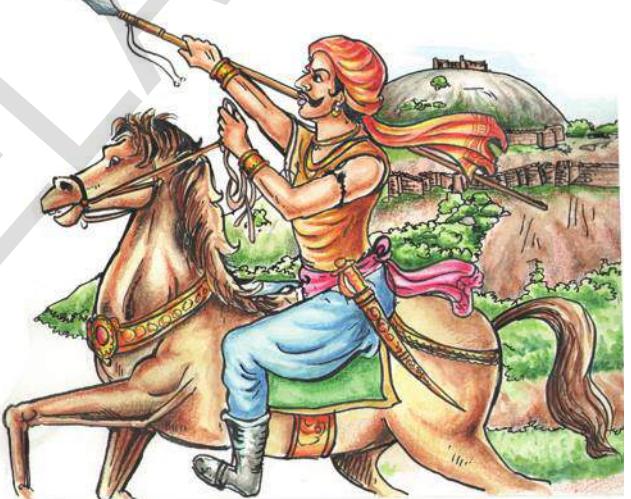
జానపదగేయ వాజ్యయంలో చారిత్రక గేయాలకు విశిష్ట స్థానం ఉంది. ఇతివృత్తం, శైలి, కథా కథన విధానాలలో తక్కినవానికంటే ఇవి భిన్నంగా ఉంటాయి. వీటిలో వీరరసం ప్రధానంగా ఉంటుంది. అందుచేత ఈ గేయాలను వీరగీతాలని వ్యవహరిస్తారు. వీరరస ప్రధానమైన సంఘటన జరిగిన వెంటనే చారిత్రక లేదా వీరగీతం ఉధ్వవిష్టంది. అటువంటి సన్నిహితాన్ని కనుషులారా చూసినప్పుడు చెవులారా విన్నప్పుడు జానపదుడు ఉద్యేగంతో దానిని గానం చేసి వినిపిస్తాడు. ఆపాట క్రమక్రమంగా పాకిపోతుంది. ఈ విధంగా విస్తరించడంలో పాటలోని వస్తువు కాలక్రమంలో మార్పు చెందుతుంది. ఇట్టి గీతాలు ప్రతి భాషలోనూ ఉన్నాయి.

వీరగీతాల ధ్వయం వేరు. ఇతర జానపద గేయాల ధ్వయం వేరు. వీరగీతాలు కేవలం వినోదానికి, ఉల్లాసానికి మాత్రమే కాదు. అవి వీరత్వాన్ని దేశభక్తిని ఉద్దేశించి ఉద్దీపింప చేస్తాయి. తెలుగునాడు తొలినుండి వీరసీమగా వాసికిక్కింది. ఈ సీమలో ఎందరో వీరాధివీరులు జన్మించారు. ఇప్పటి పుట్టిన చిగురు కొమ్మెనా చేవ గలదే.

మియాసాబ్ కథ, సోమనాద్రి కథ, రామేశ్వరరావు కథ, రాణిశంకరమ్మ కథ, సలై వెంకటరెడ్డి కథ, సదాశివరెడ్డి కథ, పర్వతాలమల్లారెడ్డి కథ, సర్వాయి పాపని కథ, బిల్లూరి కొండప్రాయమిని కథ, కుమార రాముని కథ, తెలంగాణలో బహుళ ప్రచారం పొందిన వీరగీతాలు, పల్నాటి వీరులకథలు, కాటమరాజుకథ, దేశింగురాజుకథ, బోభీలికథ, పెద్దాపురం కోడిపుండేల కథ, అల్లూరి సీతారామరాజుకథ మొదలైనవి ఆంధ్రప్రాంతమంతటా ప్రచారం పొందినాయి. మహాభారత కాలం నుంచి సమరసీతి ప్రకారం ద్వాంద్వయుద్ధం జరిగినప్పుడు ఒకవీరునితో శత్రువుల మాత్రమే తలపడాలి. అలాకాక ఒక వీరునిపై పెక్కుఘంచి తలపడి అతనిని పరిమార్పినట్టయితే ప్రజల దృష్టిలో అది వీరమరణం అవుతుంది. కాలక్రమంలో అతనిని జానపదులు దైవసమానుడుగా భావిస్తారు. అంతటితో వీరపూజ ప్రారంభమవుతుంది. ప్రాదుర్భావం విమోచనోద్యమంలో అసువులు బాసిన వీరుల గాథలు ఆంధ్రదేశమంతటా ప్రచారంలోకి వస్తున్నాయి.

పారమార్థిక గేయాలు

భక్తి, కర్మ, జ్ఞానమార్గాలు మూడు మోక్షసౌధనాలని భారతీయుల విశ్వాసం. ఈ మూడింటిలో భక్తి మార్గం అత్యంత సులభమైనట్టిది. తెలుగునాట శైవవైష్ణవాది కీర్తనలు వేలసంఖ్యలో ప్రజాబాహుళ్యంలో అధిక ప్రచారం పొందాయి.

అదృష్టవశాత్తూ అతి ప్రాచీనమైన భక్తిగీతాలు కొన్ని మనకు లభ్యమవుతున్నాయి. ఈ భక్తి గీతాలు పాడుకుంటూ జంగంవారు. హరిదాసులు, తమజీవనాన్ని సాగించుకుంటున్నారు. అదే వారి జీవనోపాధి. భద్రాచలరామదాసు కీర్తనలు, తూము నరసింహదాసు కీర్తనలు, పరాంకుశదాసు, ప్రకాశదాసు, వెంకటదాసు కీర్తనలు, తెలుగుసీమ అంతటా వినవస్తాయి. పదములు, దరువులు, మేలుకొలుపులు, భూపాళములు, లాలిపాటలు, జోలపాటలు, మంగళహారతులు ప్రోత్సములు తారావళులు, నామావళులు కూడ కీర్తనల కిందికి వస్తాయి.

భారతదేశం తత్వవేత్తలకు పుట్టినిల్లు. పండితులే కాక పామరులు సైతం వేదాంత సత్యాలను పాడుకుంటారు. వాటి గురించి చర్చించుకుంటారు. వీటిని ‘తత్త్వాలు’ అని అంటాం. సంఘవ్యవస్థలోని కులబేధాలను ఎక్కువ తక్కువులను ఈ గీతాలలో ఖండించారు. వరలక్ష్మిపాట, శ్రావణశుక్రవారపు పాట, తులసిపాట, లక్ష్మివత్సలపాట, కామేశ్వరీపాట మొదలైనవి నోములపాటలు, బొడెమ్ము పాట, బతుకమ్మాపాట తెలంగాణలో బహుళ ప్రచారం పొందినట్టివి.

స్త్రీల పాటలు

గృహజీవనంలో స్త్రీకి పురుషునకంటే ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఉన్నది. కాబట్టి సంసార విషయాలకు సంబంధించిన కవితకు ఆలంబనం స్త్రీలే. వీటిని స్త్రీల పాటలు అనవచ్చు. వీటిలో వాస్తవికతపాలు ఎక్కువ. శిశుజననం పురస్కరించుకొని అనేక రకాల పాటలు పాడతారు. లాలిపాటలు, జోలపాటలు పాడి నిద్రపుచ్చుతారు. తల్లి తన కుమారుణ్ణి, రాముడిగానో, కృష్ణుడుగానో, తన కుమారెను సీతగానో, రుక్మిణిగానో గౌరిగానో తలచుకొని, ఈ పాటలు పాడుతూ ఆనంద తన్నయత్వం చెందుతుంది.

స్త్రీ జీవితంలో వివాహం అతి ముఖ్యమై ఫుట్టం. పెండ్లికి సంబంధించిన వివిధ ఆచార వ్యవహారాలు సంప్రదాయాలు, లాంఛనాలు, పరిశోసాలు వర్షిస్తా, పెక్కు జానపదగేయాలు ఉద్యువించాయి. ఇవి పెండ్లిపాటలు, ఇవి కట్టములతో ప్రారంభమై అప్పగింతలతో ముగుస్తాయి. కట్టముల పాటలు, నలుగుపాటలు, అలుక పాటలు, తలుపుదగ్గర పాటలు, బంతుల పాటలు, వధూవరుల పాటలు, ముఖము కడుగుపాటలు, కట్టాలపాటలు, అవీరేణిపాటలు, వియ్యాలవారి పాటలు, అవగింత పాటలు వంటివన్నీ పెండ్లిపాటలే. ఈ పాటలన్నిటిలో తెలుగువారి సాంఘిక, సాంస్కృతిక జీవనం మార్కిగా ఆవిష్కృతమవుతుంది. సీతసుర్త, సీతగడియ, సీతమ్మువారి వసంతం, సీతవామనగుంటలు, సుభద్రసారె. రుక్మిణిదేవి సీమంతం, కౌసల్య బారసాల మొదలైనవి అతి రమణీయములు.

శ్రావిక గేయాలు

కవిత్వం కేవలం ఉల్లాసం కలిగించేందుకే కాక కష్టనివారణ కోసం కూడా ఉదయిస్తుంది. స్త్రీ పురుషులు కాయకష్టం చేస్తున్నప్పుడు శ్రమ కనపడకుండా ఉండేందుకు అలసట చెందకుండా ఉండేందుకు అప్రయత్నంగా వారి నోట నుండి కూనిరాగాలు వెలువడుతాయి. సామూహిక కర్తృత్వంలో ఇటువంటి రాగాలు జానపద గేయాలుగా పరిణమించి క్రమంగా వ్యాప్తి చెందుతాయి. పిండి విసురుతున్నప్పుడు, ఇల్ల అలుకుతున్నప్పుడు, ధాన్యం దంచుతున్నప్పుడు, నాగలితో దుస్సుతున్నప్పుడు, నాట్లు వేస్తున్నప్పుడు పొలానికి నీరు పెడుతున్నహుడు.

విత్తనాలు జల్లుతున్నప్పుడు, వంట నూర్చుతున్నప్పుడు, పడవలాగుతున్నప్పుడు, రాళ్ళ కొడుతున్నప్పుడు, బరువులు మొస్తున్నప్పుడు, రోడ్డురోలరు లాగుతున్నప్పుడు, ఇంటికప్పాలు వేస్తున్నప్పుడు, వల్లకి మొస్తున్నప్పుడు రకరకాల పాటలు పాడతారు. ఈ పాటలు పాడుతూ పనిచేయడం వల్ల హృదయంలోనూ, మనస్సులోనూ ఉండే బాధ తొలగిపోవడమే కాక, శారీరకశ్రమ కూడా తెలియదు. శ్రావిక గీతాలకు వస్తువేదైనా ఉండవచ్చ. వృత్తికి సంబంధించిన పాటలు, శ్రావికులు పాడుకుంటారు. శ్రావిక గేయాలన్నీ సాధారణంగా వారి పనిపాట్లకు అనుగుణమై ఉంటాయి. శ్రావికుల శరీరభాగాల కదలికలో ఉచ్ఛవిస్త నిశ్శాసాల్లో ఈ గీతాలకు తాళలయలు సమకూరుతాయి.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ‘జిచ్చట పుట్టీన చిగురు కొమ్మెనా చేవగలదే’ - దీనిని ఏ సందర్భంలో వాడారు. దీనిని మీరెట్లా అర్థం చేసుకున్నారు?
- ◆ ‘పీరగీతాల ధేయం వేరు. ఇతర జానపదగేయాల ధేయం వేరు.’ దీనిని వివరించండి.
- ◆ ‘భక్తిగీతాలు కొండరికి జీవనోపాధి.’ ఎట్లాగో చెప్పండి.

III

పిల్లల పాటలు

జానపదగేయాలందు పిల్లల పాటల దొక ప్రత్యేక శాఖ. పసిపిల్లల లేతహృదయం ఎంత నిష్పత్తమో, నిర్మలమో, స్వచ్ఛమో, మార్గవమో వారి పాటలు కూడా అంత నిష్పత్తంగాను, నిర్మలంగాను, స్వచ్ఛంగాను, మార్గవంగాను ఉంటాయి. ఈ గేయాలు రెండు విధాలు. పిల్లల

కోసం పెద్దలు రచించి తరతరాల నుండి వస్తున్నవి ఒక రకం. పిల్లలు రాసి ఒక తరం నుండి మరోతరానికి అందినవి రెండవ రకం. పెద్దలు రాసిన వాటిల్లో పిల్లలను లాలించేందుకు ప్రాసినవి లాలిపాటలు. నిద్రపుచ్ఛేందుకు ప్రాసినవి జోల పాటలు. ఈ లాలిపాటలు, జోలపాటలలోని భావాలు పిల్లలకు అర్థం కావు. వాటిలోని సంగీతం, లయ పిల్లలను లాలిస్తాయి. నిద్రపుచ్ఛుతాయి. పెద్దలు ప్రాసిన పాటలు, పిల్లలు మెట్లపలె క్రమక్రమంగా పెరిగి పిల్లలు తాము తల్లిదంప్రుల వల్లనో ఇతరుల వల్లనో విన్న పాటలు స్వయంగా పాడేటంత వరకు సాగి ఆగిపోతాయి. ఈ పాటలు పిల్లలకు మొదట నాదామృతం గ్రోలటం నేర్చుతాయి. తర్వాత అనుకరించి చేతులు తిప్పటం చివరకు లయానుగుణంగా చేతులు చరచటం నేర్చుతాయి. మొదటి దశలో ఆకర్షణ, రెండవ దశలో ఉత్సాహం, మూడవ దశలో అభ్యాసం కనిపిస్తాయి.

పిల్లలు పాడే పాటలలో కొన్ని తమ సాంత రచనలు, మరికొన్ని పెద్దల రచనలకు తమ కవిత్వం కలిపి కూర్చునట్టివి ఉంటాయి. అనుకరణలో పిల్లలు పెద్దల రచనలలోని ధ్వనులను, మాటలని గ్రహిస్తారు. వాటిలో అర్థం ఉండదు. వాటిని ‘అర్థం లేని పాటలు’గా వ్యవహరిస్తారు. బాలబాలికలు అటలలో పాడేపాటలు ఇట్టి కోవకు చెందినట్టివి. చెమ్మచెక్కు బిత్తి, కోతికొమ్మచ్చి, గుడుగుడుగుంచం, బుజబుజ రేకులు, గొఖ్చిళ్లు, చిట్టిచిట్టి చిర్ ఇందుకు కొన్ని ఉదాహరణలు.

కరుణరస గేయాలు

నిత్యం జీవితంలో సుఖం కంటే దుఃఖమే ఎక్కువగా తారసిల్లుతుంది. అందుచేత కరుణరస ప్రధానమైన సన్నిహితాలను చిత్రించే జానపద గేయాలు బహుళంగా ఉన్నాయి. ఎరుకల నాంచారమ్మ కథ, రాములమ్మ పాట, సరోజనమ్మ పాట, మూసీ పొంగే పాట మున్నగునవి తెలంగాణలో ప్రచారంలో ఉన్న కరుణరస గేయాలు.

తెలుగు జానపద గేయాలలో అధిక ప్రచారం పొందినవాటి సంగ్రహచరిత్ర ఇది. అముద్రితమైన ఈ గేయాలు అసంఖ్యాకంగా ఉన్నాయి. వాటిని భద్రపరచేందుకు తగుర్చద్ద వహించక పోయినట్లయితే నాగరికత పల్లెసీమలకు విస్తరించిన కొలది ఇవి క్రమంగా అంతరించిపోతాయి. వాటికి సాహితీ పరమైన విలువ మాత్రమే కాక సాంఘిక, సాంస్కృతిక , భాషా విషయక ప్రాధాన్యత కూడ ఉన్నది. నిఘంటువలో లేని ఎన్నో అందమైన నుడికారాలు, పదాలు, ప్రయోగాలు వాటిలో కనిపిస్తాయి. రమణీయమైన స్థానికగాథలు వాటిలో అభినర్పితాలయ్యాయి. ప్రతిభ గల కవులు వాటిని చక్కటి కావ్యాల్లోను మలచవచ్చును. వివిధ ప్రణాళికల ద్వారాను, బహుళార్థ సాధకమైన ప్రాజెక్టుల ద్వారాను భారత దేశానికి కొత్త రూపరేఖలు తీర్చిదిద్దేందుకు బృహత్తర కృషి జరుగుతున్నది. ఇటువంటి తరుణంలో జానపద గేయాలు నిరక్షరాస్యమైన ప్రజలలో ప్రచారానికి అత్యుత్తమ సాధనం కాగలవు. ఈ దిశలో వంగియులు, హిందీవారు ఎక్కువ పురోగతి సాధించారు. వారు తమ జానపద గేయాలను జాగ్రత్తగా భద్రపరచుకున్నారు. వాటిని ఉత్తమంగా వినియోగించుకుంటున్నారు. తెలుగువారు కూడ వారిని అనుసరించ గలరని నా విశ్వాసం.

ఆలోచించండి -చెప్పండి

- ◆ “నిష్పత్తము, నిర్వలమైన వ్యాధయం కలిగి ఉండడం అంటే ఏమిటి?
- ◆ జానపదగేయాలు ప్రచారానికి అత్యుత్తమ సాధనం. దీనిపై మీ అభిప్రాయం చెప్పండి.
- ◆ జానపద గేయ సంపదసు రజ్జించుకోవడానికి ఏం చేయాలి?

I. విని, అర్థంచేసుకొని, ఆలోచించి మాట్లాడడం

- ‘జానపదగేయాలే తెలుగువారి సంస్కృతికి ఉత్తమదర్శణం’ - చర్చించండి.
- మీకు తెలిసిన జానపద గేయాలు పాడండి. వాటి గురించి మాట్లాడండి.

II. ధారాళంగా చదువడం - అర్థం చేసుకొని ప్రతిస్పందించడం

- కింద ఇచ్చిన అంశాల పేరా సంఖ్య, ఆ అంశాలకు సంబంధించిన కీలక విషయాలను పట్టికలో రాయండి.

అంశం	పేరా సంఖ్య	కీలక (ముఖ్యమైన) విషయాలు
<ul style="list-style-type: none"> ♦ పొరాణికగేయాలు ♦ చారిత్రకగేయాలు ♦ శ్రావికగేయాలు ♦ పిల్లలపాటలు 		

- కింది పేరా చదువండి. ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

జానపదుల నిజమైన విద్యాభ్యాసానికి, లోకజ్ఞానానికి హేతువు వారి సాహిత్యమే. బడిలో చదివే చదువు కొంతే. సహజం నుంచి నేర్చుకొనే చదువు కొండంత. పసి పిల్లలు ఆటలాడకుంటే వాళ్ళ మనస్సు చెడుతుంది.. దేహ ఆరోగ్యం చెడుతుంది. శారీరక శిక్షణ అన్నది జానపదులు తమకుతామే సహజంగా నేర్చుకున్నదేగాని ఒకరు నేర్చింది కాదు. పసిపిల్లలకు పెద్దలు చెప్పే కథలవల్ల వినోదమే కాక విజ్ఞానం కూడా లభిస్తుంది. అనేక విషయాలను వారు ఆలోచించేటట్లు చేస్తాయి. ప్రశ్నించే మనస్తత్త్వాన్ని పెంపాందిస్తాయి. పాచుపుకథలు జానపదుల బుద్ధికి పదునుపెట్టే సమస్యలు. ముక్కపదగ్రస్తాలు పదజ్ఞానానికి సాటి అయింది మరొకబీలేదు. ఇవి జానపదులకు ఎన్నో పాఠాలు నేర్చిస్తాయి, వారిని సంస్కారపంతులుగా తీర్చిదిద్దుతాయి. సంస్కృతికి సంబంధించిన విషయాలు కాలగర్జుంలో కలిసిపోకుండా ఈ జానపద సాహిత్యం కాపాడుతుంది.

అ) జానపదులు సహజంగా నేర్చుకున్నది ఏమిటి?

ఆ) పెద్దలు చెప్పే కథల వల్ల పిల్లలకు కలిగే ప్రయోజనం ఏమిటి?

ఇ) పిల్లలు ఎక్కువ చదువు నేర్చుకొనేది ఎక్కడ?

ఈ) జానపద సాహిత్యం దేనికి హేతువు?

ఉ) పొడుపు కథలు, ముక్కపదగ్రస్తాలు ఫీటి ప్రత్యేకత ఏమిటి?

III.

స్వయంచన

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

అ) జానపదగేయాలను ఎందుకు భద్రపరచాలి?

ఆ) జానపదగేయాల్లో రామాయణ సంబంధమైన గేయాలు ఎక్కువగా ఉండడానికి కారణాలు ఏమిటి?

ఇ) ‘గృహజీవనంలో ప్రీతి పురుషునికంటే ఎక్కువ ప్రోథాస్యత ఉన్నది’ - దీనిపై మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?

ఈ) ద్రావిక గేయాల ప్రాముఖ్యత ఏమిటి?

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

అ) ‘ప్రీల పాటల్లో తెలుగువారి సాంఘిక, సాంస్కృతిక జీవనం పూర్తిగా కనిపిస్తుంది’ - ఎట్లాగో వివరించండి.

(లేదా)

ఆ) ‘జానపద గేయాలు మన సంస్కృతిని ప్రతిభింబిస్తాయి’ - దీన్ని వివరిస్తూ రాయండి.

IV.

సృజనాత్మకత / ప్రశంస

1. కింది ప్రశ్నకు జవాబును సృజనాత్మకంగా రాయండి.

అ) వారం రోజుల పాటు వివిధ జానపద కళారూపాల ప్రదర్శన జరుగుతుంది. ఏ కళారూపం ఏ రోజు, ఏ సమయంలో ప్రదర్శించబడుతుందో, ఎక్కడ ప్రదర్శించబడుతుందో మొదలైన వివరాలతో ఒక ఆహ్వాన పత్రికను తయారుచేయండి.

V.

పదజాల వినియోగం

1. కింది వాక్యాల్లో గీతగీసిన పదాలకు అదే అర్థం వచ్చే మరో రెండు పదాలను రాయండి.

ఉదా: మల్లెపూవు సౌరభం వెదజల్లుతున్నది.

సౌరభం = సువాసన, పరిమళం.

- అ) గృహజీవనానికి స్త్రీలే అలంబనం.
- అ) భక్తి మార్గం మోక్ష సాధనం.
- ఇ) కాయ కష్టం చేసేవారు కొందరు. తినెది అందరూ.

2. కింది పదాలతో సాంతవాక్యాలు రాయండి.

- అ) పురోగతి :
 అ) రూపురేఖలు :
 ఇ) కూనిరాగాలు :

VI. భాషను గురించి తెలుసుకుండాం

1. కింది వాక్యాలను సంబోధించు వాక్యాలుగా మార్చి రాయండి.

- అ) మామయ్య ఇంటికి వచ్చాడు. మామయ్య కాఫీ తాగాడు.

 అ) కొమ్మ విరిగిపోయింది. కొమ్మ కింద పడింది.

 ఇ) శత్రువులు భయపడ్డారు. శత్రువులు పారిపోయారు.

2. కింది వాక్యాలను సంయుక్త వాక్యాలుగా మార్చి రాయండి.

- అ) శివ ఆన్నం తిన్నాడు. రాజు పండ్పు తిన్నాడు.

 అ) ఆమె పూలు తెచ్చింది. ఆమె కొబ్బరికాయ తెచ్చింది.

 ఇ) నల్లనిమబ్బులు కమ్ముకొన్నాయి. వర్షం పడలేదు.

తత్త్వరూప సమాసం

❖ కింది వాక్యం చదువండి.

‘రాజబటుడు వచ్చాడు.’

పై వాక్యంలో వచ్చిన వాడు రాజు? భటుడా? అని చూస్తే భటుడే వచ్చాడని అర్థం వస్తుంది. అయితే ఆ భటుడు రాజుకు చెందిన వాడని చెప్పడానికి ‘రాజు యొక్క భటుడు’ అంటాం. ఇట్లా చెప్పడాన్ని విగ్రహవాక్యం అంటాం. విగ్రహవాక్యం చెప్పేటప్పుడు ఇక్కడ షష్ఠీ విభక్తి ప్రత్యయమైన “యొక్క” వాడినాం.

తిండి గింజలు - తిండి 'కొరకు' గింజలు

పాపభీతి - పాపం 'వల్ల' భీతి

పై రెండు వాక్యాలను కూడ గమనిస్తే రెండు పదాల మధ్య విభక్తి ప్రత్యుయాలు వాడినాం. పై విగ్రహ వాక్యాలు చూస్తే ఉత్తర పదాలైన భట్టుడు, గింజలు, భీతికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడింది. ఇట్లా ఉత్తరపద ప్రాధాన్యతను తెలిపేది తత్పురుష సమాసం.

సమాసంలో ఉండే రెండు పదాలలో మొదటి పదం పూర్వపదం, రెండవ పదం ఉత్తరపదం.

పూర్వపదం చివర ఉండే విభక్తిని బట్టి వాటిని ఆయా విభక్తులకు చెందిన తత్పురుష సమాసాలుగా గుర్తించవచ్చు.

కింది పట్టికను చూడండి. చదువండి.

తత్పురుష సమాసం రకాలు	విభక్తులు	ఉదాహరణ
ప్రథమా తత్పురుషం	డు, ము, పు, లు	మధ్యాహ్నము - అహ్నము యొక్క మధ్య భాగం (సమాసంలోని మొదటి పదం ప్రథమావిభక్తిలో ఉన్నది కనుక ప్రథమా తత్పురుషం)
ద్వాతీయా తత్పురుషం	ని, ను, ల, కూర్చు, గురించి	జలధరం - జలమును ధరించినది
తృతీయా తత్పురుషం	చేత, చే, తోడ, తో	బుద్ధహీనుడు - బుద్ధి చేత హీనుడు
చతుర్थి తత్పురుషం	కొరకు, కై	దూడగడ్డి - దూడకొరకు గడ్డి
పంచమీ తత్పురుషం	వలన (వల్ల), కంటె, పట్టి	దొంగభయం - దొంగవలన భయం
షష్ఠి తత్పురుషం	కి, కు, యొక్క, లో, లోపల	రామబాణం - రాముని యొక్క బాణం
సప్తమీ తత్పురుషం	అందు, న	దేశభక్తి - దేశమునందు భక్తి

కింది వానిని చదువండి.

- ఆనత్యం - సత్యం కానిది
- అధర్మం - ధర్మం కానిది
- అన్యాయం - న్యాయం కానిది

ఇట్లా వ్యుతిరేకార్థం తెలిపితే అది నఞ్జ తత్పురుషం (నఞ్జ అంపే వ్యుతిరేకార్థం).

3. కింది పదాలు చదువండి. వాటికి విగ్రహ వాక్యాలు రాయండి. అవి ఏ తత్పురుష సమాసాలో రాయండి.

సమాసపదం	విగ్రహవాక్యం	సమాసంపేరు
అ) గదాధరుడు	= _____ , _____	
అ) అగ్నిభయం	= _____ , _____	

- ఇ) గుణవీనుడు = _____ , _____
- ఈ) ధనాశ = _____ , _____
- ఉ) దైవభక్తి = _____ , _____
- ఊ) అజ్ఞానం = _____ , _____

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్ట్ పని

- ◆ పెండ్లిక్ష్యలో లేదా క్రామికులకు సంబంధించిన జానపద గేయాలను సేకరించి నివేదికను రాయండి.

నేనిని చేయగలనా?

1. జానపదగేయాలను పాడగలను, తెలుగువారి సంస్కృతి గురించి చర్చించగలను. అవును / కాదు
2. ఇచ్చిన అంశాలకు సంబంధించి కీలక విషయాలు పట్టికలో రాయగలను. అవును / కాదు
3. జానపదగేయాలు మన సంస్కృతి చివ్వామని వివరించగలను. అవును / కాదు
4. జానపదకళల ప్రదర్శనకు ఆహ్వానపత్రిక తయారుచేయగలను. అవును / కాదు

స్ఫోర్ట్

జానపదం జ్ఞానపథం.

అది జాతి వికాసానికి,

చైతన్యానికి ప్రతిపింబం.

మంజీర

- డా॥ వేముగంటి నరసింహచార్యులు

బొమ్మను చూడండి. ఆలోచించి చెప్పండి.

ప్రశ్నలు:

- పై బొమ్మలో ఏమేం కన్నిస్తున్నాయి? బొమ్మలోని బాలిక ఏం చూస్తున్నది?
- విద్రోహ నదిని చూసినప్పుడు మీకు కలిగిన భావాలను చెప్పండి.
- మీ ప్రాంతంలో ప్రవహించే నదుల పేర్లు చెప్పండి.
- నదుల వల్ల ఉపయోగాలు ఏమిటి?

పారం ఉద్దేశం

పాడిపంటలకు, సిరిసంపదలకు నదులే మూలం. తెలంగాణ రాష్ట్రంలో మంజీరానదిపై నిర్మించిన నిజాంసాగర్, సింగూరు, ఘనపురం ప్రాజెక్టులు అన్నదాతలకు అండగా నిలుస్తున్నాయి.

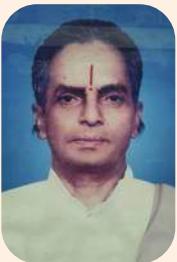
ప్రజల జీవనానికి, పర్యావరణానికి నదులు ప్రత్యక్షంగాను, పరోక్షంగాను ఎంతో మేలును చేకూరుస్తున్నాయని తెలుపదమే ఈ పారం ఉద్దేశం.

పార్శ్వాగ వివరాలు

ఈ పారం గేయ' ప్రత్యేకియకు చెందినది. గేయం / పాట పాడుకోవటానికి వీలుగా ఉంటుంది. ఇది మాత్రా ఛందస్సులో ఉంటుంది. ఈ పారం డా॥ వేముగంటి నరసింహచార్యులు రాసిన 'మంజీర నాదాలు' అనే గేయకావ్యంలోనిది.

కవి పరిచయం

30-06-1930

29-10-2005

డా॥ వేముగంటి నరసింహచార్యులు సిద్ధిపేట జిల్లాలోని సిద్ధిపేటలో రామక్క రంగాచార్యులనే దంపతులకు జన్మించాడు. 'సాహితీ వికాస మండలి' సంస్థను, 'మెదక్ జిల్లా రచయితల సంఘం'ను స్థాపించి, సాహిత్య వికాసానికి కృషి చేశాడు. 'తిక్కన', 'రామదాసు' అనే పద్యకావ్యాలను, 'మంజీర నాదాలు' అనే గేయకావ్యాన్ని, 'వివేకవిజయం' అనే కావ్యభండికతో పాటు 40 పుస్తకాలు రాశాడు. కవి కోకిల, కావ్యకళానిధి, విద్యత్వవి ఆయన బిరుదులు. తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం వేముగంటిని గౌరవ డాక్టరేట్తో సత్కరించింది.

వేముగంటి రచనలన్నీ చక్కని ధారతో సరళమైన తెలుగు పదాలతో శోభిల్లుతాయి. ఏటిలోని తెలంగాణ భాష ఇంపు, సొంపు పారకులను పరవశింపజేస్తాయి.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ❖ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ❖ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న 'పదవిజ్ఞానం' పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

జలధారలు ప్రాణికోటి జీవనధారాలు. అందుకే మానవ జీవనమంతా నదీ పరీవాహాల్లో విస్తరించింది. ముఖ్యపట్టణాలు, తీర్థధరలాలు అన్నీ నదుల నామకొని వ్యాపించాయి. చినుకులు కాలువలై, కాలువలు నదులై తాగునీరుగా సాగునీరుగా మారి మనిషికి ఆహాన్ని, ఆరోగ్యాన్ని అందిస్తాయి. అందుకే నది పవిత్రమైనది. పుణ్యప్రధమైనది. మన రాష్ట్రంలో ప్రపహించే ముఖ్యమైన జీవనదుల్లో ‘మంజీర’ ఒకటి. ఆ నదీమతల్లి ప్రస్తానాన్ని హృదయంతో దర్శించిన కవి వేముగంటి నరసింహచార్యుల రచనను ఆస్మాదిధ్యాం.

I

నీ కంకణక్వణము
నినదించి నంతనే
కర్మకని నాగేలు
కదలి ముందుకు సాగు
నీ చేతి చలువ చిం
దిలిపాటు గనినంత
పైరు పచ్చలు కనుల
పండువుగ విలసిల్లు
ఎంత చల్లని దానవే! నీవు మంజీర!
ఎంత తీయని దానవే!

గిడసబారిన పుడమి
ఎడద కరిగించెదవు
చేదైన నేలలో
చెరకు పండించెదవు
చేవగలిగిన మట్టి
జీవకణములు తెచ్చి
పొలముకు ఎరువుగా
బలము చేకూర్చెదవు
ఎంత చల్లని దానవే! నీవు మంజీర!
ఎంత తీయనిదానవే!

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ “పైరు పచ్చల కన్నుల పండువుగ విలసిల్లు” అనడంలో మంజీర నదికున్న సంబంధమేమిటి?
- ◆ మంజీర నదిని కవి “ఎంత తీయని దానవే” అని అనడంలో ఆంతర్యమేమిటి?
- ◆ “గిడస బారిన పుడమి ఎడద కరిగించెదవు” అని కవి మంజీర గురించి ఎందుకన్నాడు?

ఆనాడు కుతుబు సు
 ల్లాను నిలిపిన పురము
 భాగ్యనగరములోన
 వసియించు శారులకు
 ఎంచదారను బోలు
 మంచి నీరొసగెదవు
 ఎంత చల్లని దానవే! నీవు మంజీర!
 ఎంత తీయని దానవే!

పల్లెటూళ్ళను కూర్చు
 తల్లివలె లాలించి
 స్నానపొనాదులను
 సమకూర్చేదవు నీవు
 పట్టణమ్ములను తో
 బుట్టవలె ప్రేమించి
 ధాన్యరాసుల నంపి
 తరచు పోషించెదవు
 ఎంత చల్లని దానవే! నీవు మంజీర!
 ఎంత తీయని దానవే!

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ 'మంజీర పల్లెటూళ్లను తల్లివలె లాలించింది' అని కవి ఎందుకన్నాడు?
- ◆ పట్టణాలను మంజీరానది తోబుట్టవులవలె ప్రేమిస్తుందని కవి ఎందుకన్నాడు?
- ◆ 'పట్టణాలను మంజీరానది పోషిస్తున్నది' ఎట్లాగో మీ మాటల్లో చెప్పండి.

అమ్మా! మంజీర! ఎంత చల్లని దానవు నువ్వు. ఎంత తీయని దానవు నువ్వు. నీ నీటి ప్రవాహావు సవ్వడి, (నీ చేతి గాజుల గలగలల శబ్దం) వింటే చాలు రైతన్న నాగలి ముందుకు సాగుతుంది. నీ మంచితనం చూసిన వెంటనే రెప్పపాటులో పచ్చనిపైర్లు కన్నుల పండుగగా ప్రకాశిస్తాయి.

తల్లి! మంజీర! చిన్నబోయిన నేలతల్లి హృదయాన్ని కరిగిస్తావు. చేదైన నేలలో తీయని చెరుకును పండిస్తావు. సారవంతమైన మత్తిని తీసుకువచ్చి పొలాలకు ఎరువుగా అందించి బలాన్నిస్తావు.

అమ్మా! మంజీర! కులీకుతుబ్బపా నిర్మించిన భాగ్యనగర (ప్రాదరాబాద్) వాసులకు చక్కెర వంటి తీయని తాగునీటిని అందిస్తావు.

తల్లి! మంజీర! పల్లెలను అమ్మలాగ, ప్రేమగా లాలించి స్నానం, తాగునీరు వంటి అవసరాలను తీరుస్తావు. నగరాలను తోడబుట్టిన వాళ్ళుగ ప్రేమించి పల్లెల్లో పండిన ధాన్యాన్ని పంపి ఎల్లప్పుడు పోషిస్తావు. అమ్మా! మంజీర నువ్వు ఎంత చల్లని దానవు. ఎంత తీయని దానవు.

ఇవి చేయండి

I. విని, అర్థంచేసుకొని, ఆలోచించి మాట్లాడడం

1. ఈ గేయాన్ని రాగయక్కంగా పాడండి.
2. నదులవల్ల ఏమే ప్రయోజనాలున్నాయో చర్చించండి.

II. ధారాళంగా చదువడం - అర్థం చేసుకొని ప్రతిస్పందించడం

1. కింది భావాన్నిచే వాక్యాలు గేయంలో ఎక్కుడ ఉన్నాయో గుర్తించి రాయండి.
 - మైత్రీ నాగలి ముందుకు సాగుతుంది.
 - చిన్నబోయిన నేల గుండెను సేదతీరుస్తావు.
 - ప్రాదరాబాద్ ప్రజలకు తీయని నీళ్ళందిస్తావు.
 - పల్లెను తల్లి ప్రేమతో లాలిస్తావు.

2. గంగాపరం హనుమచ్ఛర్మ రాసిన కింది గేయ పంక్తులు చదువండి. ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

ప్రవహింతువా దుందుభీ మాసీమ
పాల యేఱుగ దుందుభీ
చిరుగాలి కెరటాల
పొరలెత్తు అలలతో
దరులంటు అమృతశీ
కరములో జలముతో
గిరులంటి, వాని ని
ర్ధరులంటి, పైపైని
దరులంటి జాజి క్రొ
వ్యురుల వన్నియులూని ప్రవహింతువా-

ప్రశ్నలు :

- అ) ఈ గేయం దేన్ని గురించి చెప్పింది?
- అ) దుందుభి నది ప్రవాహాన్ని కవి దేనితో పోల్చాడు?
- ఇ) కవి దుందుభి నదిని పాలయేఱు అని ఎందుకన్నాడు?
- ఈ) ‘దరులు’ - అనే పదానికి అర్థమేమిటి?
- ఉ) దుందుభి జలం ఎట్లా ఉన్నదని కవి ఉండేశం?

III

స్వియరచన

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) ‘నది పొలానికి బలం చేకూరుస్తది’ అని కవి ఎందుకన్నాడు?
- అ) భాగ్యనగరానికి మంచీర నదికి ఉన్న సంబంధం తెల్పండి.
- ఇ) మనం నదులను ఎట్లా కాపాడుకోవాలి?
- ఈ) నదులు ‘సాగరికతకు అలవాలం’ - ఎందుకు?

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- అ) నదుల్లో కూడా నీళ్ళు కనుమరుగయ్యే పరిస్థితులు ఎందుకు వచ్చాయో కారణాలు వివరించండి.

IV.

సృజనాత్మకత / ప్రశంస

1. కింది ప్రశ్నకు జవాబును సృజనాత్మకంగా రాయండి.

- అ) మీ ప్రాంతంలోని లేదా మీరు చూసిన వాగు / చెరువు / నదిని వర్ణిస్తూ కవిత / గేయాన్ని రాయండి.

V.

పదజాల వినియోగం

1. కింది పదాలకు సమానార్థక పదాలను పట్టికలో గుర్తించి రాయండి.

- అ) రైతు ఆ) చల్లదనం ఇ) నేల ఈ) స్నేహం ఊ) పంపి ఉస) ప్రకాశించు

భాష	పుడమి	నాగలి
ఆంపి	విలసిల్లు	చలువ
కర్మకుడు	కంకణము	సోపతి

2. కింది వాక్యాలలో గీతగీసిన పదాలకు ప్రకృతి పదాలను రాయండి.

రైతు ఎడడ విశాలమైనది. ధాన్య రాసులతో దేశాన్ని నుసంపన్నం చేస్తాడు.

3. కింది వాక్యాలలో గీతగీసిన పదాలకు అర్థాలు రాయండి.

- అ) కాకతీయుల కాలం సాహిత్య సంపదతో విలసిల్లింది. =
 ఆ) కృష్ణ కుచేలుల కూర్కు గొప్పది. =
 ఇ) పుడమి అనేక సంపదలకు నిలయం. =

VI.

భాషను గురించి తెలుసుకుండాం

1. కింది భాషీలను పూరించండి.

సమాసపదం	విగ్రహవాక్యం	సమాసంపేరు
ఉదా:	సీతజడ	సీత యొక్క జడ
	చెట్టు యొక్క నీడ	
వయోవృద్ధుడు		
	రాజులలో శ్రేష్ఠుడు	
అమంగళం		
	తిలకమును ధరించినవాడు	

అలంకారం

* కింది దానిని చదువండి.

జల్లు, మనిషి, పెళ్ళి మంటపం, ఘంక్కన్వహలు, వాహనం ఏదైనాసరే అందంగా కనిపించాలంటే వివిధ రకాలుగా అలంకరణ చేస్తాం. అట్లానే రచనలు ఆకర్షణీయంగా ఉండడానికి అలంకారాలు ఉపయోగిస్తారు.

జది మనబడి

అక్కరాల గుడి

సరస్వతీ దేవి ఒడి

మనకు నేర్చును నడవడి

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- 1) ఈ కవిత చదువుతుంటే ఎట్లా అనిపించింది?
- 2) ఎందుకని వినసాంపుగా ఉన్నది?
- 3) దీనిలో ఎక్కువసార్లు వచ్చిన అక్కరం ఏది?

పై కవితలో 'డి' అనే అక్కరం అనేకసార్లు రావడం వల్ల కవిత అందంగా, వినసాంపుగా ఉన్నది కదా! ఈ విధంగా వాక్యానికి ఏర్పడ్డ అందమే అలంకారం. ఆ అందం శబ్దం వల్ల వచ్చింది కాబట్టి శబ్దాలంకారం. అర్థం వల్ల అందం కలిగితే అర్థాలంకారం అవుతుంది. ఇప్పుడు ఒక శబ్దాలంకారం గురించి తెలుసుకుందాం.

వృత్త్యనుప్రాసాలంకారం

* కింది వాక్యాలు పరిశీలించండి.

అ) గడ గడ వడకుచు తడబడి జారిపడెను.

ఆ) రత్తమ్మ అత్తమ్మ కోసం కొత్త దుత్తలో పాలు తెచ్చింది.

పై రెండు వాక్యాల్లో ఎక్కువసార్లు వచ్చిన హల్లు ఏది?

పై వాక్యాల్లో వరుసగా 'డ', 'త్త' అనే అక్కరాలు అనేకసార్లు వచ్చాయి కదా! ఇట్లా ఒకే హల్లు అనేకసార్లు రావడాన్ని 'వృత్త్యను ప్రాస' అలంకారం అంటారు.

2. మరికొన్ని వృత్త్యనుప్రాస అలంకారానికి చెందిన వాక్యాలను మరికొన్ని పాతాలలో వెతికి రాయండి.
-
-
-
-
-
-
-
-
-

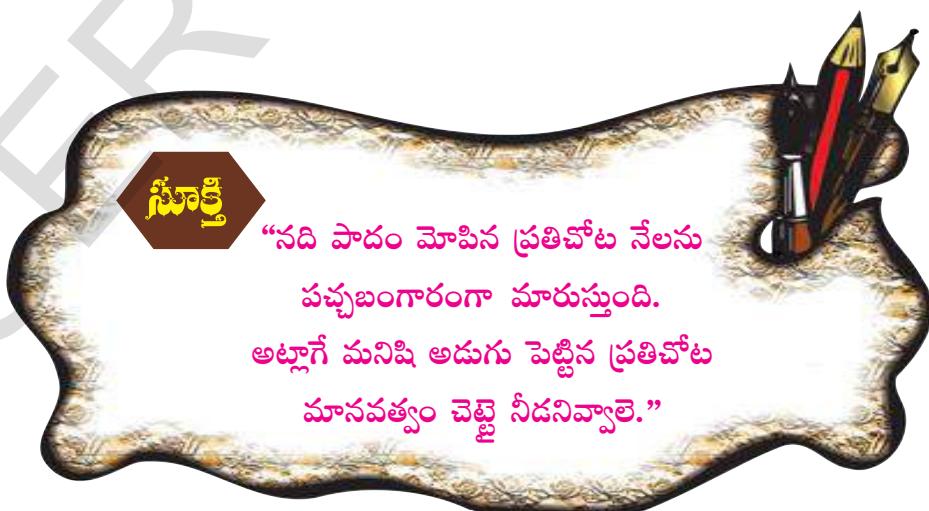
ಭಾಷಾಕಾರ್ಯಕಲಾಪಾಲು / ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಪನಿ

- ◆ తెలంగాణ రాష్ట్రంలో ప్రవహించే నదులు, వాటిపై నిర్మించిన ఆనకట్టలు, ఆ నదుల తీరాలలో ఉన్న పుణ్యక్షేత్రాలు, దర్శనీయ స్థలాలను తెలియజ్ఞే పట్టికను తయారు చేయండి. నివేదిక రాసి ప్రదర్శించండి.

క్ర.సం	నది పేరు	ఆనకట్ట	పుణ్యక్లోత్తం	దర్శనీయ స్థలం
1				
2				
3				
.				
.				

నేనివి చేయగలనా?

1. ప్రస్తుతం నదుల స్థితిగతులకు కారణాలు వివరించగలను. అవును / కాదు
 2. అవరిచిత గేయం చదివి ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయగలను. అవును / కాదు
 3. నదుల్లో నీరు కనుమరుగయ్యే పరిస్థితులకు కారణాలు రాయగలను. అవును / కాదు
 4. నదిని వర్ణిస్తూ కవిత / గేయం రాయగలను. అవును / కాదు

76

తెలంగాణ ప్రభుత్వం చే ఉచిత పంపిడి 2019-20

చదువండి - తెలుసుకొండి

ఉద్యమదీపిక టి.ఎన్.సదాలక్ష్మి

అది 1944వ సంవత్సరం. సికింద్రాబాద్ ప్లేగ్రోండ్ జనంతో కిక్కిరిసిపోయింది. రాజ్యంగ నిర్మాత ఉపన్యాసాన్ని వినటానికి ప్రజలు తండ్రోపతండూలుగా వచ్చారు. అంబేధ్కర్ మాటలు వినాలన్న కోరికతో బొల్లారం నుండి గుళ్ళం బగ్గె కట్టుకొని ప్లేగ్రోండ్కు చేరుకున్నది ఒక పదిహేనేళ్ళ భాలిక. ఉపన్యాసం ఆసాంతం శ్రద్ధగా విని తిరిగి మళ్ళీ ఒక్కతే బస్తీకి చేరుకున్నది. ఆ సాహస భాలికే టి.ఎన్. సదాలక్ష్మి.

సికింద్రాబాదు బొల్లారంలోని కలాసిగూడ మెహతర్ బస్తీలో 1928 డిసెంబర్ 25న సదాలక్ష్మి పుట్టింది. తండ్రి కొండయ్య తల్లి కరై గోపమ్మలకు కలిగిన తొమ్మిదిమంది సంతానంలో ఏడవబిడ్డ సదాలక్ష్మి. దళిత ఉపకులమైన మెహతర్ కులంనుంచి వచ్చిన సదాలక్ష్మి కుటుంబం సికింద్రాబాద్ కంటోన్మెంటు ప్రాంతంలో జీవించడంవల్ల అంటరానితనం వెలివేతకు సంబంధించిన ప్రతికూలాంశాలు ఎన్ని ఉన్నా కొన్ని అనుకూలాంశాలను పొందగింది. బాల్యంనుండే చదువుల్లో, క్రీడల్లో అమితమైన ఆసక్తి చూపింది. క్రమంగా సామాజిక సేవ, సంఘసంస్కరణ ఉద్యమాల్లో చురుకుగా పాల్గొంటూ వచ్చింది. ఆనాటి దళిత ఉద్యమనాయకులు, రాజకీయ ప్రముఖులను సదాలక్ష్మి వ్యక్తిత్వం ఔన్నత్తుం ఎంతగానో ఆకట్టుకుంది. ఈ నేపథ్యంలో 1952లో దేశంలో మొట్టమొదటిసారిగా నిర్వహించిన సార్వత్రిక ఎన్నికల్లో రిజర్వ్డు అభ్యర్థిగా నిలబడింది సదాలక్ష్మి. ఎంతోమంది మహా రాజకీయనేతలు, నాయకుల మధ్య ఈమె రాష్ట్ర శాసనసభకు ఎన్నికయింది. సాంఘిక సంక్షేమశాఖ మంత్రిగానేకాదు, దేవాదాయశాఖ బాధ్యతలు నిర్వహించిన తొలి దళిత మహిళామంత్రిగా, డిప్యూటీ స్పీకర్గా సదాలక్ష్మి రాష్ట్ర రాజకీయవ్యవస్థపై బలమైన ముద్రవేసింది.

1969లో జరిగిన ప్రత్యేక తెలంగాణ ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహించి చివరిదాక తెలంగాణ ఉద్యమం వెంటనడిచిన ఉద్యమకారిణి సదాలక్ష్మి. తన బంగారు, వెండినగలను కరిగించి అమ్మన డబ్బులతో తెలంగాణ రాష్ట్రం కోసం ఉద్యమాన్ని నడిపించిన నిస్సాయి నాయకురాలు సదాలక్ష్మి. ఒకవైపు ఆర్యసమాజ అనుయాయిగా, గాంధీయవాదిగా ఉంటూనే అవసరమైన వేళ నిజమైన పోరాటస్వభావాన్ని చూపించిన వ్యక్తి సదాలక్ష్మి.

“నాకు అసెంబ్లీ అయినా ఇల్లైనా ఒక్కటే. నా మట్టుకు నాకు రూల్చు తప్పితే ఊరుకోను” అంటూ తాను కచ్చితంగా పాటిస్తూ తన సాధికారతను, ఆత్మగౌరవాన్ని కడదాక నిలుపుకున్న పొలనాదక్కరాలు సదాలక్ష్మి. ‘అడుగుగునా నాకు చరిత్ర’ సాధికారికంగా ఉన్నదని ప్రకటించుకున్న సదాలక్ష్మి 2004 జూలై 24న తుదిశ్వాస వదిలింది.

(ప్రైదరాబాద్ బుక్టిస్ట్స్ ప్రచురించిన ‘నేనేబలాన్ని’ టి.ఎన్.సదాలక్ష్మి బతుకుకథ సౌజన్యంతో)

చిన్నప్పగె

- వట్టికోట ఆళ్వారుస్వామి

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

ప్రశ్నలు:

1. వై బొమ్మలోని నన్నివేశం ఎక్కుడ జరుగుతుందవచ్చు?
2. మీ గ్రామంలో ఇట్లాంటి దృశ్యం ఎప్పుడైనా చూశారా? ఎప్పుడు?
3. మాట్లాడుతున్న నాయకుడు ఏం చెప్పాతున్నాడని మీరు అనుకుంటున్నారు?
4. స్వీతంత్రోద్ధమ కాలంలో ఇట్లాంటి దృశ్యాలు ఉంటాయి?

పారం ఉద్దేశం

ఈ ప్రశ్నలే నిజాం రాష్ట్రంలో తెలుగు భాషా సంస్కరులు ఉప్పేక్షకు గురికావడాన్ని నిరసిస్తూ ఆంధ్రాద్వామం విస్తరించింది. ఆ సందర్భంగా సభలద్వారా పత్రికలద్వారా రచనల ద్వారా ప్రజా చైతన్యాన్ని ఎట్లా సాధించాలో తెల్పుడం ఈ పారం ఉద్దేశం.

పాత్యభాగ విపరాలు

ఈ పారం కథానిక ప్రక్రియకు చెందినది. ఇది జీవితపు ముఖ్య సన్నిహితాల్ని క్లప్పంగా తెలియజేస్తుంది; సంఘటనల మధ్య సంబంధాన్ని కణ్ణాత్మకంగా చిత్రిస్తుంది; ఇటువంటి వచన ప్రక్రియనే 'కథానిక' అంటారు. కథనం, సంభాషణ, శిల్పం ఇవి కథానికలోని ప్రధానాంశాలు. సంకీర్ణతా లక్షణమే కథానిక ప్రత్యేకత.

1945లో మీజాన్ పత్రికలో ప్రచురితమైన ఆశ్వారుస్వామి కథానికనే
ప్రస్తుత పాఠాంశం.

రచయిత పరిచయం

01-11-1915

05-02-1961

సుప్రసిద్ధ రచయిత, సాహితీవేత్త, తొలితరం కథారచయిత వట్టికోట ఆశ్వారుస్వామి నల్గొండ జిల్లాలోని చెరువుమాదారంలో జన్మించాడు. నిజాంపాలనకు వృత్తిరేకంగా పోరాడి జైలుకు వెళ్ళాడు. ఆంధ్రమహాసభ నల్గొండజిల్లా శాఖకు అధ్యక్షుడుగా పనిచేశాడు. దేశోద్ధారక గ్రంథమాలను స్థాపించి 35 పుస్తకాలను ముద్రించాడు. 'తెలంగాణ', 'గుమాస్తాలనే పత్రికలను నడిపించాడు. 'జైలులోపల' అనే కథల సంపటితో పాటు అనేక కథలు రాశాడు. రామపూర్ణసు, తెలంగాణ వ్యాసాలు ఈయన ఇతర రచనలు. హైదరాబాదు సంస్థానంలోని ప్రజల్లో నుహరిని, సాంస్కృతిక చైతన్యాన్ని రగిలించిన ఆశ్వారుస్వామి రాసిన 'ప్రజలమనిషి', 'గంగు' నవలలు ఎంతో ప్రజాదరణ పొందాయి.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ❖ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ❖ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న 'పదవిజ్ఞానం' పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

రజూకార్ల అమూలుత్యాలకు పెత్తందార్ల వీడనకు వ్యతిరేకంగా తెలంగాణ ప్రజానీకం తిరగబడ్డది. అట్లా తిరగబడటానికి ప్రేరణనిచ్చినవారు ఉద్యమ కార్యకర్తలు, నాయకులు. ఆనాటి మానవ సమాజానికి స్ఫుర్తంత్రత, వ్యక్తిష్టం, గౌరవం, మర్యాద, విశ్వమానవ సౌభ్రాత్యత్వం, సహనశక్తి, పరహితం వంటి ఉత్తమ గుణాలనందించేటందుకు వాళ్ళ ఏవిధమైన ప్రయత్నం చేశారు? ఆనాటి సాంఘిక పరిష్టితులెట్లా ఉండేవి? ఇవనీ కళ్ళకు కట్టినట్లు వివరించే కథనంకోసం.. ఈ పాఠం చదువుదాం.....

I

ఆంధ్రమహాసభ కార్యకర్త వెంకటరావు నాయకులతో రంగాపురానికి బయలు దేరాడు.

“మనం నేరుగా ఊళ్ళోకి వెళ్ళుకూడదు. గ్రామీయులకు నిరుత్సాహం కలుగుతుంది. గ్రామీయులు వాయిద్యాలతో ఎదుర్కొని తీసుకు వెళ్ళుతారు” అని వెంకటరావు మౌచ్చరించాడు నాయకులను.

ఉదయం 12 గంటల కాలం. వరికోతల రోజులు. అయినా పొలాల్లో ఎవరూ లేరు. జనం అంతా నాయకుల ఊరేగింపు సన్నాహాల్లో ఉన్నారు. నాయకులు ఊరిబయట మోటబాచి వద్ద కూర్చున్నారు. చెట్టులీదను కూర్చున్న ఒకకైతు యువకుడు “దండమందే” అని పెద్దగొంతుతో అన్నాడు, వెంకటరావువైపు చూస్తా. ఏధిగా గ్రామ అగ్రజాతుల వారికి పెట్టే దండంలోను, భయంతో గ్రామ పెత్తందార్లకు పెట్టే దండంలోను వెంకట్రావుకు పెట్టే దండంలోను ఎంతో భేదం కనిపించింది. వికసించిన ముఖం, ఉప్పాంగి వస్తున్న సంతోషం, చనువు “దండమందే” అన్న శబ్దంలో నగ్గంగా కనిపించినవి. వెంకట్రావు ఆంధ్రమహాసభ కార్యకర్తగా సుమారు రెండు నెలలునుండి ఏక దీక్షతో గ్రామీయుల సమస్యలను తీసుకుని పని చేస్తున్నాడు. 90 ఏండ్ల ముసలి మొదలు 8 ఏండ్ల బాలుని వరకూ వెంకట్రావంటే ధన, మానప్రాణ రక్షకునిగా భావిస్తారు. అడుగుగుకు గ్రామ పెత్తందార్లు నిందలు, నేరాలు మోపి లాగే లంచాలు లేకుండా చేశాడు వెంకట్రావు. చిన్న పెద్ద, గౌరవ మర్యాద లేక ప్రతివారిని, ప్రతి ప్రీతిని దుర్భాషలూడటం, నీచంగా ప్రవర్తించటం వెంకట్రావు కృషి ఫలితంగా లేకుండా పోయినవి. గ్రామ పెత్తందార్లు దయతో ఇచ్చే కూలితో, ఏధి విరామం లేకుండా జీవితాంతం పని చేయించుకోవటం, తుదకు పనివారు కడుపునిండా తిండి లేక మాడుచుండటం మానిపించాడు వెంకట్రావు. బావివద్ద చెట్టుక్రింద కూర్చున్న రైతుయువకుడు బాటసారితో ఆంధ్ర మహాసభ నాయకుల ఆగమన వార్తను ఊళ్ళోకి తెల్పాడు.

కొద్ది సేపట్లోనే కొందరు బాలురు నాయకులు కూర్చున్న వైపుకు వచ్చారు. మెల్లమెల్లగా సమీపంలో ఉసిరిచెట్టు వద్దకు వెళ్ళి ఉసిరికాయలు రాల్చుకొని, జేబులు నింపుకొని నములుతూ మెల్లగా నాయకుల ప్రక్క కూర్చున్నారు.

నాయకులు పచ్చని పచ్చికపై హయిగా కూర్చుని మాటామంతీ సాగించారు.

వారిలో ఒకరు “నీపేరేం” అని బాలుడ్ని ప్రశ్నించాడు.

“లింగయ్య” అని మెల్లగా అన్నాడు. ఆ పిల్లలొని వయస్సు పదివీండ్లు సుమారు ఉంటాయి.

“లింగా! అని మొదలు మేము పిలిచేది” వెంకట్రావు వైపు చూపుతూ “సంగంపంతులు బడి పెట్టినప్పటినుండి లింగయ్య అని పిలుస్తున్నాం” అని ఇంకోక పిల్లలవాడు అందుకున్నాడు.

నాయకులు ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకున్నారు. వెంకట్రావు ఆలోచిస్తున్నట్లు తల నేలకు వేశాడు.

“మీరెవరు” అని ఒక నాయకుడు ప్రశ్నించాడు.

“మేం బట్టలుతుకుతాం” అని లింగయ్య చెప్పాడు.

“నాకొక ఉసిరికాయ ఇస్తావూ” అని ఒక నాయకుడు లింగయ్య వైపు చేయిచాపాడు. మొదట పరిహసమనుకున్నాడు లింగయ్య. అయినా తేల్చుకుండామన్నట్టుగా అనుమానంతో మెల్లగా జేబులో నుండి ఒక ఉసిరికాయ తీసి అందిచ్చాడు.

ఆ నాయకుడు వెంటనే అందుకుని కొరికాడు. కొరుకుతూ ఉండగానే అక్కడ కూర్చున్న పిల్లలందరూ గభాలున ఆ నాయకునివైపు వచ్చి తమ జేబులో నున్న కాయలన్నీ అతని ముందర పోశారు.

“ఎందుకివన్నీ, చాలు, చాలు” అని నాయకుడంటుండగానే “ఇది బాగుంది. ఇది బాగుంది” అని పిల్లలందరూ తాము బోర్లించిన కాయల్లో నుండి మంచి మంచివి ఏరి అందించసాగారు.

ఆ నాయకుడు పట్టలేని సంతోషంతో అందరిని తన కొగిట్లోకి తీసుకొని కన్న కొడుకుల్లాగ వీపులపై చేతులు నిమిరాడు. ఆ బాలురు అమితోత్సాహంతో ఆ నాయకుణ్ణి చుట్టివేశారు.

ఆ బాలురకు, ఆ నాయకునకు ఏర్పడిన ఆ ప్రేమకు ఎంత విలువ గట్టగలం? ప్రతిరోజు, ప్రతివస్తువు అన్యాయంగా ఘరించే గ్రామ పెత్తందారుణ్ణి అసహాయంచుకునే ఆ బాలురు తాము స్వయంగా ఇవ్వటమేగాక దాన్ని నాయకుడు

ఆలోచించండి - చెప్పండి

అంగీకరించటంతో పొందిన ఆనందానికి ఎంత విలువ కట్టగలం? తమ గ్రామీయులైనప్పటికీ గ్రామ పెత్తందార్లు అంటే హడవిపోయే ఆ బాలురు పరగ్రామీయుడు, పది నిమిషాలక్రింద పరిచయుడైన ఆ నాయకుడు చిరపరిచిత, అవ్యాజబంధువుగా తలచ బడ్డాడంటే వారికి పరస్పరం ఏర్పడిన గాఢాభిమానానికి ఎంత విలువ కట్టగలం?

II

“పీండ్లందరెవరో ఎరికేనా?” అని ఆ బాలురను వెంకట్రావు ప్రశ్నించాడు.

“మే మెందుకొచ్చామో చెప్పు” అని నాయకుల్లో ఒకరడిగారు.

పిల్లలు ఒకరి ముఖం ఒకరు చూచుకున్నారు. అందరిముఖాలు వికసించినవి.

“మమ్ముల బతికించటానికి” అని ఒక బాలుడన్నాడు.

“మీబతుకుకేమైంది? నీ చేతులకు వెండికడియాలున్నాయి. ఆ పిల్లవాని చెవులకు బంగారు పోగులున్నాయి. ఈ పిల్లవానికి బంగారు గుండీలున్నాయి” అని ఒక నాయకుడు పిల్లలవైపు చేతులు చూపుతూ అన్నాడు.

“ఇవి ఉంటే? ఒకసారి మావూరిదొర మా బట్టెను బందెలదొడ్లో పెట్టించాడు”.

“మా అన్న కోడెదూడ చేలో బడ్డదని మావూరి పటేలు పదిరూపాయలు వసూలు చేశాడు”

“మా దున్నపోతు ‘బుస్మ’మన్నదట, ముకుతాడు లేదని ముప్పయిరూపాయలు తీసుకున్నాడు మాలిపటేలు.”

“సర్వ్యో రకం కట్టలేదని మా నాయనకు బండలెత్తారు ఒకసారి”

“వెంకట్రావు వంతులు పెట్టిన బడిలోకిపోతే దెబ్బలు కొడతానని మొన్న మా దొర గుమాస్తా బెదిరించాడు.”

“మొన్న మా అమ్మ కూలికిపోయి వస్తూ చేలో కట్టపుల్ల లేరుకుంటుంటే ఎందుకేరుకున్నావని మా అమ్మని సిగపట్టుకొని కొట్టాడు. మా అయ్య అడ్డంబోతే చేతికర ఇరిగేదాకా కొట్టాడు దొరగారి శేగిదారు.”

ఈ విధంగా పిల్లవాండ్లంతా తమకష్టాలు కుప్పలుగా కురిపించారు.

“పొయ్యో కట్టెలు లేకపోతే ఆరోజు రాత్రి బుఫ్ఫెట్లు వండింది మీ అమ్మ?” అని ఒక నాయకుడు ప్రశ్నించాడు.

“నేను పసులుకాడనుండి ఇంటికొచ్చేవరకూ మా అమ్మ అయ్య మూలుక్కుంటూ పండుకున్నారు. ఇంట్లో బువ్వ ఉన్నదేమానని కుండలన్నీ వెతుకుతూంటే, మా అయ్యలేచి చెట్లపొదల్లోంచి కట్టెలు తెచ్చి బువ్వ వండుతుంటే, గిర్దావరు బిరులకు పోవాలని నేకసింది బట్టకపోయిందు, పొయ్యమీద బువ్వంత చెడిపోయింది. దాంట్లనే మిరం, ఉప్పు పోసుకుని, నీళ్ళు పోసికొని తిన్న” అని ఆ బాలుడు జవాబు చెప్పాడు.

“మీరెవరబ్బాయి?” అని నెత్తినుండి కారేటంత నూనె పెట్టుకున్న ఒక అబ్బాయిని ప్రశ్నించాడు ఒక నాయకుడు.

“నేను సంగి శెట్టి కొడుకును”

“మీకేం కష్టాలున్నాయి చెప్పు” అని తిరిగి ప్రశ్నించాడు నాయకుడు.

“ఏమో నాకేం ఎరుక. మా నాయనకెరుక” అని ముఖం తిప్పాడు.

“ ఓసారి మీ అమ్మ పసుల జంగల్లోనుంచి పేడ తెచ్చిందని పోలీసు పబీలు ఇనుపత్తు గుంజుకోలే?” అని వేరొక పిల్లవాడు జ్ఞాపకం చేశాడు. “ఇంకా ఆ తత్తు ఇవ్వలేదు కూడ” అని శెట్టి కొడుకు అందుకున్నాడు.

ఈ విధంగా నాయకులు సుమారు అరగంటకాలం పిల్లలతో గడిపారు.

“పొపం! చిన్నప్పుడే కుటుంబ ఇబ్బందులన్నీ ఈ పిల్లలు తెలుసుకోవాల్సిన గతి బట్టిందంటే పరిస్థితులు ఎంత అధ్వాన్యంగా ఉన్నాయో తెలుస్తున్నది” అని నాయకుల్లో ఒకరన్నారు.

“మనం మన సంతానానికి ఆస్తిగా ఇచ్చేవి అప్పులు, రోగాలు, కష్టాలేగా” అని ఒక నాయకుడన్నాడు.

“మనం ఈ రోజు స్వార్థ రహితంగా, ధైర్యంగా, పట్టుదలతో పనిచేస్తే మన సంతానం అంత హాయిగా బతుకుతారు” అని ఒక నాయకుడన్నాడు.

“స్వాతంత్రం, వ్యక్తిత్వం, గౌరవం, మర్యాద, విశ్వమానవ సాభ్రాత్మకత్వం, సహనశక్తి, పరహితం. ఇదే నేటి మానవ సమాజానికి వజ్ర, వైదుర్యాలు, దివ్యభవనాలు, నగలు, నాణ్యాలు, ఆస్తి, ఆదాయం” ఇంకాక నాయకుడన్నాడు.

ఇంతలో గ్రామంలో వాద్యాలచప్పడు వినబడింది., “వాళ్ళతో కలిసి మళ్ళావస్తాం” అని స్నేహితులతో సెలవు తీసుకుంటున్నట్టు చెప్పి ఆ బాలురంతా పరుగెత్తారు.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ పిల్లలు చెప్పిన విషయాలను బట్టి ఆనాటి గ్రామాల పరిస్థితిని ఎట్లా అర్థం చేసుకున్నారు.
- ◆ “మనం మన సంతానానికి ఆస్తిగా ఇచ్చేవి అప్పులు, రోగాలు, కష్టాలేగా” అని నాయకుడు అనడంలోని ఉద్దేశమేమి?

I. విని, అర్థంచేసుకొని, ఆలోచించి మాట్లాడడం

1. ‘చిన్నప్పుడే’ కథ చదివారు కదా! దీని ఆధారంగా స్వాతంత్ర్యానికి ముందు గ్రామాల్లో పరిస్థితి ఎట్లా ఉండేదో డోహించండి, మాట్లాడండి.

II. ధారాళంగా చదువడం - అర్థం చేసుకొని ప్రతిస్పందించడం

1. పాతం ఆధారంగా కింది మాటలు ఎవరు ఎవరితోటి ఏ సందర్భంలో అన్నారో చెప్పించండి.
 - ఏండ్రందరెవరో ఎరికేనా?
 - నేను సంగిశెట్టి కొడుకును.
 - మన సంతానమంతా హాయిగా బతుకుతారు.

2. కింది పేరా చదువండి. ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

నిజాం రాష్ట్రంలో సాంస్కృతికంగా, భాషాపరంగా అణచివేయబడిన తెలంగాణ ప్రజల్లో వారి మాతృభాష, సంస్కృతి పట్ల గాధాభీమానం కలిగించటంలో ఆనాడు తెలుగు గ్రంథాలయాలు, పరసాలయాలు, తెలుగు పత్రికలు ఎంతో దోహదం చేశాయి. తెలంగాణలో తెలుగు ప్రజలకు తెలుగు భాషపై, సంస్కృతిపై ఆసక్తి కలిగించటం ద్వారా వారి జాతీయ, సాంస్కృతిక వికాసానికి కృషి చేసిన మహానీయుల్లో మాడపాటి హనుమంతరావు, సురవరం ప్రతాపరెడ్డి, అపూర్వాభాయి, రాజాబహదూర్ వెంకట్రామారెడ్డి, రావి నారాయణరెడ్డి ముఖ్యులు. జాతిని చైతన్యపరిచే లక్ష్మినేని మాడపాటి హనుమంతరావు ఆంధ్రోద్యమాన్ని తెలంగాణాలో అంటే అప్పటి నిజాం రాష్ట్రంలో ప్రారంభించాడు.

ప్రశ్నలు :

- అణచివేతకు గురైన వారెవరు?
- వాళ్ళు ఏవ విషయాల్లో అణచివేతకు గురి అయ్యారు?
- తెలంగాణలో ఆంధ్రోద్యమం ఎందుకు విస్తరించింది?
- తెలంగాణ ప్రజల్లో భాషాసంస్కృతులపట్ల అభీమానాన్ని పెంచిన సంస్థలేవి?
- తెలంగాణలో జాతీయ, సాంస్కృతిక వికాసానికి కృషి చేసిన మహానీయులు ఎవరు?

III.

స్వయంచాలు

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- వెంకట్రావు స్వభావాన్ని తెలుపండి.
- వెంకట్రావు వంటి యువకుల వల్ల కలిగే ప్రయోజనాలేవి?
- వెంకట్రావుతో నేటి యువతను పరిశీలించి, పోల్చండి.
- “మనం ఈ రోజు స్వార్థ రహితంగా, ధైర్యంగా, పట్టుదలతో పనిచేస్తే, మన సంతానం అంతా హాయిగా బతుకుతారు” అని ఒక నాయకుడు ఎందుకు అని ఉంటాడు?

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- ‘చిన్నప్పుడే’ కథ ద్వారా ఆనాటి పరిస్థితులు ఎట్లా ఉన్నాయో తెలుసుకున్నారు కదా! నాటి పరిస్థితులు నేటి సమాజంలో కూడ ఉన్నాయా? కారణాలు ఏమిటి?

IV. సృజనాత్మకత / ప్రశంస

1. కింది అంశాల గురించి సృజనాత్మకంగా రాయండి.

అ) ఈ పారం ఆధారంగా చేసుకొని, మీ అనుభవాలతో ఒక చిన్న కథ రాయండి.

(లేదా)

ఆ) వెంకట్రావువలె గ్రామం బాగుకోసం పాటు పడుతున్న వాళ్ళు నేడు కూడా ఉంటారు. అటువంటి వారి సేవలను ప్రశంసిస్తూ ఒక అభినందన పత్రం రాయండి.

V. పదజాల వినియోగం

1. కింది వాక్యాల్లో గీత గీసిన పదాలకు అర్థాలు తెలుసుకొని రాయండి.

అ) వెంకట్రావుకు పెట్టే దండంలో పెత్తందార్లకు పెట్టే దండంలో తేడా కనిపించింది.

ఆ) ఆ నాయకుడు పిల్లలకు అవ్యాజ బంధువైపోయాడు.

ఇ) సర్వారీ రకం కట్టలేదని ఆ పిల్లవాని తండ్రికి బండలెత్తారు.

ఈ) ఆ బువ్వలోనే మిరం, ఉప్పుపోసుకొని పిల్లవాడు తిన్నాడు.

ఉ) కష్టాల సంగతి నాయనకు ఎరుక.

2. కింది వాక్యాల్లో గీత గీసిన పదాలకు అదే అర్థం వచ్చే మరి రెండు పదాలను రాయండి.

ఉదా :- ఊళ్ళోని యువకుడు వెంకట్రావుకు దండం పెట్టాడు.

దండం = నమస్కారం, అంజలి

అ) పిల్లల పట్ల ఆయనకు గల ప్రేమకు విలువ కట్టలేం.

ఆ) పిల్లలు తమ కష్టాలను కుపులుగా కురిపించారు.

ఇ) పిల్లలందరూ గభ్యాలున అతని వద్దకు చేరుకున్నారు.

ఈ) నీ చేతులకు వెండి కడియాలున్నాయి.

3. కింది వాక్యాల్లో గీత గీసిన పదాలకు పారం ఆధారంగా ప్రకృతి పదాలు రాయండి.

అ) నాయకులు ఒకరి మొగం ఒకరు చూసుకున్నారు.

ఆ) అతడు పట్టలేని సంతసం తో పిల్లలను దగ్గరికి తీసుకున్నాడు.

ఇ) మనం దైర్ఘ్యంగా కష్టపడి పనిచేస్తే మన పిల్లలు సుకంగా ఉంటారు.

ఈ) గారవం పొందాలంటే మంచి పనులు చేయాలి.

1. కింది పట్టికలోని ఖాళీలను పూరించండి.

సమాసపదం	విగ్రహవాక్యం	సమాసంపేరు
రాజ్యకొండ్		
	విజయం వల్ల గర్వం	
ఆప్టాడిక్కులు		
	బలరాముడును, కృష్ణుడును	
ప్రజలభాష		
	క్రమము కానిది	

ఆమ్రేదిత సంది

* కింది వాటిని చదువండి.

జౌరార! ఎంత గొప్పపని చేశావు.

ఆహోహో! ఎంతో ఆనందం కలిగించావు.

పై వాక్యాల్లో గీత గీసిన పదాలను విడదీసి రాస్తే

జౌరార = జౌర + రార

ఆహోహో = ఆహో + ఆహో - అవుతున్నాయి కదా!

ఇక్కడ ఒకే పదం రెండుసార్లు వచ్చింది. అట్లా వచ్చినప్పుడు రెండోసారి వచ్చిన పదాన్ని ‘ఆమ్రేదితం’ అంటారు.

పై పదాలను గమనిస్తే...

జౌర = జౌర్ + అ

ఆహో = ఆహో + ఆ

ఆ పదాల చివర అచ్చులు కనబడుతున్నాయి. వాటికి ఆమ్రేదితం వచ్చి చేరితే ఏమవుతుందో చూద్దాం.

జౌర + రార = జౌరార

జౌ (ర+అ) = జౌర అని ఉండగా అకారం లోపించి జౌర్ + రార అని ఉంటుంది. ఆమ్రేదిత పదంలోని ‘జౌ’ వచ్చి చేరి ‘జౌరార’ అని అయింది.

అట్లగే ఆహో + ఆహో = ఆ (హొ + ఆ) + ఆహో = ఆహోహో

దీనివల్ల అచ్చుకు ఆమ్రేడితం పరమైతే సంధి జరుగుతుంది. ఇది ‘ఆమ్రేడితసంధి’.

“అచ్చునకు ఆమ్రేడితం పరమైతే సంధి తరుచుగానగు.”

2. కింది పదాలను కలిపి రాయండి.

అ) అప్పుడు + అప్పుడు = _____

ఆ) ఏమి + ఏమి = _____

ఇ) ఊరు + ఊరు = _____

ఈ) ఇంట + ఇంట = _____

ఉ) ఓరి + ఓరి = _____

ద్విరుక్తటకార సంధి

* ఈ కింది పదాలను చదువండి.

అ) పగలు + పగలు = పట్టపగలు

ఆ) చివర + చివర = చిట్టచివర

పై పదాలు కలిపినప్పుడు ఏం జరిగిందో చెప్పండి.

పగలు + పగలు = పట్టపగలు అవుతోంది. అంటే మొదటి పదంలోని పగలులో ‘ప’ తర్వాత ఉన్న ‘గలు’ పోయి దానికి బదులుగా ‘ట్ట’ వచ్చింది. అప్పుడు పట్టపగలు అయింది. అట్లనే ‘చిట్టచివర’ పదం కూడా.

మరికొన్ని ఉదాహరణలు చూద్దాం.

అ) నడుమ + నడుమ = నట్టనడుమ

ఆ) కొన + కొన = కొట్టకొన

ఇ) కడ + కడ = కట్టకడ

ద్విరుక్తటకారమనగా ‘ట్ట’ (ద్విత్వము)

‘ఆమ్రేడితం’ పరంగా ఉంటే నడుమ, కొన, కడ మొదలైన శబ్దాలలో మొదటి అచ్చు మీద అన్ని అక్షరాలు పోయి వాటి స్థానంలో ‘ట్ట’ వస్తుందని చూశాం కదా!

ఆమ్రేడితం పరమైతే కదాదుల తొలి అచ్చమీది అన్ని అక్షరాలకు ద్విరుక్తటకారం వస్తుంది.

3. కింది పదాలను కలిపి రాయండి. ఏం జరిగిందో చెప్పండి.

- అ) బయలు + బయలు = _____
- అ) అంత + అంత = _____
- ఇ) తుద + తుద = _____
- ఈ) ఎన్ని + ఎన్ని = _____

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్టు పని

- ◆ మీ తాత / అమృత్యు / నాయనమృత్యులను అడిగి ఒక కథ చెప్పించుకొని వాళ్ళు చెప్పినట్లుగానే రాసి నివేదికను తరగతిలో ప్రదర్శించండి.

నేనిని చేయగలనా?

1. పారం ఆధారంగా స్వాతంత్ర్యానికి ముందు, గ్రామాల్లో పరిస్థితి ఎట్లూ ఉండేదో మాట్లాడగలను. అపును / కాదు
2. అపరిచిత అంశాన్ని అర్థం చేసుకొని జవాబులు రాయగలను. అపును / కాదు
3. కథ ఆధారంగా తగిన కారణాలతో నేటి పరిస్థితులను గురించి రాయగలను. అపును / కాదు
4. కథను / అభినందన పత్రాన్ని రాయగలను. అపును / కాదు

స్టూడెంట్

ప్రజల యోగ్యేమాల కోసం, ఎంత పెద్ద
త్యాగానికైనా వెనుకాడనివాడే నిజమైన
ప్రజానాయకుడు.
- నరేంద్ర కోహారి

అమరులు

- ఆచార్య కె.రుక్కుద్దీన్

బొమ్మను చూడండి. ఆలోచించి చెప్పండి.

ప్రశ్నలు:

1. బొమ్మలో ఏం జరుగుతున్నది?
2. స్తూపాలను ఎందుకు కట్టిస్తారు?
3. స్తూపం వద్ద ఎందుకు నివాళులు అర్పిస్తారు?
4. అమరవీరులకు ఎట్లా నివాళులు అర్పించాలో మీకు తెలుసా ?

పారం నేపథ్యం, ఉద్దేశం

ప్రత్యేక తెలంగాణను కాంక్షిస్తూ 1969లో పెద్దవెత్తున తెలంగాణ ప్రజలు ఉద్యమం చేశారు. నాటి పోరాటంలో 360 మందికి పైగా విద్యార్థులు, యువకులు ప్రాణత్యాగం చేశారు. ఆ అమరవీరులకు ప్రజలు, కవులు, కళాకారులు తమదైన రీతిలో నివాళులు అర్పించారు. ఆచార్య రుక్కుద్దీన్ అమరవీరులకు తన కవిత ద్వారా నివాళులు అర్పించాడు. (1969 సంఘటనకు సంబంధించి అప్పుడు రాసిన కవిత కాబట్టి పారంలో “ప్రత్యేక తెలంగాణా బాహోటంగా సాధిస్తాం” అని ఉన్నది. దాన్ని గమనించండి.)

తెలంగాణ ఉద్యమంలో నాటి నుండి నేటివరకు అమరులైన వారి త్యాగాలను స్మరించుకోవడమే ఈ పారం ఉద్దేశం.

పార్శ్వభాగ వివరాలు

ఈ పారం గేయ' ప్రక్రియకు చెందినది.

జిది జి. యాదగిరి, కె.రుక్కుద్దీన్ రాసిన
'విష్వవ ధంకా' అనే కవితా సంకలనంలోనిది.

కవి పరిచయం

02-05-1947

26-05-2013

సామాజికస్మృతిపూర్వక కలిగిన సాహితీవేత్త ఆచార్య కె.రుక్కుద్దీన్. ఈయన నాగరికర్మాలు
జిల్లా రాచూరు గ్రామంలో జన్మించాడు.

ఉస్కానియూ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆచార్యుడిగా పనిచేశాడు. 'జానపద సాహిత్యంలో'
అలంకార విధానం'పై పరిశోధన గ్రంథాన్ని రాశాడు. 1969 సంగాలో 'విష్వవధంకా'
మోగించడంతో మొదలైన ఇతని రచనా వ్యాసంగం తుదిశ్యాస పరకు కొనసాగింది.
ప్రయాణం, శెలిమె, సూక్తిసుధ, కిన్నెరమెట్లు, మోదుగుపూలు, విశ్వదర్శనం వంటి ఉత్తమ
రచనలు చేశాడు. ఎన్నో సాహిత్యసంస్థల నుండి పురస్కారాలు అందుకున్నాడు.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఉపహాంచండి.
- ❖ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ❖ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న 'పదవిజ్ఞానం' పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి
తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

వలస పాలనలోని వివక్ష్మై, తమ ప్రాంత విముక్తి కోసం, స్వపరిపాలన కోసం, సహజవనరుల సంరక్షణ కోసం, తమదైన భాష, సంస్కృతులను కాపాడుకోవటం కోసం తెలంగాణ ప్రజలు ఉద్యమాలు, చేశారు. 1969 ఉద్యమంలో తమ ప్రాణాలను సైతం లెక్క చేయక ఆశయసిద్ధి కొరకు పోరాడి అమరులైన వీరులకు కవి ఎట్లు నివాటలు అర్పించాడో తెలుసుకుండాం.

I

మాకై అసువలు బాసిన
మాన్యులార ! ధన్యులార !
మాతృభూమి స్వేచ్ఛ కొరకు
బలియియైన ప్రబలులార !

తెలంగాణ గర్భమును
గలిగిన శ్రీ రుద్రులార
జనని, సభుల, సేవలకై
తను వౌడిన ఘనులారా !

సాహోదరతతోడ నిచ్చు
జోవోరులు, జోవోరులు
సకలజనుల సమూహములు
సమర్పించ జోవోరులు

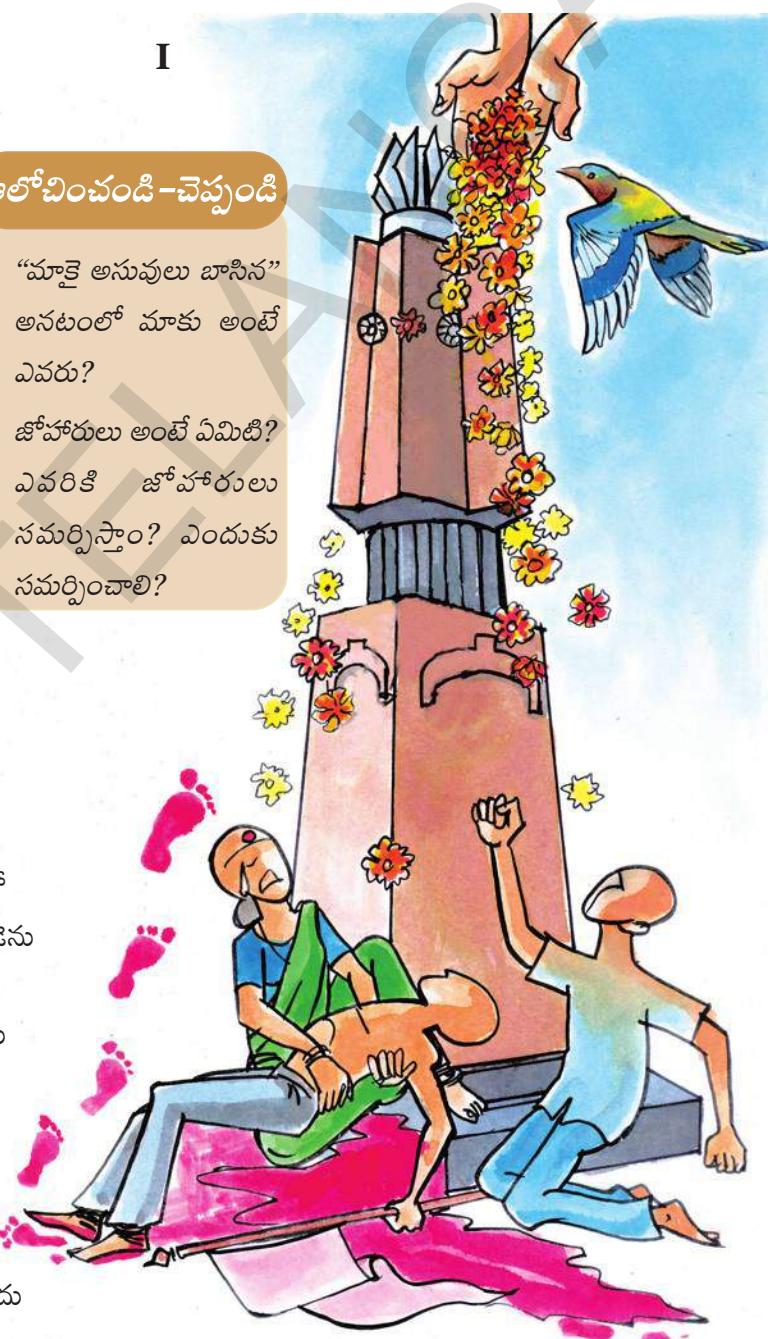
ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ “మాకై అసువలు బాసిన” అనటంలో మాకు అంటే ఎవరు?
- ◆ జోవోరులు అంటే ఏమిటి? ఎవరికి జోవోరులు సమర్పిస్తాం? ఎందుకు సమర్పించాలి?

II

ఏ తల్లి కడుపు పంటల కొరకో
నీ తల్లి కడుపు మంటల మాడెను
ఏ సతి సాభాగ్యమ్ముల కొరకో
నీ సతి కుంకుమ గోలోయైను

ప్రత్యేక తెలంగాణ కొరకై
ప్రవహించిన నీ రక్తం
పాపాత్ముల పరిపాలన
పట్టాపంచలో పర్యంతం
క్రాంతి విడదు - శాంత పదదు

మీ వొక్క రక్తపు చుక్కే
లాషైన విషమ్యుల గ్రెక్క
ఈ వీరుల ఉద్దేశప్రం
ఈ వీరుల ఉద్దేశధారం

నీ పెట్టిన రక్తపు తిలకం
నా పాలిటి దీక్షా బంధం
అధికారాంధుల పాలిటి
రుధిరసిక్త యమపాశం

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ “కడుపు పంటల - కడుపు మంటల” - దీనిని గురించి మీకేమి అర్థమయింది?
- ◆ “పాపాత్ముల పరిపాలన” అని అనడంలో కవి ఉద్దేశం ఏమై ఉంటుంది?

III

రక్త తర్వణమ్యుయినా
రక్తితోడ యచ్చేస్తాం
మీ యడుగుల జాడల్లో
మాయడుగుల నుంచేస్తాం
అనంతాకాశం
సువిశాల భూవలయం
మధ్యనున్న ఓ సమస్త ప్రాణులారా !
మా ప్రతిన వినుడు
ప్రత్యేక తెలంగాణా
బాహోటంగా సాధిస్తాం !
మృతవీరుల ఆత్మలలో
అమృత వర్షం కురిపిస్తాం

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ “మీ యండుగుజాడల్లో మాయడుగుల నుంచేస్తాం!” - దీనిని మీరెట్లు అర్థం చేసుకున్నారు?
- ◆ ‘అమృతవర్షం కురిపించడం’ అంటే ఏమిటి?

తెలంగాణ ప్రజలకోసం, మాతృభూమివిముక్తి కోసం ప్రాణత్యాగం చేసిన ధన్యజీవులారా! మీకు జోహోర్లు, వీరులారా! మీ జీవితం తెలంగాణ భూమిపుత్రుల నేవలలోనే తరించింది. ఈ సమాజమంతా మీకు జోహోర్లు అర్పిస్తుంది. ఇక్కడి ప్రజల సుఖసంతోషాల కోసం మీరు, మీ కుటుంబసభ్యులు ఎన్నో బాధలను అనుభవించారు. ప్రత్యేక తెలంగాణ సాధన కోసం పారిసరక్తం పాపాత్ములపరిపాలన అంతమయ్యేవరకు విశ్రమించదు. శాంతించడు. మీ ఒక్కాక్క రక్తపుచుక్క తెలంగాణ వ్యతిరేకులపై విషం చిమ్ముతుంది. మీ ఆవేశం ప్రత్యేక తెలంగాణ అవసరాన్ని ప్రతి నిమిషం ప్రభోధిస్తుంది. మీరు ధరించిన రక్తతిలకం మాకు స్వార్థినందిస్తుంది. అది అధికార మదంతో బలిసిన వారికి యమపాశమపుతుంది. మీ అడుగులలో అడుగేస్తూ మా నెత్తురు ధారపోస్తాం. రక్తతర్వణాలను చేస్తాం. నింగి, నేలలో విస్తరించిన సమస్త ప్రాణులారా! మా ప్రతిజ్ఞ వినండి. బాహోటంగానే తెలంగాణను సాధిస్తాం. అమరుల ఆత్మలు శాంతించే విధంగా అమృతవర్షం కురిపిస్తాం.

ఇవి చేయండి

I. విని, అర్థంచేసుకొని, ఆలోచించి మాట్లాడడం

1. తెలంగాణ రాష్ట్రసాధన కోసం జరిగిన ఉద్యమం గురించి మాట్లాడడం.

II. ధారాళంగా చదువడం - అర్థం చేసుకొని ప్రతిస్పందించడం

1. కింది వాక్యాలు చదువండి. అవి పారంలో ఎక్కడున్నాయో గుర్తించి, వాటి సందర్భం రాయండి.
 - సకలజనుల సమూహములు.
 - క్రాంతి విడదు - శాంత పడదు.
 - రుధిరసిక్త యమపాశం.
 - అమృతవర్షం కురిపిస్తాం.
2. కింది పేరాను చదివి ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

1969 నాటి ప్రత్యేక తెలంగాణ ఉద్యమం 2009 నాటికి మహార్యముయింది. ఈ మలిదశ ఉద్యమంలో విద్యార్థులు, ఉద్యోగులు, కవులు, కళాకారులు, నాయకులు, పిల్లల నుండి పెద్దల వరకు సకలజనులు పాల్గొన్నారు. ఉద్యమం శాంతియతంగా నడవాలని ఉద్యమ నాయకత్వం కోరింది. తెలంగాణకే ప్రజలందరు ఆత్మవిశ్వాసంతో పోరాదాలని, అధైర్యంతో బలిదానాలు చేయవద్దని చెప్పింది. ఆ ఉద్యమాల ఘలితంగా 2014 జూన్ 2వ తేదీన తెలంగాణరాష్ట్రం ఆవిర్భవించింది. అమరపీరుల ఆశయం సిద్ధించింది. ప్రభుత్వం ఆధికారికంగా వేడుకలు నిర్వహించింది.

తెలంగాణలోని ఆబాలగోపాలం ఘనంగా సంబురాలు జరువుకున్నది. సాధించిన తెలంగాణను బంగారు తెలంగాణగా తీర్చిదిద్దడానికి అందరం కృషి చేయాలి. అదే మనం అమరవీరులకు ఇచ్చే ఘనమైన నివాళి.

ప్రశ్నలు :

- తెలంగాణ ఉద్యమం ఎందుకు జరిగింది?
- ఉద్యమంలో ఎవరెవరు పాల్గొన్నారు?
- ఉద్యమం పట్ల నాయకత్వానికి ఉన్న ఆలోచన ఏమిటి?
- ఆబాలగోపాలం అంటే అర్థమేమిటి?
- అమరవీరులకు మనమిచ్చే నివాళి ఏమిటి?

III.

స్వయంచన

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అమరవీరులను కవి “తెలంగాణ గర్జమ్మున గలిగిన శ్రీ రుద్రులారా!” అని ఎందుకు సంబోధించాడు?
- అమరవీరుల పట్ల మనమెట్లాంటి గౌరవాన్ని చూపాలి?
- అధికారాంధుల ప్రవర్తన ఎట్లా ఉంటుంది?
- కవి ప్రతిజ్ఞలోని విషయాన్ని మీరెట్లా అర్థం చేసుకున్నారు?

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- కవి నాడు చేసిన ప్రతిజ్ఞ నేడు సాకారమైంది కదా! దీనికి పాటుబడిన వారిని గురించి వివరించండి.

IV.

సృజనాత్మకత / ప్రశంస

1. కింది ప్రశ్నకు జవాబును సృజనాత్మకంగా రాయండి.

- ప్రత్యేక తెలంగాణ ఉద్యమంలో అమరులైన వారి త్యాగాన్ని గురించి ఒక కవిత/గీయం రాయండి.

V.

పదాల వినియోగం

1. కింది పదాలకు పర్యాయపదాలు (అదే అర్థం వచ్చే పదాలను) రాయండి.

- సమూహం = _____
- అసువులు = _____
- స్వేచ్ఛ = _____
- సఖులు = _____

2. కింది వాక్యాలలో గీతగీసిన పదాలకు గల నానార్థాలు (వేరు వేరు అర్థాలు) రాయండి.

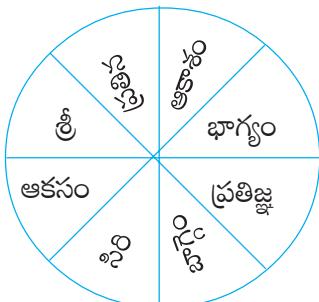
అ) ఈ వర్షంలో కురిసిన పెద్ద వర్షం ఇది.

బ.) _____

అ) అమృతంతో పాయనం చేశారు. అమృతంతో చేతులు కడిగారు.

బ.) _____

3. కింది వ్యక్తంలో గల ప్రకృతి, వికృతి పదాలను గుర్తించి రాయండి.

ప్రకృతి

వికృతి

VI. భాషను గురించి తెలుసుకుండాం

సంఘలు

1. కింది పదాలను విడచిసి, సంఘిపేరు రాయండి.

అ) ఉద్దేకాస్తం = _____ + _____ = _____

అ) మొట్టమొదలు = _____ + _____ = _____

బ.) లావైన = _____ + _____ = _____

ఈ.) అనంతాకాశం = _____ + _____ = _____

ఉ.) ఒక్కాక్కు = _____ + _____ = _____

ఉపమాలంకారం

* కింది వాక్యాలను చదువండి. తేడా చెప్పండి.

ఆమె ముఖం అందంగా ఉన్నది.

ఆమె ముఖం చంద్రచింబం వలె అందంగా ఉన్నది.

పై వాక్యాల్లోని తేడాను చూస్తే ‘ఆమె ముఖం అందంగా ఉన్నది’ అనే దానికి బదులు ‘ఆమె ముఖం చంద్రచింబం వలె అందంగా ఉన్నది’ అనే వాక్యం బాగా ఆకట్టుకుంటుంది కదా! ఇట్లా ఆకట్టుకునేటట్లు చెప్పడానికి చంద్రచింబం అనే పోలికను తీసుకున్నాం. ఇట్లా చక్కని పోలికతో చెప్పడానే ‘ఉపమాలంకారం’ అంటాం. పై వాక్యాన్నిబట్టి చూస్తే ఉపమాలంకారంలో నాలుగు అంశాలను గమనించవచ్చు. అవి :

- 1) ఉపమేయం - దేనిని లేక ఎవరిని పోలుస్తున్నామో తెలిపేది. (ఆమె ముఖం - ఉపమేయం)
- 2) ఉపమానం - దేనితో లేక ఎవరితో పోలుస్తున్నామో తెలిపేది. (చండ్రబింబం - ఉపమానం).
- 3) సమానధర్మం - ఉపమేయ, ఉపమానాల్లో ఉండే ఒక విధమైన ధర్మం. (అందంగా ఉండడం - సమానధర్మం).
- 4) ఉపమావాచకం - పోలికను తెలిపే పదం. (వలె - ఉపమావాచకం)

ఉపమాన, ఉపమేయాలకు చక్కని పోలిక చెప్పడమే ఉపమాలంకారం.

2. కింది ఉదాహరణలు చదువండి. దేనిని దేనితో పోల్చురో, వాటిలోని సమానధర్మం ఏమిటో చెప్పండి.

- అ) ఏకలవ్యుడు అర్థనుడి వలె గురితపుని విలుకాడు.
- అ) తోటలో పిల్లలు సీతాకోకచిలుకల్లగా అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నారు.

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్టు పని

- ◆ తెలంగాణ ఉద్యమం సందర్భంగా వచ్చిన పాటలను లేదా ఉద్యమకాలంలో జరిగిన ఒక కార్యక్రమం గురించి వివరాలు సేకరించి నివేదిక రాయండి. తరగతిలో ప్రదర్శించండి.

నేనిని చేయగలనా?

1. తెలంగాణ ఉద్యమం గురించి మాట్లాడగలను. అవును / కాదు
2. భావాలకు సరిపోయే గేయపాదాలను గుర్తించి సందర్భం రాయగలను. అవును / కాదు
3. తెలంగాణ రాష్ట్రసాధనకై పాటుబడిన వారిని గురించి వివరిస్తూ రాయగలను. అవును / కాదు
4. అమరపీరులపై కవిత / గేయం రాయగలను. అవును / కాదు

స్ఫోర్ట్

“ఎంతకాలం జీవించామన్నది కాదు. ఏమి సాధించామన్నది, ఎందరి హృదయాలలో చోటు సంపాదించుకున్నామన్నది ముఖ్యం.” - భగవత్సింగ్

సింగరేణి

బొమ్మను చూడండి. అలోచించి చెప్పండి.

ప్రశ్నలు:

1. చిత్రంలో కనపడుతున్నవాళ్ళు ఏం గనులు చేస్తున్నారు?
2. చిత్రంలో ఏయే వస్తువులు కనపడుతున్నాయి?
3. చిత్రం దేనికి సంబంధించిందని మీరు అనుకొంటున్నారు?
4. తెలంగాణలో బొగ్గు గనులు ఏ ఏ జిల్లాలలో ఉన్నాయి?
5. నేల బొగ్గువల్ల ఉపయోగాలేవి?

పాఠం ఉచ్చేశం

ఏ దేశం తన సహజసంపదను సమర్థంగా వినియోగించుకోగలుగుతుందో ఆ దేశం అభివృద్ధి దిశలో పయనిస్తుంది. మన దేశం సకలసంపదలకు నిలయం. ఇక్కడి నెలల్లో ఆపారమైన ఖనిజ సంపద దాగి ఉన్నది. ప్రత్యేకంగా మన తెలంగాణ ప్రాంతంలోని సింగరేణి బొగ్గుగనులు దేశంలోనే ప్రసిద్ధిపొందాయి. దేశ ప్రగతికి దోహదవడే ‘సింగరేణి గనుల’ గురించి తెలియజేయటమే ఈ వ్యాసం ప్రధాన ఉచ్చేశం.

పార్శ్వభాగ వివరాలు

ఈ పారం వ్యాసప్రక్రియకు చెందినది.
సింగరేణి బొగ్గు గనులు, బొగ్గు ఉత్సత్తి గురించి
సమాచారాన్ని తెలిపే వ్యాసం.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ❖ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ❖ వాటి అర్ధాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

ఒకదేశ పారిశ్రామిక పురోగమనానికి, ఆర్థిక పుష్టికి అతి ప్రధానమైన వనరుల్లో బొగ్గు ఒకటి. తెలంగాణ రాష్ట్రంలో బొగ్గు ఉత్సత్తిలో ‘సింగరేణి కాలరీస్’ ప్రధాన భూమికను పోషిస్తున్నది.

“శ్రమక జీవన సౌందర్యానికి సమానమైనది లేనేలేదని” శ్రీ శ్రీ అన్నాడు. ఆధునిక ప్రపంచంలో కార్బికులపొత్త అమోఫుమైనది. బొగ్గు ఉత్సత్తిలో కార్బికులపొత్త వెలకట్టలేనిది. ప్రతిరోజు పొంచిఉన్న ప్రమాదాలను కూడా లెక్కచేయకుండా... గనుల్లో పనిచేస్తూ... తమ స్వేచ్ఛాన్ని శక్తిగా మార్చి నేలబొగ్గును వెలికి తీస్తున్న సింగరేణి కార్బికుల జీవితాలను ఆవిష్కరించే విషయాన్ని ఈ పారంలో చదువుదాం.

I

శ్రమలేకుండ సుఖం లేదు. సుఖానికి మూలం శ్రమ. “శ్రమజీవే జగతికి మూలం... చెమటోడ్క జరుగదు కాలం” అన్నారు పెద్దలు. జీవితం సుఖమయం కావాలంటే అందరి అవసరాలు తీరాలి. అందరికి సౌకర్యాలు కల్పించాలి. సౌకర్యాలు కావాలంటే ఉత్సత్తులు పెరగాలి.

ఉత్సత్తి చేయాలంటే ఏం అవసరం? ముడిపదార్థం, మానవవనరులు, ఆర్థిక వనరులు, చిన్నవో పెద్దవో పరిశ్రమలు కావాలి. ఈ పరిశ్రమలు నడువాలంటే ఏం కావాలి? ఆనాడు అన్ని యంత్రాలు నడవటానికి ప్రధాన ఇంధనంగా బొగ్గునే ఉపయోగించేవారు. ఆ తర్వాత జరిగిన ఎన్నో పరిశోధనల వల్ల విద్యుత్థక్కి కనిపెట్టడం జరిగింది. విద్యుత్తను ఉత్పత్తి చేయటానికి కూడ బొగ్గే అవసరమయ్యాంది. బొగ్గుతోనే ఈ రోజు దేశంలో ఎన్నో పరిశ్రమలు నడుస్తున్నాయి.

గోదావరి నది పరీవాహక ప్రాంతమంతా దట్టమైన అడవులతో నిండి ఉండేది. రెండవందల మిలియన్ సంవత్సరాలకు పూర్వం అడవులు తగలబడి భూమి మీదున్న అవశేషాలు క్రమక్రమంగా భూమిలోనికి కూరుకుపోయి, వాటి మీద మన్ను, రాళ్ళు పడి లోపలికి కుదించబడి అవి బొగ్గుపొరలుగా ఏర్పడినాయని చెప్పవచ్చు. ఇట్లా ఏర్పడ్డ బొగ్గునే మనం తవ్వి తీసున్నాం. దీన్నే 'నేలబొగ్గు', 'నల్లబంగారం' అంటున్నాం. అత్యంత శక్తినిచ్చే ఈ బొగ్గే ఇంధనంగా మారి పరిశ్రమలకు మూలాధారమయ్యాంది. రోడ్లు వేయడానికి ఉపయోగించే డాంబరు (తారు)ను, ప్లాస్టిక్‌ను, మనం రోజుం తలకు పూసుకునే సువాసన నూనెలను, బట్టల అడ్డకాలకు వేసుకునే రంగులను ఈ బొగ్గునుండే తయారుచేసుకుంటున్నామంటే ఆశ్చర్యం కలుగుతున్నది కదా! అన్నిటి కంటే ముఖ్యంగా ఇప్పుడు మనం పంట పొలాలకు వేసున్న రసాయనిక ఎరువులు కూడా ఈ నేలబొగ్గునుండే తయారపుతున్నాయి తెలుసా?

ఒక దేశం తనకున్న సహజవనరులను ఎంత విరివిగా ఉపయోగించుకుంటే ఆ దేశం అంత వేగంగా అభివృద్ధి చెందుతుంది. పారిత్రామిక ఉత్పత్తుల్లో ఆత్యంత శక్తినివ్వగల మహాత్మ ఈ నేల బొగ్గుకున్నది. ప్రకృతి ప్రసాదించిన సహజసంపదను వినియోగించుకొనే విజ్ఞానం పైననే మానవనాగరికత నిర్మించబడుతున్నది. కనుక ఎన్నోరకాల ఉపయోగాలను కలిగి ఉన్న ఈ నేలబొగ్గును తవ్వి తీయటానికి అత్యంత ప్రద్ధాసక్తులను చూపించారు.

మనదేశంలో వ్యవసాయం మాదిరిగా సామాజిక జీవితంలో ప్రత్యేక స్థానాన్ని సంపాదించుకొన్న పరిశ్రమల్లో సింగరేణి ఒకటి. మొత్తం డక్షిణ భారతదేశంలో బొగ్గు ఉత్పత్తిచేసే ఏకైక కంపెనీగా తెలంగాణలో సింగరేణికి విశిష్టత ఉన్నది.

అందుకే...

"సిరివెలుగులు విరజిమ్మె సింగరేణి బంగారం

అఱువణివున ఖనిజాలే సీ తనువుకు సింగారం" అన్నారు.

సింగరేణి బొగ్గు గనులకు సంబంధించిన అనేక విషయాలు చాలా మందికి తెలియపు. విస్తారమైన బొగ్గు నిక్షేపాలకు నిలయమైన తెలంగాణలో గ్రామీణ పేదలకు ఉపాధి కల్పించడం వల్లనే, వారి సామాజిక, ఆర్థిక, స్థితిగతుల్లో అనుప్యమైన మార్పును తీసుకువచ్చింది. ఇక్కడ దౌరుకుతున్న బొగ్గు 'జాతి' సంపదై ప్రపంచ భ్యూతిని పొందిందని చెప్పవచ్చు.

II

దేశంలో మరే ఇతర బొగ్గు సంస్కరు లేని ప్రత్యేకత 'సింగరేణి గనుల' కు ఉన్నది. ఇటువంటి సంస్కరించి ఎన్నో ఆసక్తికరమైన విషయాలను తెలుసుకుండాం...

1841వ సంవత్సరంలో ఖమ్మం జిల్లాలోని ఇల్లందు గ్రామానికి చెందిన గ్రామస్థులు కొందరు భూమిని తవ్వుతుండగా ఈ 'బొగ్గు' బయటపడింది. అప్పటి వరకు అటువంటిది ఎవరూ చూసిఉండకపోవటంతో వాళ్ళు ఆశ్చర్యపోయారు.

అలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ 'ప్రమటీవే జగతికి మూలం...' చెమలోడ్డక జరుగదు కాలం' అన్న వాక్యాన్ని ఏవిధంగా అధ్యం చేసుకున్నారు?
- ◆ నేలబొగ్గును 'నల్ల బంగారం' అని ఎందుకంటారు?
- ◆ 'సహజసంపదను వినియోగించుకొనే విజ్ఞానం పైననే మానవ నాగరికత నిర్మించబడుతున్నది' చర్చించండి.

ఈ విషయం తెలుసుకున్న భారత ప్రభుత్వానికి చెందిన భూగర్జు పరిశోధన శాఖ ఇక్కడ పరిశోధనలు మొదలుపెట్టింది. కానీ ఆ బొగ్గు అంత శ్రేష్ఠమైనది కాదని బొగ్గు తవ్వకాలను చేపట్టలేదు.

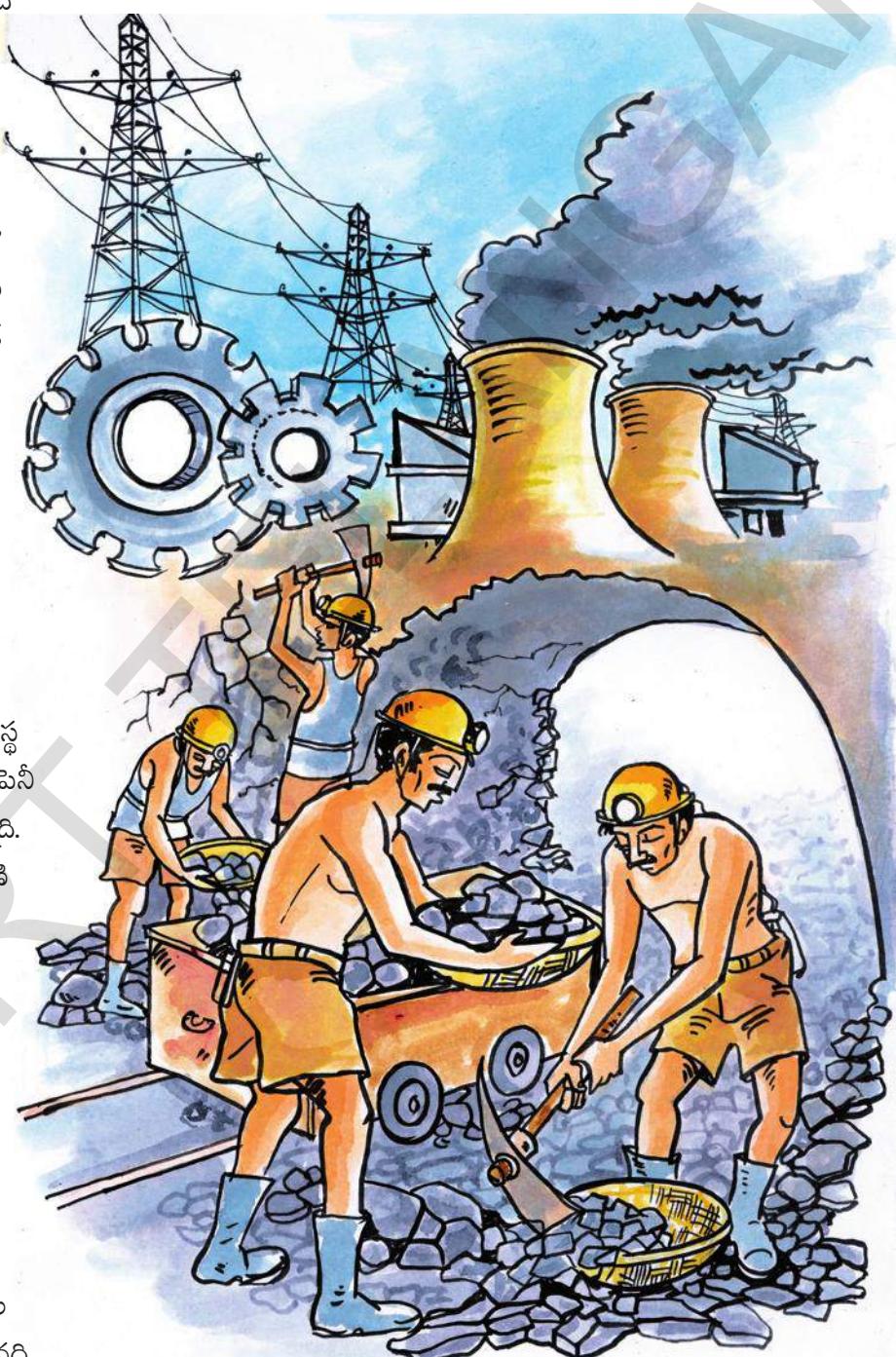
ఆప్పటి ప్రయత్నాల ఆధారంగా 1871లో డాక్టర్ కింగ్ అనే మరో భూగర్జు ఫినిజ పరిశోధకుడు ‘ఇల్లందు’ గ్రామ పరిసరాల్లో శ్రేష్ఠమైన బొగ్గు ఉన్నట్లు గుర్తించాడు. అది భూమిలోపల ఆరు పొరల్లో నికిష్టమై ఉన్నదని వెల్లడించాడు.

1886లో హైదరాబాద్

దక్కన్ కంపెనీ లిమిటెడ్ సంస్థవాళ్ళు ఇల్లందులో వెయదటి భూగర్జు గనిని ప్రారంభించారు. గనిలోని కింది బొగ్గు పొరకు ‘కింగ్సీమ్’ అని, పై బొగ్గుపొరకు క్షీసీమ్ అని పేరు పెట్టినారు. ఇక్కడ ఉత్పత్తి చేస్తున్న బొగ్గును రవాణాచేయడానికి డోర్రుకల్ నుండి ఖాజిపేటకు బ్రాంచి రైల్వేలైను వేసి దానికి ‘సింగరేణి కాలరీన్’ అని పేరు పెట్టారు.

1921లో హైదరాబాద్

దక్కన్ కంపెనీ లిమిటెడ్ సంస్థ ‘సింగరేణి కాలరీన్’ కంపెనీ లిమిటెడ్గా’ పేరు మార్చుకున్నది. అప్పటినుండి ‘సింగరేణి కాలరీన్’గా స్థిరపడింది. 1928వ సంవత్సరంలో ఆదిలాబాద్ జిల్లాలోని తాండూర్ ప్రాంతంలో మొర్లున్, 2వ ఇంశ్యాల్, శాంతిభాని, కళ్యాణిభాని, గనులను ప్రారంభించారు. అంతేగాకుండా కరింనగర్, వరంగల్లు, ఖమ్మం జిల్లాల నుండి ప్రవహిస్తున్న గోదావరినది

పరీవాహక ప్రాంతంలోనే నేలబొగ్గు నిక్షేపాలు విస్తారంగా ఉండటంతో ఇక్కడే గనులు ఏర్పాటుచేసి, బొగ్గు ఉత్పత్తిని ప్రారంభించారు.

ధర్మర్విద్యుత్తీ ఉత్పత్తికి తప్పనిసరిగా అవసరమైన బొగ్గు, నీరు, భూమి, పని చేయటానికి అవసరమైన మానవ పనరులు లభించే ప్రాంతాలలో దేశంలోనే తెలంగాణప్రాంతం అతి ముఖ్యమైనది. అత్యంత కష్టమైన ఈ పనులను చేయటానికి బతుకుపోరాటానికి సిద్ధమై “బుక్కెడు బువ్వుకోసం” తెలంగాణ పల్లెల నుండి వెనుకబడిన వర్గాలు, రైతు కూలీలకు చెందిన కుటుంబాలు బొగ్గుగనుల ప్రాంతాలకు వలస వచ్చాయి.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ దేశంలో మరే ఇతర బొగ్గు సంస్కరు లేని ప్రత్యేకత సింగరేణి గనులకు ఉన్నది’ ఎందుకో చర్చించండి.
- ◆ ‘బొగ్గు ఉత్పత్తిలో కార్బూకుడే అత్యంత కీలకమైన పనిముట్టు’ అని ఎందుకన్నారు?

అనాడు గనుల్లో పని చేయటానికి బరువులు మోయటం, గుంజీలు తీయటం, పరుగుల పోటీలు పెట్టి సాదాసీదా పరీక్షలతో చదువురాని ఎంతో మందిని పెద్ద సంఖ్యలో సింగరేణి కార్బూకులుగా తీసుకునేటోళ్ళు. సింగరేణి బొగ్గు ఉత్పత్తిలో ముఖ్యమైన పాత్రము పోషించే కార్బూకులందరు, తెలంగాణ పల్లెప్రాంతాలకు చెందినవాళ్ళు. అయితే సింగరేణి ఏర్పడిన మొదటి రోజుల్లో గనుల్లో పనిచేయటమంట ప్రాణాలకు ముప్పు తెచ్చుకోవటమేనని అనుకునేవాళ్ళు. అనాడు యాజమాన్యం కార్బూకులు పనిచేసే స్థలాల్లో రక్షణ గురించి శ్రద్ధ చూపేదికాడు. దానికి తోడు జీతాలు తక్కువగా ఇచ్చేటోళ్ళు. బతుకుతెరువులేనోళ్ళు మాత్రమే ఈ పనికి వచ్చేటోళ్ళు. బొగ్గు ఉత్పత్తిలో కార్బూకుడే అత్యంత కీలకమైన పనిముట్టు. ఇక్కడి కార్బూకులు బొగ్గుగనులను ‘బొగ్గుబాయి’గా పిలుచుకుంటారు. బొగ్గు బావుల్లో కార్బూకులు మూడు “బిదీలీ”ల్లో పనిచేస్తారు. బదిలీ అంటే ‘పీప్పు’ అనుమాట.

III

కోడికూతకు ముందే నిద్రలేచి, తయారై గనిలోనికి పోయేవాళ్ళు కొందరు, పగలు మూడు గంటలకు పోయేవాళ్ళు మరికొందరు, నడిరాత్రి పనికి పోయేవాళ్ళు ఇంకొందరు. ఇట్లు పొద్దున ఏడుగంటలకు, పగలు మూడుగంటలకు, రాత్రి పదకొండగంటలకు మూడు పిష్టుల్లో గనుల్లో పనిచేస్తారు. గనిలోనికి పోయేముందు కార్బూకులు ‘మస్టర్’ వేసుకుంటారు. మస్టర్ అంటే హజరన్సుమాట. తర్వాత ఓర్మెన్ కార్బూకులందరికి ఎవరెవరు ఏమేమి పనులు చేయాల్సో చెప్పి పనిని విభజిస్తాడన్నమాట. తర్వాత కార్బూకులు గనిలోపల పనిచేయటానికి అనుకూలమైన పొట్టినిక్కర్, కాళ్ళకు దెబ్బలు తగుల కుండా బొట్టు, నెత్తిపైన లైటుతో ఉన్నటోపిని పెట్టుకుంటారు. లైటుకు నడుముకున్న బ్యాటరీకి కనెక్టన్ ఉంటుంది. ఈ లైటు సహాయంతో అన్ని రకాల పనులు చేసే కార్బూకులు గనిలో మైళ్ళ దూరం నడిచి పని ప్రదేశానికి చేరుకుంటారు. సర్దార్ పని ప్రదేశాన్ని పరిశీలించి, టింబర్ మెన్లకు చేయవలసిన పనులను వివరిస్తాడు. కోల్కట్టర్ ఉళ్ళ కోసి మందుపాతరలను పెడతాడు. తర్వాత షార్ట్‌ప్లేర్ మెన్ వాటిని పేలుస్తాడు. ఆ తర్వాత సర్దారు ఆ ప్రాంతాన్ని, పై కప్పును పరిశీలిస్తాడు. పైకప్పు కూలకుండా, ప్రమాదాలు జరుగకుండా చర్యలు చేపడుతాడు. కోల్ ఫిల్లర్లు చెమ్మున్తో బొగ్గును తట్టల్లో ఎత్తి టబ్బులు నింపుతారు. టబ్బులన్ని నిండిన తర్వాత రోవ్ సహాయంతో ‘హోలర్’ వాటిని పైకి చేరుస్తాడు.

ఇట్లు సేప్పీ అధికారి, అండర్మేనేజర్, సర్వేయర్, షైన్మెన్, ఓర్మెన్, సర్దార్ (మొకద్దం), షార్ట్‌ప్లేర్, కోల్కట్టర్, టింబర్ మెన్, లైన్మెన్, ట్రామర్, హోలర్, కోల్ఫిల్లర్, జనరల్ మజ్జారులు అందరూ కలిసికట్టగా పనిచేస్తేనే బొగ్గును తవ్వి తీయడం సాధ్యమవుతుంది.

అత్యంత కష్టమైన ఈ పనిని చేయటానికి కార్యికులు కాలినడకన మైళ్ళ దూరం నడుస్తారు. గాలి, వెలుతురూ సరిగ్గాలేని, చికటిలో ఊహిరాదని స్థితిలో పనిచేయటం ఎంతో సాహసంతో కూడుకున్నది. సింగరేణి మనుగడకు మూలస్తంభమైన కార్యికులు బొగ్గు ఉత్పత్తికి ఎలాంటి పాట్లు పడుతున్నారో ఒక సింగరేణి గని కార్యికుడు రాసిన ఈ పాటను ఒకసారి చూడండి.

ఏయ్! సీది బాదే...

బత్తి లగే బాజాక్ రహనా...

ఏయ్యి... సిక్కు షైవ్ లెవెల్...

ఫార్ట్ షైవ్ డీవ్...

ఏ సీది బాదే...

పల్లవి : దెబ్బగొట్టిండు షార్పు షైరన్
తట్ట చెమ్ముసెత్తు లాడీసన్న
ప్రాణాలు కాపాడె టీంబరింగస్న
దాటుపెట్టన్న... దిమ్మకట్టన్న ః దెబ్బ ||

చరణం : ఉబ్బెనక ఉబ్బుపెట్టన్న... ఓట్రామరన్న...

మెల్లంగ ఉబ్బు నింపన్న... ఓ ఫిల్లరన్న...

సక్కంగ బర్తి గుంజన్న... ఓహోలరన్న...

అంటూ అడుగడుగున ప్రాణాలరచేతిలో పెట్టుకొని పనిచేస్తుంటరు కార్యికులు.

“బాధలెన్నోపడి బర్తి నింపాము

సల్లంగ మా బర్తి బ్యాంకు చేర్చన్న” అని

కోరుకుంటారు. పని పూర్తికాగానే ‘హామ్మయ్య’ ఈ రోజు గడిచింది. అనుకుంటారు.

‘రేయనక పగలనక’ గడియారం ముండ్డవలె భూమిపొరల్లో పనిచేస్తున్న కార్యికులు శక్తికి మించి పని చేస్తారు. వారి త్రమ వెలక్కలేనిది. ప్రాణాలను పణంగాపెట్టి, రక్తమాంసాలు రంగరించి, బొగ్గుకుపుల్లో మసిబారుతూ పనిచేస్తున్న కార్యికలోకానికి ఈ దేశం ఎంతో బుఱపడి ఉన్నది. ఎన్నో కష్టమష్టాల కోర్చుకొని పనిచేసే కార్యికుల జీవితాలు మొదట్లో ఎంతో దుర్బరంగా ఉండేవి. వచ్చే జీతాలతో కడుపునిండా తిండి దొరికేదికాదు. బొగ్గుతో కరెంటుత్పత్తి చేసే కార్యికుల ఇండ్డల్లో వెలుగులుండేవి కావు. గనుల్లోపల గాలి, వెలుతురు లేని కారణంగా ఊహిరితిత్తుల సమస్యలు తలెత్తడం, తరచూ అనారోగ్యం బారిన పడటం జరిగేది. ఎప్పుడు ఏ మూల కూలిపడుతుందో... ఏప్రమాదం ఎక్కుడ పొంచి ఉందో చెప్పలేని స్థితి ఉంటుంది గనిలో. ఏమాత్రం నిర్లక్ష్యం చేసినా ప్రాణాలకు ముప్పుతప్పదు. ప్రతిక్షణం కార్యికులు ప్రమాదాల అంచున నిలబడి మృత్యుపత్తో పోరాటం చేస్తుంటారు. మొక్కవోని దైర్యంతో ఎన్నో ప్రయాసలకోర్చి కార్యికులు ఉత్పత్తి చేస్తున్న ఈ బొగ్గుతోనే పరిత్రమలెన్నో నడుస్తున్నాయి. ఆరోగ్యం కోసం, జీతభత్యాలకోసం కార్యికులు దశాబ్దాల పాటు ఎన్నో పోరాటాలు చేయవలసి వచ్చింది. ఈ ఉద్యమాల ఫలితంగానే మెరుగైన జీతాలు, రక్షణ చర్యలు, కార్యికుల కుటుంబాల సంక్లేషానికి చర్యలు సాధ్యమైనాయి. అంతేకాకుండా సింగరేణి కార్యికులు రాజకీయంగా, సామాజికంగా ప్రత్యక్ష పరోక్ష ఉద్యమాల్లో పాల్గొని తెలంగాణ సాధనకు వారి వంతు సహకారాన్ని అందించారు.

ఆలోచించండి -చెప్పండి

- ◆ గడియారం ముండ్డవలె పనిచేస్తున్న కార్యికులు అన్న వాక్యాన్ని మీరెట్లూ ఆర్థరం చేసుకున్నారు?
- ◆ ప్రమాదాల అంచున నిలబడి పనిచేయటం అంటే ఏమిలీ?

ఇక్కడ దొరుకుతున్న బొగ్గు ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది. ఈ బొగ్గుతో భారతదేశంలోని పవర్హాజీలు, సిమెంటు కర్మగారాలు, జనుము, ఉక్క కర్మగారాలు మొదలగు ఎన్నో పరిశ్రేష్టమలు నడుస్తుండటం మనం చూడవచ్చు. దీనికి ప్రస్తుతం రామగుండంలో నడుస్తున్న ఎన్.టి.పి.సి.ని ఉదాహరణగా చెప్పవచ్చు. ఎన్నో వేల మందితో నడుస్తున్న “సింగరేణి కాలరీస్” తెలంగాణకే తలమానికమని సగర్వంగా చాటి చెప్పవచ్చు.

ఇన్ని అద్భుతాలను సృష్టిస్తున్న సింగరేణి కార్బూకులు, నల్లబంగారమైన నేలబొగ్గును ఉత్సత్తి చేస్తూ... తెలంగాణ అభివృద్ధికే కాక దేశాభివృద్ధికి కూడా తోడ్పుడుతున్నారు. వెలుగులను విరజిమ్మె సింగరేణితో తెలంగాణ బంగారుమయం కావాలి. ఆర్థిక ప్రగతిని సాధించాలి. సిరుల మాగాణి అయిన సింగరేణి నూతన సంస్కరణలతో అభివృద్ధిని సాధించాలి. అందరు సుఖంగా బతకాలి.

మీకు తెలుసూ?

బొగ్గుబావుల్లో పని చేసే సిబ్బంది చేసే పనుల వివరాలు.

మేనేజర్	- సంబంధిత గనికి అధికారి.
సేష్టీ అఫీసర్	- గనికి సంబంధించిన రక్షణ బాధ్యతలు చూసుకునే అధికారి.
అందర్ మేనేజర్	- బదిలీ అధికారి (ఐప్పు అధికారి) (బొగ్గు గనులు మూడు పిప్పలు పనిచేస్తాయి. ఉదయం, మధ్యాహ్నం, రాత్రి)
సర్వేయర్	- బొగ్గు నిక్షేపాలన్న మార్గాన్ని సూచించే అధికారి.
ఓర్మెన్	- పనిస్థలాన్ని పరిశీలిస్తాడు (పనులను పర్యవేక్షిస్తాడు) సర్దారులకు పై అధికారి.
సర్దార్ (మొకఢం)	- గనిరక్షణ చూస్తాడు, ప్రమాదాలను పసిగట్టి హెచ్చరిస్తాడు.
పోర్ట్‌పైర్	- బొగ్గు నిక్షేపాలను మందుపాతరతో పేల్చుతాడు.
కోల్కట్టర్	- ఉళ్ళు కోసే పని చూస్తాడు. లూజుగా ఉన్న బొగ్గును కూల్చేస్తాడు.
టింబర్మెన్	- పైకప్పుకు బోల్పులు వేస్తాడు.
ట్రాక్రిపేర్సన్	- ఉబ్బులు ప్రయాణించే ట్రాక్రిలను నిరంతరం పరిశీలిస్తూ ఉంటాడు. వాటి పక్కన ఉన్న రెయిల్సు గమనిస్తూ ఉంటాడు.
ట్రామర్	- హలర్ ఉబ్బుల లాగే ప్రక్రియలో సిగ్గుల్ ఇస్తాడు.
హలర్	- రోప్టో ఉబ్బులను నడిపిస్తాడు.
జనరల్ మజ్జార్	- సాధారణమైన కార్బూకుడు. అన్ని పనులను చేస్తాడు.
రోవ్ లేజర్	- బ్లెర్ తాడును పరిశీలించేవాడు.
పంపు ఆపరేటర్	- నీళ్ళు తోడే పనులు చూస్తుంటాడు.
కోల్ ఫిల్సర్	- బొగ్గును తట్టుల్లో ఎత్తి ఉబ్బులు నింపుతారు.
ఎలక్ట్రిషన్	- విద్యుత్ పనులు చూస్తాడు.
ఫిట్టర్	- మిషనరీ పనులు చేస్తుంటాడు.
ఎన్.టి.పి.సి.	- నేపసల్ ధర్మల పవర్ స్టేషన్. ఇది కరీంనగర్ జిల్లా రామగుండంలో ఉన్నది.

(గనిలో నుండి బొగ్గు బయటకు రావడం కోసం పైన తెలిపిన అందరు అత్యంత సమన్వయింతో రక్షణ సూత్రాలు పాటిస్తూ పనిచేస్తారు.)

I విని, అర్థంచేసుకొని, ఆలోచించి మాట్లాడడం

1. సింగర్సి కార్బూకులు కాయకష్టం చేసి బోగు తీస్తున్నారు కదా! కార్బూకుల జీవితాల గురించి మీకేం అర్థమయిందో చెప్పండి.

II. ధారాళంగా చదువడం - అర్థం చేసుకొని ప్రతిష్టందించడం

1. కింది గేయాన్ని చదువండి. ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

ఇష్టదేవతకు దండంపెట్టి
 గనిలోనికి నువ్వు అడుగుబెట్టి
 బళ్ళున బొగ్గు కూలుత ఉంటే
 ప్రాణాలకు వెనుకాడక నువ్వు

 రక్తమాంసాలు చెమటగ మార్చి
 ఉబ్బల్లోన బొగ్గు నింపుతవ్వ
 జాతికి వెలుగులు అందిస్తున్నటవు.

 ‘నల్లసూర్యుని’పై వెలుగొందుతవు.

ప్రశ్నలు :

- అ) గేయం ఎవరిని గురించి తెలుపుతుంది?
 - ఆ) ఇష్టదేవతకు ఎందుకు దండంపెడతారు?
 - ఇ) కార్బూకుడిని ‘నల్లసూర్యదు’ అని ఎందుకన్నారు?
 - ఈ) జాతికి వెలుగు అందించడమంటే ఏమిటి?
 - ఊ) తెలంగాణలో బోగుగనులు ఎక్కడున్నాయి?

2. కింది పేరాను చదువండి. అయిదు ప్రశ్నలను తయారుచేయండి.

తెలంగాణ ‘బట్టల అడ్డకం’ విషయంలో అనాదిగా ప్రాముఖ్యాత వహించిన ప్రదేశం. ఒకప్పుడు ఆ పరిశ్రమ ఉన్నతదశలలో ఉండేది. కానీ దేశంలో వచ్చిన ఆర్థిక చిక్కులు ఈ పరిశ్రమను కష్టపడ్డాలకు గురి చేశాయి. విదేశాలలో యంత్రాలపై తయారైన బట్టలకు అలవాటుపడిన ఈనాటి వారికి మన చేతి పనుల వలన తయారయ్యే సుందర వస్త్రాల గురించి నేటికేనా కనువిప్పు కలిగింది.

- అ) _____
- ఆ) _____
- ఇ) _____
- ఈ) _____
- ఉ) _____

III.

స్వయంచాలు

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) సహజసంపదలను వినియోగించుకునే విజ్ఞానం పైన మానవ నాగరికత నిర్మించబడుతుందని ఎట్లా చెప్పగలవు?
- ఆ) ‘బుక్కెడు బువ్వుకోసం బతుకు పోరాటునికి సిద్ధమైనారు’ దీనిని మీరెట్లు అర్థం చేసుకున్నారో తెల్పండి.
- ఇ) పగలు, రేయి తేడా లేకుండా గడియారం ముండ్లుపలె పని చేయటం అంటే ఏమిటి? కార్యికుల పనితో అన్వయించి రాయండి.
- ఈ) డాక్టర్ కింగ్ పరిశోధనల వల్ల కల్గిన మేలు ఏమిటి?

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- అ) సింగరేణి కార్యికులతో ప్రత్యేక సంబంధం మనకు లేకపోవచ్చు. కానీ పరోక్ష సంబంధం ఉన్నది. ఎట్లాగో వివరించండి.

IV.

సృజనాత్మకత / ప్రశంస

1. కింది ప్రశ్నకు జవాబును సృజనాత్మకంగా రాయండి.

- అ) సింగరేణి కార్యికులు గనిలో తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలను తెలుపుతూ ఒక పోస్టరు తయారుచేయండి.
(లేదా)
సింగరేణి గనులు / కార్యికుల గురించి ఒక పాట రాయండి.

V.

పదజాల వినియోగం

1. కింద ఇచ్చిన జాతీయాలను ఉపయోగించి సొంతవాక్యాలు రాయండి.

ఉదా: కోడికూత

వల్లె ప్రజలు కోడికూత కు ముందే లేచి పనులు మొదలుపెడతారు.

అ) చెమటోడ్చు	ఆ) మూలస్తంభం	ఇ) బతుకుపోరు
ఈ) మసిబారు	ఉ) తలమానికం	

2. కింద ఇవ్వబడిన పదాలకు పట్టికలోని పదాల సహాయంతో పర్యాయపదాలు రాయండి.

శరీరం	పుడమి	నిశీధిని	సుగంధం
సౌరభం	రాత్రి	వసుధ	మేను
ధరణి	దేహం	యామిని	పరిమళం

- అ) తనువు = _____
- ఆ) భూమి = _____
- ఇ) రేయి = _____
- ఈ) సువాసన = _____

3. కింది పదాలకు పారం ఆధారంగా ప్రకృతి, వికృతులను రాయండి.

అ) అచ్చెరువు ఆ) ఖని ఇ) జంతుము ఈ) ప్రాణం

VI.

భాషను గురించి తెలుసుకుండాం

1. కింది విడదీనిన పదాలను కలిపి రాయండి. సంఘిషేరు రాయండి.

- అ) కావాలి + అంటే = _____, _____
- ఆ) మూల + ఆధారం = _____, _____
- ఇ) ప్రాంతము + అంతా = _____, _____
- ఈ) ఎప్పుడు + ఎప్పుడు = _____, _____
- ఉ) మహో + ఉద్యమం = _____, _____

2. కింది విగ్రహ వాక్యాలకు సమాసపదం రాయండి. సమాసం పేరు రాయండి.

- అ) మానవుని యొక్కనాగరికత = _____, _____
- ఆ) సాధ్యం కానిది = _____, _____
- ఇ) రక్తమును, మాంసమును = _____, _____
- ఈ) నేలలోని బొగ్గు = _____, _____
- ఉ) ముండైన పూటలు = _____, _____

ఉత్సవాలు

- * కింది వాక్యం చదువండి.

‘ఈ మేఘులు గున్నావినుగులా! అన్నట్టు ఉన్నాయి.’

దేన్ని దేనితో పోల్చారు?

పై వాక్యంలో కనిపిస్తున్న పోలిక ఉపాయించి చెప్పబడింది. పై వాక్యంలో

ఉపమేయం : మేఘులు

ఉపమానం : గున్న ఏనుగులు

అంటే మేఘాలను ఏనుగు పిల్లలవలె ఊహిస్తున్నామన్నమాట -

దీనిని బట్టి పోలికను ఊహించి చెబితే అది ‘ఉత్సవం’ అలంకారం.

3. కింది వాక్యాల్లో దేనిని దేనిగా ఊహించి చెప్పారో రాయండి.

- అ) మండే ఎండ నిష్పులకొలిమా! అన్నట్లు ఉన్నది.
అ) ఆకాశంలోని సక్కత్రాలు కొలనులోని పువ్వులా! అన్నట్లు ఉన్నాయి.

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్టు పని

- ◆ మీ ప్రాంతంలోని కార్బూకులను / క్రామికులను కలిసి, పనిలో వారు పొందిన అనుభవాలను, అనుభూతులను తెలుసుకొని, ఆ విపరాలను నివేదిక రూపంలో రాసి తరగతిలో ప్రదర్శించండి.

నేనివి చేయగలనా?

1. సింగరేణి కార్బూకుల జీవితం గురించి చెప్పగలను. అవును / కాదు
2. అపరిచిత గద్యం చదివి ప్రశ్నలు తయారుచేయగలను. అవును / కాదు
3. సింగరేణి కార్బూకులు తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తల గురించి పోస్టర్ తయారుచేయగలను. అవును / కాదు
4. సింగరేణితో సమాజానికి ఉన్న సంబంధాన్ని సాంతమాటల్లో రాయగలను. అవును / కాదు

స్థోత్రమ్

పనిచేయడం అలవాత్తితే ఆ తరువాత

అది లేకుండా ఉండడం

కష్టమువుతుంది... ఈ ప్రపంచంలో ప్రతి
విషయం పనిమీదే ఆధారపడి ఉంటుంది.

కాపుజిడ్డ

- గంగుల శాయిరెడ్డి

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

తొలిజల్లువ్చ్చింది
తొలకరించింది
పదవోయి రైతను
పాటుచేయంగ!

హలమే మన సౌభాగ్య
బలమనుచు చాటి
పొలము దున్నాలోయి
పొలికేక బెట్టి!
బలము నీవే జాతి
కలిమి నీవేరా!
పాతరల బంగారు
పంట నింపుమురా!!

ప్రశ్నలు:

1. తొలివానకురిసే కాలాన్ని ఏమంటారు?
2. ఈ గేయం ఎవరి గురించి చెప్పతుంది?
3. గేయానికి బొమ్మకి మధ్యగల సంబంధం ఏమిటి?
4. బంగారు పంటలను పండించే రైతుల గురించి మీకేం తెలుసు?

పారం ఉద్దేశం

ఈ ప్రాణీకైనా బతకటూనికి ఆహారం అవసరం. ఆ అవసరాన్ని తీర్చేది వ్యవసాయం. వ్యవసాయం చేసేవారు రైతులు. వారిని కష్టాలు నిత్యం వెంటాడుతుంటాయి. ఏడాదిలోని మూడుకాలాల్లో ఎప్పటి పనులు ఆప్చుడే కాచుకొని ఉండి, రైతులను తీరికగా ఉండనీయవు. ఆరుగాలం కష్టంచి పనిచేసినా హాయిగా బతకలేరు. దినదినగండం, అమాయకత్వం, అహింసాతత్వం రూపుకట్టిన రైతుల కడగంఢను వివరించడం, శ్రామికజీవనం పట్ల గౌరవాన్ని పెంపొందించడమే ఈ పార్శ్వభాగ ఉద్దేశం.

పార్యభాగ వివరాలు

ఈ పాఠం ‘కావ్య’ ప్రక్రియకు చెందినది. వర్షనతో కూడినది కావ్యం.

ప్రస్తుత పాఠాంశం గంగులశాయిరెడ్డి రచించిన ‘కాపుబిడ్డ’ కావ్యంలోని ‘కర్మక ప్రశంస’ అనే భాగంలోనిది. తైతు జీవన విధానం, జీవకార్యాలు, త్వాగబుద్ధి, విరామం ఎరుగని శ్రమ ఇందులో వస్తించబడ్డాయి.

కవి పరిచయం

08-06-1890

04-09-1975

ఈ పాఠాంశాన్ని రాసినకవి గంగుల శాయిరెడ్డి. జనగామ జిల్లాలోని ‘జీడికల్లు’ గ్రామం వీరి జన్మస్థలం.

శాయిరెడ్డి రచనల్లో ‘కాపుబిడ్డ’ కావ్యంతో పాటు ‘తెలుగుపలుకు’, ‘వర్షయోగము’, ‘ముద్యపొననిరోధము’ అనేవి ముద్రితాలు. ఇంకా గణిత రహస్యము, ఆరోగ్యరహస్యం అనే అముద్రిత రచనలు కూడా ఉన్నాయి. తైతి సరళంగా, సులభంగా గ్రహించ గలిగినది. సహజకవిగా పేరు పొందిన ‘పోతన’ పట్ల ఆరాధనాభావం గల శాయిరెడ్డి, ఆయననే ఆదర్శంగా తీసుకొని అటు హలంతో, ఇటు కలంతో సమానంగా కృషి సాగించాడు.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పాఠం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పాఠంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ❖ పాఠం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ❖ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

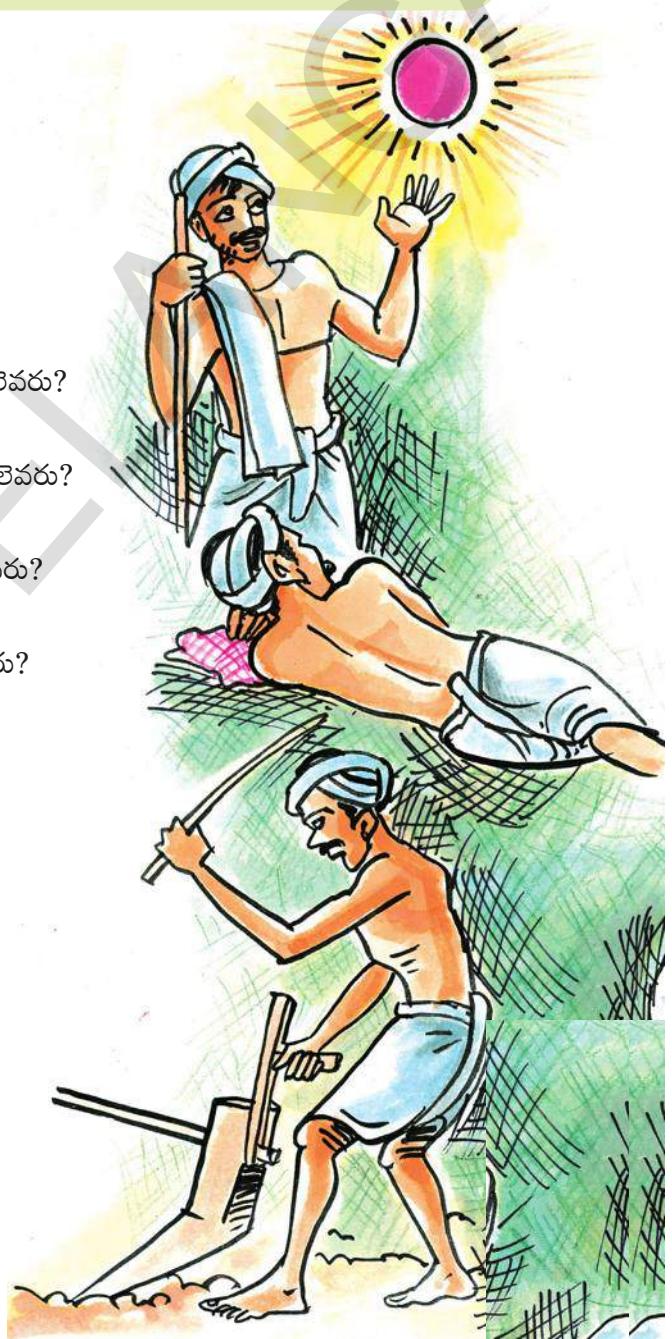
ప్రవేశిక

భారతదేశం పూర్వం నుండి వ్యవసాయ ప్రధాన దేశం. గ్రామాలు పూర్వం కన్నా నేడు ఎంతో కొంత ఆధునికమైనవి. అయినా గ్రామాల్లో వ్యవసాయమే ప్రధాన వ్యతీగా కొనసాగుతున్నది. స్వయంగా హాలికదే హాలికుల బాధలను ఏకరువు పెడితే ఆ ఆర్థరు ఎంతటి వారికైనా వృదయాన్ని కదిలిస్తుంది కదా! సత్కష్టుల హాలికులైన నేమి' అని చెప్పిన పోతన వాక్యానికి ఆధునిక కాలంలో ఒక ఉదాహరణ శాయిరెణ్ణి. ఇక ఆ రైతుకవి రచనలోనికి ప్రవేశించాం.

I

1. సీ. మండువేసవియెండ మంటలోఁగ్రాగుచు
బూనిన పనిసేయు మౌనులెవరు?
వానలో నానుచు వణకుచు హలమూని
చలియందు దున్నెడి సాధులెవరు?
ఱాళ్ళలో నడవిలో రాతిరింబవలును
తడబాటు లేనట్టి తపసులెవరు?
తలక్రింద చేయిడి గులకశిలల పైన
వెత లేక నారిగిన వేత్తలెవరు?
- గ. కష్ట సుఖముల నొకరీతి గడువువారు
శత్రువిమ్ముల సమముగా పైచువారు
సైరికులుద్వు నంతటి శాంతులెవరు?
కాన చేమోడ్చి వారి నే గౌరవింతు.
2. సీ. కార్చిచ్చలోబడి కంటకమ్ముల ట్రోక్కి
వడగండ్ల దెబ్బల వడుదువీవు
పెనుగాలి చే దుమ్ము కనులందుఁబడుచుండ
సులుము మెఱుములలో నుండువీవు
మంచుపైఁబడుచుండ మాపుళీతంబులో
పచ్చికనేలపై పండుదీవు
కటికచీకటి గప్పి యెటుదారిగానక
నాకలి డప్పిచే నడలు దీవు

గీ. ఇన్నియిడుముల గుడిచి నీ విల్లుజేర
నాలుపిల్లలు కూటికై యంగలార్చు
చలనమింతైన లేని యో సంయమీంద్ర
కర్కా! నిన్ను చేమోడ్చి గౌరవింతు.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

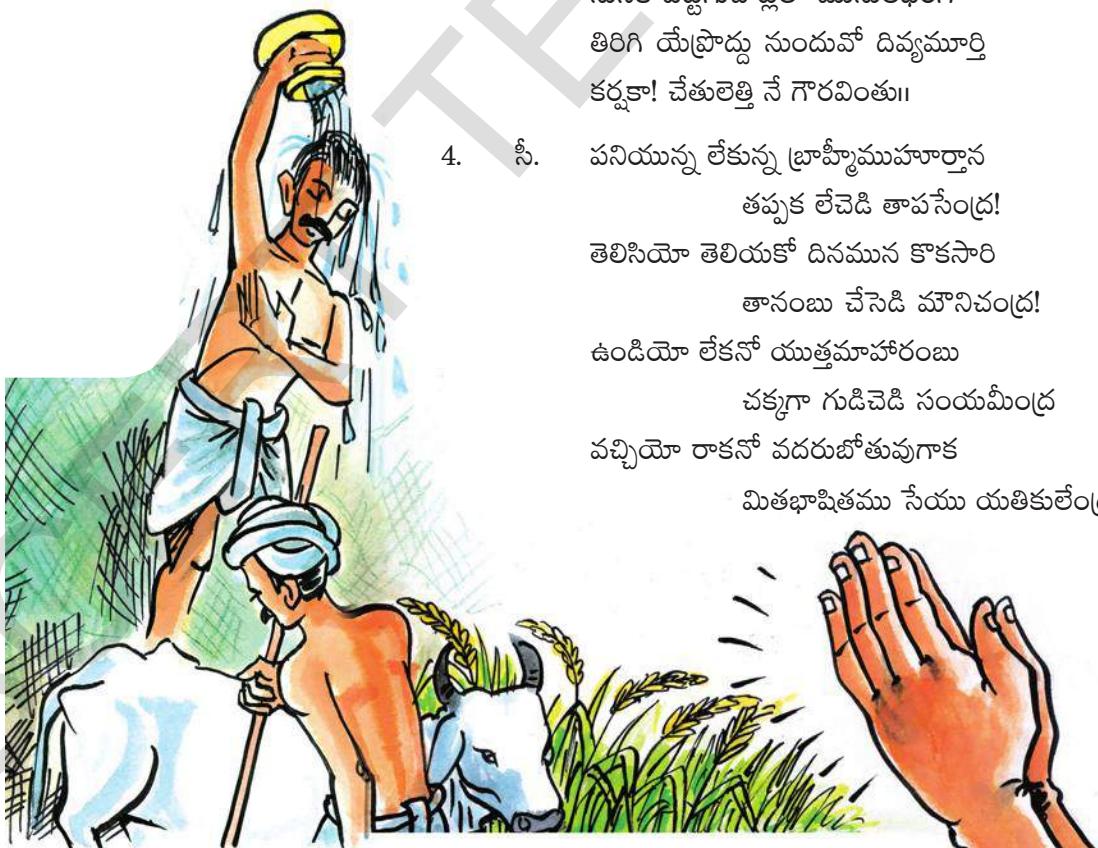
- ♦ రైతులవలె, ఇతర వృత్తులవారు పదే బాధలను తెల్పండి.
- ♦ మూడు కాలాల్లో రైతులు చేపట్టే పనులేవి?
- ♦ పేదరైతు కష్టాలు ఎట్లాంటివి?

II

3. సీ. ఎండల వేడికి నెత్తుమేడలు లేక
చెట్టుల నీడకుం జేరినావు
కొలది చినుకులకే కొంపంత తడియగా
పొదరిండ్ల బురదలో మెదలినావు
గడగడ వడకుచు గడ్డివాముల దూఱి
చలికాలమెట్టులో జరిపినావు
పుట్టులొల్లుల మిట్ట బట్టిమాపటివేళ
గాధాంధకారము గడపినావు

గీ. సర్పవృశ్చిక వ్యాప్తుడి జంతువులకు
నునికి పట్టగుచోట్లలో మునులభంగి
తిరిగి యేపొద్దు నుందువో దివ్యమూర్తి
కర్కా! చేతులెత్తి నే గౌరవింతు॥

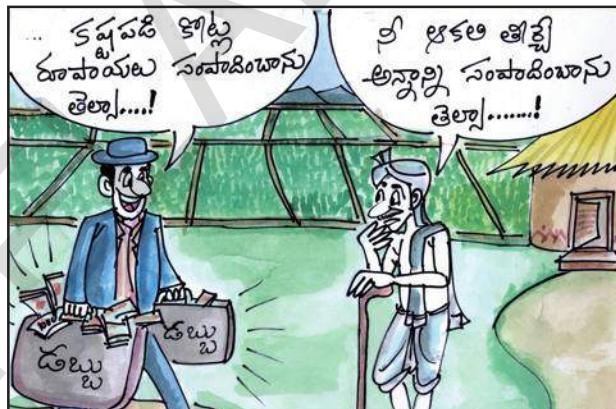
4. సీ. పనియున్న లేకున్న బ్రాహ్మణముహర్షాన
తప్పక లేచెడి తాపసేంద్ర!
తెలిసియో తెలియకో దినమున కొకసారి
తానంబు చేసెడి మౌనిచంద్ర!
ఉండియో లేకనో యుత్తమాహంబు
చక్కగా గుడిచెడి సంయమీంద్ర
వచ్చియో రాకనో వదరుబోతువుగాక
మితభాషితము సేయు యతికులేంద్ర.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ సద్వర్తనకు దోహదం చేసే గుణాలు ఏవి?
- ◆ రైతుకు భగవంతుడు ఇంద్రపదవిని ఇస్తున్నాడని ఎట్లా చెప్పారు?
- ◆ రైతుకు, మునికి గల పోలికలు ఏమిటి?

- గ. కుటీలనటనము గర్వము కొంటెతనము
వన్నెచిన్నెలు లేని సద్వర్తనుడవు
ఈగియందనురాగివో యోగిచంద్ర!
కర్కకా! చేతులెత్తి నే గౌరవింతు.
5. సీ. పచ్చజొన్నగటక పరమాన్నమును గాగ
చల్లనీరే సుధాసారమగును
వదుకుడుపులు జరి పట్టబట్టలు గాగ
కంబళే వజ్రంపు కవచమగును
వలపలి చేకట్ట వజ్రాయుధముగాగ
పరిజనమే నీకు పశువులగును
అందవోపైరులే నందనములగాగ
నేప్రాద్మపంటనిక్కేషమగును.
- గ. ఇచ్చుచుండును నీశ్వరుండింద్ర పదవి
వచ్చుచుండును ప్రకృతి బల్వలపు చేత
దాని జూడవు కన్నెత్తి తాపనేంద్ర!
కర్కకా! నిన్నుకేలెత్తి గౌరవింతు.

తాత్పర్యాలు

1. మంటలు మందే ఎండకాలపు ఎండలలో మగ్గిపోతూ కూడా చేపట్టిన పని కొనసాగించే బుములెవరు? వానలో నానుతు చలిలో వఱకుతు నేలను దున్నే సాధువు లెవరు? రాత్రనక, పగలనక, రాతి నేలల్లో, అడవుల్లో తడబడకుండ తిరిగి తాపసులెవరు? ఎన్ని బాధలున్న లెక్కచేయక, గులకరాతి నేలమీదనే తలకింద చేయి పెట్టుకొని విత్రమించే విజ్ఞాలెవరు? కష్టసుఖాలను ఒకే విధంగా, శత్రు, మిత్రులను ఒకే మాదిరిగా సహించే శాంత స్వభావులెవరు? రైతులుగాక! అందుకే చేతులు జోడించి వారికి మొక్కి గౌరవిస్తాను.
2. ఓ కర్కకుడా! మిక్కిలి వేడిమిని సహించి, ముండ్డలీద నడిచి, వడగండ్డవాన పాలవుతావు. గాలి దుమ్ములు కమ్మినా, ఉరుములు మెరుపులతో ఉన్నా చలించవ. మంచుకురినే రాతి వేళల్లో, చలిలో, పచ్చిక నేలమీదనే నిద్రపోతావు. ఎటూ దారి కానరాని కటీకచీకటి రాత్రులలో అప్పుడప్పుడు ఆకలిదప్పికలతోనే కాలం గడపవలసి వస్తుంది. ఇన్ని కష్టాలను భరించి నీవు ఇంచికి చేరినప్పుడు భార్య, పిల్లలు ఆకలితో అన్నానికి అంగలార్ఘగా యతీశ్వరుని వలె ఏ మాత్రమూ చలనం లేకుండా ఉండే నీకు చేతులు జోడించి నేను నమస్కరిస్తాను.

3. ఓ రైతన్నా! ఎత్తైన మేడలు లేని నీవు ఎండ వేడిమి నుండి కాపాడుకోవటానికి చెట్టు నీడకు చేరావు. కొద్దిపాటి వానకే కురిసే నీ ఇంటిని వదిలి బురదనిండిన గుబురుల్లోనే తలదాచుకుంటావు. చలిబారి నుండి తప్పించుకోవటానికి గడ్డివాములను ఆశ్రయిస్తావు. పనిమీదపడి కటికచీకటి రాత్రులందు కూడ పుట్టలు, మిట్టలపై సంచరిస్తుంటావు. పాములు, తేళ్ళు, పులుల వంటి క్రూర జంతువులకు నిలయమైన తాపులలో మునులవలె ఎల్లవేళలా తిరుగాడే నీవు దివ్యమూర్తివే. అట్లాంటి నీకు నేను చేతులెత్తి నమస్కరిస్తున్నాను.
4. హాలికుడా! పని ఉన్నా, లేకున్నా నియమంగా తెల్లవారు జామున లేచే నీవు గొప్ప తాపసివే. తెలిసో తెలియకనో రోజుకొక్క సారైనా స్నానమాచరించే నీవు మునిటేష్టునివే. ఉండో, లేకనో ఎల్లప్పుడూ సాత్మీకాపోరమే గ్రహించే నీవు బుపీశ్వరునివే. తెలిసి తెలియనితనంవల్ల తక్కువగా మాట్లాడే స్వభావం గల నీవు యతిరాజువే. కుటిల ప్రవర్తన, గర్వం, కొంటెపనులు, ఆడంబరాలు లేని మంచి నడవడి నీది. నీవాక యోగివి. టేష్టుడవు. దాన గుణంపై మక్కువ గలవాడవు. ఇన్ని సుగుణాలున్న నీకు నా వందనాలు.
5. ఓ కృషీవలుడా! నీకు పచ్చజొన్న గట్టే పరమాన్నం. పలుచని చల్లనే అమృతం. చేతితో వడకిన నూలు బట్టలే పట్టు వప్పొలు. కప్పుకునే గొంగడే నీకు చెక్కుచెదరని కవచం. కుడి చేతిలోని ముల్లుగ్ర నీకు వజ్రాయుధం. పశుసంపదే నీకు పరివారం. నీవు పెంపు చేసిన పంటచేసులే నందనవనాలు. పండించే పంటనే నిధి నిక్షేపాలు. ఓ మునిటేష్టో! ఈ విధంగా భగవంతుడు నీకు ఇంద్ర పదవిని ఇస్తున్నాడు. ప్రకృతి కాంతయే నిన్న వలచి వచ్చినా ఆమెను నువ్వు కన్నెత్తైనా చూడక నీ వృత్తినే ఏన్నగా భావిస్తావు. అందుకే నీకు చేతులెత్తి నమస్కరిస్తాను.

ఇవి చేయండి

I. విని, అర్థంచేసుకొని, ఆలోచించి మాట్లాడడం

- రైతే దేశానికి వెన్నెముకు అంటారు కదా! నేడు రైతుల పరిస్థితి ఎట్లా ఉన్నది? వర్షించండి.
- రైతు యొక్క జీవనవిధానం గురించి, కవికి ఉన్న అభిప్రాయం గురించి మాట్లాడండి.

II. ధారాళంగా చదువడం - అర్థం చేసుకొని ప్రతిస్పందించడం

- కింది పద్యమును చదువండి. పద్యభావానికి చెందిన భాశీలను పూరించండి.

‘కష్టసుఖముల నొకరితి గడువువారు
శత్రువిత్రుల సమముగా పైచువారు
పైరికులు దప్ప నంతటి శాంతులెవరు?
కాన చేమోడ్చి వారి నే గౌరవింతు.

భావం : సైరికులు అనగా _____ వారు _____ లను మిత్రులను
 _____ సహిస్తారు. వారి _____ స్వభావం వల్లనే వారిని నేను
 చేతులు జోడించి గౌరవిసాను.

2. කිංදි පදාශ්‍යානී ඡධිව දානිකිංද ස්ථුත්‍රුලකු සරියුත් සමාජානානී ගුරුත්වයි.

“ఎండకాలము గుడిసెల నెగరజిమ్ము
తొలకరించిన వర్షము తొట్టుపరువ
ముసురుపెట్టగా రొంపిలో మూల్చిచున్న
కరకా! నీదు పట్టెను గాంతురెవరు.”

III.

స్వియరచన

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.
 - ఆ) ‘ఇంద్రవదని కన్నా రైతు జన్మ గొప్పది’ ఎందుకు?
 - అ) ‘జై జవాన్! జై కిసాన్!!’ అంటారు కదా! రైతుకు, సైనికునికి గల పోలికలు ఏమిటి?
 - ఇ) రైతులకు గల ఐదు సమస్యలను రాయండి.
 - ఈ) రైతు ప్రకృతితోని మమైకమై ఉంటాడు’ దీనిని సమర్థించండి.
 2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.
 - ఆ) ‘గైతు పంటలోపంగా ఉంటే పశుజం ఖారూంటాంది’ పశుగిరుగా రాయండి

IV.

స్వాజనాత్మకత / ప్రశంస

1. కింది వానిలో ఒకదానికి జవాబును సృజనాత్మకంగా రాయండి.

అ) పారం ఆధారంగా టైప్ ఆత్మకథను రాయండి.
(లేదా)

V.

పదజాల వినియోగం

1. కింది పదాలతో సాంతవాక్యాలు రాయండి.

అ) హలం : _____

అ) సైరికులు : _____

2. కింది పట్టికలోని ప్రకృతి వికృతులను గుర్తించి జతగా రాయండి.

రాత్రి	గరువము	బ్రహ్మ	పసరము, పసువు	చిచ్చు	చందురుడు
పశువు	చంద్రుడు	శుచి	గర్వము	రాతిరి	బొమ్ము

3. కింది వాక్యాలలోని ఒకే అర్థం గల మాటలను గుర్తించి రాయండి.

అ) మౌనంగా ఉన్నంతమాత్రాన మునికాలేదు. తాపసికి దీక్ష ఎక్కువ.

(_____ ; _____)

అ) వానరులు రాళ్ళు తీసుకొని రాగా, ఆ శిలలతో నలుడు సముద్రంపై వారధిని నిర్మించాడు.

(_____ ; _____)

ఇ) మాపువేళ పక్కలు గూటికి చేరుతాయి. అట్టే సాయంకాలం ఆవులమందలు ఇళ్ళకు చేరుతాయి.

(_____ ; _____)

VI.

భాషను గురించి తెలుసుకుండాం

1. కింది పదాలను విడదీసి సంధి పేరు రాయండి.

అ) తాపసేంద్ర = _____ + _____ = _____

అ) పరమాన్నము = _____ + _____ = _____

ఇ) కేలెత్తి = _____ + _____ = _____

ఈ) గాఢాంధకారము = _____ + _____ = _____

ఉ) కొంపంత = _____ + _____ = _____

2. కింది వాక్యాలలోని అలంకారాన్ని గుర్తించండి. దానిని గురించి వివరించండి.

అ) రైతు మునివలె తెల్లవారు జామునే లేస్తాడు.

అ) వంగిన చెట్టు కొమ్మ, గొడుగు పట్టినట్లుందా! అన్నట్లు ఉన్నది.

ఇ) అక్కడ లేక ఇక్కడ లేక మరెక్కడ ఉన్నట్లు?

ఉత్సవమాల

* ఖండస్తులో గణవిభజన తెలుసుకున్నారు కదా! ఇప్పుడు గణాల ఆధారంగా పద్య లక్షణాలను తెలుసుకుండాం.

భ ర న భ భ ర వ
 ప్ర | | ప్ర ప్ర | | న | భ | భ | ప్ర | | ప్ర | | ప్ర | | వ
 లైక్కు | రానికో | రికల | రీతుల | లోబది | మానవుం | డిటుల్

భ ర న భ భ ర వ
 యుక్కిరి | బికిర్రై | తిరుగు | చుండును | గానివి | శిష్టమూ | రముల్

- ◆ పై పాదాల్లో భ, ర, న, భ, భ, ర, వ అనే గణాలున్నాయి.
- ◆ మొదటి అక్షరానికి లై (ఎ) - రీ (శ), యు (ఉ) - చుం (ఊ); 10వ అక్షరాలకు యతి చెల్లింది.
- ◆ పై పాదాలలో ప్రాసగా కృ-క్షి- అనే హల్లు వచ్చింది.
- ◆ పై పాదాల్లో 20 అక్షరాలున్నాయి.
- ◆ పై పద్య పాదాలు ‘ఉత్సవమాల’ వృత్త పద్యానివి.
- ◆ నాలుగు పాదాల్లో ఒకే రకమైన గణాలు ఒకే వరుసలో ఉండే పద్యాన్ని ‘వృత్త పద్యం’ అంటారు.
- ◆ పద్య పాదాల్లో మొదటి అక్షరాన్ని ‘యతి’ అంటారు. ఈ యతి అక్షరానికి అదే అక్షరంగానీ, వర్ణమైత్రి కలిగిన మరో అక్షరంగానీ అదే పాదంలో నియమిత స్థానంలో రావడాన్ని ‘యతి నియమం’ అంటారు.
- ◆ పద్య పాదాలలో రెండవ అక్షరానికి ‘ప్రాస’ అని పేరు. పద్యపాదాల్లో రెండో అక్షరంగా ఒకే హల్లు రావడాన్ని ‘ప్రాస నియమం’ అంటారు.

పై ఉదాహరణ ననుసరించి ‘ఉత్సవమాల’ పద్య లక్షణాలను ఈ విధంగా పేర్కొనువచ్చు.

ఉత్సవమాల

- 1) ఇది వృత్త పద్యం.
- 2) పద్యంలో నాలుగు పాదాలుంటాయి.
- 3) ప్రతి పాదంలో వరుసగా భ-ర-న-భ-భ-ర-వ అనే గణాలు వస్తాయి.
- 4) ప్రతి పాదంలో 10వ అక్షరం యతి స్థానం.
- 5) ప్రాస నియమం వుంటుంది.
- 6) ప్రతి పాదంలోను 20 అక్షరాలుంటాయి.

చంపకమాల

* ఈ కింది పద్య పాదాలను పరిశీలించండి.

న జ భ జ జ జ ర
 న | | ప | | ప | | ప | | జ | | జ | | జ | | ర | |
 అనిన ననుగ్ర హించితి మహోవి హాగోత్త మయంచు సంతసం

న జ భ జ జ జ ర
 న | | జ | | ప | | ప | | జ | | జ | | జ | | ర | |
 బునశి బిత్తే క్ష ఱంబయ సిప్పుత్రి కనాత్త శరీర కర్తనం

పై పద్యపాదాలలోని గణాలను పరిశీలిస్తే

ప్రతి పాదంలోను న-జ-భ-జ-జ-జ-ర అనే గణాలు ఉన్నాయని తెలుస్తున్నది. ఇట్లూ ప్రతి పాదంలోను పై గణాలు రావడం చంపకమాల పద్యలక్షణం. పై పద్యపాదాల్లో ‘ఆ’కు ‘అ’తో, ‘ఔ’కు ‘పు’తో యతిమైత్రి చెల్లింది. ప్రాసగా ని-న అనే హల్లులు ఉన్నవి. పై పాదాల్లో 21 అక్షరాలున్నాయి.

చంపకమూల

- 1) ఇది వృత్తపద్యం.
 - 2) పద్యంలో నాలుగుపాదాలుంటాయి.
 - 3) ప్రతి పాదంలో వరుసగా న-జ-భ-జ-జ-జ-ర అనే గణాలు వస్తాయి.
 - 4) ప్రతి పాదంలో 11వ అక్షరం యతిస్థానం.
 - 5) ప్రాస నియమం వుంటుంది.
 - 6) ప్రతి పాదంలోను 21 అక్షరాలుంటాయి.
3. కింది పద్యపాదాలకు గణ విభజన చేసి ఏ పద్యపాదాలో గుర్తించి రాయండి.
- అ) తనకు ఫలంబులేదని యొదం దలపోయడు కీర్తిగోరు నా
 - అ) ఆకలి దహ్నులన్ వనట నందిన వారికి పట్టెడన్నమో

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్టు పని

- ◆ ప్రసార మాధ్యమాల్లో (టి.వి./రేడియో) వచ్చే వ్యవసాయ సంబంధిత కార్యక్రమాలను చూడండి. వాటి విపరాలను, వాటిప్లల రైతులకు కలిగే ప్రయోజనాలను గుర్తించి నివేదిక రాయండి.

నేనివి చేయగలనా?

1. రైతుల స్థితిని గురించి సొంతమాటల్లో చెప్పగలను.	అవును / కాదు
2. అపరిచితపద్యం చదివి అర్థం చేసుకొని జవాబులు గుర్తించగలను.	అవును / కాదు
3. రైతులు సంతోషంగ ఉంటే సమాజం బాగుంటుందని సమర్థిస్తూ సొంతమాటల్లో రాయగలను.	అవును / కాదు
4. రైతు ఆత్మకథను రాయగలను.	అవును / కాదు

మూర్కి

“శ్రవ్యక జీవన సొందర్యానికి...
సమానమైనది లేనేలేదు”.

మాట్లాడే నాగఱ

- మశయాళ మూలం: పొన్కన్నం వర్ణయ్, అసువాదం: ఎన్. వేణుగోపాల రావు

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

ఈ విశ్వంలో, ఈ భూమండలంలో, ఈ జీవనచక్రంలో మనకెంత ప్రాధాన్యముందో ఓ చీమకు, ఓ దోషుకు, ఓ ఈగకు, ఓ బూగకు, ఓ తేనెటీగకు, ఓ గద్దకు చివరకు ఓ నత్కూ, ఓ పీతకూ కూడ కాస్త అటు ఇటుగా అంతే ప్రాధాన్యం ఉందని తేలిపోయింది. సమస్యేమిటంటే ఉన్నత జీవులం కావటంతో మనకు తెలివి ఎక్కువునుకుంటాం. కానీ ఆ తెలివిని మనం వినాశానికి ఉపయోగిస్తున్నామనుకోం. నాటి వేటకాలం నుంచీ నేటి పారిశ్రామిక యుగం వరకూ మనం ఇతర జీవులనూ ఈ ప్రకృతిలోని జీవవైవిధ్యాన్ని, కాపాడుకోలేకపోతున్నాం. ఫలితం - ఇప్పుడు ఈ భూమీద మన ఆస్తిత్వమే అయ్యామయంలో పడింది.

ప్రశ్నలు:

1. ఔ పేరా దేన్ని గురించి తెలుపుతున్నది?
2. తెలివిమీరిన మానవులు ఏం చేస్తున్నారు?
3. ఏటి ఫలితాలు ఎలా ఉన్నాయి?
4. జీవవైవిధ్యాన్ని కాపాడటానికి మనం ఏం చేయాలి?

పారం ఉద్దేశం

ప్రాణులకు - ముఖ్యంగా పెంపుడు జంతువులకూ సంవేదనలుంటాయనీ, మనం చూపే ప్రేమ, ఆప్యాయతలకు అవి స్పుందిస్తాయనీ చెప్పుం తద్వారా జీవకారుణ్య ధృష్టిని పెంపొందింపజేయటం ఈ పారం ఉద్దేశం.

పార్వత్తాగ వివరాలు

ఒక భాషలో ఉన్న విషయాన్ని వేరొక భాషలోకి మార్చి రాసినట్టితే దాన్ని అనువాదం (Translation) అంటారు. తెలుగు సాహిత్యంలో దీనిని ‘అనువాద ప్రక్రియ’గా పేర్కొనటం జరుగుతున్నది.

సాహిత్య అకాడమీ వారు ముద్రించిన ‘భారతీయ సాహిత్యం - సమకాలీన కథానికలు’ అనే గ్రంథంలోని మలయాళభాషలోని అనువాదకథ ప్రస్తుత పాశ్చాంశం. మలయాళభాషలో పొన్కన్నం వర్ణయ్ రాసిన కథను తెలుగులోకి ఎన్. వేంగోపాలరావు అనువాదం చేశాడు.

రచయిత పరిచయం

(1910-2004)

పొన్కన్నం వర్ణయ్ మలయాళ అభ్యుదయ రచయితలలో ప్రముఖుడు. వర్ణయ్ బాల్యం పొన్కన్నంలో గడిచింది.

ఉపాధ్యాయుడిగా జీవితాన్ని (ప్రారంభించిన వర్ణయ్ ‘తిరుముల్కు’ (1939) అనే కథానికా సంకలనంతో రచయితగా పరిచయమయ్యాడు. 24 కథానిక సంపుటాలు, 16 నాటకాలు, 2 కవితా సంపుటాలు, ఒక వ్యాస సంకలనం, ఆత్మకథ మొదలయినవి ఇతని కలం నుండి వెలువడ్డాయి.

మానవసంబంధాలు, మనిషికి ప్రకృతితో ఉన్న అనుబంధం వర్ణయ్ రచనలలోని ప్రధానాంశాలు. ఈయన గోప్య మానవతావాది.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఉపాయించండి.
- ❖ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గేత గేయండి.
- ❖ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకోండి.

ప్రవేశిక

ఈ సృష్టిలోని ప్రతి ప్రాణిలో ప్రేమ, ఆప్యాయతలు ఉంటాయి. మానవ సమాజంలో తన కుటుంబంతో ఎంతో మహైకమై సహజీవనం చేస్తున్న మూగజీవులను అనుకోని పరిస్థితులలో దూరం చేసుకొని, తిరిగి ఎప్పుడో కలుసుకున్నప్పుడు మనస్సు ఎంతగా స్పందిస్తుందో ‘బిసెఫ్ - కన్నన్’ ద్వారా తెలుస్తుంది. ఇంతకూ బిసెఫ్ ఎవరు? కన్నన్ను ఏ విధంగా చూసుకునేవాడు అనే విషయాన్ని ఈ పారం ద్వారా తెలుసుకుందాం.

I

ఎద్దు సంగతి వచ్చేసరికి బిసెఫ్ అన్ని మరిచిపోతాడు. వేరే రైతులు అతణ్ణి ‘ఎద్దు పిచ్చేడు’ అని పిలుస్తారు. ఆ ఎద్దు పేరు కన్నన్. దాన్ని చూసి ముచ్చుటపడని రైతు లేదు. బిసెఫ్కు కన్నన్ తోడిదే లోకం. బూడిద రంగులో బలంగా, పొట్టిగా, లావాటి ఒంపు తిరిగి కొమ్ములతో అది బ్రహ్మండమైన ఆకారం గల వృషభరాజు. సుడి తిరిగి బిగువైన చర్చం, పైలికి ఉచికినకళ్ళు. అసలు కన్నన్ నడకలోనే ప్రత్యేకమైన రీవి ఉట్టిపడేది. దున్నేటప్పుడయినా, మరెక్కడయినా బిసెఫ్ మనసులో ఏమన్నదో కన్నన్ తప్పనిసరిగా పసికట్టేది. ఎక్కడయినా సరే, సామానుల గదిలోగాని, పొలంలోగాని ఆ ఎద్దు సరిగ్గా బిసెఫ్ ఏమనుకుంటున్నాడో గుర్తించగలిగేది.

కన్నన్మీద బిసెఫ్ తన చెర్చాకోల నెస్తుడూ ఉపయోగించలేదు. ఊరికే చెర్చాకోల పైకి లేపే వాడంతే. వేరే రైతులలాగ అతనికి గొంతెత్తి తన ఎద్దును తిట్టిపలసిన అవసరమూ ఉండేదిగాడు. స్నేహితుడితో మాట్లాడినట్టే కన్నన్తో కూడా మాట్లాడేవాడు. అక్కడ ఉన్న ఎద్దులన్నిటికి కన్నన్ నాయకత్వం వహించేది. ఒక మడిలో దున్నడం అయిపోయిన తర్వాత, పక్క మడిలోకి వెళ్లాలని కన్నన్కు చెప్పవలసిన అవసరమే లేదు. అటువంటి పనులన్నీ ఎప్పుడు, ఎట్లా చెయ్యాలో కన్నన్కు తెలుసు. కొన్నిసార్లయితే కన్నన్ పక్కమడిలోకి వెళ్లిపోతుంటే, బిసెఫ్ ఒక్కణం విరామం కావాలనేవాడు.

“బియ్ - ఓ క్షణం ఆగు, నన్ను పాన్ వేసుకోనీ. చాలా సేపయింది.”

ఆ మాట వినగానే కన్నన్ నిలిచిపోయేది. పాన్ నమలడం అయిపోగానే బిసెఫ్ “హుం” అనే వాడు. కన్నన్ మళ్ళీ పని మొదలుపెట్టేది. ఒక మడిలోంచి మరో మడిలోకి వెళుతున్నప్పుడు ఆ చిన్న గట్టమీద ఎంత జాగ్రత్తగా అడుగులు వేసేదని! ఆ చిన్న చిన్న గట్టమీద ఎక్కడయినా తన గిట్ట పెట్టేది కాదు. సరిగ్గా చూసి ఒక్క తన్న తంతే గట్టు తెగిపోతాయని దానికి తెలుసు.

చెప్పినదంతా అర్థం చేసుకునే కన్నన్ను కట్టేయినవసరం ఉండేదికాదు. దున్నడం అయిపోగానే మేతకు వదిలేసేవాడు. ఊరికే వదిలేస్తూ “హే - పో కడుపు నింపుకో. అరటిచెట్లు మాత్రం ముట్టుకోకు” అని హాచ్చరించేవాడు బిసెఫ్. కన్నన్ ఎప్పుడూ అరటి చెట్లను గాని, కొబ్బరి మొలకలనుగాని ముట్టుకునేది కాదు. వాటిని ఎంతో శ్రద్ధతో, శ్రమతో నాటారని దానికి తెలుసు. వాటిని నాటినవాళ్ళను కొమ్ములతో పొడవడం కన్న వాటిని తొక్కేయడం ఘోరమని దానికి తెలుసు. దున్నడం అయిపోగానే, కన్నన్ ఒంటిమీద బురదా మట్టి అంతా కడిగేసేవాడు. బిసెఫ్కు ఈ విషయంలో మాత్రం పట్టుదల ఎక్కువ.

“కుడికాలు ఇటువైపు లేపు -ఆఁ! - తలెందుకట్లా ఊపుతున్నావీ? నీ కొమ్ములు నాకు తగిలాయంటే చూసుకో! సరిగ్గా నించో లేపు... కదలకు...” బిసెఫ్ మాట్లాడిన ఈ మాటల్లో ప్రతి ఒక్కటీ కన్నన్కు అర్థమయ్యేది. అయితే ఈ భాష దానికంతగా నచ్చేది కాదు. అసలు కడగడం అంటేనే దానికి అయిష్టం. కాని బిసెఫ్ మీద ఉన్న ప్రేమకొద్దీ ప్రతిసారీ

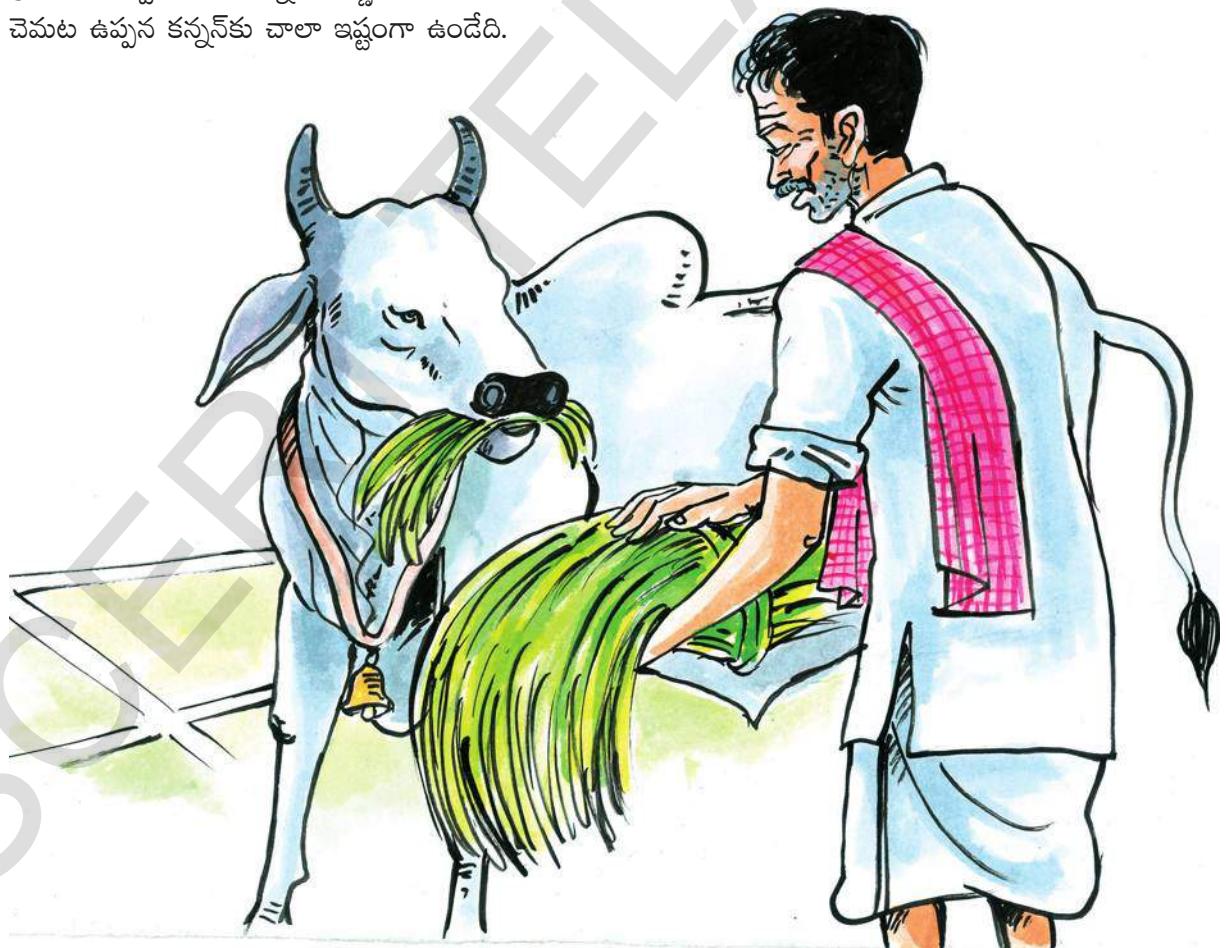
లొంగిపోయేది. హృదయంలోని ప్రేమానురాగాల్ని ఎట్లా వాడుకోవాలో తెలియని రైతులు “ఏ మొండి ఎద్దునైనా తీసుకుపోయి ఒక్కసారి ఓసెఫ్ట్ కు అప్పజెప్పండి. ఒక్కసారి తన చేతులతో తినిపించాడంటే, ఆ పశువు కొత్త రూపమెత్తుతుంది,” అనేవాళ్ళు. ఎద్దులతో ఓసెఫ్ట్ సహజంగా మాట్లాడేవాడు. రోజంతా ఓసెఫ్ట్ తన ఎద్దుకు మేత పోగేస్తునే గడిపేవాడు. పశువుల పట్ల త్రూరత్యాన్ని మానాలని ఉపన్యాసాలు వింటే ఓసెఫ్ట్ కు చిక్కెత్తేది. “పశువుల్ని రళ్ళించాలి, పశువుల్ని రళ్ళించాలి అని ప్రతివాడూ ఉపన్యాసమిచ్చేవాడే. ఏ ఊళ్ళైనా ప్రభుత్వం ఒక వరిపొలాన్నయినా పశువులకోసం వదిలేసిందా? ఏం? గడ్డం తినిపించి రక్కిస్తారా పశువుల్ని?”

కన్ననుకు మేత వేసిన తర్వాతనే ఓసెఫ్ట్ తన ఆకలి తీర్చుకునేవాడు. దొడ్డో పశువులు మేతకు మాడితే, ఆ ఇంటికి అరిష్టం దాపురిస్తుందని ఓసెఫ్ట్ నమ్మకం. అనాసు ఆకులు కన్నన్ నోటికి అందిస్తున్నాడంటే, ముళ్ళీ కత్తిరించి, ఆకులు ముక్కలు చేసి ఇచ్చాడన్నమాటే.

కన్నన్ పొలాల్లో తిరిగి ఇంటివాకిట్లో అడుగు పెట్టగానే, “హోయ్ కన్నన్,” అని కేకేసే వాడు ఓసెఫ్ట్. ఆ గొంతు వినగానే ఎద్దు ఆగిపోయేది. మౌర పైకెత్తి ఓసెఫ్ట్ తన దగ్గరి కొచ్చేవరకూ చూస్తూ నిలబడేది. చేతినిండా గడ్డిపరకలతోనో, కాసిన్ని అరటి తొక్కులతోనో, ఏదో ఒక చిన్న కానుక పట్టుకుపోయేవాడు ఓసెఫ్ట్. కన్నన్ అట్లా చేతుల్లోంచే తినేసేది. ఓసెఫ్ట్ ఎండిపోయిన చెమట ఉపున కన్ననుకు చాలా ఇష్టంగా ఉండేది.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ఓసెఫ్ట్ ను ‘ఎద్దుపిచ్చోడు’ అనడం గురించి మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?
- ◆ విచ్ఛణ అంటే నీకేమర్థమయింది? కన్నన్కి విచ్ఛణ ఉందని మీరెట్లా చెప్పగలరు?
- ◆ సాటి మనుషులతో మన ప్రేమాభిమానాల్ని ఎట్లా వ్యక్తపరచవచ్చు?

II

ఎంత గుంపలోనుంచి అయినా కన్నన్, ఓసెఫ్ గొంతు గుర్తుపెట్టేనేది. మేఘగర్జన విని పురి విష్ణువు నెమలిలా అది అనందించేది. పొలంలో ఓసెఫ్ నాగలి పట్టలని కూడా దానికి పట్టుదలగా ఉండేది. నాగలి ఇంకెవరు పట్టినా అది తన కొంపెతనం చూపెట్టేది. అది అపదానికి మళ్ళీ ఓసెఫ్ జోక్యం చేసుకోవలసి వచ్చేది. “కన్నన్ - పద్మ. మన కుట్టపేకదూ, నీకు తెలీదా ఏం?” అనేవాడు. అట్లా ఓసెఫ్ శాంతి కుదిర్చేవాడు. పొలాల్లో రైతులకు ఒక అలాపన ఉంటుంది. అందులో పదాలూ, వాక్యాలూ ఏమీ ఉండవు. ఓసెఫ్ కూడా ‘హో’ అని గొంతెత్తి అందంగా ఆ ఆలాపన చేసేవాడు. ఒకటి రెండు నిమిషాల పాటు ఆ మాధుర్యం అలా స్పృష్టంగా నిలిచి ఉండేది. ఈ సంగీతం ప్రేమగీతాలలోను, బృందగానాలలోను వినిపించే మధుర స్వరాలకు గ్రామీణ బాణీలా ఉండేది. బహుశా దాన్ని పవిత్రగీతంగానో, పశువుల మంత్రంగానో వర్ణించడం సరిగా ఉంటుందేమో. ఓసెఫ్ ఆ గీతం ఎత్తుకున్నాడంటే, కన్నన్ ఆలసటనూ, బాధనూ, పనినీ కూడా మరచిపోయి సంగీతంలో మునిగిపోయేది.

మెడలోని గంటలు, నేలలోకి దిగుతున్న గిట్టలు ఆ గీతానికి తాళం వేసేవి. ఓ రోజు చిత్రమైన సంగతి జరిగింది. తుండతిల్ కేలన్ కొడుకు పచన్ నాగలి కట్టాడు. సన్నగా కీళ్ళనొప్పి వచ్చి ఓసెఫ్ ఆ రోజు ఇంట్లోనే పదుకున్నాడు. ఓసెఫ్ ఎద్దులు లేకుండా కేలన్ పొలంపని ఆ రోజు పూర్తికాదు. కనుక కన్నన్నను, దాని జత ఎద్దునూ తీసుకుపొమ్మని ఓసెఫ్ చెప్పాడు. మిగతా ఎద్దులతోపాటు ఈ రెండూ కూడా పొలంలో ప్రవేశించాయి. ఆ మడి ఒకసారి దుస్సడం అయిపోయింది. కన్నన్ వెనకసుంచి పచన్ ఆలాపన ప్రారంభించాడు. కాని ప్రపంచంలోకెల్లా సంగీతరహితుడైన ఆ మనిషి ఎందుకు పొడాలనుకున్నాడు? పొడాలనిపించిది, పొడాడు - అంతే. ఆ దారుణమైన సంగీతం మొదలుకాగానే కన్నన్కు అసంతృప్తి కలిగింది. తల వేగంగా అటూ ఇటూ ఊపి తన నిరసన ప్రకటించింది. పచన్కు ఇదేమీ ఎక్కలేదు. తాను బాగా పాపుతున్నానే అనుకుంటున్నాడు. తమ పాట ఎంత ఫోరంగా ఉన్నదో గాయకులు గుర్తించకపోవడం సంగీతంలో సహజమైనదే. కాసేపటికి కన్నన్ తన అసంతృప్తిని స్పృష్టంగానే ప్రకటించింది. ఐనా పచన్ పాట ఆపలేదు. పచన్ స్నేహితులకు ప్రపంచంలోని ఏ రాగమైనా ఒకటే. కన్నన్కు వాళ్ళ తోడ్యాటేమీ దొరకలేదు. పచన్ సంగీతాన్ని అవమానించాడని, కన్నన్ కుడికాలిమీద బలంగా తన్నింది. మూడు రోజులపాటు ఆ సంగీతకారుడు ఇంట్లో ఉండి కావడం పెట్టించుకోవలసి వచ్చింది.

ఓసెఫ్ దగ్గర కన్నన్ పన్నెండేళ్ళపాటు విశ్రాంతి లేకుండా పనిచేసింది. ఈ మధ్య ఎన్నో వసంతాల్లో శిశిరాల్లో పంటలు ఇంటికొచ్చాయి. చెట్లూ, దుబ్బులూ ఎన్నో శీతాకాలాల్ని, ఎంతో మంచునూ చూశాయి. పాలితుల ముందు ప్రభువులు చూపిన అనేక సింహాసనాలూ, రాజదండాలూ కూలిపోయాయి. బ్రహ్మండమైన మార్పులు జరిగిపోతున్నాయి. మనిషిని మనిషి దోషించి చేయడానికి వీలులేని కొత్తరకం పాలన లాంటి సంతోషకరమైన మాటలు వినబడ్డాయి. కాని ఓసెఫ్ తనకెంతో ఇష్టమైన ఎద్దుల్ని అమ్ముయ్యవలసివచ్చింది. అప్పటికే అతను బంగారుబాతు లాంటి వరిపొలాన్ని తాకట్టు పెట్టేశాడు. ఇష్టపూర్వకంగా ఏమీ కాదు. కాని అంతకన్న గత్యంతరం లేదు. అతనికి పెళ్ళిడు దాటుతున్న ఒక ముద్దుల కూతురు ఉంది. పెళ్ళికొడుకు కుటుంబం పైసుకు రికాణ లేనిదే అయినా, మూడువేల రూపాయల కట్టుం అడగడంతో ఓసెఫ్కు గత్యంతరం లేకపోయింది. పొలాన్ని పదిహేనువందల రూపాయలకు తాకట్టు పెట్టేశాడు. కట్టునికి అది సరిపోయింది. పెళ్ళి భర్మలకు ఇంకా డబ్బు కావాల్సివచ్చింది. అందుకని, ఎద్దులంటే ఎంత ప్రేమ ఉన్నా, వాటిని అమ్ముయ్యక తప్పలేదు.

జర్వై సంవత్సరాలపాటు అతను రాత్రింబవళ్ళా కష్టపడి పనిచేశాడు. అతను అందరికి తెలిసిన రైతు. కాని చివరికి ఫలితం ఏమిటి? అతని తల నెరిసిపోయింది. చూపు మందగిస్తోంది. ఒళ్ళంతా ముడతలు పడింది. కీళ్ళ నొప్పులు మొదలుయ్యాయి. పనితో అతని చేతులెట్లూ కాయగాశాయంటే, కత్తికాదు దిగేదికాదు. ఏం చేస్తాడతను మరి? ఐదువేల ఏళ్ళ కిందటి సాధనాలతో పని చేస్తుండేవాడు. నేలలో సారమంతా పోయింది. వెయ్యటానికి ఎరువులేమీ లేవు. తన జీవిత సాధనమూ, మౌక్కసాధనమూ అయిన భూమిని పరిరక్షించమని అతను వరుణదేవతను, మేఘాలను, పర్వతాలను, వాయుదేవతను

ప్రార్థించాడు. ఎళ్ళకొద్ది సాగిన ఆ ప్రార్థనల నిష్పలత్వంనుంచి అతనింకా తేరుకోలేదు. కానీ, దుకాణాలూ పెరిగాయి, దోషింది పద్ధతులూ పెరిగాయి. అతను అవమానపడే విషయాలన్నీ పెరగడం మొదలయింది.

కన్నును అవ్యాప్తప్పుడు ఓసెఫ్ అక్కడలేదు. క్రయపత్రం విషయంలో అతనికి ఒక రూపాయి రుసుము రావాల్సి ఉండింది. కానీ ఎన్ని రూపాయలయినా ఆపలేని కన్నిళ్ళతో అతను అక్కడ్చించి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ ఆవరణ వదిలిపోవాలంటే కన్నునుకు కష్టం కలిగింది. తల పైకెత్తి, తన యజమాని, తన ప్రాణానికి ప్రాణం అక్కడ ఉన్నాడేమోనని చుట్టూ చూసింది. ఎక్కడో ఏదో పొరపాటు జరిగిందనుకుంటున్నట్టుగా ఒకటి రెండు సార్లు ఆగిపోయింది. ఆ సమయానికి దక్కించి వేపు పనసచెట్టు కింద నిలబడి ఓసెఫ్ మౌనంగా కన్నిళ్ళు తుడుచుకుంటున్నాడు.

ప్రేమకు ఎప్పుడూ మాటలూ, ప్రదర్శనలూ అవసరం లేదు. ప్రేమంటే దుఃఖం తెలిసిన రెండు హృదయాల సాన్నిహిత్యమే; అయితే, ఓసెఫ్, కన్నును కన్నా ఒకరికొకరు దగ్గరయినవాళ్ళు మరెవరూ ఉండరు. వాళ్ళు తమ కష్టాల్ని ఒకరికొకరు చెప్పుకోలేదు. అందువల్ల ఆ రెండు హృదయాలూ మరింత ఎక్కువ బాధను అనుభవించాయి.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ సంగీతానికున్న శక్తి ఎట్లాంటిది?
- ◆ ‘ప్రేమంటే దుఃఖం తెలిసిన రెండు హృదయాల సాన్నిహిత్యమే’ - దీనిపై మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?
- ◆ ఓసెఫ్ ఎద్దును అవ్యాప్తప్పుడు మీకేమనిపించింది? ఎందుకు?

III

దీక్షాదినాలు ముగిసిపోయి ఈస్టర్ పండగ వచ్చింది. ఎంత పేదవాళ్ళయినా సరే, క్రైస్తవులకు ఇది ఒక ఆనందోత్సాహం దినం. ఆ రోజున ప్రతి పంటగనిలోంచీ ఘుమఘుమలడుతూ మాంసం వాసనలొస్తాయి. మూకుళ్ళలో అప్పాలు సుయ్యమని చప్పుడు చేస్తూ మత్తెక్కించే వాసనల్ని వెదజల్లుతుంటాయి. వేడి మాంసం కూర, కొబ్బరి ముక్కలు, అట్లు, కొన్ని పశ్చేలు అక్కడ ఉంటాయి. అక్కడ ఎటు చూసినా సంతోషమే. ఈ అద్భుతమైన రోజున ఆనందంలేని ఇళ్ళుండనే ఉండవు. కానీ ఓసెఫ్ దేనికోసమే ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్నాడు. దగ్గర్లో ఎవరో పొలం దున్నతున్నారు. ఆ నాగలివాడి మధురస్వరం ఓసెఫ్కు వినబడుతోంది. ఆ పాట అతనిలోని రైతు హృదయాన్ని దహించివేస్తోంది. దొడ్డో సాతెగూళ్ళు నిండి, ఎత్తుగా నిలబడి ఉన్న నాగలిని చూస్తే అతని హృదయం బాధతో నిట్టురుస్తోంది. మళ్ళీ తనకు జీవితంలో ఎప్పుడైనా కన్నునొంటి ఓ జత ఎద్దులు, ఓ నాలుగైదెకరాల మంచి భూమి వచ్చి ఈ నాగలిని ఉపయోగించగలుగుతాడా? అటువంటి రోజును చూసే అర్పణం తనకుండా అని ఓసెఫ్ నిస్నపోయంగా ఆలోచించాడు.

“ఏమయ్యాయ్మో; ఎంతసేపని అట్లా కూచుంటావ్? జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. కొట్టాయం వెళ్ళవా ఏమిటి? దాన్ని రేపు అత్తారింటికి పంపించవా ఏం?” ముఖావంగా కూచున్న ఓసెఫ్ను భార్య మరియు మందలించింది.

కూతుర్లు మర్చాడే అత్తారింటికి పంపించాలి. ఇంకా పెట్టాల్చిన బట్టలు పెట్టనే లేదు. ఓసెఫ్కు ఇష్టం లేక కాదు గాని చేతిలో డబ్బులు లేవు. మరియు ఇరవై రూపాయల చీటి కడుతోంది. దుర్భరమైన రోజుల్లోకూడా కడుపు కట్టుకుని, ప్రతి మెతుకూ జాగ్రత్తగా చూసుకుంటూ వాళ్ళు ఆ చీటి కడుతున్నారు.

ఓసెఫ్ ఇంక దుకాణానికి వెళ్డామని లేచి నిలబడ్డాడు. “నాన్నా, రవికల గుడ్డ కాస్త మందం ఉండేట్టు చూడు,” అని చెప్పింది కత్తికుట్టి.

“భూమిశిస్తు కట్టలేదు గదూ, అదికూడా కట్టిరా,” అంది మరియు.

ఓసెఫ్ చంకలో గొడుగు పెట్టుకుని, భుజంమీద ఓ తుండు వేసుకుని, బొడ్డో ఓ పాన్ దోపుకుని బయల్దేరాడు.

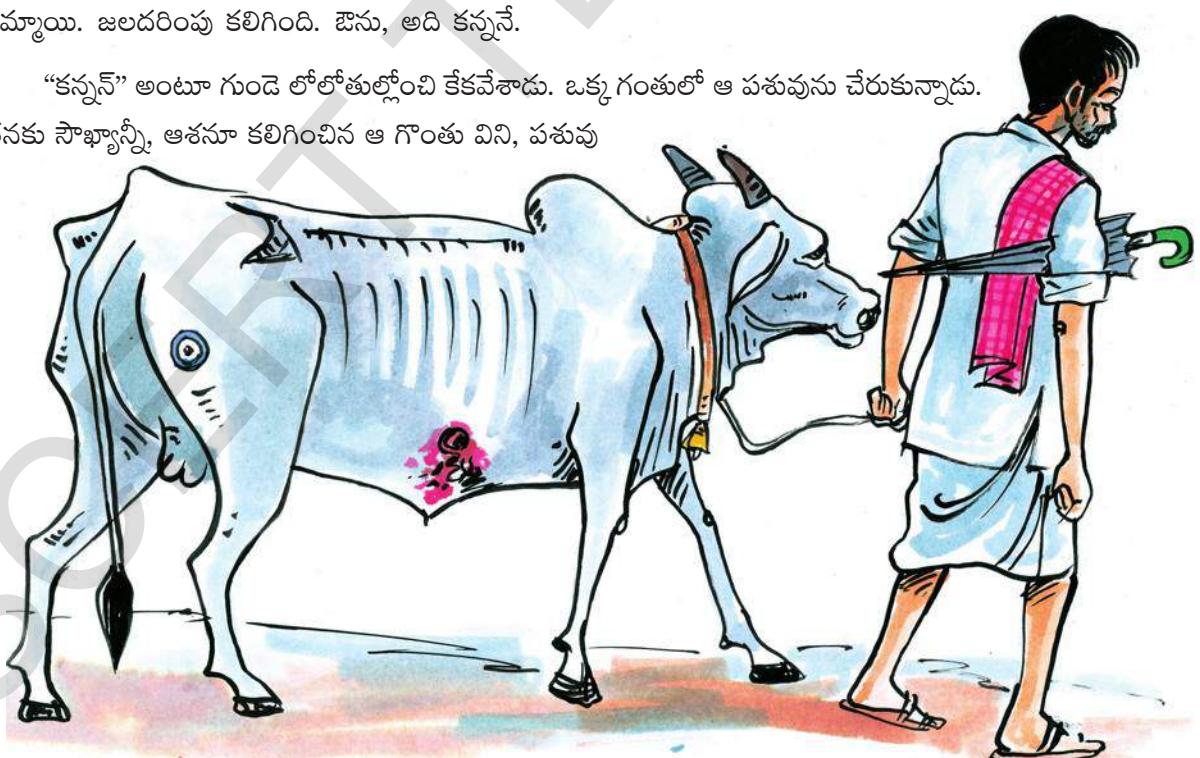

ఈశ్వర్ సందడి, ఆనందోత్సాహాలు కొట్టాయంలో ఏమీ తక్కువలేవు. క్రైస్తవుల దుకాణాలు ఒక్కటి కూడా తీసిలేవు. కానీ బట్టల దుకాణాలు చాలానే ఉన్నాయి. ఓసెఫ్ ఒకటి రెండు దుకాణాలలోకి వెళ్లి రకరకాల బట్టల ధరలు, నాణ్యత కనుక్కున్నాడు.

“అబ్బో – ఎంత ధరో!” బట్టలధర విపరీతంగా ఉన్నదని ఆతని అభిప్రాయం. “విదేశైనా నేనింకో రెండు మూడు దుకాణాల్లో కనుకోవాలి. ఎక్కడ అణా తక్కువకు దొరుకుతుందో ఎవరికి తెలుసు” అనుకున్నాడు. అట్లా దుకాణాలన్నీ తిరిగాడు. అట్లా నడుస్తూ నడుస్తూ మునిసిపల్ భవనం ముందుకు చేరుకున్నాడు. ఆక్కడ, గోడ బైటనే, చాలా ఎద్దల్ని వరసగా నిలచెట్టారు. అవన్నీ ఎంత ఒక్కచిక్కి ఉన్నాయంటే వాటి పక్కటిముకలు లెక్కపెట్టాచ్చు. ఎముకలమీద కప్పిన చర్చం తప్ప మరేమీ లేదు. వాటిలో కొన్ని చివరి రోజుల్లో కొచ్చిన ముసలివద్దులు. కొన్నిటికి తోకలు తెగిపోయాయి. కొన్నిటికి ఏళ్ల తరబడి బట్ట లాగిన గుర్తుగా మెడలు కాయగాసి ఉన్నాయి. కొన్నిటికి కొమ్ములు ఎదుగుదల ఆగిపోయి చాలా రోజులయినట్టున్నాయి. కొన్ని మనిషి భూతదయలేమిని ప్రకటిస్తున్నాయి. ఆ ఎద్దుల్లో అటువంటి సంగతులన్నో కనబడతాయి. వాటన్నిటిమీదా మునిసిపాలిటీ నల్లని మృత్యుముద్ర వేసింది. వాటిలో ఇంకా ఏమన్నా మిగిలి ఉంటే ఈశ్వర్ పర్వదినాన మాంసంగా మారబోతోంది. అట్లా ముద్రవెయ్యని పశువుల్ని కోసి అమ్మే కటీకవాళ్లమీద మునిసిపాలిటీ కలిన చర్యలు తీసుకుంటోంది. ప్రజల ఆరోగ్యాన్ని అన్నిటికన్న మిన్నగా భావించే మునిసిపాలిటీ ఈ పరీక్షను ఎప్పుడూ సడచించలేదు. ఓసెఫ్ అక్కడ నిలబడి కాసేపు తేరిపార జూశాడు. ఆతని దయాపూదయం కదిలిపోయింది. అప్పచికే అక్కడ మొత్తం దాఢాపు నలభై ఎద్దులున్నాయి. ఇంకా ముద్ర వెయ్యడానికి రైతులు పశువుల్ని తీసుకొస్తూనే ఉన్నారు. ఓసెఫ్ వాటివంక మరణశిక్ష పడిన మిత్రులవేపు చూసినట్టు చూసి ఉత్తరం వైపు నడక సాగించాడు.

హరాత్తుగా అతను వణికిపోయాడు. నమ్మశక్యం కాని సంగతి. మండగిస్తున్న కంటిచూపు మోసం చేయడం లేదు గదా అనుకున్నాడు. ఆక్కడ ఎముకలు తేలిన ఓ పశువును చూసి, ఆ వృథ్థడి హృదయం కుంగిపోయింది. కళ్ళు చీకట్లు కమ్మాయి. జలదరింపు కలిగింది. ఔను, అది కన్ననే.

“కన్నన్” అంటూ గుండె లోలోతుల్లోంచి కేకవేశాడు. ఒక్కగంతులో ఆ పశువును చేరుకున్నాడు. తనకు సౌఖ్యాన్ని, ఆశనూ కలిగించిన ఆ గొంతు విని, పశువు

మొద్దుబారిపోయింది. కన్నన్ అప్పుడు ఆ బ్రహ్మిండమైన భవనం ముందర తలదించుకుని ఉంది. మళ్ళీ ఒకసారి దాని చెవుల్లో జీవితం ప్రతిధ్వనించింది. తల పైకెత్తి చుట్టూ చూసింది.

“బిడ్డా, నన్న గుర్తుపట్టావా? నిన్నీ స్థితిలో చూడవలసి వచ్చిందా?”
ప్రేమ స్పృందిస్తున్న గుండెలకు అతను ఆ పశువును హత్తుకున్నాడు.
దాని తలమీద నిమిరాడు. ఆ చేతుల స్పర్శ గుర్తించగానే అది తోకెత్తింది.
అది తన నోటితో కాదు, హృదయంతో ఏట్టింది. కన్నన్మిద కూడా
ముద్ర ఉందిమోనని చూశాడు ఓసెఫ్. జొను, వెనుకకాళ్ళమీద ముద్ర
స్పష్టంగా ఉంది. దాన్ని చెరిపియ్యదానికి ప్రయత్నించాడు. కాని
మునిసిపాలిటీ వేసిన ఆ నల్లముద్రను చెరపడం అంత సులభం కాదు.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ధరల ప్రభావం మనిషి జీవితాన్ని ఏ విధంగా ప్రభావితం చేస్తుంది?
- ◆ ‘భూతదయ’ - అంటే ఏమిటో ఏవరించండి.
- ◆ “బిడ్డా, నన్న గుర్తు పట్టావా? నిన్నీ స్థితిలో చూడవలసి వచ్చిందా?” దీని ద్వారా మీకేమి అర్థమయ్యాంది?

IV

కన్నన్కు కడుపుకింద ఒక రసి కారుతున్న పుండు ఉంది. దాని చుట్టూ ఈగలు
ముసురుతున్నాయి.

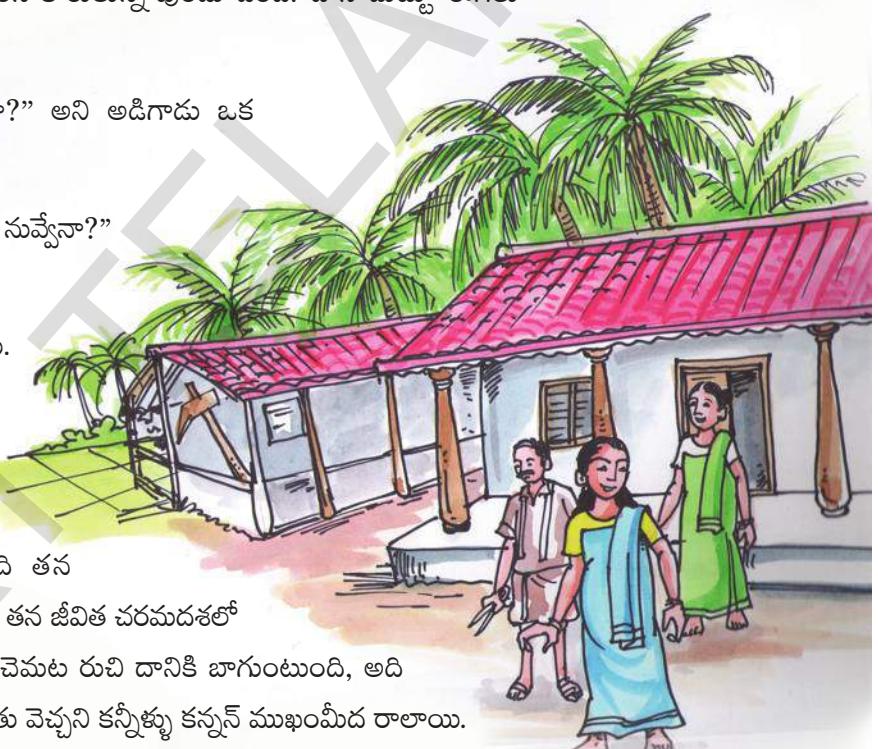
“ఇదివరకు ఈ ఎద్దు నీదా?” అని అడిగాడు ఒక
కటీకవాడు.

“దీన్ని ఇక్కడికి తీసుకొచ్చింది నువ్వేనా?”
అని అతణ్ణి అడిగాడు ఓసెఫ్.

“జొను” అన్నాడు కటీకవాడు.

కన్నన్ తన ప్రియమైన
యంజమాని చెమటబారిన బంటిని
నాకడం మొదలుపెట్టింది. ఆ
చెమటను చల్లబరచదానికే అది తన
జీవితంలో అత్యధికం వెచ్చించింది. తన జీవిత చరమదశలో
కూడా ఆ చెమటే నాకుతోంది. ఆ చెమట రుచి దానికి బాగుంటుంది, అది
దాని జీవితంలో భాగం. ముసలిరైతు వెచ్చని కన్నిత్తు కన్నన్ ముఖంమీద రాలాయి.

“వెళ్లీ, ఇప్పటికే ఆలస్యమైంది. మధ్యాహ్నాంలోపు ఈ మాంసం దుకాణానికి చేర్చాలి”
ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకుంటున్న ఆ ఇద్దర్నీ ఉధ్యోగించి అన్నాడు దుకాణదారు. రెండు మూడు ఎద్దల్ని తీసుకుని
వెళ్లిపోతున్న వ్యాపారుల్లో ఒకరు కన్నన్నను కూడా తీసుకురావాలని సైగచేశాడు. అంతే
ఇక, ఓ రెండు మూడు గంటల్లో కన్నన్ ఈస్టర్
విందుకు మాంసావోరాన్ని
సమకూరుస్తుంది.

చీకటి పడుతోంది. “దీపాలు పెట్టేలోవు ఈ అరుగు ఊడ్చయ్యమ్మా” ఓసెఫ్‌కోసం ఎదురుచూస్తున్న మరియు కూతురికి చెప్పింది.

“నాన్నకింత ఆలస్యమయిందేమిటమ్మా?” అడిగింది కత్తి.

“పనిమీద వెళ్ళాడుగా, రానీ” అని మరియు సర్దిచెప్పింది.

“కొట్టాయంకే వెళ్ళి ఉంటే, ఎప్పుడో రావాల్సింది” తన బట్టలకోసం ఎదురుచూస్తున్న కత్తి అసహనంగా అంది. ఆమె కళ్ళు దారిమీదనే ఉన్నాయి. మరియు కూడ ఎదురుచూస్తునే ఉంది. ఓసెఫ్ జాడలేదు. దీపం వెలిగించారు.

కింద ఆమె ఒక తెల్ల ఆకారాన్ని చూసింది. “అమ్మా, నాన్న వచ్చాడు. ఔనోను, నాన్న” కత్తి ఆనందంగా కేకలు వేసింది. నాన్నను తానే మొట్టమొదట చూశానని సంబరంగా ఉంది. తల్లికూతుళ్ళిద్దరూ ఒకే ఆలోచనతో చూస్తూ నిలబడిపోయారు.

బట్టలకోసం ఆశగా ఎదురుచూస్తున్న ఆ యువతి కళ్ళ ముందరే ఓసెఫ్, కన్ననో కలిసి లోపలికి వచ్చాడు.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ కన్నన్ తన యజమానివై అభిమానాన్ని, ప్రేమని ప్రదర్శించిందని ఎట్లా చెప్పగలవు?
- ◆ “నాన్నా! నువ్వు నాకింత పని చేస్తావని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు” - అనే కత్తి మాటలను ఎట్లా అర్థం చేసుకుంటావు?
- ◆ “నాకు నువ్వెంతో కన్నన్ అంతే” - దీని ద్వారా నీకేమర్ధమయ్యాంది?

“ఓమ్, ఇది కన్నన్,” కత్తి ఆశ్చర్యంతో అంది.

“బట్టలేవి? నువ్వు దీన్ని కొనుక్కొచ్చావా?” అడిగింది మరియు. కన్నన్ తన పాత దొడ్డో ప్రవేశించి సంతోషంతో నేలమీద బరిగింది.

వాళ్ళ అతణ్ణి వెయ్యి ప్రశ్నలతో వేధించారు. గొంతెత్తి అరిచారు. ఓసెఫ్ ఒక్కమాట మాట్లాడలేదు. అతని ఒళ్ళంతా చెమటతో తడిసి ముద్దయిపోయింది.

“నాన్నా! నువ్వు నాకింత పని చేస్తావని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు” కళ్ళనిండా నీళ్ళతో అంది కత్తి.

“ఖిడ్డా,” తండ్రి డగ్గుత్తికతో జవాబిచ్చాడు “నాకు నువ్వెంతో కన్నన్ అంతే. కనాయివాళ్ళు...” తుండుతో కళ్ళొత్తుకున్నాడు. అతను ఆ వాక్యం పూర్తిచెయ్యాలేక పోయాడు.

ఇవి చేయండి

I. విని, అర్థంచేసుకొని, ఆలోచించి మాట్లాడడం

1. కింది అంశాల గురించి తెలుపండి.

- ఈ కథను సొంతమాటల్లో చెప్పండి.
- ‘మాట్లాడే నాగలి’ అనే పేరు ఈ కథకు సరైందేనా? ఎందుకు?

II. ధారాళంగా చదువడం - అర్థం చేసుకొని ప్రతిస్పందించడం

1. కింది వాక్యాలు పారంలోని ఏ పేరాలో ఉన్నయో గుర్తించండి. ఆ వాక్యాల కింద గీత గీయండి.

ఒకసారి దాని చెపుల్లో జీవితం ప్రతిధ్వనించింది.

అది తన నోటిషో కాదు; హృదయంతో ఏడ్చింది.

2. కింది పేరా చదవండి. భాషీలు పూరించండి.

ఒక పండుగరోజు ఆప్రమంలో సేవచేస్తున్న ఒక ముసలమ్మ, హోలుకు ఎదురుగా ఉన్న గడపలకింద ఉన్న నేలమీద ముగ్గులు వేస్తుంది. అది రమణమహర్షి కంట పడింది. పాటీ! అని భగవాన్ పిలువగా ఎంతో సంతోషంగా భగవాన్ దగ్గరకు వచ్చిందామె. ఇదిగో అవ్వా! కష్టపడి ముగ్గులు పెడుతున్నావు గాని అది బియ్యపుపిండేనా? అన్నారు భగవాన్. కాదు! రాతిముగ్గే అంది ఆ అవ్వ, అయ్యా! చీమలకైనా ఉపయోగం ఉండదే. ముగ్గులు పెట్టడం అంటే చీమలకు ఆహారం వేయడమన్నమాట. ఆ ధర్మం విడిచిపెట్టి అప్పంగా రాతిముగ్గే పెడితే చీమలు ఆ పక్కకే రావు. ఒకవేళ వచ్చినా ఆ ఘూటుకు చచ్చిపోతాయి కూడ. ఎందుకది? కొంచెమైనా బియ్యపు పిండి చేర్చుకోండి - అని సెలవిచ్చినారు భగవాన్. ఆ మాటలు విన్నవారొకరందుకొని “ధనుర్మసంలో ముగ్గులు అధికంగా పెట్టడం చీమలకు ఆహారం వేయడం కోసమేనా!” అన్నారు. ఆ! కాకపోతే మరేమి? కొత్త ధాన్యం వచ్చిన సంబరంతో రంగవల్లులు తీర్చి చీమలకు ఆహారం వేస్తారన్నమాట. “పెద్దలు నిర్ణయించిన ఆచారాలన్నీ జీవకారుణ్యంతో కూడినవే! ఇప్పుడని పాటించేదవరు? అలంకారానికి ఏదో చేస్తారంతే అన్నారు భగవాన్.

- అ) జీవకారుణ్యం అంటే _____
ఆ) ముగ్గులు పెట్టడంలో అంతరార్థం _____
ఇ) పూర్వాచారాలను పాటించాలె ఎందుకంటే _____
ఈ) పై పేరాకు శీర్షిక _____
ఉ) పై పేరాలోని ఐదు ముఖ్యమైన పదాలు _____

III. స్వియరచన

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) ఓసెఫ్ స్థానంలో మీరుంటే ఏం చేస్తారు?
ఆ) ‘పశువులపట్ల క్రూరత్వాన్ని మానాలని ఉపన్యాసాలు వింటే ఓసెఫ్కు చిత్రుత్తేది’ ఎందుకని?
ఇ) క్రయపత్రం అంటే ఏమిటి? ఏ సందర్భాల్లో దీన్ని ఉపయోగిస్తారు?
ఈ) కన్నన్తో తిరిగివచ్చిన తండ్రిని చూసి కత్తి “నాన్నా!” అంది. అట్లా అనడంలో అమె ఉద్దేశం ఏమై ఉంటుంది?

2. కింది ప్రశ్నకు పదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

అ) మూగజీవాలపట్ల మనం ఏవిధంగా ప్రవర్తించాలో ఈ పారం ఆధారంగా వివరించండి.

IV. సృజనాత్మకత / ప్రశంస

1. కింది ప్రశ్నకు జవాబును సృజనాత్మకంగా రాయండి.

అ) ‘మూగజీవులకు నోరోస్టే.....’ డాహరోత్సవంగా ఒక కథ రాయండి.

V. పదజాల వినియోగం

1. గీత గీసిన పదాలకు అర్థాలు రాయండి.

ఉదా: వృషభం పరమేశ్వరుడి వాహనం.

వృషభం = ఎద్దు

అ) పిల్ల మనసులో ఏముంటుందో తల్లి పుసికడుతుంది.

అ) కన్నన్ లీవిగా నడుస్తూ వుంటే అందరూ మురిసిపోయేవారు.

ఇ) అనహనం మనిషిని ఇబ్బందులకు గురిచేస్తుంది.

ఈ) పశువులు మేతకు మాడితే ఇంటికి అరిష్టం దాపురిస్తదని రైతుల నమ్మకం.

2. కింది వాక్యాలను చదివి సమార్థం వచ్చే పదాలను గుర్తించి, వాటి కింద గీత గీయండి.

అ) రైతు హృదయం దహించింది. కన్నన్ తన ఎదలో బాధను దాచుకున్నాడు. వీరి ఎడదను ఓదార్చేదెవరు?

అ) పక్కలు ఆకలిని తీర్చుకోవటానికి సంచరిస్తాయి. కానీ కొంగలు క్షుద్ధాధ కోసం చెరువును ఆశ్రయిస్తాయి. ఇక ప్రజలు బుభుక్కను తీర్చుకోవడానికి పనిచేస్తారు.

ఇ) పంటలు చేతికొచ్చినందుకు రైతులు సంబరపడ్డారు. వారి పిల్లలు సంతోషంతో గంతులు వేశారు. వారి కుటుంబమంతా ఆనందంగా గడిపింది.

3. కింది గీత గీసిన పదాలకు గల వేర్వేరు అర్థాలు (నానార్థాలు) రాయండి.

అ) తూర్పు దిక్కు వెళ్లున్న భక్తులు మాకు దేవుడే దిక్కు అంటూ వేడుకొంటున్నారు.

అ) రాజేర్ ఉత్తరం వైపున ఉన్న పోస్టాఫీసుకు వెళ్లి ఉత్తరం తెచ్చాడు. ఎందుకు తెచ్చావని తండ్రి అడిగితే తగిన ఉత్తరమిచ్చాడు.

4. కింది ప్రకృతి - వికృతి పదాలను జతపరచండి.

ప్రకృతి		వికృతి
1) మేఘం	()	అ) ఆచ్చెరువు
2) హృదయం	()	ఆ) ప్రేముడి
3) పశువు	()	ఇ) రాతిరి
4) ఆశ్చర్యం	()	ఈ) మొగము
5) సంతోషం	()	ఉ) అబ్బరం
6) దీపం	()	ఊ) ఎద
7) ప్రేమ	()	ఎ) పశురం
8) సహాయం	()	ఏ) మొగులు
9) ముఖము	()	ఐ) సంతసం
10) అద్భుతం	()	ఒ) దివ్య
11) రాత్రి	()	ఓ) సాయం

VI.

భాషను గురించి తెలుసుకుండాం

1. కింది సంఘలను విడదీసి, సంధిపేర్లను రాయండి.

	రూపము	విసంధి	సంధిపేరు
1.	ప్రేమనురాగాలు	_____ + _____	_____
2.	ఆనందోత్సాహలు	_____ + _____	_____
3.	జంకెపరు	_____ + _____	_____
4.	ఎక్కడయినా	_____ + _____	_____
5.	ఏమున్నది	_____ + _____	_____
6.	చేతులెట్టా	_____ + _____	_____
7.	పైకెత్తి	_____ + _____	_____
8.	మరెక్కడ	_____ + _____	_____
9.	సారమంతా	_____ + _____	_____
10.	ఆలస్యమయ్యాంది	_____ + _____	_____
11.	దుర్ఘరమైన	_____ + _____	_____
12.	రామేశ్వరం	_____ + _____	_____

2. కింది సమాసాలకు విగ్రహవాక్యాలు రాశి, సమాసం పేరు రాయిండి.

సమాసపదం	విగ్రహవాక్యం	సమాసంపేరు
అ) కీళ్ళనాప్పులు		
ఆ) తల్లీకూతుళ్ళు		
ఇ) దయాహృదయం		
ఈ) భూమిశిస్తు		
ఉ) రాత్రింబవళ్ళు		
ఊ) పదిసంవత్సరాలు		
ఎ) నలుదిక్కులు		

ಭಾಷಾಕಾರ್ಯಕಲಾಪಾಲು / ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮನಿ

- ♦ నిత్యజీవితంలో జంతువులు, పక్షులపైన ప్రేమ చూపించే సంఘటనలు మీరు చూసినవి తేదా విన్నపాటి గురించి నివేదిక రాయండి. (తేదా) వివిధ జంతువులు / పక్షుల పెంపకందారుల వద్దకు వెళ్లి, ఆయా జంతువుల / పక్షుల పెంపకంలో ఎలాంటి శ్రద్ధ కనబరుస్తారో తెలుసుకొని నివేదిక రాయండి.

నేనివి చేయగలనా?

1. పారంలోని కథను సొంతమాటల్లో చెప్పగలను. అవును / కాదు
 2. అపరిచిత గద్దం చదివి భాళీలను పూరించగలను. అవును / కాదు
 3. మూగజీవాలమీద ఎందుకు ప్రేమ చూపాలో రాయగలను. అవును / కాదు
 4. మూగజీవాలకు నోర్చాన్నే... కథను ఊహిత్తుకంగా రాయగలను. అవును / కాదు

చదువండి - తెలుసుకొండి

తెలంగాణకు సంబంధించినవి...

తెలుగు సామేతలు

- 1) పండుగైనంక అల్లుడచ్చినట్లు
- 2) పండికొక్కు తనకిందికే దోసుకుంటది
- 3) పండిన చెట్టు మీదనే బండలు పడేది
- 4) నాయకుడు లేక నాటకమాడినట్లు
- 5) నడిచే ఎద్దును పొడిచినట్లు
- 6) తెగిన బొక్కెన నూతిల్లాక
- 7) తిట్లుకునీవు తిండికినేను
- 8) గొర్రెలు దినెటోడు పోతె బిర్రెలు తినెటోడచ్చె
- 9) సంకల పిల్లను పెట్టుకొని అంగడంత వెదికినట్లు
- 10) ఉండనీడిస్తే పండ మంచమడిగినట్లు
- 11) మాటలు నేర్చిన కుక్క ఉస్తో అంటే ఉస్తో అన్నదట
- 12) అడుతని నెత్తి బుడతడు గొడ్డె బుడతని నెత్తి బూదేవి గొట్టిందట
- 13) ఇంట్లో ఈగల మోత బయట పల్లకీలమోత
- 14) ఇటేటురమ్మంటే ఇల్లంతా నాదే అన్నడట
- 15) మింగ మెతుకులేదు కాని మీసాలకు సంపెంగనూనె
- 16) దుష్టవాళ్ళకు పోచమ్మ భయపడతడట
- 17) పట్టిపట్టి పంగనామాలు బెడితే గోడసాటుకు వోయి తుడుసుకున్నట్లు
- 18) గోరుచుట్టుమీద రోకటిపోటు
- 19) పెనం మీంచి పొయిలో పడ్డట్లు
- 20) ఊపిరి లేనోడు ఉర్కవోతె పానం లేనోడు పట్టవోయిండు

తెలుగు జాతీయాలు

<u>జాతీయం</u>	<u>సందర్భం</u>
1) బండమీద రాత	- శాశ్వతం
2) పండినకుండ	- సిథంగా ఉన్నది
3) కప్పనుదిన్న పాము	- అచేతనం, మబ్బు
4) కుక్కబుద్ధి	- స్థిరంగా ఉండకపోవడం
5) కుక్కబతుకు	- ఎవరికీ పట్టనిది
6) గోడకు చెప్పినట్లు	- వినిపించుకోకపోవడం
7) దున్నపోతుమీద వాన	- స్పృందించకపోవడం
8) బురదల పాతిన గుంజ	- నమ్మదగనిది

తెలంగాణ పదజాలం

గంజు	-	పెద్దగిస్నే
కంచం	-	పళ్లెం
ముంత	-	చెంబు
అర్ర, మిద్దె	-	గది
లగ్గం	-	పెళ్ళి
అరుసుకోవడం	-	మర్యాదచేయడం
ఓము	-	వాము
బూగ	-	తూనీగ
కుల్లా	-	టోపి
ధోవతి	-	పంచె
చెక్కి	-	గిర్చి, మర
చెద్దరు	-	దుప్పటి

ఉపవాచకం

1. చిత్రగ్రీవం

మూలం : ధనగోపాల్ ముఖ్యీ

పక్కి ప్రపంచంలో రెండు ధృత్యాలు మనోహరమైనవి. గుడ్డ బిడ్డలు కొట్టి తల్లిపక్కి పిల్లిపక్కిని ఈ ప్రపంచపు వెలుగులోకి తీసుకొనిరావడం మొదటిది. అట్లా వచ్చిన పిల్లిపక్కి నోటికి ఆహారం అందిస్తూ తల్లిపక్కి పెంపకం కొనసాగించడం రెండవది. ఇంతకు చిత్రగ్రీవం ఎవరు? దాని పెంపకం ఎట్లా సాగింది? అది ఎట్లా ఎగరడం నేర్చుకున్నది? అనే విషయాలను పారం చదివి తెలుసుకుండాం.

పది లక్షల జనాభా ఉండని మనం చెప్పుకునే కోల్కతా మహానగరంలో కనీసం ఇరవై లక్షల పావురాలు ఉంటాయి. ప్రతీ మూడో కుర్రాడి దగ్గర కనీసం ఒక డజను వార్తలు మోసే పావురాలు, గిరికీల పావురాలు, పిగిలి పిట్లులూ, బంతి పావురాలూ ఉండటం కద్దు. పావురాలను మచ్చిక చెయ్యడం అన్న కళ వేలాది సంవత్సరాలుగా భారతదేశంలో కొనసాగుతోంది. ఆ కళ పుణ్యమా అని పక్కలను ప్రేమించేవారిని అలరించే పిగిలిపిట్ట, బంతి పావురం అన్న రెండు విశిష్టమైన పావురాల జాతులను భారతదేశం ప్రపంచానికి అందించింది. ఎన్నో శతాబ్దాలనుంచీ రాజులూ, యువరాజులూ, రాణులూ, యువరాణులూ తమతమ చలువరాతి మందిరాలలోనూ సామాన్యులూ, నిరుపేదలూ తమ తమ ఇళ్ళా, పూరిళ్ళలోనూ-పావురాల మీద ప్రేమ, ఆశ్చర్యతలను కురిపిస్తూనే ఉన్నారు. శ్రద్ధాసక్తులను చూపిస్తూనే ఉన్నారు. గొప్పవాళ్ళ పూదోటలూ, ఫౌంటెన్లూ గానివ్వండి, సామాన్యుల పూలమడులూ, పళ్ళ చెట్లూ గానివ్వండి - ఆవస్త్రి రకరకాల రంగు రంగుల పావురాలతోనూ, నీలికళ్ళతో కువకువలాడే గువ్వలతోనూ నిండి ఉండడం కద్దు.

ఈ నాటికీ విదేశీయులెవరైనా మన మహానగరాలకు వచ్చినట్టయితే వాళ్ళకు ఉల్లాసకరమైన చల్లనిగాలిలో గిరికీలు కొట్టే పావురాల బృందాలు కనిపిస్తాయి. ఆ పెంపుడు పావురాలకు తమ తమ డాబా ఇళ్ళమీద నిలబడి తెల్లజెండాలు ఉపపుతూ సంకేతాలు అందించే అసంఖ్యాకమైన కుర్రాళ్ళు కనబడతారు. ఆ నీలికాశంలో పావురాల గుంపులు పెను మేఘులలాగా సాగిపోవడం కనిపిస్తుంది. మొదట అవి చిన్న చిన్న బృందాలుగా ఏర్పడి తమ తమ యజమానుల ఇళ్ళ మీద ఇరవై నిమిషాలపాటు చెక్కర్ల కొడతాయి. ఆ తర్వాత అవి క్రమక్రమంగా పైపైకి సాగిపోతాయి. వివిధ ప్రాంతాల నుంచి వెలువడిన వేరు వేరు బృందాలన్నీ మెల్లగా కలగలిసిపోతాయి. ఒక బృహత్తర సమూహంగా రూపొందుతాయి. కనుచూపుకు అందనంత ఎత్తుకు ఎగిసిపోతాయి. అలా కలగలిసి, ఎగసి గంటల తరబడి ఎగిరాక తిరిగి అస్త్రి విడివిడిగా తమ తమ యజమానుల ఇళ్ళకు చేరుకొంటాయి. నగరంలోని ఇళ్ళు గులాబీ, పసుపూ, ఊదా, తెలుపులాంటి రకరకాల రంగులలో ఉన్నా! స్థాలంగా వాటి పైకప్పులు ఒకే పరిమాణంలో, ఒకే ఆకృతిలో ఉంటాయి. అయినా మరి ఆ వేలాది

పావురాలు ఎన్నో దూరాలు కలిసిమెలిసి ఎగిరినాక, తిరిగి కచ్చితంగా తమ తమ ఇళ్ళకూ, గూళ్ళకు ఎలా చేరుకోగలుగుతున్నాయి అన్నది ఆశ్చర్యం కలిగించే విషయమే. నిజానికి పావురాలకు అద్భుతమైన దిశాపరిజ్ఞానం ఉంటుంది. ఏనుగులు, పావురాలకన్నా తమ తమ యజమానులపట్ల ఎక్కువ విశ్వాసం ప్రదర్శించే ప్రాణులను నేనింతవరకూ చూడలేదు. ఈ రెండిటితోనూ నాకు సన్నిహిత పరిచయం ఉంది. వనసీమల్లోని గజరాజులుగానివ్వండి, నగర సీమలల్లోని పావురాలు గానివ్వండి, అవి తమ యజమానులంటే ప్రాణంపెడతాయి. రోజంతా ఎక్కుడెక్కుడ తిరిగినా, ఏ గగన సీమల్లో ఎగిరినా చివరకి అవి తమకున్న అద్భుతమైన అంతః ప్రేరణాబలంతో తమ మిత్రుడూ, సహచరుడూ అయిన మానవుడి పంచకు చేరుకుంటాయి.

నా పెంపుడు ఏనుగు పేరు ‘కరి’, నాకో పెంపుడు పావురం కూడా ఉంది. దాని పేరు ‘చిత్రగ్రీవం’ ‘చిత్ర’ అంటే ఉల్లాసభరితమైన రంగులతో నిండిన - అని అర్థం. ‘గ్రీవం’ అంటే కంరం. నా పావురం మెడ చిత్ర విచిత్ర వర్ణభరితం అన్న మాట. అప్పుడప్పుడు అందుకే మా పావురాన్ని ‘హరివిల్లు మెడగాడు’ అని ముద్దుగా పిలుస్తుంటాను.

చిత్రగ్రీవం కథను నేను మొట్టమొదటించీ మొదలెడతాను. ముందు దాని తల్లిదండ్రుల గురించి చెప్పుకొండాం. దాని తండ్రిపక్షి ఓ గిరికీల మొనగాడు. తల్లిపక్షి ఓ వార్తల పావురం. ఆ రోజుల్లో అది అతి సుందరమైన కులీన వంశానికి చెందిన పావురం. ఆ రెండు విశిష్టమైన పావురాలూ జతగట్టినాయి. గుడ్లు పెట్టినాయి. వాటికి పుట్టిన చిత్రగ్రీవం అందువల్లనే తర్వాతిరోజుల్లో యుధరంగాల్లోనూ శాంతి సమయాల్లోనూ అమోఫుంగా పనిచెయ్యగల వార్తాహరియైన పావురంగా రూపొందింది. తల్లిపక్షి నుండి తెలివితేటలు సంపాదించుకున్నది. తండ్రిపక్షి నుండి వేగం, చురుకుదనం, సాహసం సంతరించుకున్నది. అలా సమకూర్చుకున్న శక్తియుక్తుల పుణ్యమా అని అది ఎన్నోసార్లు శత్రువుల దాడి సుంచి ఆఖరిక్షణంలో ఆ దాడి చేస్తున్న డేగల తలలమీద నుంచే గిరికీలు కొట్టి తప్పించుకోగలిగింది. ఆ ముచ్చట్లు సమయమూ సందర్భమూ సరికూడినప్పుడు మరోసారి చెప్పుకొండాం.

ఇంకా గుడ్లులో ఉన్నప్పుడే చిత్రగ్రీవం ఓ ప్రమాదం లోంచి త్రుటిలో ఎలా తప్పించుకుందో ముందు చెపుతాను. ఆ రోజును నేను ఎప్పటికీ మరచిపోలేను. తల్లి పావురం పెట్టిన రెండుగుడ్లలో ఒకదాన్ని పొరపాటున జారవిడిచి పగలగొట్టిన రోజాది. ఆ తెలివిమాలిన పనికి నేను ఈవాటికి సిగ్గుపడుతూ ఉంటా. బాధపడుతూ ఉంటా. నేను పగలగొట్టిన ఆ రెండో గుడ్లలో ప్రపంచంలోకల్లా అతి విశిష్టమైన పావురం ఉండేదేమో ఎవరికి తెలుసు! ఆ దుర్ఘటన ఇలా జరిగింది.

మాది నాలుగంతస్తుల మేడ. ఆ మేడ మీద పావురాల గూళ్ళు ఉండేవి. తల్లిపావురం గుడ్లను పొదుగుతున్న గూటిని నేను ఓ రోజు పుట్టం చేద్దామని వెళ్ళాను. తల్లిపిట్టను మృదువుగా లేపి తీసి ఓ పక్కన ఉంచాను. తర్వాత ఒక్కో గుడ్లనే యథాస్థానంలో ఉంచాను. రెండో గుడ్ల మీద మెల్లగా దృఢంగా నే చేతిని ఉంచిన క్షణంలో జరిగిందా ప్రమాదం. నేనా

గుడ్డ మార్పిడిలో ఉన్నప్పుడు - ఇంటి పైకప్పును తుఫాను ఎగురగొట్టినట్టుగా నా మొహన్ని ఏదో బలంగా తాకింది. తీరా చూస్తే అది తండ్రిపావరం. రెక్కలతో బలంగా నా మొహన్ని మొదుతోంది. ఇంకా దారుణం ఏమంటే నా ముక్కు మీద తన గోళ్ళను కూడా దిగవేసిందది. ఆ నోప్పి ఆ గగుర్పాటూ - వాటి పుణ్యమా అని రెండో గుడ్డను నాకు తెలియకుండానే ఎప్పుడు వదిలేసానో వదిలేశాను. అతికష్టం మీద ఆ తండ్రిపక్కని దూరంగా తరిమేయగలిగాను. ఈ లోపల జరగవలసిన ప్రమాదం జరగనే జరిగింది. రెండో గుడ్డ పగిలి భిన్నాభిన్నమైన నా కాళ్ళ దగ్గర పడి ఉన్నది. నా మీదా, ఆ దిక్కుమాలిన తండ్రిపక్కి మీదా నాకు ఒళ్ళు తెలియని కోపం వచ్చింది. నా మీద నాకెందుకు కోపం వచ్చింది అంటారా - తండ్రి పావరం నుంచి అలాంటి దాడి జరగవచ్చని నేను ఊహించి ఉండాలిగదా... జాగ్రత్తపడి ఉండాలిగదా. నేనేదో గుడ్డని సంగ్రహించడానికి వచ్చాననుకొందా తండ్రిపక్కి. ఆ అజ్ఞానంతో అది ప్రాణాలకు తెగించి మరీ నా మీద దాడి చేసింది. గుడ్డను ఎత్తుకు పోకుండా ఆపుదామనుకొన్నది. పొచుగుల కాలంలో గూళ్ళను శుభ్రపరచేటప్పుడు అన్ని రకాల సంఘటనలకూ, దాడులకూ మనం సిద్ధపడి ఉండాలి.

సరే - మళ్ళీ మన కథ దగ్గరకు వద్దాం. గుడ్డ పై పెంకును ముక్కుతో పొడిచి పిల్లపక్కని ఈ ప్రపంచంలోకి ఎప్పుడు తీసుకురావాలో తల్లిపక్కికి కచ్చితంగా తెలుసు. తండ్రిపక్కి కూడా అడపాదపా గుడ్డమీద కూర్చోని పొదిగేమాట నిజమేగాని పొదగటం అన్న పనిని మూడింట రెండువంతులు నిర్వహించేది తల్లిపక్కే. ఆ మిగిలిన మూడోవంతు పొదిగేది తండ్రిపక్కే అయినా పిల్లపక్కల్ని ప్రపంచంలోకి ఎప్పుడు తీసుకురావాలి అన్న విషయం దానికి తెలియదు. ఆ పరిజ్ఞానం తల్లిపక్కి సొత్తు. గుడ్డలోని పచ్చసాన, తెల్లసాన కలగలసి ప్రాణం పోసుకొని పిల్లపక్కిగా రూపొంది ప్రపంచంలోకి అడుగుపెట్టటానికి సంసిద్ధమయ్యే శుభముహూర్తం వచ్చిందని తల్లిపక్కికి అంత కచ్చితంగా ఎలా తెలుస్తుందీ అన్నది మన ఊహకండని విషయం. అలాగే పై పెంకు మీద ఏ చోటున ఎంత బలంతో ముక్కుతో తాకాలో కూడా తల్లిపక్కికి క్షుణ్ణంగా తెలుసు. పిల్లపక్కికి ఏ గాయమూ తగలకుండా సరైన ప్రదేశంలో సరైన సమయంలో ముక్కుతో గుడ్డను బద్దలుగొట్టడం, పిల్లపక్కని ప్రపంచంలోకి ఆహ్వానించడం - ఇవన్నీ నాకు అధ్యుత మనిపిస్తాయి.

చిత్రగ్రివం పుట్టటం కూడా సరిగ్గా నేను పైన వివరించినట్టుగానే జరిగింది. గుడ్డను పొదగటం మొదలెచ్చిన ఇరవయ్యా రోజున తల్లిపక్కి గుడ్డ మీద కూర్చోవడం మానేసి పక్క పక్కన తారాడటం గమనించాను. తండ్రిపక్కి మేడమీది పిట్టగోడమీంచి దిగివచ్చి గుడ్డను పొదగడానికి ప్రయత్నించిన ప్రతిసారి తల్లిపక్కి ఆ తండ్రిపక్కని ముక్కుతో పొడిచి దూరంగా తరిమేసేది. “నన్నెందుకిలా తరిమేస్తున్నావ్?” అన్నట్టుగా ఆ తండ్రిపక్కి కువకువలాడేది. “వెళ్ళవయ్యా వెళ్ళు. ఎంతో ముఖ్యమైన పనిలో ఉన్నాను. ఇబ్బంది పెట్టకుండా పక్కకు వెళ్ళు” అన్నట్టుగా తల్లిపక్కి తండ్రిపక్కని మరికాస్త దూరంగా నెట్టేసేది. చివరికి తండ్రిపక్కికి అక్కడ్చుంచి వెళ్క తప్పులేదు.

అదంతా చూసి నాకు కంగారు మొదలయింది. గుడ్డ పొదగడం పూర్తవ్యాలనీ, పిల్లపక్కి ప్రాణం పోసుకొని గుడ్డలోంచి బయటపడితే చూడాలనీ నాకు మహా ఆత్రంగా ఉన్నది. మరి తల్లిపక్కి ప్రవర్తన చూస్తే విచిత్రంగా ఉండాయే! అందోళనతో, ఆసక్తితో, ఆత్రంగా గూటికేసి చూడసాగాను. ఓ గంట గడిచింది. పరిస్థితిలో మార్పు లేదు. మరో ముప్పొవగంట గడిచాక తల్లిపక్కి మెడ అటూ ఇటూ తిప్పుతూ శ్రద్ధగా ఏదో వినసాగింది. బహుశా గుడ్డలోపల కదలికల శబ్దాలయి ఉండాలవి. మెల్లగా తల్లిపక్కి శరీరంలో స్ఫుందన మొదలయింది. దాని శరీరమంతా ఏదో తీవ్ర ప్రకంపన పాకుతోండా అనిపించింది. తల్లిపక్కిలో ఏదో దివ్య సంకల్పం చోటుచేసుకున్నట్టు అనిపించింది. తల నిక్కించి గురిచూసింది. రెండే రెండు ముక్కుపోట్లతో గుడ్డను వగలగొట్టింది. పిల్లపక్కి బయటపడింది. ఒళ్ళంతా ముక్కు.. చిన్న పాటి శరీరం. స్వల్పంగా కంపిస్తున్న శరీరం. ‘ఇన్నాళ్ళూ తాను శ్రమపడింది, ఎదురుచూస్తున్నది ఇలాంటి బలహీనమైన నిస్సహయమైన అర్థకమైన పిల్లపక్కి కోసమా?’ అని తల్లిపక్కి ఆశ్చర్యపడినట్టు అనిపించింది. అయినా పిల్లపక్కి నిస్సహయతను గమనించిన మరుక్కణం తల్లిపక్కి దానిని తన రొమ్ములోని నీలి ఈకలమాటున పొదవుకొంది.

పక్షి ప్రపంచంలో రెండు దృశ్యాలు అతి మనోహరమైనవి. గుడ్డ బద్దలుగొట్టి తల్లిపక్షి పిల్లపక్షిని ఈ ప్రపంచపు వెలుగులోకి తీసుకురావడం అందులో మొదచిది. అలా వచ్చిన పిల్లపక్షి నోటికి ఆపచోరం అందిస్తూ తల్లిపక్షి పెంపకం కొనసాగించడం రెండోది. చిత్రగ్రీవం పెంపకం ఎంతో అనురాగంతో సాగింది. మనం చిన్న పిల్లల్ని ఎత్తుకొని లాలిస్తే ఆ పిల్లలకు ఎలాంటి హోయి సోఖ్యమూ లభిస్తాయో చిత్రగ్రీవానికి తన తండ్రిపక్షి, తల్లిపక్షులనుంచి అలాంటి వెచ్చడనం లభించింది.

చంటిపక్షులు ఎదిగి వచ్చే సమయంలో వాటి గూళ్ళలో మరీ ఎక్కువగా మెత్తటి దూదీ, పీచు లాంటి పదార్థాలను ఉంచగూడడు. వాటిని తగు మోతాదులోనే ఉంచాలి. లేకపోతే గూడు మరీ వెచ్చనైపోతుంది. అరకొర జ్ఞానపు పావురాల పెంపకందారులు పిల్లపక్షులు ఎదిగే సమయంలో తమ శరీరంనుంచే చాలా మోతాదులో వెచ్చడనాన్ని విడుదల చేస్తాయన్న విషయం గ్రహించరు. ఈ సమయంలో పావురాల గూళ్ళను మరీ తరచుగా శుభ్రం చెయ్యటం కూడా మంచిదిగాదు. తల్లిపక్షి, తండ్రిపక్షి ఆచితూచి గూటిలో ఉంచే ప్రతి వస్తువూ పిల్లపక్షి సుఖసౌకర్యాలకు దోహదం చేస్తాయి.

పుట్టిన రెండోనాటి నుంచే చిత్రగ్రీవం తన తల్లి తండ్రో గూటికి వచ్చిన ప్రతిసారీ తన ముక్కు తెరచి తన గులాబీరంగు ఒంటిని బంతిలా ఉచ్చించడం నాకు స్పష్టంగా గుర్తున్నది. బార్లా తెరచిన పిల్లపక్షుల నోళ్ళల్లో పెద్ద పక్షులు తాము సంపాదించిన ధాన్యపుగింజల నుంచి ఉత్సత్తి చేసిన పాలను పోస్తాయి. అలా పోసిన ఆ పదార్థం ఎంతో మెత్తగా ఉంటుంది. పెద్దపక్షులు ముందస్తుగా తాము సంపాదించిన గింజల్నీ విత్తనాల్నీ తమ కంరంలో కానేవు నాననిచ్చి మెత్తబురుస్తాయి. ఆ తర్వాతే ఆ ఆహారాన్ని పిల్లలకు అందిస్తాయి. పిల్లపక్షులకు నెలరోజుల వయసు వచ్చినపుడు కూడా పెద్దపక్షులు తిన్నగా గింజల్ని అందించవు. ముందు తమ కంరంలో మెత్తబింబించినంక అందిస్తాయి.

మా చిత్రగ్రీవానికి ఆకలి ఎక్కువ. ఒక పెద్దపక్షి తన దగ్గరే ఉండి లాలిస్తూ తన బాగోగులు చూస్తూ ఉండగా, రెండో పక్షి తన కోసం ఆహారసేకరణలో నిమగ్నమై ఉండేలా చేసేది చిత్రగ్రీవం. తల్లితో సరిసమానంగా తండ్రి కూడా చిత్రగ్రీవం బాగోగులు సరిచూడడంలోనూ, ఆహారం అందించడంలోనూ పాలుపంచుకొందని నా అంచనా. తల్లిదండ్రుల శ్రద్ధ, పుణ్యమా అని చిత్రగ్రీవం మహో ఏపుగా ఎదిగింది. గులాబీరంగు మారి పసుపు కలిసిన తెలుపురంగు వచ్చింది. ఈకలు రానున్నాయనడానికి ఈ రంగు మార్పు మొదటి సూచన. తర్వాత చిన్న బొడిపెల్లా ముళ్ళపండి ముళ్ళలాంటి ఈకలు వచ్చాయి. దాని కళ్ళ దగ్గర, నోటి దగ్గర అప్పబేదిదాకా వేలాడుతూ ఉన్న పసుపుపళ్ళని చర్చాలు రాలిపోయినాయి. పొడవాటి, గట్టి, సూదిలాంటి ముక్కు రూపు దిద్దుకున్నది. ఎంతబలమైన ముక్కో.. ఓ సంఘటన చెపుతాను.

చిత్రగ్రీవానికి మూడువారాల వయస్పుడు దాని గూటిలోకి ఒక చీము పాకింది. గూటి అంచున కూర్చొని ఉన్న చిత్రగ్రీవం ఎవరి ఉపదేశమూ లేకుండానే ఆ చీమను టక్కున తన ముక్కుతో పొడిచింది. అప్పబేదాకా ఏకఖండంగా సాగిన ఆ చీమ ఒక్క దెబ్బతో రెండు ముక్కులైపోయింది. తన ముక్కుతో ఆ చీమ తునకలను కదిపి చూసి తాను చేసిన ఫునకార్యం ఏమిటో అర్థం చేసుకనే ప్రయత్నం చేసింది చిత్రగ్రీవం. అది ఏదో తినే వస్తువు అనుకొని తమ పావురాల జాతికి మిత్రుడైన ఆ అమాయికపు నల్లచీమను చిత్రగ్రీవం పొడిచి చంపిందనడంలో సందేహం లేదు. తాను చేసిన పని చూసి చిత్రగ్రీవం పశ్చాత్తాపండిందనీ మనం అనుకోవచ్చు. ఏదేమైనా చిత్రగ్రీవం మళ్ళీ ఎప్పుడూ తన జీవితంలో మరోసారి చీమను చంపలేదు.

పుట్టిన ఐదో వారానికల్లా చిత్రగ్రీవం తను పుట్టిన గూటినుంచి బైటకు గెంతి పావురాళ్ళ గూళ్ళ దగ్గర ఉంచిన మట్టి మూకుళ్ళలోంచి మంచినీళ్ళు తాగే స్థాయికి చేరుకున్నది. రోజుా సాంతంగా ఆహారం సంపాదించుకునే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నపుటీకి చిత్రగ్రీవం స్థాలంగా తన ఆహారంకోసం తల్లిదండ్రుల మీదే ఆధారపడి ఉన్నది. నా ముంజేతి మీద కూర్చొని

అరచేతిలో గింజల్ని ఒక్కాక్కటిగా పొడుచుకు తినేది. గారడీవాడు చమత్కారంగా బంతులను గాలిలోకి ఎగరేసి పట్టుకొనే విధంగా చిత్రగ్రీవం గింజలను తన గొంతులో పైకి కిందకి ఆడించి ఆ తర్వాత టక్కున మింగేది. అలా మింగిన ప్రతిసారీ నాకేసి చూసి ‘భలే బాగా చేస్తున్నాను గదూ! మా అమ్మ నాన్న పైకప్పుమీద చలికాగుతున్నారు గదా... వాళ్ళు దిగివచ్చాక నేనెంత చురుకైన దాన్నే వాళ్ళకు చెప్పుతావుగదూ!’ అన్నట్టగా నాకేసి చూసేది. కానీ ఏమాటకామాట చెప్పుకొందాం. శక్తియుక్తులు పెంపొందించుకోవడంలో నా దగ్గర ఉన్న పాపురాలు అన్నిటల్లోకి చిత్రగ్రీవమే మందకొడి.

ఆ రోజుల్లోనే నేనో విషయం కనిపెట్టాను. గాలి దుమూరాల్లో, కళ్ళు మూసుకుపోయే దుమూరా ఇసకల్లో పాపురాలు నిరాటంకంగా ఎలా ఎగరగలుగుతాయో నాకు అప్పటిదాకా తెలియదు. రోజురోజుకే పెరిగి పెద్దదవుతున్న చిత్రగ్రీవాన్ని దగ్గర నుండి గమనించే క్రమంలో ఓ రోజు దాని కళ్ళ మీదకు సన్నపాటి చర్చపు పొర సాగి రావడం గమనించాను. దాని కంటి చూపుగానీ పోవడంలేదుగదా అని భయపడి మరికాస్త పరీక్షగా చూడటంకోసం చిత్రగ్రీవాన్ని నా మొహం దగ్గరకు లాక్కున్నాను. అలా లాగగానే చిత్రగ్రీవం తన బంగారు రంగు కళ్ళు విప్పార్చి గూటిలో వెనక్కు వెళ్ళిపోయింది. అయినా చెయ్యజాచి పట్టుకొని మేడమీదకు తీసుకెళ్ళాను. ఆ మే నెల మండుటెండలో దాని కనురెప్పల్ని పరిశీలించాను. అప్పుడు కనిపించిందది: దాని కనురెప్పలకు అనుబంధంగా మరో పల్చిని చర్చపుపొర ఉన్నది. నేను దాని మొహాన్ని సూర్యనికేసి తెప్పిన ప్రతిసారీ చిత్రగ్రీవం తన బంగారు కళ్ళమీదకు ఆ చర్చపు పొరను సాగలాగేది. అది కళ్ళకు రక్షణ కలిగించే చర్చపుపొర అనీ, దాని సాయంతో పాపురాలు గాలిదుమూరాల్లోగానీ, తిన్నగా సూర్యని దిశగా గానీ ఏ ఇబ్బందీ లేకుండా ఎగరగలవనీ బోధపడింది.

మరో రెండువారాలు గడిచేసరికల్లా చిత్రగ్రీవం ఎగరడం నేర్చుకుండి. పుట్టింది పక్కి పుట్టుకే అయినా ఆ ఎగరడం నేర్వడం అన్నది అంత సులభంగా జరగలేదు. మన పిల్లగాళ్ళకు నీళ్ళంటే ఇష్టమేగావచ్చ. కానీ ఈత నేర్చుకోవాలంటే మునిగి తేలడమూ నీళ్ళు మింగడమూ తప్పవు గదా... అలాగే పిల్లపాపురాలు కూడా ఎంతో కష్టపడితేగానీ ఎగరడం నేర్చుకోలేవు. చిత్రగ్రీవానికి తన రెక్కలు విప్పడం విషయంలో ఏదో సంకోచం ఉన్నట్టుంది. గంటల తరబడి మేడ మీద బాగా గాలి వచ్చేచోట కూర్చున్నా రెక్కలు విప్పి ఎగరడం విషయంలో మాత్రం దాని ధోరణి నిమ్మకు నీరెత్తినట్టు ఉండేది. ఈ సంగతి స్ఫ్టపం అవడంకోసం మీకు మా మేడ ఎలా ఉంటుందో చెప్పుతాను. మాది నాలుగంతస్థల ఇల్ల. మేడమీద చుట్టూ పద్మాలుగేళ్ళ పిల్లాడంత ఎత్తైన బలిష్టమైన కాంక్రీటు పిట్టగోడ. వేసవికాలంలో రాత్రిపూట మేమంతా మేడమీదే పడుకునేవాళ్ళం. అలాంటి సమయాల్లో ఎవరైనా పొరపాటున నిద్రలో నడుచుకుంటూ వెళ్ళినా మేడమీంచి వాళ్ళు అమాంతంగా పడిపోకుండా అడ్డుకొనెంత ఎత్తు ఉన్న పిట్టగోడ అది.

చిత్రగ్రీవాన్ని రోజు తీసుకెళ్ళి ఆ పిట్టగోడ మీద వదిలేవాడిని. అక్కడ ఆ గాలుల్లో అది అలా గంటల తరబడి కూర్చొని ఉండేది. అంతే తప్ప ఎగరడం గిగరడం అన్న పనులేవి పెట్టుకొనేది గాదు. ఇలా కాదని ఒకరోజు పిట్టగోడ కింద కాసిని శెనగగింజలు పోసాను. కిందకి దిగివచ్చి ఆ గింజల్ని తిని పొమ్మని చిత్రగ్రీవాన్ని పిలిచాను. ‘వివిటీ సంగతి?’ అన్నట్టగా కానేపు చూసింది. నేను తీసుకువెళ్ళి తనకు ఆ గింజల్ని తినిపించబోవడం లేదని స్ఫ్టముయ్యాక అది పిట్టగోడమీదే అటూ ఇటూ పచార్లు చెయ్యడం మొదలుపెట్టింది. అడపాదడపా మెడనిక్కించి నాలుగడుగులు కిందనున్న గింజల్ని చూడటం మాత్రం మానలేదు. అలా ఆ నిరాశాభరితమైన నాటకం ఓ పాపుగంట దాకా కొనసాగింది. చిట్టచివరకు అది సంకోచాన్ని అభిగమించి పిట్టగోడమీంచి కిందకు దూకనే దూకింది. దాని కాళ్ళు నేలను తాకే సమయంలో అప్పటిదాకా ఏనాడూ తెరచుకొని ఉండని దాని రెక్కలు - అది గింజలమీద వాలి బాలెన్న చేసుకునే ప్రక్రియలో అప్రయత్నంగా పారాత్మగా చక్కగా విప్పుకున్నాయి. ఎంతటి ఘన విజయం!

ఆ రోజుల్లోనే దాని ఈకల రంగు మారడం గమనించాను. అంతగా ఆకట్టుకోలేని బూడిదరంగు కలసిన నీలివర్షపు ఈకలకు బదులుగా దాని ఒళ్ళంతా సముద్రపు నీలిరంగు ఈకలతో ధగధగా మెరవసాగింది. దాని మెడప్రాంతం సూర్యకాంతిలో ఇంధధనుస్ని వర్షాల పూసలగొలుసులా శోభిల్లసాగింది.

ఎగరడం అన్న మహాత్మరమైన ఘట్టానికి చేరుకున్నది చిత్రగ్రీవం. దాని తల్లి, తండ్రి, చిత్రగ్రీవానికి ఎగరడం నేర్చిస్తాయని ఎదురుచూశాను. ఈ లోపల నాకు చేతనయిన రీతిలో నా వంతు ప్రయత్నం చేశాను. రోజూ చిత్రగ్రీవాన్ని మణికట్టు మీద ఉంచుకొని కొద్ది నిమిషాలపాటు చేతిని పైకీ కిందకి పదే పదే కదిపేవాడిని. అలా కదిపినప్పుడు చిత్రగ్రీవం భాలెన్ను నిలదొక్కుఖోవడం కోసం రెక్కలు విప్పడం ముడవడం చేసేది. అలా దానికి రెక్కలు ముడవడం విప్పడం అలవాటయింది. కానీ ఎగరడం అంటే ఇంకా చాలా తత్తంగం ఉంది కదా... ఆ మిగిలిన పాతాలు నేర్చడం నా పరిధిలో లేదు గదా... అసలు ఎందుకీ ఆత్రం అని మీరు అనుకోవచ్చు. తోటి పావురాలతో పోలిస్తే చిత్రగ్రీవం ఎగరడం విషయంలో వెనకబడి ఉండటం దానికి ఒక కారణం. అదీ కాకుండా జూన్ నెల వచ్చేసిందంటే వర్షాలు అందుకొంటాయి. వర్షాలు మొదలయ్యాయి అంటే పక్కలకు దూరాలు ఎగరడం అసార్యమవుతుంది. అంచేత వర్షాకాలం ముంచుకొచ్చేముందుగానే చిత్రగ్రీవానికి ఎగరడం నేర్చేయాలి అనుకొన్నాను.

మే నెల ఇంకా కొద్ది రోజుల్లోనే ముగుస్తుంది అనగా తండ్రిపణ్ణి చిత్రగ్రీవానికి ఎగరడం నేర్చే వసి చేపట్టింది. ఆ రోజు అప్పబీదాకా బలంగా వీచి ఊరును చల్లబరచిన ఉత్తరపు గాలి సన్నగిల్లి మంద్రంగా సాగుతోంది. ఆకాశం కడిగిన నీలిముత్యంలా నిర్మలంగా ఉన్నది. దుమ్ము ధూళీ లేకుండా వాతావరణం స్వచ్ఛంగా ఉన్నది. ఊళ్ళోని ఇళ్ళ పైకప్పులూ, దూరాన ఉన్న పంటపొలాలూ - అన్నీ స్వప్షంగా కనిపిస్తున్నాయి. మధ్యహన్మాం మూడుగంటలవేళ. చిత్రగ్రీవం మేడ పిట్టగోడమీద కూర్చొని ఉన్నది. అప్పబీదాకా చుట్టుపక్కల గిరికీలు కొడుతున్న తండ్రి పక్కి వచ్చి ఎండకాగుతున్న చిత్రగ్రీవం పక్కన వాలింది. వాలి చిత్రగ్రీవం కేసి ఓ చూపు చూసింది. “ఏం వాయ్ బడుద్దాయ్. మూడునెలలు నిండాయి. ఇంకా ఎగరే ప్రయత్నాలేం లేవా? భయమా? అసలు నువ్వు పావురానివా, వానపామువా?” అన్నట్టగా చిత్రగ్రీవం కేసి చూసింది. చిత్రగ్రీవం ఉలుకూ పలుకూ లేకుండా గంభీరంగా ఉండిపోయింది. తండ్రి పక్కికి చిత్రత్తుకొచ్చింది గాబోలు - పావురాల ఫక్కీలో కువకువా కూస్తా చిత్రగ్రీవాన్ని గద్దించసాగింది. ఆ గద్దింపుల జడివాననుంచి తప్పించుకుండామని చిత్రగ్రీవం పక్కపక్కకు జరగసాగింది. తండ్రిపక్కి పట్టు విదవకుండా కూతలు పెడుతూ రెక్కలు టపటపలాడిస్తూ తనూ జరగసాగింది. చిత్రగ్రీవం ఇంకా ఇంకా జరిగింది. తండ్రిపక్కి జరగటం కొనసాగించింది. చిట్టచివరికి చిత్రగ్రీవం పిట్టగోడ అంచుకు చేరింది. ఇంకాస్త జరిగితే కిందపదే స్థితికి చేరుకుంది. ఉన్నట్టుండి తండ్రి పక్కి తన భారాన్నంతా చిత్రగ్రీవం మీద మౌనసింది. చిత్రగ్రీవం గోడమీద నుంచి జార్నే జారింది. అలా ఒక అడుగు జారిందో లేదో స్వీయరక్షణకోసం అసంకృతంగా రెక్కలు విప్పార్చి గాలిలో తేలింది. మా సంతోషానికి అవధులు లేవు. అప్పబీదాకా కింద అంతస్తులోని నీళ్ళ కుండీలలో జలకాలాడుతున్న తల్లి పక్కి మెట్లమీదుగా మేడమీదికి చేరుకుని తనూ చిత్రగ్రీవానికి సాయంగా ఎగరసాగింది. అలా అవి రెండూ ఎంతలేదన్నా పది నిమిషాలపాటు ఎగిరాయి. ఆకాశంలో గిరికీలు కొట్టి వచ్చి కిందకు వాలాయి. అలా వాలేటప్పుడు తల్లిపక్కి రెక్కలు ముడిచి యథాలాపంగా తాను వాలదలచిన ప్రదేశంలో శుభ్రంగా వాలింది. చిత్రగ్రీవం మాత్రం నానా పాట్లు పడింది. ఒకటే కంగారు. ఒళ్ళంతా వణుకు. వాలే క్షణంలో దాని కాళ్ళు నేలను రాసుకుంటూ పోయాయి. అలా నేలను రాసుకుంటూ వెళుతూ, రెక్కల్ని కంగారు కంగారుగా టపటపలాడిస్తూ, తనను తాను బాలెన్ను చేసుకుంటూ బాగా ముందుకు సాగి ఆగింది. అలా ఆగినప్పుడు దాని రొమ్ము గోడను తాకింది. గబుక్కున్న రెక్కలు ముడిచేసింది. ఎలాగైతేనేం క్షేమంగా వాలి ఆగింది కదా! చిత్రగ్రీవం ఉత్సేజింతో రొష్టసాగింది. తల్లిపక్కి దానిపక్కకు చేరి ముక్కుతో నిమిరింది. దాని రొమ్ముకు తన రొమ్ము తాకించింది. చిన్న పిల్లాడిని లాలించినట్టుగా లాలించింది. తాను చేపట్టిన కార్యం విజయవంతంగా ముగియటం గమనించిన తండ్రిపక్కి జలకాలాడటం కోసం కింది అంతస్తులోని నీళ్ళకుండీల దగ్గరకు చక్కా ఎగిరిపోయింది.

ఉపవాచకం

2. పోయబుల్లాభాన్

మూలం : చెర్పిరాల బాగయ్య

పత్రికలపై ప్రభుత్వం ఉక్కుపాదం మోపుతున్నకాలం. ప్రభుత్వానికి వృత్తిరేకంగా వారా ప్రచురణ చేయడానికి సాహసించని పరిస్థితులు. అయినప్పటికీ తన ‘ఇంద్రోజు’ పత్రికద్వారా నిజాం ప్రభుత్వ విధానాలను, రజాకార్ల దుశ్శర్యలను ఎండగట్టిన కలం యోధుడు. సత్యప్రకటన తన జీవితానికి చరమగేతం పాడుతుందని తెలిసినా వెనుకంజవేయని ధీశాలి. నిజాన్ని నిర్భయంగా రాసి రజాకార్ల చేతిలో బలైన అమరుడు పోయబుల్లాభాన్ జీవితాధ్యాయాన్నిచదువుదాం.

వీరజనని శ్రీ భారతమాతను
మహామహాండగు మహాత్మగాంధీని
జనవందితుడగు జవహర్లాలును
పూజనీయుడగు బోసుబాబును
వందనీయుడగు వల్లభ భాయిని
పరిపరి విధముల భారత వీరుల
ప్రస్తుతింతు నా భావము లోపలనూ తందాన తాన
ఆస్తికత్వమున ఆసందముతోనూ తందాన తాన
తందాన భాయి రాజవందనాన తందాన తాన

పోస్టం : అరే భాయి యేదైనా కథ మొదలు పెట్టేటప్పుడు మూలపురుషులైన బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులనో లేక విశ్వేశ్వరునో గ్రామదేవతనో తలంచబొప్పగాని భారతమాత నట, మహాత్మగాంధీయట, జహోరులాలట ఈ క్రొత్తకొత్త దేవతలెవరో కాని నేనవి విని యొరుంగలేదు.

కథ : ఓహో! నీవింకా నిద్రలో నుండి కలలుగంటున్నావన్నమాట. పైన పేర్కాన్న వారలు మన భారతదేశపు దాస్యశ్రంఖలముల విడదీయుటకై ఆనేక కష్టసప్తముల కోర్చి కారాగారాల కేగి ప్రాణముల బలినొసంగి స్వాతంత్యము గలుగ జేసిన సత్పుమలు. వీరిని గాక ఇంకెవరిని స్తుతించగలము.

పోస్టం : అటులైన సరే కాని నీవిపుడు చెప్పుదలచుకున్న కథేమిటో చెప్పురాదా.

- కథ :** చెప్పేద వినుము.
రామరావణుల యుద్ధము గాదోయి తందాన తాన
కొరవ పాండవ కథయిది గాదోయి తందాన తాన
పూర్వ రాజుల చరిత్ర యిది గాదూ తందాన తాన
తందాన తందాన తందాన తందాన తాన
తందాన భాయి రాజవందనాన తందాన తాన
- హస్యం :** సరే! నీవు జెప్పునది బాగానే యున్నది. ఆ కథ గాదు ఈ కథ గాదు. ఏ కథ గాకపోతే నీవు జెప్పుదలచుకున్న కథేమిటో చెప్పేదవా? ఊరక కాలయాపన జేసెదవా?
- కథ :** వినుము. నేనీపుడు చెప్పబోయే కథ మహేత్యాగాంధికి అత్యంత ప్రియభక్తుడును, దేశ సేవా దురంధరుడును, నిష్పక్షపాత హృదయుండును అగు ఓయబుల్లాఖాన్ ను దుర్మార్గులు ఏ విధంగా హత్యగావించి యుండిరో ఈ ప్రజానీకమునకు కథారూపకముగా దెలియజేయవాడను.
- హస్యం :** అఖ్యా యొంతమాట నుడివితివిరా. ఆ మాట వినిన తోడనే నావంటిలో నుండు రక్తమెల్లను నీరయ్యెను. నోట దడియారెను. గుండెలవిసిపోయెను. సరే కానిమ్ము.
- కథ :** వినుము
భారతావనిలో భాగ్యనగరమందూ తందాన తాన
మానుకోట తాలూక యందున తందాన తాన
శుభ్రవాడు యనె చిన్న గ్రామమందూ తందాన తాన

మహామృదీయుడు హాబీబుల్లా భాను తందాన తాన
 పతిప్రతయగు తన భార్యతోన గూడి తందాన తాన
 ఏడుగురి బిడ్డల గస్సవాడయ్య తందాన తాన
 అయినసు ఒక్క బిడ్డ బ్రతుక లేదు తందాన తాన
 పూర్వఫలంబని బోగులు చుండిరయ్య తందాన తాన
 అంతలోనే భగవంతుని దయ వల్ల తందాన తాన
 హాబీబుల్లాభానుని యల్లాలు తందాన తాన
 మరల చూలు దాల్చెనూ తందాన తాన
 తందాన తందాన తందాన తందాన తాన
 తందాన భాయి రాజవందనాన తందాన తాన

ఇట్లుండగా సుమారు 29 సంాల క్రితము ఒకనాడు విశ్వవంద్య బాపూజీ విజయవాడకు వెళ్లుచున్నాడు. దారిలో అనగా మానుకోట స్టేషన్లో హాబీబుల్లాభాన్ గారు పోలీస్ ఇన్స్పెక్టరుగా ఉన్నారు. బాపూజీని తదేక దృష్టితో చూశారు. వెంటనే హాబీబుల్లాభాన్ అత్యంత భక్తితో వారికి నమస్కరించాడు. అంత బాపూజీ దివ్యమంగళ విగ్రహము తన కన్నులలో నిండిపోయినది. అటు పిమ్మట ఇంటికి చేరిన హాబీబుల్లా భానుకు పుత్రోదయము కల్గిందనే వార్త విని పరుగున వెళ్లి తన పుత్రుడిని చూసి సంతోషించాడు. పుట్టినవాడు అంతా గాంధీలాగానే ఉన్నాడనుకొన్నాడు. ఇట్లు బాలపోయబుల్లాభానుడు శుక్లపక్షచంద్రునివోలె దినదినాభివృద్ధి జెందుచు తన వచ్చిరాని మాటలతో వృద్ధ జననీజనకులతో ముద్దుగొల్పుచు

తందాన తందాన తందాన తందాన తాన
 తందాన భాయి రాజవందనాన తందాన తాన
 పోయబుల్లాభాను డమ్మయ్య తందాన తాన
 వివేకమతనిలో మొలుక లైట్టెనయ్య తందాన తాన
 దేశనేవయే దేవుని సేవంచూ తందాన తాన
 తన మదిలోపల దలచు చుండెనయ్య తందాన తాన
 విశ్వమానవ బ్రాత్మత్వంబయ్య తందాన తాన
 ఎంత దాచిన దాగకుండెనయ్య తందాన తాన
 మబ్బుల్లోని చంద్రుని రీతిగనూ తందాన తాన
 ప్రకాశ మానంబగుచుండెనయ్య తందాన తాన
 తందాన తందాన తందాన తందాన తాన
 తందాన భాయి రాజవందనాన తందాన తాన
 అంత కొన్నాళ్లకు ఔజా అనే ఆమెతో వివాహము జరిగెను.
 భక్తానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశబలానోయి దాదానా
 బాపూజీకి పరమభక్తుడు
 భారతవీరుల పరమానుచరుడు

సత్య అహింసల ప్రచారకుడు
 లోభత్వమునకు లొంగని వాడు
 ప్రజాక్షేమమే గోరెదు వాడు
 షోయబుల్లా భాసుడమ్మయ్య
 భజానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశ బలానోయి దాదానా.

ఇట్లుండ పైధాబాదు ప్రభుత్వము మత ప్రేరణ జేయుచు రజాకార్లనెడు దుష్టశక్తుల బోషించుచు, మొత్తము రాష్ట్రమంతటాలూటీలు, గృహదహనాలు, హత్యలు, మానభంగములు మున్నగు బీభత్వములు బాహీటముగా యూ రజాకార్లు జేయుచుండిరి. అప్పట్లో మన షోయబుల్లాభాసుడు తాజ్య అనే ఉర్దూ పత్రిక ద్వారా ఆ రజాకార్లు వారి నాయకుడగు భాసింరజ్జీ క్రూరకృత్యములను ఖండించుచు వచ్చేను. షోయబుల్లాభాసుడు తమ జాతి వాడయ్య కూడా తమకు విరుద్ధంగా నడచుకొనుట భాసింరజ్జీకేగాక పైధాబాదులోనుండు సమస్త మహామ్మదీయుల కిష్టము లేకుండెను. అందువల్ల ఆ పత్రిక తే.21 అజార్సన్ 1357 ఫసలీ రోజున ఆపివేయబడెను. అటు పిమ్మట షోయబుల్లాభాసుడు జాతీయ ఉరుదు పత్రిక లేకపోయెనని మనోవేదన గలిగి ఆ కొరత దీర్ఘటకై దైనెల సన్ 1357 ఫసలీనాడు “ఇమ్రాజ్” అను దినపత్రికను ప్రారంభించెను. మన షోయబుల్లాభాసు జాతీయవాది, గాంధీగారి సిద్ధాంతములనే ఆచరించువాడు, మహోద్యుశాలి. దైర్యమతో పత్రిక ద్వారజాతీయ భావముల వెల్లడించుచు, చక్కని విషర్ణులు జేయుచు నిజమైన వార్తలను ప్రకటించుచుండెను.

భజానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశ బలానోయి దాదానా

షోయబుల్లాభాసునిపై నీ
 ప్రభుత్వమీర్పు భావంబు చేత
 కాగితమిచ్చుట బందు జేసిరీ
 వెంటనే యప్పుడు సెన్సార్ పెట్టిరి
 అనేక చిక్కులు గలుగ జేసిరి
 అయినను యించుక భయపడలేదు
 తన యత్నంబు తప్పనే లేదు
 న్యాయమె నన్నిటి జయమెసంగునని
 అనుకొని యుండెను షోయబుల్లాభాన్

భజానోయి భాయి తమ్ముడాసై దేశ బలానోయి దాదానా

ఇట్లుండగా మహోత్సుడి అకాలమరణవార్త అకస్మాత్తుగా షోయబు విన్నాడు. నిర్ధారితపడ్డాడు. ఇంట తనగదిలో వెక్కివెక్కి యేడుస్తున్నాడు. బలమైన అతని శరీరం దుఃఖావేశంతో వణికి షోవుచున్నది. నోరు పెకలటం లేదాతనికి. ఇంతలో తన తల్లి వచ్చి నాయన ఏడవకుము. ఆయన మహోత్సుడు అతనికి అంతా సమానమే. చావుబ్రతుకుల్లో ఆయనకు భేదం లేదు. హిందూ, ముస్లింలలో సోదర భావాన్ని పెంపొందించుటకై ఆయన మహోత్సుప్పమైన సేవ జేశాడు. నీవు దుఃఖించుట మాసుము. నాయనా? ఏది ఒకసారి నవ్వుము. అని దీనంగా బ్రతిమాలుతున్న తన తల్లినిజూసి షోయబుల్లాభాసుడు అమ్మా! రేపు నీకొడుకు స్నేహంత్ర్యము కొరకు బలైతే నీవు దుఃఖించవా యని యడిగినాడు.

ఆ మాటలకు ఆ షోయబుల్లాభాసుని తల్లి, నాకొడుకే అంతటి భాగ్యవంతుడై ప్రజాసేవలో ప్రాణాలు విడిస్తే సత్యం ప్రచారంలో అమరదైతే నిజంగా నేను నవ్వుతాను. తండ్రి యాది ముమ్మాటికి నిజము అని తల్లిజెప్పిన దైర్యవచనాలకు సంతోషించినాడు. దుఃఖమును పోగొట్టుకున్నాడు. ఇట్లుండ నీతనిపై కొందరు వ్యతిరేకులకు మరింత విషము తలకెక్కుచునే

యున్నది. పది నెలల నుండి తన సంపాదకీయ వ్యాసములు వారినే గాక ప్రభుత్వమును గూడ గడగడ వణికించినవి. నిజమే ఈలాంటి దేశభక్తులను జూచి భాసీంరజ్యే ఊరుకోగలడా! 19-08-1948 రోజున జమ్ముతు మహాలో సభజీసి యేమన్నడంటే

భళానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశబలానోయి దాదానా

హిందూగాని ముస్లింగాని
ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా
ప్రచారమును గావించినచో
పట్టివాన్ని ప్రాణాల్ దీయుడీ
బర్మిలాతో బొడచి వేయండీ
వారి చేతులు నరికి వేయండీ
నేనుండగ మీకేమి భయము
అని యిటు యిటు వలెను భసీం రజ్యే
రజాకారులనే రాక్షస మూకను
పంపివేసెను మచ్చరంబుతో

భళానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశ బలానోయి దాదానా

పోయబుల్లాభానుకు అదివరకే యా నిశాచరులు తన ప్రవర్తనను మార్పుకొమ్మని జాబులు రాశారు. అట్లు మార్పుకొనకుండినచో ప్రాణములు దక్కవని యెన్నో తీర్చ బెదరించినారు. అయినపుటికిని సత్యమునకు పాటుపడ్డ మన పోయబు యూ బెదిరింపులకు జంకలేదు. తనను ఇంచుకైనను మార్పుకోలేదు. ఇట్లుండ 20-08-1948 నాడు ఒక పేరు పూరులేని ఉత్తరం ఒకటి వచ్చింది. అందులో “నీవు గాంధీ కొడుకువా” జాగ్రత్త ఊక్క చీల్చి వేస్తాం. ఇదివరకీలాటివెన్నో ఉత్తరాలు రాలేదా! అనుకొన్నాడు. తన పత్రికాలయములో కాంగ్రెసు నాయకులు రామకృష్ణరావు, రంగారెడ్డి మొదలగు పోయబు మిత్రులు యూ బెదిరింపు ఉత్తరములను గూర్చి చర్చించారు. శ్రీయుత రామకృష్ణరావుగారు పోయబు నామాట నీవు తప్పగా భావించవద్దు, ఎందుకంటే రాక్షస రజాకార్లు నీమీద కళ్ళపెంచుకున్నారు. ఎప్పుడైనా ఏమైనా జరుగుపచ్చ. నీవు జాగ్రత్తగా ఉండుము అని చెప్పినపుటికిన్ని పోయబ్ తన విశ్వాసమును వదలలేదు. మఱునాడు 21-08-1948 రోజున తన కార్యాలయములో రాత్రి 12.30 వరకు 22-08-1948 తారీకు పత్రికకై “నేటి భావాలు” అను శీర్షికతో నొక వ్యాసమును రాసి అక్కడినుండి బయలుదేరి గాథాంధకారములో విజయాన్ని పొందిన సైనికునివలె సమీపములోనున్న తన యింటికి వస్తున్నాడు మన పోయబు. యింతలో

భళానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశ బలానోయి దాదానా

తందాన తందాన తందాన తందాన తాన
తందాన భాయి రాజవందనాన తందాన తాన
తలుపు చప్పుడు జేయుచుండెను
అంతలోనే తన వెనక వైపున
వెంబడిబడ్డ వేటకుక్కలు
రజ్యే బంట్లు రాక్షస మూకలు
గుణహానులును కొరవి దయ్యములు

మర్మము దెలియని దుర్మార్గులును
ప్రజల పాలిటీ బలు పిశాచములు
దోషిడి దొంగలు దుష్టశక్తులు

భాణోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశ బలానోయి దాదానా

మన పోయబుల్లాభాన్నను తుపాకులతో ధాం ధాం ధాం అని కాల్పినారు. అతడు నేల కూలినాడు. ఆ కిరాతకుల కసి అంతతో దీర్చేదు. ఏ చల్లని చేయి తన జనుల నోదార్చి సత్య అహింస, ధీర, సోదరత్వ ప్రచారాన్ని చేసిందో, ఏ వీరపుస్తం శత్రువులను, నిజాం అరాచకత్వాన్ని, దౌర్జన్యాలని నిర్భయంగా విమర్శించిందో. యే కరకమలము ‘ఇమ్రోజ్’ పత్రికా కన్యను తీర్చిదిద్ది అలంకరించి సాహిత్య మాతృవ్యాఢిని సంతృప్తి పరచిందో అట్టి పోయబు కుడి చేయిని దుండగులు నరికివేసినారు. పోయబు బావమర్ది వెనుకాల నుండి వస్తూ అరిచాడు. ఆయనకు కూడా గుండు దెబ్బ తగిలింది. పడిపోయాడు. రెండు చేతులు మణికట్టు పరకు తీశారు. మిక్కుటముగా ఆరచుటచే ప్రక్కవారు పరుగెత్తుకొని వచ్చారు. గుండాలు పరుగెత్తినారు. తలుపు తెరుచుకొని పోయబు భార్య, తల్లిదండ్రి ఒక్కమ్ముడి పైనబడ్డారు. కొగిలించుకొన్నారు.

తందాన తందాన తందాన తందాన తాన
తందాన భాయి రాజవందనాన తందాన తాన
చుట్టు ప్రక్కల వారు వచ్చినారు తందాన తాన
మిత్రులందరు చేరుకున్నారయ్య తందాన తాన
పోయబు భానుడీ శరీరమందుండే
రక్తధారలు గారుచున్నపయ్య
స్ఫుర్ప దప్ప లేదింకను పోయబు
తనవారిని కన్నుల జూశాడు
తందాన తందాన తందాన తందాన తాన
తందాన భాయి రాజవందనా తందాన తాన

వీరపత్ని భర్తపై బడి నీవెందుకు అరచలేదు. ఆ దుష్టశక్తులను వెన్నుంటి తుపాకితో కాల్పి అయ్యా ఎంతటి ప్రమాదం సంభవించినది. అవుజా నేను బిగ్గరగా అరచిన యొడల పిరికితనమవుతుంది. వీరుడై చచ్చిన వాడికే స్వర్గం. ఇదే నిజమైన అహింసా సిద్ధాంతం. తల్లిని జూచి అమ్మా! నేనెలగైన యా లోకాన్ని విడిచిపోతాను. నీవు వీరమాత వనిపించుకొమ్ము. అవుజా నీవు నిండు చూలాలివి. నీవు నా ధర్మపత్నివని కీర్తినిలుపవా? నీవు వీరమాత వోతావు. మీరు యిట్లు ఏడిస్తే నా ధైర్యం సన్మగిల్లతోంది. ఆనాడు మన బాపు మనను విడచిపోయిన నాడు నన్ను ఏమని ఓదార్పినావమ్మా! అబ్బా!!

భాణోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశబలానోయి దాదానా
ఇవియే పోయాబు ఆభరిమాటలు
హాయిగ నంతలో నిద్రించినాడు
అతని యాత్మ మహాత్మలో గలిసే
అమరజీవియై యలరారె నయ్య
భాణోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశబలానోయి దాదానా

3. చిందు ఎల్లమ్మ

మూలం : డా॥ కె.ముత్యం

జానపదకళలో ఒక ప్రత్యేకతను సంతరించుకున్న కళారూపం చిందు భాగోతం. తన అలంకారంలో స్త్రీ, పురుష పాత్రాలను సమర్థంగా పోశిస్తూ, ఆబాలగోపాలాన్ని రంజింపచేసిన చిందు కళాకారిణి చిందు ఎల్లమ్మ. చిందు భాగోతం ప్రదర్శన గురించి ఆవే మాటల్లోనే తెలుసుకుండాం.

నేను చిందుల ఎల్లమ్మను. మాది నిజమాబాద్ జిల్లాలోని చిన్నాపురమనే పల్లెటూరు. మేము మాతాతల కాలం నుండి ఇదే ఊర్ల ఉంటున్నం. నాకుబాగా యాదికున్నది. ఒకనాడు మా నాయన ఏమన్నడంటే “ఆ శెరువు కట్ట కడుతున్నప్పుడు పుట్టినపు బిడ్డ” అని. దాన్నిప్పుడు మనం నిజాంసాగర్ అంటున్నం. నేను బాసరల పుట్టిన్నట. అందుకే మా నాయన నాకు సరస్వతి అని పేరు పెట్టిందు. తర్వాత ఎల్లమ్మ తల్లిగ మార్చిండు.

మాచిందులోల్లకు పూర్వం ఇనాములేమి లేకుండె. చిందాట ఆడుకుని బతుకుతుండేటోళ్లం. మా ఊళ్లో ఎక్కు అయ్యగారు అని ఒకాయన చదువు చెపుతుండె. ఆయన దగ్గరకు సదువుకునెటందుకు పోదామనుకుంటే మాకు పలకలు దొరకక పోయేవి. అక్కరాలు పెట్టిచ్చినందుకు మేము ఆయనకు ఏమీ ఇచ్చేటోళ్లం గాడు. ఎందుకంటే ఇచ్చేతందుకు మాతాన ఏముండేదిగాడు! ఇంకోముచ్చట జెప్పుడు మర్చిపోయిన! మాతాన పలకలు లేకుండే అని చెప్పిన గదా! అయితే సక్కగున్న పెద్ద బోకె పెంకలు ఏరుకచ్చుకొని దానిమీద బోగ్గుతో రాస్తుంచేమి. తర్వాత ఎప్పుడోగద! బలపాలచ్చినయి. అయ్య వారి దగ్గర పెద్దబాలశిక్ష పుస్తకం ఉండేది. ఎప్పుడూ దాన్నే సదివెటోళ్లం. అప్పుడు అదే మాసదువు. సదువుతానే నేను చానా కష్టపడ్డ బిడ్డ! మాకు అప్పుడు భూములు లేకుండె. తీసుణకు (తీన్ అణాలు అంటే 18 పైసలు) మాసెడు వధ్య అస్తుండె.

నేను మరీ చిన్నగుండంగ ఊర్లె రెండు, మూడు భాగోతాలే ఆడెటోల్లు. మావోళ్లకు అప్పుడు ఎక్కువ ఆటలు రాకపోతుండె ఎల్లమ్మాట, చెంచులక్ష్మి, సారంగధర ఈ మూడు ఆటలే ఊకే ఆడుతుండె.

మాఊర్ల అందరికి సిన్నప్పచేసుండి భాగోతం నేర్చుతుండె. పెద్దోళ్లు నాకు నాలుగేండ్లు ఉండంగ నా ముఖంకు రంగు ఏసిండు. బాలకృష్ణని ఏపం గట్టిచ్చినరు. మావోల్లు పర్చ ఎనుక పాట పాడితే నేను పర్చముంగట ఎగిరిన. ఇగ అప్పటి నుండి మాతల్లి దండులు యేషం ఏయించి నాచేయి పట్టుకపోయి తోలేసి ఎగురుమని అంటుండె. అట్ల నాకు భాగోతం ఆడుడు అలవాటు చేసినరు. నేను ఎనిమిదేండ్లప్పుడు బాలకృష్ణని యేషం, తర్వాత రంభ యేషం కడుతుంచేని.

ఇగ అట్లనే ఆడుకుంట నేను పెరిగి పెద్దగయ్యేదాక ఆ యేషాలే ఏసిన. ఆడికెల్లి ఇగ పెద్దయేషాలు అంటే... అక్కయేషం, అత్తయేషం, బబ్బాహాసల చిత్రాంగద, సుందరకాండల సీత, సతీసావిత్రిల సావిత్రి యేషాలు ఏసిన. అట్లనే రాజు, వాలి, ధర్మాంగుడు, కుశలుడు, హనుమంతుడు ఇట్ల మగ యేషాలు కూడా కదుతుంటిని.

భాగోతంల అంబకీర్తన పాడిపిచ్చినమంటే ఇగ అయిపాయె ఆట శురైందన్నట్టే. భాగోతంలో రంభ యేషం వచ్చినంక గోపాల కృష్ణని యేషం అస్తది. “రంభా ఊర్వశులమమ్మా మాయమ్మా” అని పాడుకుంట పిల్లల్ని పర్షముందు ఆడిపిస్తే అది అంబకీర్తన అన్నట్లు. అంబకీర్తన అంటే ప్రార్థననే. ఇగ ఆట మొదలు వెట్టుడే.

సిన్ని కృష్ణుడనురా - బలువన్నెలు దెలిపెదరా

చెన్నుమీరగ - గొల్లభామల చెంత జీరెదనురా...

అని పిల్లలతో పాడిపించి, భాగోతం మొదలుపెడతం. పర్ష ఎనుక యేషాలు తయారయ్యాడిదాక ఇదే ఉంటది. ఎందుకంటే అటు పిల్లలకు నేర్చినట్లుంటది. ఇటు యేషాలు తయారైనట్లుంటది. అనలు భాగోతం మొదలు పెట్టినప్పుడు ముందుగల్ల గణపతి ప్రార్థన, సరస్వతి ప్రార్థన చేస్తం. తర్వాత భాగోతం మొదలయితది.

కొత్తది ఏదన్న ఇన్నిచ్చిందంటే ఆ పాటనే ఊకేపాడుతుంటిని. మాతాత అంటుండె “నీకు కీర్తి రావాల. తల్లిదండ్రులకు పేరు దేవాల. రాజ్యం మీద పేరు నిలపాల” అని.

ఇట్ల భాగోతాలు మా ఊర్వనే గాక, మాచుట్టు పక్క ఊర్వల్ల కూడా ఆడుతుంచిమి. అట్లనే బాస్సువాడ, మద్దారు, దేగ్గారులో గూడ ఆడినం. పొపురం, సైనిపురం, అద్దంపురం మీదికెల్లి నర్స్సపురం (మెదక్) దాక పోతుంచిమి. ఇట్ల మస్తు ఊర్వ తిరిగి ఆడుతుంచిమి. యాడ వానాకాలం వస్తే ఆడనే ఉంటుంచిమి.

చిందుభాగోతం :

భాగోతం అన్నా యక్కగానం అన్నా రెండూ ఒకటే... చిందు భాగోతానికి పేరు రావాలని చిందు యక్కగానం అంటం. గని తేడా ఏమీ లేదు...

చిందోల్ల ఆట అంటే పెద్దోల్లు (పై కులస్థలు) రారని చిందు యక్కగానం అంటం.

భాగోతం పొద్దుగాల్ల పదిగొట్టంగ మొదలైతే, రాత్రి ఆరయితది, యేడు అయితది పూర్తి అయేసరికి... గూట్లే దీపాలు వెట్టే యాల్ల అయితదనుకో...

మేం యక్కగానం పుస్తకాలు తీసికొచ్చి సదువుకుంటం... సదివి దాంట్ల ఇష్టమైనవి తీసుకుంటం. లేకుంటే ఆకులు మార్చేస్తం. పక్కన పెట్టేసం... సారమున్నది తీసుకొని సారంలేనిది ఇడిసిపెడతం.

ఒకటే పుస్తకంల కెల్లి చిరుతల భాగోతులు, దాసరోల్లు, మేము తీసుకున్నా మా దరువులకు అనుకూలంగా మార్చుకుంటం. “ఇన్నవ సీత...” అని చిరుతల దరువుకు అనుకూలంగా వాళ్ల మార్చుకుంటే, “ఇన్నావా... సీతా... మాతా...” అని మేం పాడుతం. సారమంతా ఆదే. పాటంతా ఆదే. వేషమూ ఆదే. కాని దరువులే వేరు.

భాగోతంల ఏ పాటకు ఆ పాట రాగం వేరేగుంటది.

ఇప్పుటి రాగాలు అల్సగ (తేలిక - సులువు) ఉంటయి. అప్పుటియి గొట్టుగ ఉంటయి.

ఆట తాళం, ఆదితాళం ఎక్కువనుకో - భూపాలం, కాంభోజ, మోహన, అసావేరీ రాగాలల్ల పాటలు, పద్మాలు పాడుతం. అట్లనే రూపక, ఆటతాళం... ఇట్ల అన్ని పాడుతం...

జుళువ తాళం - ఉరుకుడు మీద, చల్లీగా పడే తాళం... నటన చల్లీ పోవాలంటే జుళువ తాళం పడతది.

అనరో తమ్ముడా!

వినుము తెలిపెదనిప్పుడు... విడువక జేసే విప్రుడనేనే...

రాజు పాత్రలకు పడతది. దీనిల అడుగు, తాళం, రాగం చల్లిగా, కలిసి నడుస్తయి. సుత్తిగంతు, కత్తెర అడుగు, కుంగి ఒప్పేనము, చక్రములు అనేటి గంతులు, అడుగులు ఉంటయి. ఇవ్వి మా భాగోతములోనే ఉంటయి మరి. ఇవన్నీ మా తాతల నుండి వస్తున్నా. ఇక దరువులు ఉంటయి మా భాగోతంల... వీరాభిమన్య యక్కగానంల సుభద్ర యేషం వచ్చింది.

ఆమె...

నా పేరు సుభద్ర యనే - నాతి యందురే
గోపాల కృష్ణుని నామమెపుడు - కోరియుందునే
చండ పరాక్రముడైన మా మామ - పాండు యందురె
బలవంతులైన ధర్మ భీమ - బావలందురే
మొలకైన నకుల సహదేవులు - మరుదులందురే...

సుభద్ర తన కథ జెపుతున్నదన్నట్లు దరువు సాగుతది.

మా చిన్నప్పుడు మద్దెల, తాళాలు, గజ్జెలు గివ్వే వాయిద్యాలు ఉంటుండె... పేటి (హోర్సోనియం), తర్వాత వచ్చే... గని ముందు కాలంల పూ... పూ... అని ఊదేచీది బుర్ర ఉంటుండె... దాన్ని పుంగి అంటుంటిమి... సన్నాయి పలికేటపుడు సుతి (శృతి) కోసం ఒక బాజా ఉండదా... గసుంటిది.

ఈ పుంగిని భాగోతం మొదలైన కెల్లి అయిపోయిందాకా ఊదాల... ఊది ఊది దమ్ముకు అస్తుండె మాకు... ఒక్కులకు దమ్ముకు అస్తే ఇంకొకల్లు తీసుకుంటుంట్రి.

మొగోల్లూ ఊదుతుంట్రి... ఆడోల్లూ ఊదుతుంట్రి.

ఎండిపోయిన ఆనిగెంకాయను (సోరకాయ) బుర్ర కాయ అంటం గద... దానికి తొడిమె దగ్గర రంద్రం చేసి, పీక పెట్టి, ఘైదం (ఘైనం) పూసి పుంగి తయారుజేస్తుంటిమి... పాటకు స్వరం కలుపాలని... అట్ల పుంగి జేసుకుంటుంటిమి...

తబలా, పేటి (హోర్సోనియం), తాళం, గజ్జెలు, మావోళ్లే వాయిస్తరు. ఒక యేషం వాదం అయినంక ఆయన వోయి పేటి మీదనో, మద్దెల మీదనో (వాయిస్తూ) కూసుంటడు, అట్లనే యేషం తోటి. ఆయనక వాదం మళ్లా వస్తే పరదముందుకొస్తాడు. మరొకట్లు వోయి ఆయన జాగల కూసుంటరు.

యేషాలు కట్టోళ్లకి వాయిద్యాలు వాయించడు రావాల. ఒకలు కాకపోతే మరొకట్లు అందుకోవాల గద.

మా భాగోతంల తెర వెనక పల్లవి ఉండాలె. అది పెద్దల సందీ ఉన్నది. దాన్ని 'వెనక పల్లవి' అంటం...

అది లేకపోతే పాట, ఆట రుచి రాదు. తైతకధోం తకధోం - అని వెనక పల్లవి పాదేటోల్లు అన్నదాకా తెరముందాడే మా యేషాలకు కాలు లెవ్వనే లెవ్వది... ఒక పాట, దరువు అయిపోయినట్లుయితది.

మేం పాడుతుంటె వెనుక పల్లవి అందుకుంటరిగ మావోల్లు...

ఇగ అస్సులు సంగతి బుడ్డర్భాన్ యేషం. ఆ యేషం సూసెటోళ్లను కడుపుబ్బి నగిపిస్తది. అది లేకుంటే మా భాగోతంకు నిండుదనమే లేదు.

భాగోతంల ఎవరి పాత్రలు వాళ్లకే పుంటయి. వాళ్లు లేరనుకో... మేమే సదురుకుంటం...

సారంగధర, చెంచులక్ష్మి, సతీసావిత్రి, ప్రహ్లద, మైరావణ, మాంధాత చరిత్ర, రామాంజనేయ, సతీ అనసూయ, సతీ తులసీ, బభ్యవాహన, బాలనాగమ్మ, హరిశ్వరంద్ర, అల్లీరాణి, గంగా కళ్యాణం, రామదాసు చరిత్ర, సుగ్రీవవిజయం - ఇట్లు నేను ఇరవై ఐదు భాగోతాలలు మేచి యేషాలు యేస్తుంటి... అవసరమయితే మగ యేషాలు గడుతుంటి, మేచియే. ఆ యేషం ప్రభ దానిమీదికి తెప్పిస్తుంటి.

వాటి మాటలు, పాటలన్నీ రూఢిగా ఉంటయి. మరిచిపోకడలేదు. మల్ల మల్ల సూనుడు లేదు. సదువుడు లేదు... దీనికి ఇది దీనికి ఇది... అని మనుసుల ఉంటది.

ఎవరన్నా ఆడుతున్నా, పాడుతున్నా, వచనం చెప్పినా అవన్నీ మా తలకు ఎక్కించుకుంటం...

ఈ విధంగా పాడితే ఈ విధంగా ఆనాల అని మనుసుకు పడతది...

ఉండేతందుకు మాదిగింఢ్లల్ల జాగలేకుంటే సెట్లు కింద ఉన్నరట. ఇట్లు కష్టపడ్డరు మా సిందోల్లు పిండిలనంది.

మావోల్లను కల్పుతాగి యేషం కట్టనీయము.

మా చిందుకళ భగవంతుని దయవల్ల ఇప్పుడు పైకెక్కింది గని. హీన పుట్టువడి ఉండె. ఎవరు గానకపోతుండె.

దావభాద్రకు పోదమంచెగాని, రోగమొచ్చి ఇంత కఫ్ఫారం (తినే కర్మారం) ఏసుకుందామంటే కూడా పైసల్లేకుంటుండె అప్పుడు! అట్లనే కొంతమంది సనిపోయిందు. ఊర్ల మాలోల్లకు నీరటి పనంట. ఇంత యొవసమంట (వ్యవసాయం) ఉంటది. అట్లనే మాదిగోల్లకి సెప్పులు చేసే కస్పి (వృత్తి) ఉన్నది. బండి జోల్లో, ఆరెకట్టో యేసిస్తే కాపోల్లు ఇన్ని ఇత్తులు (గింజలు) పెడతరు. ఈళ్లు బతుకుతరు. మాకేమున్నదయ్యా? భాగోతం ఆడాల. బతకాల.

పాతరోజుల్ల భాగోతమాడితే ఏం దొరుకుతుండె. ఎట్లు బతికింట్రో మా చిందోల్లు ఏమో! ఏండ్లకమాన...! (తరబడి) మేం దసరకు పెట్టే పూజ చేస్తుంటాలి.

ఇగ దీపావళి అయినంక ఊల్లల్లకు బయల్దేరితే సంకురాత్రి, శివరాత్రి దాకా బాగోతాలు ఆడుతనే ఉంటం ఊర్లల్ల.

మహీ వానాకాలం అప్పుడే ఇంటికొస్తం. ఆరుద్రకార్తెకు ఊరంతా అడివిపాలైతరుగద ఇగ... మమ్మల్ని ఎవరు చూస్తరు.

ఇగ అప్పుడు అడక్కుచ్చుకున్నదుంటే తింటం. లేకుంటే బాకీ తెచ్చుకుంటం. కొందరు కూలీకి పోతరు.

ఈ వయసుల నేను కూడా మా మేళం తోటి పోతా. లేకుంటే ‘ఎల్లమ్మ బృందం’ అని ఎట్లంటరు.

మాకు అందరి కళారూపాలు నచ్చుతయి. హైదరాబాదుల కథల మల్లవ్వ ఉంటది. ఆమె కథలు మంచిగ చెపుతది... నాకు మనసొతది. అది శారదకాల్ది.

ప్రజలు మమ్మల ఎప్పటినుంచో బతికించుకుంటున్నరు గనీ, సర్మారుమాత్రం మమ్ములను నటరాజరామకృష్ణపల్లి పట్టించుకున్నది. ఒకసారాయన చిందు పాడమని అన్నదు. అయినకోసమని చెంచులక్ష్మి భాగోతం ఆడినం. తన పొలువాతీసి నాకు కప్పిండు. సింధును సర్మారుకు గుర్తుజేసిండు ఆయన. మాకు సర్మారును సూపిచ్చిండు.

ఈ సుట్టుపక్కల ఇసుంటి కళాకారులు లేరు. ‘చిందుల ఎల్లవ్వది సాగుతది ఇట్లు’ అంటారు ఇతర కళాకారులు... దానుడు (దాచిపెట్టడం) ఏంటికి ఉన్నది చెప్పాల...! ఇగ ఇట్లనే చెప్పుకుంట పోతం... బతుకంతా...

తన చిందుగానంతో, నటనతో, తెలంగాణతోపాటు అనేక ప్రాంతాల వారిని మెప్పించిన కళాతమ్మిని చిందుఎల్లమ్మ.

2005 సంవత్సరంలో నవంబరు 9వ తేదీన నిజామాబాదు జిల్లాలో అమ్మాపూర్లో మరణించింది.

ఉపవాచకం

4. ఇల్లు-ఆనందాల హరివిల్లు

భారతీయ కుటుంబ వ్యవస్థ అనుసరణ యోగ్యమైనదని అంతర్జాతీయ సమాజం ఆనేక ప్రశంసలు కురిపించింది. తీయని అనుబంధాల సమాహారం, ఆత్మియతల మందిరం అంగున ఇల్లు, కుటుంబం యొక్క గొప్పదనం తెలుసుకుందాం. కుటుంబ విలువలు కాపాడుకుందాం.

పక్కి ఆకాశమంతా విహరించి వచ్చినా తిరిగి చేరుకునేది తన గూటికే. మనిషికూడా ప్రపంచంలోని అధ్యాత్మమైన ప్రదేశాలన్నింటినీ తిరిగినా చివరకు చేరుకునేది తన ఇంటికే. అందుకే మనిషి జీవితంలో ఇంటికి చాలా ప్రాధాన్యం ఉన్నది!

ఇల్లంటే ఇటుకలు, ఇసుక, సిమెంటు, రాళ్ళతో కట్టిన నాలుగు గోడల నిర్మాణమో, ఓ పూరిగుడిసో, ఓ బంగళానో, భవనమో కాదు. ఇల్లంటే మన భావేద్యగాలన్నింటినీ పంచకునే అనుబంధాల వేదిక.

ఇల్లంటే అమ్మ,

ఇల్లంటే నాన్న,

ఇల్లంటే కుటుంబసభ్యులు

అక్కా చెల్లెళ్ళు, అన్నా తమ్ముళ్ళు తాతయ్య, నాన్నమ్మ, ఇదే కుటుంబం.

ఇట్లు సుఖసంతోషాల వాకిలి. ఆనందాల లోగిలి. ప్రేమానురాగాల పల్లకి. తల్లిదండ్రులు పిల్లలు కలిసి ఉండే ఒక అందమైన ఆత్మియ ప్రదేశం.

సామాజిక, మానసిక శాస్త్రవేత్తల అభిప్రాయంలో “ఒకే గొడుగునీడలో ఉంటూ, మానసిక, ఆర్థిక సహాయ సహకారాలందుకుంటూ, సహజ ఆమోదయోగ్యమైన సంబంధాలున్న ప్రీతి, పురుషులు, వారి పిల్లలూ ఉన్న ఈ సమూహమే కుటుంబం”.

కాలాలు మారినా, ఏళ్ళు గడిచినా భారతదేశంలో ఇప్పటికీ కుటుంబవ్యవస్థ నిలిచి ఉన్నది. విశ్వసనీయత, సమగ్రత, ఏకత అనే మూడు మూలస్తంభాల మీద మన కుటుంబవ్యవస్థ ఆధారపడి ఉన్నది. “అందరి సుఖంలో నా సుఖం ఉన్నది. వారికోసమే నా జీవితం” అనే త్యాగభావన భారతీయ కుటుంబానికి ప్రాతిపదిక.

సమాజంలో కుటుంబమే అత్యంత కీలకమైంది. ప్రప్రథమ సమూహం పరివారమే. వ్యక్తి సమాజంలో ఒంటరిగా మనజాలడు. కుటుంబంతో తాను మమైకమై జీవించడంద్వారా ఆనందాన్ని పొందుతాడు. అందుకే పుట్టుకతోనే మనిషికి కుటుంబంతో విడదీయలేని అనుబంధం ఏర్పడుతుంది.

పోషణ, భద్రత కల్పించడం కుటుంబయ్వపస్థలో మౌలికాంశాలు. కుటుంబ వ్యవస్థకు పునరుత్పత్తి ప్రాథమిక లక్ష్మణం. కుటుంబంలో అనుభవాలు, అనుభూతులు కాలానుగుణంగా మారుతూంటాయి. పిల్లలకు సమాజంలో ఒక స్థానాన్ని కల్పించడం, విచక్షణ జ్ఞానాన్నివ్వడం, సంస్కృతిని వారసత్వంగా అందించడం కుటుంబ వ్యవస్థ ప్రధాన ఉద్దేశాల్లో ఒకటి.

కుటుంబ భావన, వ్యవస్థ నిన్నమొన్నటిదిగాదు. దీనికి వేలసంవత్సరాల చరిత్ర ఉన్నది. ఇది వివాహబంధంతోనే మొదలవుతుంది. నాగరికతా శారభం లేని ఆదిమమానవుడు పెళ్ళి, ఇల్లు అనే బంధం లేకుండా స్వేచ్ఛగా జీవించాడు. కొంత నాగరికత అలవడిన తరవాత సమూహాలను ఏర్పరచుకొని జీవించడం ప్రారంభించాడు. వ్యవసాయంచేసి పంటలు పండించడం మొదలుపెట్టుక గుహలనుంచి గృహంలోకి మారిపోయాడు. అదే ఒక పెద్దమలుపు. తాను నిర్మించుకున్న ఇంటిపై, కుటుంబంపై ఎనలేని మక్కువను పెంచుకున్నాడు. వివాహబంధాన్ని వివేచనతో ఏర్పరచుకొని అందమైన కుటుంబాన్ని రూపొందించుకున్నాడు.

వేదకాలంనాటికి నాగరికమైన పద్ధతుల్లో ఈ కుటుంబయ్వపస్థ వారి రాతల వల్ల కుటుంబ జీవనవిధానం ఆ కాలంలో సంబంధ బాంధవ్యాలు ఉన్నతత్రయేణిలో ఉండేవని తెలుస్తాంది. జీవిస్తూ విశ్వానికి ఆదర్శంగా నిలిచిన కుటుంబ వ్యవస్థ చాలా వరకు సాఫీగా సుఖంగా సాగిపోయిందనీ, అది తెలుస్తాంది.

కుటుంబంలో తల్లి పాత్ర అత్యంత కీలకమైంది. గౌరవప్రదమైంది. అందుకే ఒకప్పుడు మాత్రుస్నాయ్ వ్యవస్థ ఏర్పడింది. ‘ఇంటికి దీపం ఇల్లాలు’ అనే నానుడిని బట్టి భారతీయ సంస్కృతిలో స్త్రీకి ఎంతటి ఉన్నతస్థానం ఇచ్చారో అర్థమవుతుంది.

ఏర్పడిందని కొందరు చరిత్రకారుల భావన. అత్యస్తత స్థాయిలో ఉండేదనీ, భార్యాభర్తల వేల ఏండ్ల నుంచీ విలువలకు కట్టుబడి మనది. ఆనాడు కుటుంబ జీవనం చాలా నియమబద్ధంగా ఉండేదని

అంతేగాక ఆనాటి సమాజంలో ఉన్న నాలుగు ఆశ్రమాల్లోనూ గృహస్థాశ్రమానికి అత్యంత ప్రాధాన్యం ఉండేది. గృహస్థాశ్రమ ధర్మం ద్వారా ఇతర ఆశ్రమ ధర్మాలు స్వకమంగా కొనసాగుతాయి. అందుకే గార్భస్థ జీవితం అతి సుందరమని వారి భావన. పూర్వకాలం నుండి ఉన్న కుటుంబ వ్యవస్థ ప్రధానంగా ఉమ్మడి కుటుంబ వ్యవస్థ. ఈ వ్యవస్థ నేటికి దక్షిణ భారతదేశం కంటే ఉత్తర భారతదేశంలో ఎక్కువగా కొనసాగుతున్నది.

ఉమ్మడి కుటుంబంలో కష్టసుఖాల్ని అందరితోనూ పంచుకోవడం జరిగేది. తద్వారా పరస్పర ఓదార్పు లభించేది.

ప్రతిపనిలోనూ సహాయ సహకారాలూ, సూచనలూ, సలహాలు లభించేవి. అందరూ శుభాశుభాలకు చేదోడువాదోడుగా నిల్చేవారు. ఆనందాన్ని పంచుకొనేవారు. ఇలా వాతావరణం ఆహోదకరంగా, సందడిగా ఉండేది.

చిన్నపిల్లలకైతే మహాసరదాగా ఉండేది. అమ్మమ్మ, నాన్నమ్మ, తాతయ్యల ఒడిలో ఒడిగిపోయేవాళ్ళు. పెద్దల అలనాపాలనలో, వాళ్ళ చెప్పే కమ్మని కబుర్లు, కథలతో ఆరోగ్యంగా పెరిగేవారు. అంతేగాక వాళ్ళ కుటుంబాల గొప్పతనాన్ని, గొప్పవాళ్ళను గురించి తెలుసుకొనేవారు. దేవాలయాలకు వెళ్ళాలన్నా, అంగట్లోకి వెళ్ళాలన్నా, మరక్కడికి వెళ్ళాలన్నా పిల్లలు పెద్దలతో వెళ్ళటానికి ఉత్సాహపడేవారు. ఇంట్లో అందరికి పెద్దలపట్ల భయభక్తులుండేవి. తల్లిదంట్రుల సేవ భగవంతుని సేవగా భావించేవారు. ఈ విధమైన జీవనవిధానం వల్ల జీవితపథాన్నిర్దేశం జరిగేది.

పిల్లలు స్వేచ్ఛగా వాళ్ళ స్నేహితుల ఇండ్కు వెళ్ళడం, అక్కడ పెద్దవారితో చనువుగా మాట్లాడడం ఏళ్ళ ఆలోచనలకు పదును పెట్టేది. సమాజ స్థితిగతులనూ, ఆచారవ్యవహరాలనూ, సంస్కృతి సంప్రదాయాలనూ పిల్లలు ప్రత్యక్షంగా విని, చూసి ఆకశింపు చేసుకొనేవారు.

ఉమ్మడి కుటుంబాల్లో పిల్లలందరికి ఒకేసారి భోజనాలు వడ్డించడం అనేది మహాసరదాగా ఉండేది. ఆడవాళ్ళకు అదో అవధానం చేసినంత పనయ్యేది.

ఆటపాటల్లోనూ, కొట్టాటల్లోనూ, అవసరాలను నెరవేర్చుకోవడంలోనూ ఒకరు పోటీపడేవారు. కాని పెద్దల కనుసన్నలలో, భయభక్తులతో క్రమశిక్షణలో ఉండేవారు. ఏం కావాలన్నా (పిప్పరమెంటో, బిస్కుట్టో) ఏదైనా జరిగినా అమ్మమ్మ, నాన్నమ్మలను చేరేవారు. వాళ్ళ కూడా ప్రేమతో దగ్గరికి తీసుకునేవారు. ‘అసలు కంటే వడ్డి’యే ముద్దు కదా!

అలా ‘కలిసి ఉంటే కలదు సుఖం’ అనే సూత్రం ఆధారంగా సమష్టి కుటుంబం కుటుంబ వ్యవస్థకు బలాన్ని చేకూర్చింది. కొందరి మనోభావాలు భిన్నంగా ఉన్నప్పచేటికి మొత్తం కుటుంబానికి అక్కరకు వచ్చేదే అమలయ్యేది. స్వార్థపరతకు తావు తక్కువ. ‘మన’ అనే భావనకు అందరూ లోనై ఉండేవారు. రైతుకుటుంబాల్లో ఐతే ఇంటిల్లిపాది ఇంటి పనుల్లో, బయటి పనుల్లో పాలుపంచుకొనేవారు. శ్రామిక వర్గం అంతా దాదాపు అలానే ఉండేది. ఊరిలో ఏదన్నా పెళ్ళి లాంటి కార్యక్రమాలు జరిగితే అందరూ శ్రమను పంచుకొని ఆ కార్యక్రమం చేసేవారికి ఆనందం కలిగించేవారు. ఈ సంఖీభావమే దేశానికి వెన్నెముక అయింది. సిరిసంపదలను పోగు చేసింది. ప్రపంచంలోనే భారతదేశాన్ని ఉన్నతస్థానంలో నిలబెట్టింది ఆనాడు. మన ఇతిహసాలైన రామాయణభారతాలు ఈ సమష్టి కుటుంబ వ్యవస్థను ప్రతిభింబిస్తాయి.

కాలం మారింది. కుటుంబం అనే మాటకు అర్థం, దాని నమూనా మారిపోయింది. ఉమ్మడి కుటుంబంలో వ్యక్తి స్వేచ్ఛకు ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యానికి, సమానత్వానికి ప్రాధాన్యం లేక పోవడం, స్వార్థం పూర్తిగా పెరిగిపోవడం, వీటివల్ల ఉమ్మడి కుటుంబ వ్యవస్థలో మార్పులు అనివార్యమయ్యాయి. చిన్న కుటుంబ భావన బలవడింది. సమష్టి వ్యవస్థ పూర్తిగా వ్యప్తి

వ్యవస్థగా మారింది. తత్కారణంగా జీవన సరళిలో అనూహ్యమైన మార్పులు చోటుచేసుకున్నాయి. ఆధునికతవల్ల శ్రేమవిభజనలో కొత్త మార్పులు వచ్చాయి. స్నేహరుష సంబంధాల్లో కొత్త ధోరణలు ఏర్పడ్డాయి. ఆర్థికస్వేచ్ఛ, సమానత్వం, వ్యక్తి స్వాతంత్యం అనే మూడించిపైనే ‘వ్యష్టి’ కుటుంబం ఆధారపడింది. ఈ వ్యష్టి కుటుంబంలో వ్యక్తిగత గౌరవం, సమాజంలో ప్రత్యేక గుర్తింపు, నిర్ణయాధికారం లభిస్తాయి. అయితే ఇలా వ్యక్తి ప్రాధాన్యత పెరిగి ఉమ్మడికుటుంబ వ్యవస్థ మరుగున పడిపోతుంది.

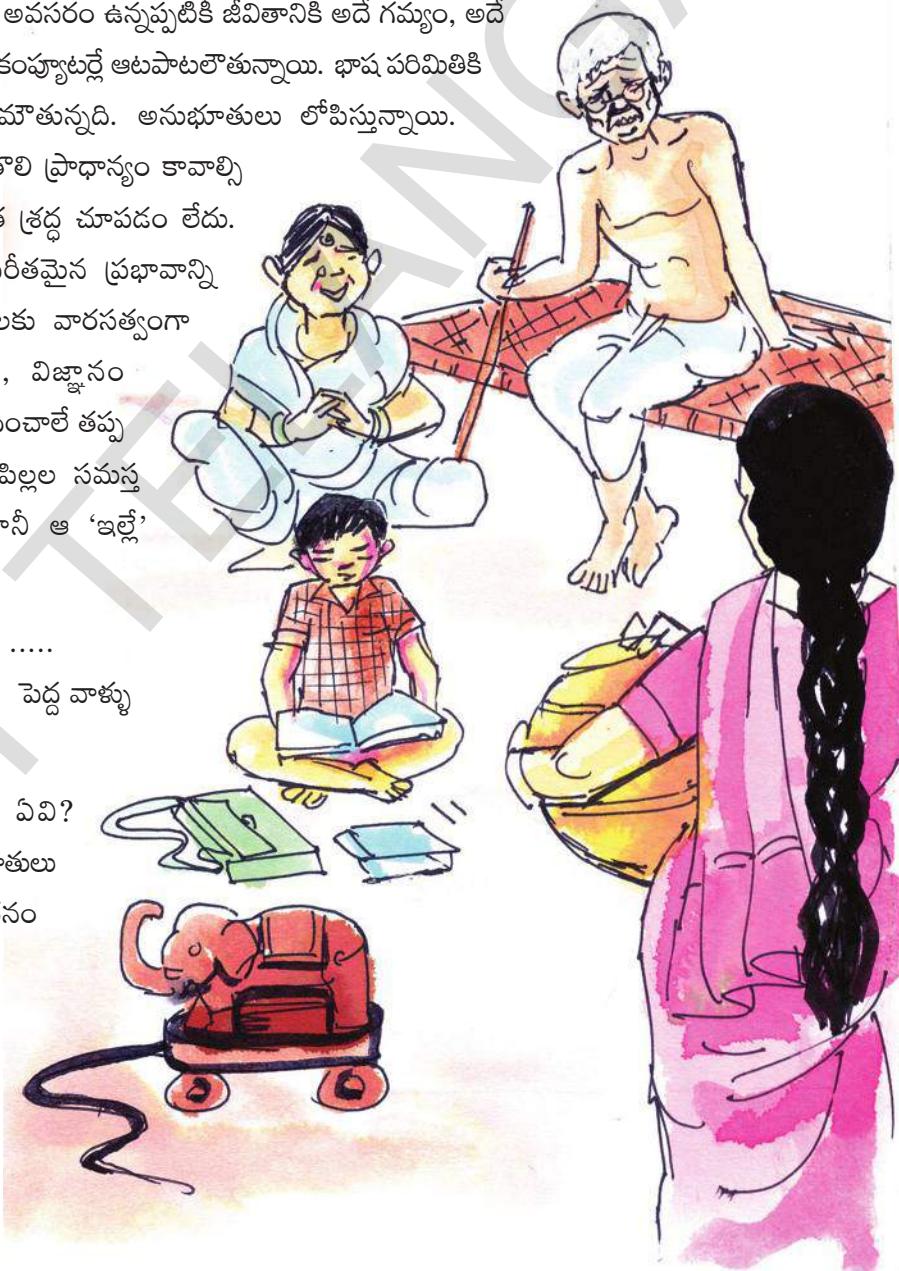
దీని వల్ల కుటుంబపరమైన వారసత్వ భావనలు అందుతున్నాయా? దేశీయ సాంస్కృతిక, జీవన సంప్రదాయాలూ నిలుస్తున్నాయా? మానవ సంబంధాలూ ఆప్యాయతాసురాగాలు ఉంటున్నాయా? ఆర్థిక స్వాపలంబనకోసం భార్య భర్తలిద్దరూ సంపాదించాలిన అవసరం ఉన్నప్పటికీ జీవితానికి అదే గమ్యం, అదే లక్ష్యం అపుతున్నది. పిల్లలకు టీవీలు, కంప్యూటర్లే ఆటపాటలోతున్నాయి. భాష పరిమితికి లోనవుతున్నది. భావం సంకుచితమోతున్నది. అనుభూతులు లోపిస్తున్నాయి. తల్లిదండ్రులకు పిల్లల సంక్లేషమే తొలి ప్రాధాన్యం కావాల్సి ఉండగా, దానిపట్ల వాళ్ళు తగినంత శ్రద్ధ చూపడం లేదు. అది పిల్లల మనస్తత్వం మీద విపరీతమైన ప్రభావాన్ని చూపుతున్నది. తల్లిదండ్రులు పిల్లలకు వారసత్వంగా ఆరోగ్యం, సంస్కారం, చదువు, విజ్ఞానం మంచితనం, పరోపకారగుణం అందించాలే తప్ప కేవలం డబ్బుకాదని గుర్తించాలి. పిల్లల సమస్త సద్గుణాలకూ, ‘ఇల్లే’ పునాది కానీ ఆ ‘ఇల్లే’ కనుమరుగుతున్నది.

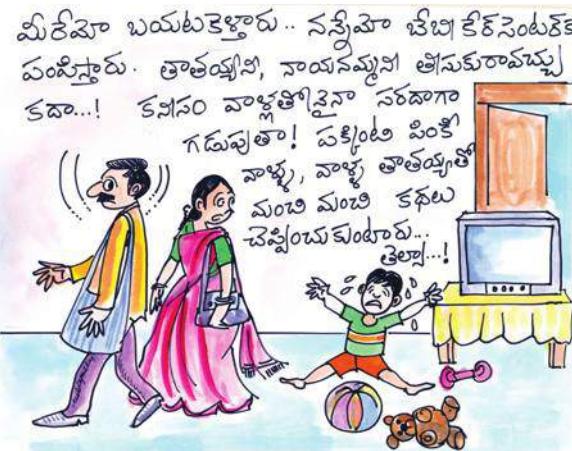
పిల్లలు కేర్కేకింగ్ సెంటర్లలో

భార్యభర్తలు ఉద్యోగాలలో, పెద్ద వాళ్ళు వ్యధాశ్రేమాల్లో

ఆ మానవ నంబంధాలు ఏవి? అనురాగాలు ఏవి? వారసత్వ అనుభూతులు ఎక్కడ? కుటుంబ నేపథ్యం, గొప్పతనం తెలిసే అవకాశం ఏది?

ఆధునికీకరణ, నగరీకరణ, పాశ్చాత్యుకరణ, కంప్యూటరీకరణలు ఈ వరిస్తితికి కారణాలనీ కుటుంబవ్యవస్థపై ఇవి ఎనలేని ప్రభావాన్ని చూపుతున్నాయనీ సామాజిక శాస్త్రవేత్తలు

అంటున్నారు. యంత్రశక్తి వినియోగం నానాటికీ పెరుగుతున్నది. బట్టలు నేయడం, సూనెలు తీయడం మొన్నటిమాట. బట్టలుతకటానికి, నగల తయారీకి, నీళ్ళు తోడటానికి, పొలం దున్నటూనికి, చెప్పులు కుట్టడానికి, చివరకు గిస్సెలు కడగటానికి, కడిగిన చేతులు ఆరటానికి యంత్రశక్తినే వాడటం వల్ల మనిషి బద్ధకస్తుడౌతున్నాడు. చలాకీతనాన్ని కోల్పోతున్నాడు. అనేక రోగాల పాలాతున్నాడు.

ఈ యాంత్రిక జీవన విధానం వల్ల కుటుంబంలోని

అందాలు, ఆనందాలు పూరించిపోతున్నాయి. వ్యష్టి కుటుంబంలోని లోపభాయిష్టమైన, స్వార్థంతో కూడిన జీవన విధానం వల్ల ఈ మార్పులు సంభవించాయి. కుటుంబశ్శులు సుఖాల్ని, సంతోషాల్ని, కష్టాల్ని, బాధాల్ని; పరస్పరం పంచుకోవాల్సి ఉండగా ‘ఎవరికి వారే యమునాతీరే’ అన్న విధంగా మెలగుతున్నారు. ఈ బలీయమైనకారణాల వల్లే పిల్లల్లో కొందరు అందరూ ఉండీ అనాధలుగా, మరికొందరు సమాజ వ్యక్తిరేకశక్తులుగా మారిపోతున్నారు. సమాజానికి పెనుసవాళ్ళను విసురుతున్నారు; అశాంతి, హింసలకు ప్రధాన కారకులవుతున్నారు. పిల్లలపై తల్లిదండ్రుల ప్రభావంతో పాటు, సమాజం, సమవయస్సులు, ప్రసారసాధనాల ప్రభావం కూడా ఉండనేది ఎవరూ కాదనలేని వాస్తవం. కాని ఇప్పటికీ మంచి కుటుంబానేపథ్యం నుంచి వచ్చిన పిల్లలు వీటన్నిటినీ అధిగమించి సమాజంలో నిలదొక్కుకుంటున్నారు.

జదిలా ఉండగా వృద్ధుల పరిస్థితి మరీ దయనీయంగా మారింది. వాళ్ళ ఆలనాపాలనా చూసే ఓపిక లేక, తమకు భారం అనే భావనతో వృద్ధాశ్రమాల్లో చేర్చి పిల్లలు బాధ్యతల్ని వదిలించుకుంటున్నారు. ఇది అందరూ ఆలోచించాలిన విషయం. కాబట్టి ఆర్థిక సంబంధాలూ, వ్యక్తిగత స్వార్థమూ, హక్కులూ వీటన్నిటికంటే మన బాధ్యతలూ మానవ సంబంధాలూ ముఖ్యమని, అవి మన మనుగడకు ఆధారభూతాలనీ తెలుసుకోవాలి.

అలాగని వ్యష్టికుటుంబం వల్ల ఇబ్బంది అని చెప్పలేం. వ్యష్టికుటుంబంలో ఉన్నప్పటికీ కుటుంబ భావనలు పిల్లలకు వివరించి చెప్పగలగాలి..... పెద్దల బలాన్ని పొందాలి, బలగాన్ని పెంపొందించుకోవాలి. యాంత్రికత తగ్గాలి. మానవశక్తి, యుక్తి, నైపుణ్యాలు మన వారసత్వ సంపదను పెంచేలా ఉపయోగపడాలి. ఎవరి సంపాదన వారికి ఉండటం మంచిదే. అయినా సమస్యలను పరస్పరం ఆలోచించుకొని పరిష్కరించుకోవాలి. బాధ్యతలు పంచుకోవడం వల్ల యజమాని భారం తగ్గుతుంది. అంతమాత్రాన మానవసంబంధాలు విచ్చిన్నం కాకూడదు. యంత్రశక్తి మీదనే ఆధారపడి బద్ధకస్తుడు కాకూడదు. యంత్రశక్తి అంతా ఏదో రకంగా ప్రకృతిపై ఆధారపడే ఉన్నది. ప్రకృతి వనరులను వాడుకోవడం మనకు ధర్మమే కాని వాటిని దోషకోవడం, నిరుపయోగం చేయడం మన లక్ష్యం కాకూడదు.

మనం చేసే పని ఏదైనా మన సంస్కృతిని, వారసత్వాన్ని, దేశ జెన్నుత్యాన్ని ఇబ్బాడిముబ్బాడిగా పెంచి వారసులను ఉత్సేజితులను చేసే విధంగా ఉండాలి. అందుకు సమస్సి లేదా వ్యష్టి కుటుంబ వ్యవస్థలు దోషదం చేయాలి.

కుటుంబం అనే హరివిల్లులో అమ్మానాన్నలు, పిల్లలతోపాటు, తాతానానమ్మలు, కూడా ఒక భాగమైతే అందం, అనందం వెల్లివిరుస్తుంది. ‘ఇల్లే ఇలలో స్వర్గం’ అవుతుంది.

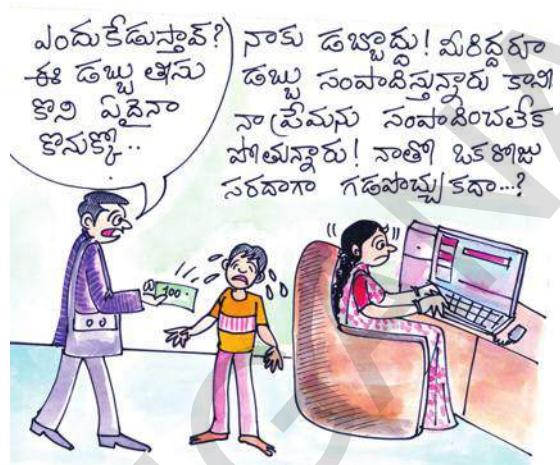
సమాజానికి కుటుంబం వెన్నెముక. మంచికుటుంబం, మంచిసమాజం దీని నుంచి మంచిదేశం, మంచి ప్రపంచం ఏర్పడతాయి. ఇందుకు అందరూ కృషి చేయాలి.

కుటుంబం అనే మాట మధురం. కుటుంబం అన్న భావన తలవునకు రాగానే మదిలో ఏదో అనిర్వచనీయమైన హాయి కలుగుతుంది. తీపి జ్ఞాపకాలెన్నో గుర్తుకు వస్తాయి.

చిన్ననాటి నుంచి ఇంట్లో అందరితో గడిపిన మధుర క్షణాలు, జీవితంలో జరిగిన సంఘటనలు పెద్దయిన తరవాత సినిమాలా కళ్ళముందు మెదలాలి. ఈ మధురమైన అనుభూతిని పదికాలాల పాటు పదిలంగా ఉంచుకోవాలంటే కమ్మని కుటుంబం కావాలి.

గాంధీజీ, నెహ్రూ, రాగూర్, అబ్బుల్ కలాం లాంటి మహానీయులెందరికో వారి కుటుంబ నేపథ్యమే స్వామ్రి.

ఉమ్మడి కుటుంబం, వ్యాపి కుటుంబాల మేలు కలయికతో సమానత్వం, ఆర్థిక స్వాతంత్యం, వ్యక్తి స్వేచ్ఛకు భంగం కలగకుండా; ఆధిపత్యాల పోరులేని, ప్రేమానురాగాలు, విలువలు, మానవసంబంధాలు అంతస్నాతమైన ఒక కొత్త కుటుంబ వ్యవస్థ రూపుదిద్దుకోవాలి. అప్పుడే సమాజం, దేశం, ప్రపంచం సుఖశాంతులతో విలసిల్లుతాయి.

ఉపవాచకం

5. జానపద కళలు

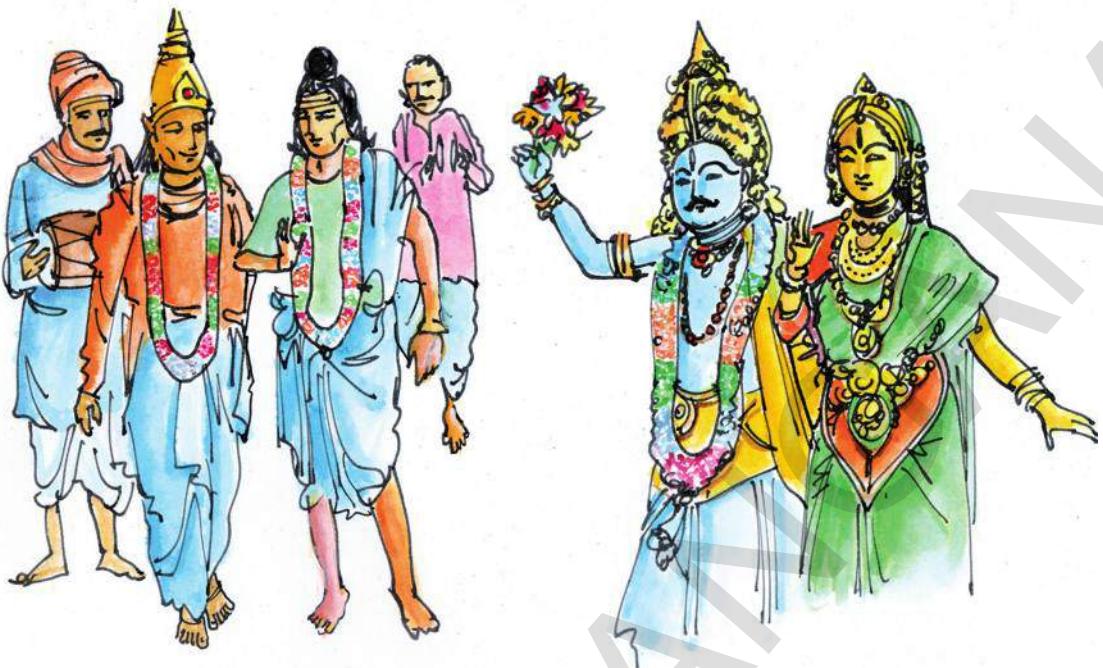
తెలంగాణ పట్లెల్లో అటుకు, పాటుకు విదదీయలేని బంధం ఉన్నది. ఇక్కడి సాహిత్యం ప్రజా సాహిత్యం. ఇక్కడి కళలు ప్రజాకళలు. పాటలు, గేయాలు, కథలు మొదలైన అపారమైన సారస్వతము అనేక కళారూపాల్లో వైభవాన్ని పట్లె ప్రజల నాలుకల మీద నాట్యమాడుతాయి. అవే జానపదకళలు. ఇవి తెలంగాణ ప్రజల కళాభిరుచికి చక్కని నిదర్శనాలుగా నిలుస్తున్నాయి. ఆ జానపద కళా వైభవాన్ని గురించి తెలుసుకుండాం.

జానపదులు అనగా పల్లె ప్రజలు. పల్లెల్లో అలరారు కళలను జానపద కళలు అంటారు. ఒగ్గుకథ, బుర్రకథ, యక్కగానం, చిందుబాగోతాలు, చిదుతలరామాయణం, కోలాటం, భజన, తుపాకిరాముడు, పిట్టలదొర మొదలగునవి జానపద కళలకు ఉదాహరణలు. భాగవతం, రామాయణం, భారతం, గ్రామదేవత కథలు, గౌల్సుద్ధులు, తుపాకిరాముడు, వీరుల కథలు లాంటివి ఏండ్రకేండ్రుగా ఈ జానపద కళల ద్వ్యారానే ప్రచారంలోకి వచ్చినాయి. పల్లె ప్రజలు నిరక్కరాస్యులు. అట్టాంటి కాలంలో వాళ్ళకు వినోదంతో పాటు నీతిసూత్రాల ఆలోచనను కలిగించేందుకు జానపద కళలు ఉపయోగపడేవి. వీటిలో యక్కగానాలు, గౌల్సుద్ధులు, తుపాకిరాముడు గురించి తెలుసుకుండాం.

యక్కగానాలు : కొన్నిచోట్ల వీటిని బాగోతాలని, నాటకాలని కూడా అంటారు. పాటలు, పద్మాలు, దరువు, ఆదితాళం మొదలగు ప్రక్రియలతో ఇది సాగుతుంది. ఎక్కువగా వీటిని రాత్రిపూట ప్రదర్శించేవారు. గ్రామంలోని కొందరు యువకులు ‘మ్యాల్లం’ గట్టి యక్కగానాన్ని నేర్చుకుని ప్రదర్శించేవారు. ప్రజాకళలు ఎప్పుడూ ప్రజల వినోదానికి మాత్రమే ఉపయోగించేవారు కాని సంపాదన కోసం కాదు. నృత్య, నాటక, సంగీత గాత్రాల కలబోత ఇది. ఆయాపొత్తల్లో నటులు నటించి నవరసాలు ఒలకబోస్తుంటే ప్రజలు పరవశంగా స్పుందించేవారు. యక్కగానాలు కర్ణాటక రాష్ట్రం నుంచి తెలంగాణకు వచ్చిన ఒక ప్రకియ.

నాటకాలు అయినా యక్కగానాలు అయినా దైవ ప్రార్థనతో మొదలుపెట్టేవారు.

పరాబ్రహ్మ పరమేశ్వర పురుషోత్తమ సదానంద
 పరంజ్యోతి పరాత్మర పతితపావన సుప్రకాశ
 పరదాయక సకలలోక వాంఛిత గుణదాప్రమేయ
 నీకు వందనములు రామ సాగతో మమ్మెలుకోవా
 పాకశసనాభివినుత పంకజమన బ్రోవమిక
 పరమేశ్వర మొక్కెదా ... || ప ||

ఎక్కువగా ప్రచారంలో ఉన్నపాట ఇది. యక్కగానాల్లో స్వదేశీయక్కగానాలు కూడా ఉంటాయి. ఎక్కువగా పల్లెల్లో ప్రదర్శించేది ఈ యక్కగానాలే. బాలనాగమ్మ, చంద్రహస, శకుంతల, అల్లీరాణి, క్రూరనేన, సత్యహరిశ్చంద్ర లాంటివి యక్కగానాలకు ఉదాహరణలు. యక్కగానాల్లో జానపదులు సులభంగా పాడుకోవడానికి వీలుండే రాగాలు, పాటలు, పద్యాలుంటాయి. ఇందులో భాష, వచనం జనాలకు సులభంగా ఆర్థమయ్యేరీతిలో ఉంటాయి. ముఖ్యంగా రూపక, ఏక, ఆది, జులువ తాళాలలో పాటలుంటాయి.

మంగలాంగుడనురా ... రుఖ్యాంగుడను భూపాల చంద్రుడను || మం ||

సంగర రంగము నందు శత్రువుల బంగమొనర్చిన బలవిక్రముడను || మం ||

యక్కగానాల్లో స్నీలపాత్రలు కూడా పురుషులే ధరించేవారు.

వాయిద్యాలు : తబల, తాళం, హర్షోనియంలను ఇందులో వాయిద్యాలుగా వాడతారు. వేషకాడు పాట పాడుతుంటే పాటకు అనుగుణంగా తబల తాళం మోగుతుంది. హర్షోనియం వీటితో జతకడుతుంది. తబల తాళం కొట్టివాళ్ళ మ్యాల్లంలో సభ్యులై ఉంటారు. వీరు కూడా వేంం వేస్తారు. వీరు స్నేజిమీదికి వెళ్లినప్పుడు ఆ బాధ్యతను మరొకరు తీసుకుంటారు.

వేదిక : యక్కగానాలకు, నాటకాలకు వేదిక ఏర్పాటు చేసుకోవడం చాలా తేలిక. ఆటను ఆదేరోజు సాయంత్రమే ఈ వేదికను ఏర్పాటుచేసుకుంటారు. మామూలుగా వేదికను నాలుగు బజార్కాడనో కచేరు దగ్గరనో ఏర్పాటుచేసుకుంటారు. నాలుగు వైపుల నాలుగు గుంజల్ని పాతి ఎలిత బొంగులతోనో కరలతోనో పందిరివేస్తారు. ఎదురుగా తెల్లటిబట్టునో చెద్దర్కనో రంగు రంగుల చీరలనో కడతారు. వీలైతే పక్కలకు పరదాలను వేలాడదిస్తారు. లేదంటే వదిలేస్తారు. ఒకోస్తారి గ్రామంలో తిరిగి నాలుగు పెద్ద బల్లలను అడుక్కొచ్చి వేస్తారు. లేదంటే నేలమీదనే వేదికను ఏర్పాటుచేస్తారు. వేదికకు రెండు వైపుల రెండు కరంటు బల్యులను ఏర్పాటుచేస్తారు. లేదంటే రెండు వైపుల పెట్టమాక్కలైట్లను పెట్టేవారు. ఇవేపీ అందుబాటులో లేని కాలంలో దీవిటీలను వెలిగించి పట్టుకుని ఆటను ప్రదర్శించేవారు.

ప్రదర్శన : తెరచాటున వేషకాళ్ళ కూర్చునేవారు. తెరకు ముందు జనం కూర్చుండేవారు. ముందువరుసలో కూర్చోవడానికి పోటీపడేవారు. గ్రామస్తులు ముందుగానే వెళ్లి చాపలు, జోరతట్లు వేసుకుని జాగను ఆపుకునేవారు.

మామూలుగా రాత్రిపూట తిండితిన్నాక ఈ ప్రదర్శన మొదలయ్యేది. అర్థరాత్రివరకు, పెద్ద కథ అయితే తెల్లవారుజాము వరకు ప్రదర్శన సాగేది, వేషధారి వేదిక ముందుకు వచ్చి పాటను పాడుతుంటే వెనక ఉన్న మిగతా సభ్యులు పాటను అందుకునేవారు. ఇలా పాటను అందుకోవడాన్ని పల్లెం అనేవారు.

తేరు నడిపించెదను చూరి వేడుక మీరగను ధారుణి జనులంత నన్ను వీరుడని పాగడగను దూలి గప్పి వచ్చి నట్టి గాలి చందంబులోన

*

క్షేమమా భూచక్రాపురమూ...

మంత్రి క్షామమను మాటలేక గన // క్షే ||

కామక్రోధలోభమత్సరంబులు కడకుపార దోలి పారి జనములు // 2 //

శ్రీమహాఘనామద్యాన్నమున కుల నీమమీ డకను ఉన్నవారలా // క్షే ||

*

అయ్యా దిక్కేదే ... తలిదండ్రి లేని వారమైతి మయ్యా దిక్కేదే ... // 3 //

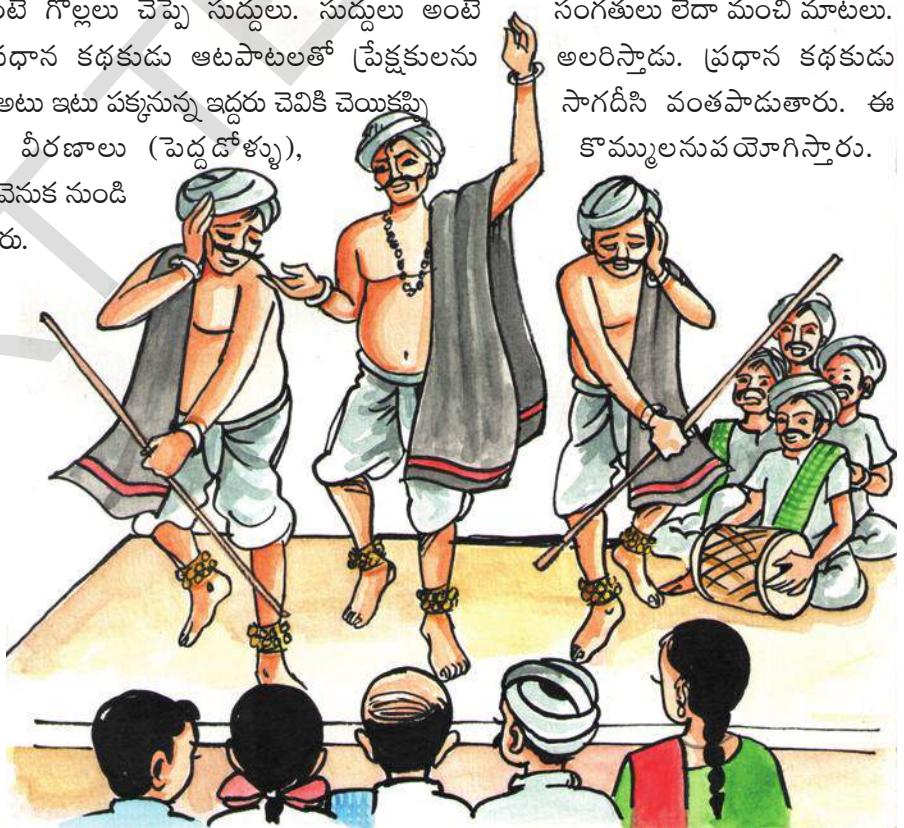
చయ్యన మన మేనమామ స్వగృహమమనకు పోవనెంచి అయ్యను మొద్దయ్యెను
బయమయ్యెను ఏమయ్యనొకో // 4 //

ఈ యక్కగానాల్లో పాత్రలను పరిచయం చేసి రాజుకు మంత్రిగా, రాణికి చెలికత్తెగా, యువరాజుకు స్నేహితునిగా కథను నడిపిస్తూ హాస్యాన్ని పంచుతూ చివరివరకూ ఉండే పాత్ర బుడ్డరిభాన్.

గొల్లసుద్దులు: గొల్లసుద్దులంబే గొల్లలు చెప్పే సుద్దులు. సుద్దులు అంటే ఇందులో ప్రధాన కథకుడు ఆటపాటలతో ప్రేక్షకులను పాడేపాటను అటు ఇటు వక్కనున్న ఇద్దరు చెవికి చెయికప్పి ప్రదర్శనలో వీరణాలు (పెద్ద దోళ్ళు), కొంతమంది వెనుక నుండి వంతపాడుతారు.

సంగతులు లేదా మంచి మాటలు. అలరిస్తాడు. ప్రధాన కథకుడు సాగదీసి వంతపాడుతారు. ఈ కొమ్ములను పయాగిస్తారు.

గొల్ల సుద్దల ప్రదర్శనలో కథకుడు సరాసరి రంగస్థలం మీదికి రాడు. జనం మధ్య నుండి వస్తాడు. మిగిలిన ఇద్దరు కూడ ఆటను రక్తికట్టించడానికి ఈ మూలనుండొకరు, ఆ మూలనుండొకరు టుర్, టుర్మని గొప్రెలను అదిలించినట్లు, తప్పిపోయిన గొప్రెలను వెతుకుతున్నట్లు, తోడేళ్ళను తరుముతున్నట్లు శబ్దాలు చేస్తూ వస్తారు.

వీళ్ళ వేషధారణ మోకాళ్ళదాక మడిచికట్టిన పెద్ద అంచున్న ధోతి, నెత్తికి రుమాలు, చెవులకు దుడ్డలు, ముంజేతికి కడియాలు, వెండి బీళ్లల మొలతాడు, భుజంమీద గొంగడి, కాళ్ళకు గజ్జెలు, చేతిల కర్పరో గమ్మత్తుగుంటారు. వీళ్ళు రకరకాలుగా యాన భాషతో ఆద్యంతం నవ్విస్తుంటారు. కథను ఎటంటే అటుమలుస్తా, అందరిని ఆకట్టుకుంటారు.

గొల్లసుడ్డలు రూపకం రానురాను ఎస్సెన్స్ మార్పులకు గురయింది. ఇప్పటికీ సామాజిక శైతన్యాన్ని కల్గించటానికి ఈ ప్రక్రియల్లో చెపితే సామాన్యులు సులభంగా అర్థం చేసుకుంటారు. ఇప్పుడు ఈ ప్రదర్శనకు డప్ప, డోల్కెను వాయుద్యాలుగా ఉపయోగిస్తున్నారు.

ప్రదర్శన : ముందుగా ప్రధాన కథకుడు వేదిక మీదికి వచ్చి, మిగిలిన ఇద్దరిని పాట రూపంలో పిలుస్తాడు.

బరి రంగన్స్...
యాడబోయిండో ఈడు... బరి రంగన్స్
ఇట్ల లాభంలేదు పాటతో పిలుస్త

ఎల్లన్న : రాట్రో రంగన్న - బిరాన ఇటురారో || రాట్రో రంగన్న ||

రాజులు మారిన గాని - రాజ్యాలు మారిన గాని
మారలేదు మన బతుకులు - తీరలేదు మన బాధలు || రాట్రో రంగన్న ||

రంగన్న : వచనం : వత్తనుత్తనుత్తనునే...

(పాట) ఏందే ఎల్లన్న గిప్పుడేమయ్యింది
మనరాతలిట్లుండ - మార్చేదివ్వరో
పొద్దువోని సుద్డలేల జెపుతావే ఎల్లన్న || ఏందే ఎల్లన్న ||

ఎందే ఎల్లన్న లొట్టిమీది కాకిలెక్క ఒక్క తీర్చ మొత్తుకోబడితివి ఏమయ్యిందే నీకు?

ఎల్లన్న : తిట్టేనోరు, తిరిగేకాలు ఊరుకోదన్నట్టు, నాకేదన్నతెలిస్తై మీకు జెప్పందే మనుసునవట్టదురా.

రంగన్న : అయితే గదేందో జెప్పురాదు.

ఎల్లన్న : చెపుతగాని మల్లన్నేడిరా? పిలిచి చూస్త...
రాట్రో మల్లన్న రాతిరెక్కువైపాయె || రాట్రో మల్లన్న ||

గొర్రమందకాడనే పొద్దుపోతున్నది
మాటమాట జెప్పుకుంట మందకాడిపోదాం || రాట్రో మల్లన్న ||

మల్లన్న : (వచ్చి) ఎందే ఎల్లన్న పిలుపుమీద పిలుపేత్తు
సంసారం సంతలోన సింతలెక్కువైపాయె
బతుకు మీద తీపిఎమె గింతన్నలేకపాయె
అలుపుసాలుపు లేకుండా పిలుపు మీద పిలుపేత్తవ్ || ఏందే ఎల్లన్న ||

ఇట్ల జెప్పుకుంటూ సమస్యలను, పరిప్రారాలను సుద్డల్లో చెపుతారు.

పాడేటి పాటలల్లో సమాజంలోని చెడును తొలిగించే ప్రయత్నం కనపడుతుంది. ఈ కళారూపాలు వినోదాన్నందించటమే కాకుండా విజ్ఞానదాయకంగా కూడ ఉంటాయి. అనాడిగా ప్రదర్శిస్తున్న ఈ కళారూపాలు ఇటీవలి కాలంలో ప్రజా ఉద్యమాల్లోను, ప్రభుత్వ కార్యక్రమాలైన అక్షరాస్యత, ఆరోగ్యం, పర్యావరణం, ఎయిష్ట్ నిర్మాలన, కుటుంబ నియంత్రణ, వ్యవసాయం మొదలైన అంశాలను ప్రజల్లోనికి తీసుకెళ్ళినాయి. అంతేకాకుండా తెలంగాణ ఉద్యమంలో ఎన్నో కళాబృందాలు ఈ ప్రదర్శన ద్వారా తెలంగాణ సాధనను సుగమం చేశాయన్నది ముమ్మాటికి నిజం.

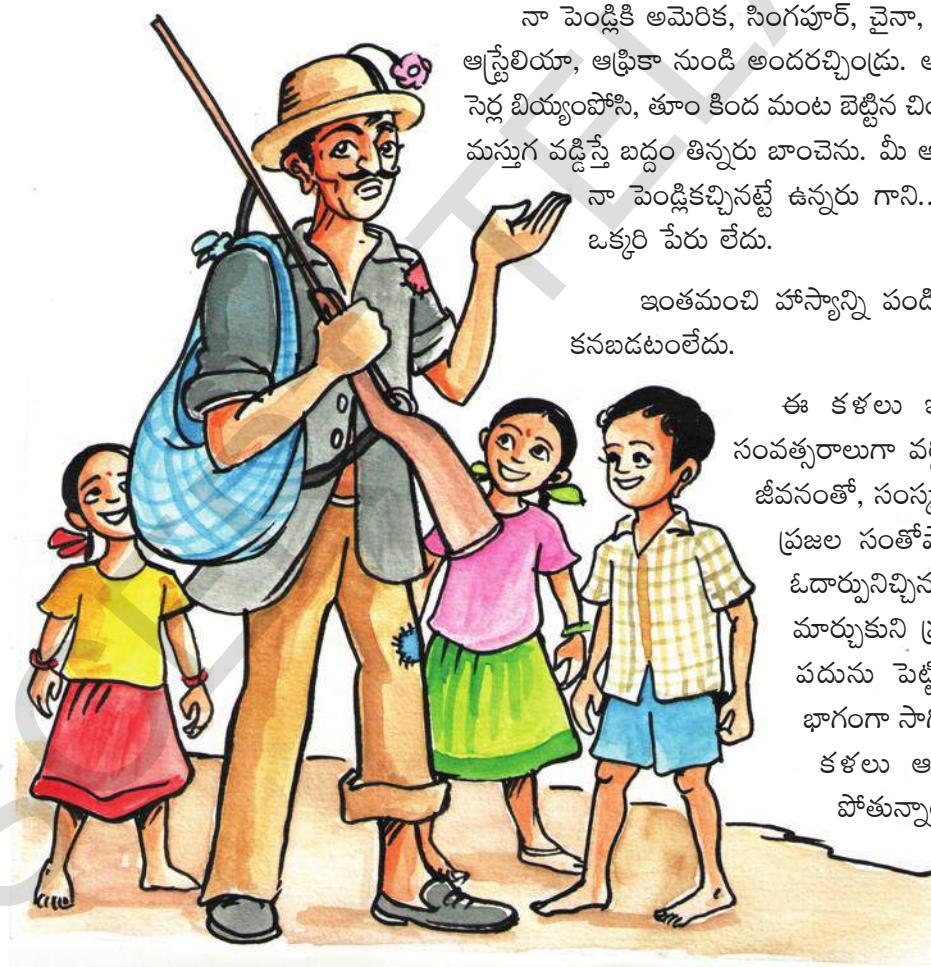
తుపాకి రాముడు (పిట్టలదొర) : వేషం చూస్తేనే నవ్వువస్తుంది. మాటలు వింటే పగలబడి నవ్వాలనిపిస్తుంది. ఈ మాటలు సరిగ్గా ‘తుపాకి రాముడి’కి సరిపోతాయి. గమ్మత్తుగా ఉండే వేషం, చిత్రవిచిత్రమైన మాటలు మాటల్లాడుతూ... పైకి ఎన్నో దాంబికాలు చెప్పతున్నప్పటికి తన వెనుకనున్న లేమిని గుర్తించండని అందరిని నవ్విస్తూ, ఇంటింటికి తిరిగి యాచిస్తుంటాడు. ఇది పగటివేషాల్లో ఒక రకమని చెప్పవచ్చు. ఎవరైనా వదలుగా అడ్డదిడ్డంగా డ్రెస్సు వేసుకుంటే ‘ఏమిరా! తుపాకి రాముడి ‘వేషమేందిరా’ అనేవాళ్ళు.

ఈక పక్క పైకి మడచిన భాకీ ప్యాంటు, చినిగిన అంగి, తెల్లరథంతో కూడిన ఇంగ్రీషుదొరల టోపి, మెడలో రుమాలు (స్క్రోఫ్), సన్నటి చిరుకత్తి మీసం, కాళ్ళకు బూట్లు, భుజానికి కట్టెతుపాకి, ముఖానికి తెల్లరంగుతో చూపరులకు నవ్వపుట్టించేదిగా ఉంటుంది. తుపాకిరాముని వేషం.

- ప్రదర్శన** : వచ్చే వచ్చే ఎవడచ్చే ఎంకట్రాముడచ్చే. మారాజ మారాజ మారాజ. మాతాత తట్టల్లోర... మానాన్న బుట్టల్లోర... నేను పిట్టల్లోర... నన్నుందరు లత్కౌర్ సాంటరు.
- పాట** : మాటకు నేను నవాబును - పూటకు లేని గరీబుని నేనే ఎంకట్రాముణ్ణి - నేనే పిట్టలదొరని || మాటకు ||
- వీ** : మారాజ మారాజ మారాజ... నాకేం తక్కువలేదు. తీసుకతింటే తరుక్కుపోతదని అడుక్కుతింటున్న.

నా పెండ్లికి అమెరిక, సింగపూర్, హైదరాబాద్, జర్మనీ, జపాన్, మలేసియా, ఆఫ్రీకాలియా, ఆఫ్రికా నుండి అందరచ్చింద్రు. అందరికి తిండి సరిపోవాలని సెర్ర బియ్యంపోసి, తూం కింద మంట బెట్టిన చింతాకిస్తరేసి ఇంగ్రికిత్తుసొప్పున మస్తగ వడ్డిస్తే ఐదం తిన్నరు బాంచెను. మీ అందరిని చూత్తాంటే అందరు నా పెండ్లికచ్చినట్టే ఉన్నరు గాని... కట్టాల బుక్కుల మాత్రం ఒక్కరి పేరు లేదు.

ఇంతమంచి హోస్యాన్ని పండించే పిట్టలదొరలు ఇప్పుడు కనబడటంలేదు.

ఈ కళలు ఇవ్వటివి కావు. వందల సంవత్సరాలుగా వర్ధిల్లుతున్న ప్రజా కళలు పల్లె జీవనంతో, సంస్కృతితో కలిసిపోయిన కళలు.

ప్రజల సంతోషాన్ని, దుఃఖాన్ని పంచుకొని ఓదార్పునిచ్చిన కళలు తరతరానికి రూపాన్ని మార్చుకుని ప్రజల ఆలోచనా విధానానికి పదును పెట్టిన కళలు. జీవితంలో ఓ భాగంగా సాగి కదిలి కదిలించిన ఈ ప్రజా కళలు ఆదరణ లేక కనుమరుగై పోతున్నాయి. ఏటిని సంరక్షించుకునే బాధ్యత మనందరిది.

ఉపవాచకం

6. పి.వి.నరసింహరావు

భారత రాజకీయాలలో అపరచాణక్కుడనే పేరు, గాంధీ, నెప్రో కుటుంబాలకు చెందని తొలి కాంగ్రెస్ నేతగా ప్రధాని పదవీకాలాన్ని పూర్తిచేసిన అరుదైన ప్రతిష్ఠ, మైనారిటీ ప్రభుత్వాన్ని నిలకడగా నిబ్బరంగా అయిదేళ్ళు నడిపించిన ‘తెలుగు నేతృత్వం’ ఇవన్నీ తలచుకోగానే గుర్తుకువచ్చే పేరు పాములపర్తి వేంకట నరసింహరావు.

స్థిత ప్రజ్జ్ఞదు ...

సంస్కరణశీల ...

అపర చాణక్కుదు ...

న్యాయశాస్త్రజ్జ్ఞదు ...

బహుభాషా కోవిదుడు ...

అందరికీ అయిన వాడు ...

మన తెలంగాణ మహానీయుడు ...

సాహిత్య సుగంధాలను వెదజల్లినవాడు ...

‘లోపలి మనిషిని అందంగా ఆవిష్కరించినవాడు ...

ఎదిగిన కొద్దీ ఒదిగి ఉండట మెట్లాగో తెలిసినవాడు ...

దక్కిణ భారతం నుండి మొట్ట మొదటగా ప్రధాని పీరం అధిష్టించిన వాడు ...

పై మాటలు వింటుంటే గుర్తుకు వచ్చే వారెవరో తెలుసా? భారతదేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ గాడి తప్పుతూ పతనోస్యుఖంగా పరుగులు తీస్తున్న దశలో ‘ప్రధాని’ పగ్గాలు చేపట్టి చక్కదిద్దిన ధీశాలి, మన తెలంగాణ ముద్దుబిడ్డ పాములపర్తి వేంకట నరసింహరావు.

పి.వి.నరసింహరావు తెలంగాణ భ్యాతిని ఖండాంతరాలకు చాటిన మహా మేధావి. బహుభాషా కోవిదుడు. నిజాం వ్యతిరేక పోరాటంలో రాటు దేలిన తరానికి చెందిన నాయకుడాయన. బహుముఖమైన వీరి ప్రతిభ అన్య సామాన్యం. రాజకీయ రంగంలో శాసన సభ్యుడిగా, రాష్ట్ర విద్యామంత్రిగా, ముఖ్యమంత్రిగా, ప్రణాళికా సంఘ ఉపాధ్యక్షుడుగా, కేంద్ర విదేశాంగ శాఖ మంత్రిగా, మానవ వనరుల అభివృద్ధి శాఖ మంత్రిగా, ప్రధాన మంత్రిగా దేశాన్ని ప్రగతి పథం వైపు నడిపించిన మేరునగధీరుడు పి.వి.

కవిగా, అనువాదకుడుగా, పాత్రికేయుడుగా, కథకుడిగా, నవలా రచయితగానే కాకుండా పద్మాలుగు భాషలు మాట్లాడగల్గిన బహుభాషావేత్తగా సుపరిచితులు. 1983లో న్యూఫ్ఫిల్టర్లో జరిగిన అలీన దేశాల శిఖరాగ్ర సమావేశంలో స్పూనిష్ భాషలో మాట్లాడి క్ర్యాబా అధ్యక్షుడు ఫెడల్ కాస్ట్రోను అబ్బురపరిచిన ధీశాలి. పి.వి. పుట్టింది భూస్వామ్య కుంటుంబంలోనే. ఐనా భూస్వామ్య పోకడలకు దూరంగా తనకు వారసత్వంగా సంక్రమించిన భూమిలో యాభై ఎకరాల భూమిని భూదానోద్యమానికి దానమచ్చి తన జోదార్యాన్ని చాటుకున్నాడు. తాను ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్న కాలంలోనే భూసంస్కరణలకు శ్రీకారం మట్టి పరితార్థిడయిన పి.వి.నరసింహరావు జీవిత విశేషాలను తెలుసుకొందాం.

బాల్యం - విద్యాభ్యాసం :

కరీంనగర్ జిల్లా భీందేవరపల్లి మండలం 'వంగర' పి.వి.నరసింహరావు స్వగ్రామం. ఆయన పుట్టిన గ్రామం మాత్రం వరంగల్ జిల్లా నర్సంపేట మండలం లక్ష్మిపల్లి. సీతారామారావు, రుక్మిణియు పుణ్యదంపతులకు 28 జూన్ 1921న పి.వి.నరసింహరావు జన్మించాడు. వంగర గ్రామానికి చెందిన పాములపర్చి రంగారావు, రత్నాబాయిలు పి.వి.ని దత్తత తీసుకున్నారు.

1924లో బాసరలో కొలువైన జ్ఞాన సరస్వతి సన్మిధిలో అతని తల్లిదండ్రులు ఆక్షరాభ్యాసం చేయించారు. వంగర ప్రభుత్వ పారశాలలో ఓనమాలు దిద్దాడు. 1928 నుండి 1930 వరకు హంజూరాబాద్ పారశాలలో మూడు, నాలుగు తరగతులు చదివాడు. వంగర నుండి హంజూరాబాద్కు దాదాపు ఇరవై కిలోమీటర్ల దూరం రోజూ సవారీ కచ్చడం (ఎడ్డబండి) లో వెళ్లి వచ్చేవాడు. చదువుకునే రోజుల్లో పి.వి.ఎప్పుడూ క్లాన్ ఫస్ట్. తానెప్పుడూ క్లాన్లో సెకండ్ రావడం ఎరుగనని 'ప విట్టెన్' అనే పత్రికకు ఇచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో ఒకసారి పి.వి.చెప్పేడు. చిన్నప్పుడు గణితం సబ్జెక్టు అంటే అమితంగా ఇష్టపుడేవాడు. చదువులోనే కాదు ఆటల్లోనూ ఆరితేరినవాడే. టెన్నిస్ క్రీడను బాగా ఆడేవాడు. పి.వి.కి చిన్నప్పటి నుండి సంగీతంలోనూ ప్రవేశం ఉంది. లలిత సంగీతం, భజనలు, శాస్త్రీయ సంగీతంతో కూడిన కీర్తనలు క్రొవ్యంగా పాడేవాడు.

1936లో హనుమకొండలో డిస్ట్రిక్ట్ మార్కులతో మెట్రోక్యూలేషన్ ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు. 1938లో నిజాం రాష్ట్ర వ్యతిరేక ఉద్యమంలో పాల్గొనడంతో ఆయన రాష్ట్రంలో ఎక్కడా చదువుకుండా నిర్వంధం విధించారు. దీనితో ఆయన మహారాష్ట్రలోని పూనెలో బి.యస్సి., నాగపూర్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఎల్.ఎల్.బి. పట్టా పొందాడు. స్టోరరాబాద్ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రిగా పనిచేసిన బూర్గుల రామకృష్ణరావు వద్ద జానియర్ ప్లీడర్గా పనిచేశాడు.

రాజకీయ ప్రస్తావం :

పి.వి.రాజకీయ ప్రస్తావం ఓటమితో ప్రారంభమయింది. 1952లో స్వతంత్ర భారత తొలి సాధారణ ఎన్నికలలో ప్రముఖ తెలంగాణ సాయుధ పోరాట యోధుడు బద్దం ఎల్లారెడ్డి చేతిలో ఓటమి పాలయ్యాడు. పడిలేచిన కడలి తరంగ వలె తిరిగి 1957 నుండి 1972 వరకు నాలుగు సార్లు మంథని శాసనసభా నియోజకవర్గం నుండి జయకేతనం ఎగురవేశాడు. 1962లో రెండోసారి శాసన సభకు ఎన్నికలున పి.వి.రాష్ట్ర జైత్యు, ప్రజా సంబంధాలు, విద్యార్థి, ఆరోగ్య శాఖల మంత్రిగా బాధ్యతలు నిర్వహించాడు. ఆయా శాఖల్లో పలు సంస్కరణలు చేపట్టి అందరి ప్రశంసలు పొందాడు.

మూడోసారి శాసన సభకు గెలిచిన సమయంలోనే పి.వి.ని ముఖ్యమంత్రి పదవి వరించింది. తాను ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్నప్పుడే భూసంస్కరణలు అమలుపరిచేందుకు చర్యలు చేపట్టడు. పట్టణ భూ గరిష్ట పరిమితి చట్టం కూడా పి.వి. ప్రభుత్వమే తెచ్చింది. నిజానికి పి.వి. ముఖ్యమంత్రి పదవి పోవడానికి భూసంస్కరణ చట్టమే కారణమని రాజకీయ విశేషకుల ఆఖిపొయం. పేదలకు మేలు జరిగే చట్టం కోసం పదవిని తృణపొయంగా వదిలి వేయడం మహానీయులకు కష్టం కాదు కదా!

దేశ రాజకీయాలలో ...

1977లో పి.వి. కేంద్ర రాజకీయాలలో ప్రవేశించాడు. హనుమకొండ నుండి లోకసభ సభ్యులుగా ఎన్నికయ్యాడు. శ్రీమతి ఇందిరాగాంధికి అత్యంత విశ్వస్తోయుడుగా ఉంటూ కీలకమైన హోం, విదేశాంగ శాఖ మంత్రిగా బాధ్యతలు నిర్వహించాడు. 1984లో హనుమకొండ నుండి ఓటమి పాలయినా, మహోరాష్ట్రలోని రాంటెక్ నియోజక వర్గం నుండి విజయం సాధించాడు. రాజీవ్ గాంధి మంత్రివర్గంలో మానవ వనరుల శాఖ, హోం శాఖకు మంత్రిగా బాధ్యతలు చేపట్టడు. రాజీవ్ గాంధి హత్యానంతరం చోటు చేసుకున్న పరిణామాల వలన అప్పటికే రాజనీతిజ్ఞుడుగా దేశ, విదేశాలలో గణతికెక్కిన పి.వి.నరసింహరావు కీలకమయిన బాధ్యతలు స్వీకరించాడు.

1991లో జరిగిన ఎన్నికల తర్వాత దేశరాజకీయ రంగంలో ఒక అనిశ్చితి ఏర్పడింది. ఏ రాజకీయ పార్టీకి స్వప్తమైన అధిక్యం రాలేదు. అప్పుడు తన రాజకీయ చతురతతో మిత్రపక్షాల మధ్యదుతు కూడగట్టి తాను ప్రధానమంత్రిగా మైనారిటి ప్రభుత్వం ఏర్పరచాడు. అనేక మంది రాజకీయ విశేషకులు ఈ ప్రభుత్వం ఒక సంవత్సరం కంటే ఎక్కువ కాలం మనజాలదని పెదవి విరిచారు. కాని తన అనవ్యమైన చాతుర్యంతో ఐదు సంవత్సరాలు చక్కని పాలన అందించి రాజకీయ పండితులనే ఆశ్చర్యపరిచాడు.

పాత్రికేయునిగా... సృజనశేలిగా... :

భారతదేశంలో సాహితీ పరిమళాలు వెదజల్లిన అతి కొద్ది మంది రాజకీయ వేత్తలలో పి.వి. అగ్రతాంబాలానికి అర్థుడు. 1948లో ‘కాకతీయ’ పత్రికను స్థాపించి తొలితరం పత్రికా రచయితలలో ఒకడయ్యాడు. ‘కాకతీయ’ పత్రికలో ‘జయ’ అనే మారుపేరుతో అనేక రచనలు చేశాడు. తెలంగాణ సాయుధ పోరాట నేపథ్యంలో “గొల్లరామవ్య” కథను ‘విజయ’ అనే కలం పేరుతో కాకతీయ పత్రికలో రాశాడు. విశ్వాధ సత్యవారాయణ రాసిన వేయవడగలు నవలను హిందీలోకి ‘సహస్రఫణ్ణ’ పేరుతో అనువదించాడు. ఈ రచనకు పి.వి. కేంద్ర సాహితీ అకాడమీ అవార్డు పొందాడు. ‘పన్లక్కత్ కోన్సఫుతో’ అనే మరాటి పుస్తకాన్ని ‘అబల జీవితం’ అనే పేరుతో అనువదించాడు.

పి.వి. రాజకీయ, సాహిత్య అనుభవాలను రంగరించి ఆంగ్లంలో రాసిన ‘ది ఇన్స్ట్రైడర్’ అనే నవలకు విశేష ప్రాచుర్యం లభించింది. తాత్త్వికుడు, ప్రజాహిత్తైషి చేసిన నిర్విరామ విఫలయత్నాల విషాద గాఢి ‘ది ఇన్స్ట్రైడర్’. ఈ గ్రంథం 1998లో వెలువడింది. ఈ గ్రంథం ‘లోపలి మనిషి’ పేరుతో తెలుగులోనికి కూడా అనువదించబడింది. తన చిన్ననాటి ఆత్మీయ మిత్రులు కాళోజీ నారాయణ రావు, రామేశ్వర రావులతో పి.వి. చేసిన సాహితీ చర్చలు వారి సాహితీ తృప్తుకు నిదర్శనాలు.

ఈ విధంగా దేశపాతాన్ని కోరిన మహానీషి, స్థితప్రజ్ఞుడు, సంక్లోభ సమయంలో దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థను ఒడ్డుకు చేర్చిన ఆసామాన్యుడు! తనవారినే కాదు, రాష్ట్రాన్ని, దేశాన్ని దుఃఖ సాగరంలో ముంచి 23, డిసెంబరు 2004న గుండెపోటుతో కన్ను మూశాడు. ‘మనవాడు’ అని యాత్ర తెలంగాణ జాతి గర్వంగా చెప్పుకొనే పాములపర్తి వేంకట నరసింహరావు భౌతికంగా మన మధ్య లేకపోయినా ఆయన సేవలు సదా స్వరణీయాలు.

హైదరాబాద్లో హున్సేన్ సాగర్ తీరాన పి.వి. సమాధి తెలంగాణ ఆత్మాభిమానాన్ని చాటుతున్నట్లుగా ఉన్నది. “ఆచితూచి మాట్లాడడమే కాదు, రచనలోనూ పి.వి.ది అదే గాంభీర్యం, పరిణతి, దేశభక్తి కనిపిస్తుంది. దేనికి చలించని ఆయన వ్యక్తిత్వమంటే నాకెంతో ఇష్టం” అనే దాశరథి రంగాచార్య మాటలు పి.వి. సమున్నత వ్యక్తిత్వాన్ని ప్రతిచించిస్తాయి.

పదులక్ష్మినం

అర్థాలు

అ	ఇ	అ	
అంధకారం	= చీకటి	ఇంతం	= ఆధారం
అంపి	= పంపి	ఎడద	= హృదయం, ఎద
అగ్గలం	= ఆధికం	ఎరుక	= తెలుసు
అజ్ఞాతం	= ఎవరికి తెలియని	ఒప్పించు	= అప్పగించు, అంగీకరింపజేయు
అడలు	= భయపడు	ఒరులు	= ఇతరులు
అధ్యాత్మము	= దైవసంబంధమైన	ఔషధం	= మందు
అనివార్యం	= తప్పనిసరి	కంటకం	= ముల్లు
అపారమైన	= ఆధికమైన	కంబళి	= గొంగడి
అమల	= నిర్మలమైన, స్వచ్ఛమైన	కకావికలం	= చెల్లాచెదురు
అరిష్టం	= కీడు	కర్రమం	= బురద, అడుసు
అర్ఘను	= పూజ	కడిందిగ	= ఎక్కువగా
అర్థం	= ధనం, సౌమ్య	కపోతం	= పావరం
అర్థి	= వేడుకొనువాడు	కర్రకుడు	= రైతు
అలుపు	= అలసట	కల్పతరువు	= కోర్కెలు తీర్చే దేవతా వృక్షం
అవ్యాజము	= కపటంలేనిది, సహజమైనది	క్వాణం	= శబ్దం, సహ్యది, చప్పాడు
అనువులు	= ప్రాణాలు	కామారి	= శివుడు
ఇ			
అకాంక్ష	= తీవ్రమైనకోరిక	కార్పిచ్చు (కారుచిచ్చు)	= అడవిలో దట్టమైన మంటలు
అతంకం	= అరాటం	కూర్చు	= స్నేహం, సోపతి
అదేశం	= ఆజ్ఞ	కృప	= దయ, కరుణ
అలాపన	= రాగం తీయట, పొడుట	కేదారం	= పొలం
అశ్రీతుడు	= అశ్రయం కోరినవాడు	క్రోధం	= కోపం
అ			
ఇబ్బడి	= ఎక్కువ	క్షీరాచ్చి	= పొలసముద్రం
ఇడుములు	= కష్టాలు, తిప్పలు	ఖగం	= పచ్చి
ఇ			
శంగి	= త్యాగం	ఖలం	= పాపము
అ			
ఉత్సవప్పం	= త్రేపం, గొప్పది		
ఉత్సాధకం	= పుట్టించునది		
ఉదారంగా	= గొప్పగా		
ఉద్దేధ	= సందేశం		
ఉభయతారకం	= ఇద్దరిని తరింపచేసేది (మేలుకల్గించేది)		

	క
గటక / గట్టు	= మక్కల జూన్న రవ్వతో చేసే వంటకం
గిడన	= ఎండిపోవుట, శప్పించుట
గప్పులు	= గొప్పులు, బాతాలు
గుడము	= బెల్లం
	ఖ
ఘూతం	= దెబ్బి
	చ
చందనం	= గంధం
చలువ	= చల్లదనం
చాకచక్కం	= నేర్చు
చిందిలిపాటు	= తొందరపాటు
చూతఫలం	= మామిడి పండు
చెట్టు	= కీడు
చేవ	= సారం, శాగ
	జ
జగతి	= ప్రపంచం, దునియ
జమీందారు	= భూస్వామి
జీవ్య	= నాలుక
జైకోట్టుట	= మద్దతు తెలువుట
జోత్తు	= వెన్నెల
	ర
రికాణా	= నివాసం
రీవి	= వైభవం
	త
తసువు	= శరీరం, పెయ్య
తపసి / తాపసి	= బుఱి
తమ్మి	= పద్మం, తామరపువ్వు
తరువు	= చెట్టు
తలంపు	= కోరిక
తుల	= తరాజు, తక్కెడు
	ద
దండడి	= తీవ్రం
దక్కు	= లభించు, దొరుకు
దప్పిక	= దాహం, దూప
దాస్యం	= సేవ, శాత, ఊడిగం

దృఢంగా	= గట్టిగ
దోషం	= తప్పు
దోయిలి	= దోసిలి
	ధ
ధర్మవు	= ధర్మం
ధామం	= నిలయం
ధృతి	= దైర్ఘ్యం
	న
నిక్కటం	= నీచం
నిక్షేపం	= నిధి, లిఖి
నిమగ్గం	= లీనం
నిమజ్జనం	= అనుపుట, మునగడం
నీరము	= నీరు
సుడువుట	= చెప్పాట
	ప
పడియ	= మడుగు
పరిజనం	= సేవకులు, నౌకర్లు
పరిమళం	= మంచి వాసన
పాడి	= న్యాయం
పాదుషా	= రాజు
పార్షవం	= వైపు, పక్కన
పాశం	= తాడు
పుల్లు	= గడ్డి
పేర్కీ	= ప్రేమ
ప్రగతి	= అభివృద్ధి
ప్రతిని	= ప్రతిజ్ఞ, ఒట్టు
ప్రతిష్ట	= కీర్తి, స్థాపన,
ప్రస్తావం	= ప్రయాణం
ప్రహసితం	= పెద్దనవ్వ
ప్రేయం	= ప్రీయం, ఇష్టం
	బ
బండారం	= ధనాగారం, కోశాగారం, భజానా
బాస	= ప్రతిజ్ఞ, ఒట్టు
బ్రాహ్మణముహార్థం	= సూర్యదయానికి మూడు గడియల ముందు కాలం
బుగులు	= భయం
బుభుక్కితుడు	= ఆకలిగొన్నులాడు
బేరీజు	= అంచనా (లెక్కవిషరం)

భ		
భంగి	= విధము, తీరు	
భంజన	= విఱుచు / విరుచు	
భూతము	= ప్రాణి, పంచభూతాల్లో ఒకది	
భూషణం	= ఆభరణం, నగ	
మ		
మందుడు	= తెలివితక్కువాడు	
మక్కువు	= ఇష్టం	
మహాత్మ	= గొప్పతనం, మహిమ	
మహిషం	= దుస్సపోతు	
మాతృర్యం	= పగ, ఓర్చలేనితనం	
మాన్యలు	= గౌరవించడగినవారు	
మ్యాలం	= మేళం	
మిరం	= కారం	
మిసిమి	= కాంతి	
మేచక	= నల్లని	
మోర	= ముఖం	
మైత్రి	= స్నేహం, సోపతి	
మాక్షికం	= ముత్యం	
య		
యతి	= సన్మానిసీ, ముని	
ర		
రకం	= పన్ను	
రాకామల జోత్సును	= పన్నుమినాటి తెల్లని వెన్నెల	
రీతి	= విధం	
రుద్రుడు	= శివుడు	
రుధిరం	= రక్తం, నెత్తురు	
ల		
లేశం	= కొంచెం, కొఢిగ	
లోభి	= పిసినారి, పిసినిగొట్టు	
వ		
వదుకుడుపులు	= చేసేత వస్తుములు	
వనట	= శోకం, ఏడుపు	
వరాహం	= పంది	
వలవల	= కడిషైపు	
వశం	= స్వాధీనం	
వసియించు	= నివసించు	
వ్యాప్తిం	= పెద్దపులి	
విఘ్నం	= ఆటంకం, ఆడ్డంకి	
ప		
పిమల	= స్వచ్ఛమైన	
పిరివిగ	= అధికంగా, బాగా	
పిరులు	= పూలు	
పిలసిల్లు	= ప్రకాశించు, ఒప్పు	
పిహంగం	= పక్కి	
పిహోరం	= వేడుకగా తిరుగుట	
పృశ్చికం	= తేలు	
వెఱుచు	= భయపడు	
వేత్త	= తెలిసినవాడు	
శ		
శీలం	= సడపడి	
శంఖుడు	= శివుడు (మంగళకరుడు)	
శాకం	= కూర	
శీతం	= చల్లనిది	
శైసం	= దేగ	
శ్రేయం	= మేలు	
స		
సంయమి	= బుమి	
సంహోరం	= చంపుట	
సఖుడు	= స్నేహితుడు, దోష్టు, సోపతిగాడు	
సతతం	= ఎలలప్పుడు	
సమత	= సమానత్వం	
సమహితం	= అంగీకరించబడినది, సమకూర్చలడినది	
సర్వత	= అంతట	
సార్వభూముడు	= చక్రవర్తి	
సాలు	= సంవత్సరం	
సింగారించిన	= అలంకరించిన	
సుకుమారం	= మృదువైన	
సుధ	= అమృతం	
సురతరువు	= కల్పవుక్కం	
సూన్యతం	= మంచిమాట, సత్యం, సుప్రద్యు	
సృజన	= శృష్టి	
సైచు	= సహించు	
సొగసు	= అందం, సక్కదనం	
సొహర్రం	= స్నేహం, సోపతి	
స్వర్ష	= తాకుట	
హ		
హలం	= నాగలి	
హసితాస్యుడు	= సవ్య ముఖం కలవాడు	
హితం	= మేలు, మంచి	

పర్యాయపదాలు

అంధకారం	= చీకటి, తమస్సు, తిమిరం
అసువులు	= ప్రొషములు, ఉసురు, జీవములు
ఆకలి	= క్షత్రు, బుభుక్క
ఆలంబనం	= ఆధారం, ఆశ్రయం, ఊత
జడుములు	= ఇబ్బందులు, కడగండ్లు, కష్టులు
ఉదుపులు	= గుడ్లు, పుట్టుములు, బట్టలు, వప్రాలు
కర్మమం	= బురద, అడుసు, పంకం
కష్టం	= ఇక్కట్టు, ద్రుమ, ఇడుము
కాండ్లు	= ఇన్న, కోరిక, వాంఛ
కాపు	= రైతు, కర్పుకడు, కృషీపలుడు, హాలికడు, సైరికడు
కుపులు	= రాసులు, ప్రోగు, ప్రోవు
కేతనం	= పతాకం, జండా, ధ్వజం
క్వాంము	= శబ్దము, సవ్వడి, చవ్వడు
చిచ్చు	= అగ్ని, జ్వలనం, అనలం, అంగారం
జననాధుడు	= రాజు, నృపుడు, ప్రభువు, భూమీపుడు
తనువు	= శరీరం, దేహం, మేను, ఒడలు, పెయ్యు
తాపసి	= తపస్సి, తచ్చిసి, బుపి, యోగి, మౌని
ధృతి	= ధైర్యం, బింకం, గట్టితనం
నినాదము	= ధ్వని, మోత, శబ్దం
నిశీధిని	= రాత్రి, యామిని, నిశ
నీరం	= నీళ్ళు, ఉదకం, జలం, తోయం
పశువు	= గొడ్డు, జంతువు, పసరం
పరిమళం	= తాబి, సుపాసన, సౌరభం
పాదము	= అడుగు, అంట్రిమ, చరణము
పుడమి	= భూమి, నేల, అవని, వసుధ, ధరిత్రి, ఇల
భార్య	= పత్ని, కళత్రం, ఆలు, పెండ్లుము
మంచు	= తుహినం, నీహరం, హిమం
పైత్రి	= స్నేహం, చెలిమి, సోపతి
మోక్షం	= కైవల్యం, ముక్కి, నిర్వాణం
వాన	= వర్షము, వృష్టి, చిత్రడి
విలువ	= వెల, భరీదు, మూల్యం
వెండి	= రజతము, ధోతము, రూప్యము
వేసవి	= వేసంగి, గ్రీష్మము, ఎండాకాలం
సఖులు	= స్నేహితులు, మిత్రులు, సోపతిగాళ్ళు
సమూహం	= గుంపు, బృందం, సముద్రాయం
సైరికడు	= కాపు, హాలికడు, రైతు
హంస	= మరాళము, చక్రాంగము, మానసాకము
హలము	= సీరము, నాగలి, కుంతలము
హృదయం	= ఎద, మది, మనస్సు

నానారాణులు

అరిష్టం	= కీడు, మజ్జిగ, కాకి, కుంకుడు చెట్టు
అర్థం	= శబ్దం, కారణం, ధనం, న్యాయం, ప్రయోజనం, వస్తువు
కాలం	= నల్లనిది, సమయం, మరణం, ఇనుము
చీకటి	= అంధకారం, దుఃఖం, రాత్రి
చేవ	= సారము, ధైర్యము, పాగరు
తలవు	= అభిప్రాయం, ఆలోచన, జ్ఞాపి
దిక్కు	= దిశ, శరణము, దారి
పాడి	= న్యాయము, ధర్మము, తీర్పు స్వభావం, ఆచారం
పావని	= ఆపు, గంగ, భీముడు, హనుమంతుడు, పవిత్రురాలు
మిసిమి	= కాంతి, సవనీతం, సంపద
మూలం	= వేరు, మొదలు, ఊడ, కారణం, పునాది
మూక్తికం	= ముత్యం, ఏనుగు కుంభస్ఫలం, మేఘం, శంఖం
పనము	= అడవి, జలము, సమూహము
వెతచు	= భయపడు, సంకోచించు
శక్తి	= బలం, సామర్థ్యం, పార్వతి
శ్రేయం	= సుకృతం, మేలు, ధర్మం
సుధ	= పాలు, సున్నం, అమృతం
హంస	= అంచ, పరమాత్మ, తెల్లగుళ్ళం, మాత్సర్యం
హితం	= లాభం, క్షేమం, ఇష్టం, ఉపకారం
క్షీరము	= పాలు, తీపు, నీళ్ళు, పాలపిట్ట, మజ్జిచెట్టు

ప్రకృతి - వికృతి

అగ్ని	-	అగ్ని	-	పుణ్యం	-	పుస్తోం
అధ్యుతము	-	అబ్బురము	-	ప్రేమ	-	ప్రేమది
అశ్వర్యం	-	అచ్చెరువు	-	భృంగారము	-	బంగారము
అపోరము	-	ఓగిరము	-	భక్తి	-	బత్తి, బగితి
కుల్యా	-	కాలువ	-	ముఖము	-	మొగము
కులం	-	కొలం	-	రాశులు	-	రాశులు
ఖని	-	గని	-	రాత్రి	-	రాత్రిరి
గుణం	-	గొనం	-	విద్య	-	విడ్డి
దీపం	-	దివ్వె	-	వైద్యుతు	-	వెజ్జ
దోషం	-	దోసం	-	సంతోషము	-	సంతసం
ధర్మం	-	దమ్మం	-	సహాయం	-	సాయము
పశువు	-	పశువు	-	హృదయం	-	వద

వ్యవహరించు పదాలు

అంధకారము	=	లోకులను అంధులగా చేయునది - చీకటి
కామారి	=	మన్మథునికి శత్రువు - శివుడు
కైమోడ్చు	=	చేతులు జోడించి చేయునది - నమస్కారము
పక్షి	=	పక్షములు కలది - పక్షి
పయోనిధి	=	పయున్నకు (నీటికి) నిధి - సముద్రం
పుత్రుడు	=	పున్నామ నరకమునుండి రక్షించువాడు - కొడుకు
పౌరులు	=	పురంలో నివసించువారు - ప్రజలు
శైనము	=	తీప్తంగా పోవునది - దేగ
సంయవి	=	సంయువు (ఇంద్రియ నిగ్రహం) కలవాడు - బుఱి
సైరికుడు	=	సీరముతో (నాగలి) నేలను దుస్సువాడు - రైతు
సోమార్థధరుడు	=	చంప్రవంకను శిరస్సున ధరించినవాడు - శివుడు
హాలికుడు	=	హలముతో (నాగలి) నేలను దుస్సువాడు - రైతు